

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥΝΤΟΣ

- Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΛΑΪΚΗ ΑΝΤΙΘΕΣΗ ΚΑΙ ΠΑΛΗ
- ΠΟΥ ΠΗΓΑΙΝΕΙ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ;
- Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ. ΤΟ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ
- ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ»
- ΟΙ ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΤΕΣ ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΩΝ ΜΑΚΡΗΔΩΝ
- ΤΟ ΠΕΜΠΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ. Η ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΜΒΕΡ ΧΟΤΖΑ
- ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΟ ΤΣΕ - ΤΟΥΝΓΚ
- ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΟΒΑΡΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ
- ΜΙΑ ΝΕΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΙΣ Η. Π. Α. ΚΑΙ ΤΗΝ Ε. Σ. Σ. Δ.

26-27

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1966

μηνιαία πολιτική επιθεωρηση

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΤΣ 27 (ΤΗΛ. 634-070) - ΑΘΗΝΑΙ (141)

Διευθύνεται ἀπὸ 'Επιτροπῆς. — Χρόνος Β', 'Αρ. Τεύχους 26—27, Νοέμβριος - Δεκέμβριος 1966

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

'Εσωτερικοῦ {	'Ετήσια δρχ. 120	'Εξωτερικοῦ {	'Ετήσια δρχ. 240	Κύπρου {	'Ετησία δρχ. 150
	> 60		> 120		> 75
'Εξάμηνη		'Εξάμηνη		'Εξάμηνη	

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

— 'Η ἐπίθεση τῶν δυνάμεων τοῦ πραξικοπήματος καὶ ἡ λαϊκὴ ἀντίθεση καὶ πάλη	Σελ. 1
— 'Η 49η ἐπέτειος τῆς 'Οκτωβριανῆς Σοσιαλιστικῆς 'Ἐπανάστασης	» 5
— 'Η «Ἀναγέννηση» στὸν τρίτο χρόνο τῆς ἔκδοσής της	» 8
— Μιὰ δρωμερὴ προδοκάτια τῆς ἀντίδρασης	» 9
— Τὰ μεγάλα γίνονται ἀσήμαντα καὶ τὰ ἀπλὰ μυστηριώδη καὶ «ἀνεξιχνίαστα»	» 10
— Ρεβιζιονισμὸς καὶ πνευματικὴ στείρωση	» 11
— Οἱ ρεβιζιονιστὲς στὰ ἵχνη τῶν μακρήδων	» 12
— 'Η τραγωδία τῆς Φαλκονέρας	» 14
— 'Ο φασιστικὸς δὲν θὰ περάσει: 'Ανακοίνωση τῆς Π.Π.Σ.Π.	» 15
— Κάτω τὰ χέρια ὅπ' ὅλες τὶς λαϊκὲς καὶ δημοκρατικὲς δργανώσεις	» 17
— Τὸ φασιστικὸν νομοσχέδιο, ἡ ήγεσία τῆς Ε.Κ. καὶ ἡ ήγεσία τῆς ΕΔΑ	» 18
— Ποῦ βασίζει τὸ Κυπριακό;	» 19
— Σχετικὰ μὲ τὴν «οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη»	» 21
— Δηλώσεις τοῦ Τσού 'Εν-λ-ᾶ	» 25
— 'Απάντηση σὲ μερικοὺς «νέους»	» 26
— Συγχαρητήριο μήνυμα τοῦ Μάρι Τσέ-τσούνγκ γιὰ τὴν 22η ἐπέτειο τῆς ἀπελευθέρωση τῆς 'Αλβανίας	» 27
— 'Η κρίση τῆς ληφας καὶ τοῦ δολλαρίου ὁξύνει τὶς ἐνδοϊμπεριαλιστικὲς ἀντιθέσεις	» 28
— Νέο δῆμα στὴν ἐπέκταση τοῦ πολέμου στὸ Βιενάνικο καὶ στὴ Ν. Ασία	» 30
— 'Η «παγκόσμια» ρεβιζιονιστικὴ «συνδιάσκεψη»	» 30
— Οἱ ἀμερικάνοι ἐργαζόμενοι, σοδαρὸ πρόβλημα γιὰ τὸν ἴμπεριαλισμὸ	» 31
— 'Η 25η ἐπέτειος τῆς μάχης τῆς Μόσχας	» 36
— Μία νέα συμφωνία ἀνάμεσα στὶς ΗΠΑ καὶ τὴν Ε.Σ.Σ.Δ.	» 37
— Οἱ κινέζοι ἀγρότες προχωροῦν θαρραλέα στὸ διδρόμο ποὺ χάραξε ὁ Πρόεδρος Μάριο	» 39
— Τὸ Πέμπτο Συνέδριο τοῦ Κόμματος 'Εργασίας 'Αλβανίας	» 42
— 'Η ἔθεση τοῦ 'Εμβέρ Χότζα	» 47
— Χαιρετισμὸς τοῦ Ζάκ Στρατηγοῦ Γραμματέα τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ. Βελγίου, στὸ 5ο Συνέδριο τοῦ Κόμματος 'Εργασίας 'Αλβανίας	» 56
— Χαιρετισμὸς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Πολωνίας πρὸς τὸ 5ο Συνέδριο τοῦ Κόμματος 'Εργασίας τῆς 'Αλβανίας	» 58
— Δηλώσεις ἐκπροσώπων ξένων κομμάτων στὸ Πρακτορεῖο «Νέα Κίνα»	» 61

Έκδότης: ΙΣΑΑΚ ΙΟΡΔΑΝΙΔΗΣ
Νικομηδείας 46 — Νίκαια - Πειραιεὺς

Υπεύθυνος Συντάκτης: ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΟΤΖΕΑΣ
Λυσιμαχίας 50 — 'Αθῆναι (409)

Τυπογραφικὸν Συγκρότημα: **ΕΜΜ. ΡΟΔΑΚΗΣ & Σία**
Γερανίου 7, Τηλ. 533.965 — 'Αθῆναι (112)

Υπεύθυνος Τυπογραφείου: **ΜΙΧΑΛΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΥ**
Ηρακλείου 531 - 'Αγ. Βαρβάρα Αιγάλεω

● ‘Η ἐπίθεση τῶν δυνάμεων τοῦ πραξικοπήματος καὶ ἡ παῖκὴ ἀντίσταση καὶ πάπι

Ἡ κυδέργησῃ Στεφανόπουλου, ὅργανο τῶν δυνάμεων τοῦ πραξικοπήματος, ἔξασφάλισε τὴν «ἐπιδίωσή» τῆς, χάρη σὲ δύο παράγοντες: Στὴν ἀδυναμία τῶν δυνάμεων τοῦ πραξικοπήματος γὰρ ἔχουν μιὰ «ἔτοιμη» λύση καὶ σὴν στάση τῶν ἡγεσιῶν τῆς ΕΔΑ καὶ τῆς ΕΚ. “Ἐτοι, ἡ κυδέργησῃ Στεφανόπουλου προχωρεῖ τώρα. γιὰ νὰ «δλοκληρώσει» τὰ καθήκοντα ποὺ τῆς ἔχουν ἀγνοθέσει οἱ ἀμερικάνοι ἡμεριαλιστὲς καὶ ἡ ντόπια ἀγειδραση.

Οἱ δυνάμεις, λοιπόν, τοῦ πραξικοπήματος δρίσκονται: σὲ ἐπίθεση. Ἀποτελεῖ, γι' αὐτές, «ζωτική» ἀνάγκη γὰρ προχωρήσουν, γιατὶ μόνο ἔτσι μποροῦν γὰρ περιορίσουν, γιὰ τὴν ὥρα, τὶς συγέπειτες τῆς διαθειᾶς κρίσεις ποὺ τὶς συγκλονίζει.

1. Ἡ κρίση τοῦ στρατοπέδου τοῦ πραξικοπήματος, κρίση τοῦ καθεστώτος τῆς ἀμερικανοκρατίας καὶ τῆς ὑποτέλειας

Παρὰ τὴν «ένότητά» τους σὲ ὅτι ἀφορᾶ τὶς κοινές ἐπιδιώξεις, οἱ δυνάμεις τοῦ πραξικοπήματος δρίσκονται μόνιμα σὲ κατάσταση συγχρούσεων καὶ ἀλληλοσπαραγμοῦ. Ἐκδηλώσεις τῆς κατάστασης αὐτῆς ἔτσι, τὰ γεγονότα τὰ σχετικά μὲ τὴν «παραίτηση» τῆς «Κεντρικῆς Διοικήσεως» τῆς E.P.E.N. καὶ τὴν παράλληλη «καραμανλογία», ἡ δημόσια ἀντιδικία Π. Καγελλόπουλου καὶ ἡμερήσιας αὐλικῆς ἐφημερίδας δργάνου τῶν «ἡμίσκληρων» τῆς E.P.E., ἡ ἀνοιχτὴ ἐπίθεση τοῦ «μακαρία τῇ λήξει πρωΐου» δργάνου τῶν «σκληρῶν» τῆς EPE, ἐκδηλώσεις ποὺ ἐκφράζουν τὴν πάλη γιὰ τὴν ἡγεσία τῆς Δεξιᾶς. Ταυτόχρονα, ἡ φατρία Μητσοτάκη δρέθηκε κάτω ἀπὸ τὰ πυρά τῆς διμάδας Πιπιγέλη-Ροδόπουλου καὶ ὅπως πάγτα ὁ «δημοκράτης» καὶ «γηγάφαλος Ιουλιανός», «ἀντιδικατορικός» Μητσοτάκης ἔσπευσε γὰρ ἔξομαλύγει τὶς «παρεξηγήσεις», καταφεύγοντας στοὺς ἀμερικάνους τοποτηρητές, δίνοντας «ὅρκους» καὶ ἀγαλαμβάνοντας κι' ἄλλες ὑποχρεώσεις.

Ἡ ἴστορία ἔξαλλου τῆς «ἀδιαλλαξίας» τοῦ τελευταῖου γύρω ἀπὸ τὴν ἀναλογική καὶ ἡ «κρίση» ποὺ δηθεν προκλήθηκε ἀπ' αὐτὴν ἔδωσε τὴν εὐκαιρία καὶ τὴ δυνατότητα στὸν ἀρχηγὸ τῆς EPE κ. Καγελλόπουλο γὰρ ἐλιχθεῖ καὶ στοὺς ἀμερικάνους ἡμεριαλιστὲς γὰρ ὑψώσουν γιὰ ἀλλη μιὰ φορὰ τὸ μαστίγιο. “Ἐτοι ἡ «κρί-

ση» ἀναβλήθηκε. Φυσικά, δλόκληρη ἡ ἴστορία τῶν ἀλληλοδιάδοχων «ἀπειλῶν», «ἄρσεων ἐμπιστοσύνης» κατ. τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς EPE πρὸς τὴν κυδέργηση δὲν εἶναι παρὰ ἡ ἴστορία τῶν «ἔλιγμῶν» του γιὰ τὴν ἔξασφάλιση τῆς ἡγεσίας τῆς Δεξιᾶς καὶ γιὰ τὸν περιορισμὸ τῶν ὀψελημάτων τῶν διαφόρων φατριῶν τῆς διμάδας Στεφανόπουλου.

Οἱ ἀμερικάνοι ἡμεριαλιστὲς καὶ οἱ δυνάμεις τῆς ἀντιδραστικῆς Δεξιᾶς ποὺ ἔπαιξαν τὸν κύριο ρόλο στὸ πραξικόπεια τῆς 15 Ιουλίου ἐπείγονται νὰ ἀξιοποιήσουν τὸ «αλείσιμο» ὅπως νομίζουν τῆς «ὑπόθεσης Λαμπράκη», καὶ γὰρ ἐπωφελθοῦν ἀπὸ τὴν πρόσδο τῆς δικῆς γιὰ τὴν ὑπόθεση «ΑΣΠΙΔΑ».

Σ' αὐτὸ συμπίπτουν οἱ ἐπιδιώξεις ὅλων τῶν δυνάμεων τοῦ πραξικοπήματος. Αὐτό, ὡστόσο, δὲ σημαίνει, πὼς ἡ ὑπόθεση «ΑΣΠΙΔΑ» δὲν καταβλήθηκε προσπάθεια νὰ στραφεῖ καὶ ἐγαντίον παραγόντων τοῦ πραξικοπήματος. Καὶ σημειώθηκε μιὰ τέτια προσπάθεια, καὶ παρὸ τὴν προσωρινὴ «ἔκεχειρία», τὰ γεγονότα δείχγουν πὼς θὰ ὑπάρξει μιὰ ἐντογότερη προσπάθεια στὸ ἀμερικανικό μέλλον.

Τὸ φερέφωνο τῶν «σκληρῶν» τοῦ πραξικοπήματος καὶ «θεωρητικὸς» τῆς δικτατορίας Σ. Κωνσταντόπουλος, τοῦ δρούσου ἡ «πολυσχιδής» δραστηριότητα στὴν ὑπόθεση τοῦ πραξικοπήματος ἔχει ἀπασχολήσει τὸν ἡμερήσιο τύπο, τὸν τελευταῖο καιρό, «κραυγαζε» τὶς ἡμέρες τῆς «κρίσης» πὼς ὑπάρχει «ἔτοιμη» διάδοχη λύση. Καὶ ταυτόχρονα διέγραψε τὶς «κατευθύνσεις» μαζὶ τέτιας «διάδοχης» λύσης. Πλήρης ὑποταγὴ τοῦ κ. Μητσοτάκη καὶ δισων ἀντιτίθενται στὴ φατρία τοῦ κ. Σάδβα ἡ «τόσον τὸ χειρότερον δι' αὐτούς».

“Οταν οἱ προθέσεις τῆς φατρίας αὐτῆς ἔχει ἀγαλάδει ἀπὸ καιρὸ καὶ τὸ ἔργο τῆς «θεωρητικῆς» «δικαιίωσης» ὅλων τῶν πραξικοπημάτων, κινημάτων, κατατεροφῶν καὶ ὅλων τῶν ἀλλων γκωστῶν «ἔργων» τῆς Δεξιᾶς στὸν τόπο μας, μιλάει συχνὰ γιὰ τὴν ἀνάγκη τῆς «χωρὶς οίκτο» πάλης ἐγαντίον τῶν ἀντιπάλων τῆς κλίκας του.

“Ο ἵδιος εὐγοούμενος τῆς φατρίας αὐτῆς ποὺ ἔχει ἀγαλάδει ἀπὸ καιρὸ καὶ τὸ ἔργο τῆς «θεωρητικῆς» «δικαιίωσης» ὅλων τῶν πραξικοπημάτων, κινημάτων, κατατεροφῶν καὶ ὅλων τῶν ἀλλων γκωστῶν «ἔργων» τῆς Δεξιᾶς στὸν τόπο μας, μιλάει συχνὰ γιὰ τὴν ἀνάγκη τῆς «χωρὶς οίκτο» πάλης ἐγαντίον τῶν ἀντιπάλων τῆς κλίκας του.

Η υπόθεση του «έλληνοτουρκικού διαλόγου» και ή
έμπλοκη στις σχέσεις τής κυβέρνησης Στεφανόπουλου-
Μακάριου, ή αναζωογόνηση τής σύγκρουσης Μακάριου-
Γρίβα, ή δηλωση του Μακάριου για τον «γένους ξυ-
δρας» («Μάχη», 10/12) που μπορεί για προσφέρει ή
Κύπρος στήν Ελλάδα, όπως και η μακαριακώτατη
«διάψευσή» του στὸ ἀπὸ Ἀργασύτη πρὸς Γρίβα ἔγ-
γραρο ποὺ παρουσίασε ή υπεράσπιση στὴ δίκη τοῦ
ΑΣΠΙΔΑ, ἀποτελοῦν μερικὲς πλευρὲς ἀκόμα — ποὺ θὰ
προσβληθοῦν περισσότερο στὸ μέλλον — τῆς διαθειᾶς κρί-
σης ποὺ συγχλογίζει τὸ στρατόπεδο τῶν δυνάμεων τοῦ
πραξικοπήματος.

Η ἐπίθεσή τους ἔναντίον τοῦ διοικοῦ ἐπιπέδου τοῦ
λαοῦ, τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν κατακτήσεών του, τὸ
δυνάμωμα τῆς φασιστικῆς τρομοκρατίας, ή προσδολὴ
τῆς στρατοκρατίας στὸ προσκήνιο, ή ἀπόπειρα κατάρ-
γησης τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλεύθερης δργανωσῆς τῶν
μαζῶν, δυναμώνουν ἀπὸ μέρα σὲ μέρα. Πιστεύουν ὅτι
ἔτσι θὰ μπορέσουν νὰ υπερκήσουν τὴν κρίση ποὺ δέρ-
νει δλόκηρο τὸ καθεστώς τῆς ἀμερικανοκρατίας καὶ
τῆς υποτέλειας. Οἱ ἔδιοι διάποδοι τῆς κυβέρνησης
στὴ γραστὴ του συγένευση στὸ «Σπῆγκελ» παραδέχε-
ται τὴ διαθειὰ δυσαρέσκεια καὶ ἀγανάκτηση τῶν πλα-
τειῶν λαϊκῶν μαζῶν ἔναντίον τῆς πολιτικῆς τοῦ πρα-
ξικοπήματος. Φυσικά, δὲν παραλείπει γὰ τονίσει τὴν
ίκανότητά του στὸ σπάσιμο τῶν ἀπεργιῶν. Οἱ ἀντιδρα-
στικοί, όπως ἔχουμε τονίσει καὶ ἄλλες φορές, δὲν μπο-
ροῦν νὰ κάνουν ἀλλιῶς, παρὰ νὰ θέρφονται μὲ αὐτα-
πάτες. Νομίζουν, πώς αὐτὸς ποὺ πετυχαίνουν σὲ μιὰ
δοσμένη στιγμή, θὰ γίνεται ἐπ’ ἀπειρον.

Τὸ ἔδιο συμβαίνει, καὶ μὲ τὴν μεγάλη αὐταπάτη
τῆς ἀντιδρασῆς γιὰ τὴ σταθεροποίηση τοῦ πραξικοπή-
ματος καὶ τὴν ἐπιβολὴ φασιστικῆς «ἡσυχίας γενεροτα-
φείου» στὴ χώρα μας. Η αὐταπάτη αὐτὴ ἔνισχύεται
ἀπὸ δρισμένες προσωρινὲς ἐπιτυχίες ποὺ εἶχε στὴν πε-
ρίοδο μετὰ τὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου, ποὺ φу-
σικὰ ὀφείλονται σὲ καθορισμένα αἴτια.

Ἐτοι τώρα, περγώντας σὲ δλόπλευρη ἐπίθεση ἔναντίον τοῦ λαοῦ, προσδοκᾶ πώς θὰ ἐπιτύχει καὶ τὴ λαϊ-
κὴ ἀντίθεση καὶ πάλη νὰ καταπλίξει ἀλλὰ καὶ τὴ δια-
θειὰ κρίση ποὺ τὴ συγχλογίζει γὰ τὴν υπερνικήσει.

2. Τὸ χάσμα ἀνάμεσα στὶς δύο πτέρυγες τῆς ἀστι- κῆς τάξης παραμένει ἀγεφύρωτο

Οἱ ἀμερικάνικοι ἡμεριαλισμὸς μὲ τὴν πολιτικὴ του
τῆς ἐπίθεσης, τῆς ἐπέμβασης, τοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς πί-
εσης δημιουργεῖ ἔχθρους καὶ προκαλεῖ παντοῦ τὴν ἀ-
ναταραχή.

Προκαλεῖ συγκρούσεις καὶ διαιρέσεις καὶ μέσα στὸ
ἴδιο, τὸ ἡμεριαλιστικὸ στρατόπεδο. Οἱ δεύτερες συ-
γκρούσεις του μὲ τὴν μογοπαλιακὴ ἀστικὴ τάξη τῆς
Γαλλίας καὶ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας εἶναι δεδομένες.
Καὶ δχι μόνο μὲ αὗτες. Στὴ χώρα μας, πεδίο συγκέν-
τρωσης πολλῶν ἀντιθέσεων καὶ συγκρούσεων τῶν ἡμ-
εριαλιστικῶν δυνάμεων, ἀναπτύχθηκε καὶ δεύτερη
ἡ γνωστὴ σύγκρουση ἀνάμεσα στὶς δύο πτέρυγες τῆς

ἀστικῆς τάξης, ποὺ ἐντάθηκε μετὰ τὸ πραξικόπημα
τῆς 15ης Ιουλίου.

Σήμερα, ἐνάμισυ χρόνο μετὰ τὸ πραξικόπημα αὐτὸ-
η σύγκρουση αὐτὴ ἔχει μετατραπεῖ σὲ χάσμα. Πολλές
γέφυρες ρίχνονται, ἀνακατατάξεις γίνονται, «συμφιλι-
ωτικές» ἐνέργειες ἐπιχειρούνται, ἀλλὰ παρ’ ὅλα αὐτὰ
τὸ χάσμα παραμένει. Η ἔξελιξη τῶν γεγονότων τὸ τε-
λευταῖο διάστημα, τὸ πιστοποιεῖ. Ο Γ. Παπανδρέου
δι πολιτικὸς τῆς ἀστικῆς τάξης, μὲ τὴ μεγαλύτερη «πει-
ρα» καὶ «ταξικότητα» μὲ τοὺς χειρισμοὺς του καὶ στὸ
παρελθόν καὶ τώρα προσπάθησε καὶ προσπαθεῖ γὰ ἀ-
φαιρέσεις ἀπὸ τὴν ἀντίθεση αὐτὴ τὰ «ἐπικίνδυνα» στοι-
χεῖα, ἀλλὰ ή δύναμη τῶν πραγμάτων εἰναι ἀνώτερη
ἀπὸ τὶς ὑποκειμενικές ἐπιθυμίες καὶ δυνατότητες. Γι’
αὐτὸς «προσέφερε» π.χ. πρὸς τὸ σκοπὸ αὐτὸς στὴν ΕΡΕ,
τὴν «παραγραφὴ» ὅταν αὐτὸς δρισκόταγε στὴν Δεξιά,
ἀλλὰ φυσικὰ ή τελευταία, τοῦ ἀνταπέδωσε τὴν «προσ-
φορὰ» μὲ τὴν υπόθεση ΑΣΠΙΔΑ.

Τὸ τελευταῖο διάστημα, ἐντάθηκαν οἱ προσπάθειες καὶ
ξένιων παραγόντων ἀλλὰ καὶ γενικῶν παραγόντων καὶ
τῆς Δεξιᾶς καὶ τοῦ Κέντρου γιὰ τὴν υπεργίκηση τῆς
ἀντίθεσης, γιὰ τὸ κλείσιμο τοῦ χάσματος. Ο Γ. Πα-
πανδρέου, ἀπὸ τὴν πλευρά του, ἐνισχύει τὶς προσπά-
θειες αὐτές, χωρὶς φυσικὰ γὰ ἐγχατάλείπει «ζωτικὲς
θέσεις» τῶν δυνάμεων ποὺ ἔκπροσωπεῖ. Οι κινήσεις,
προτάσεις, φημολογίες γιὰ «ἀμνήστευση» τῆς υπόθεσης
ΑΣΠΙΔΑ καθὼς καὶ οἱ σχετικὲς πάντοτε «διαφεύδομε-
νες» ἀλλὰ πάντοτε ἐπαναλαμβανόμενες εἰδήσεις γιὰ ἐ-
παρφές Παπανδρέου-Κανελλόπουλου, ἐκφράζουν ἔνα μέ-
ρος τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν. Ήστόσο, τὰ περιθώρια
γιὰ τὴν ἐπίτευξη μᾶς «εἰρήνης» ἀνάμεσα στὶς δύο αὐ-
τές πτέρυγες τῆς ἀστικῆς τάξης εἶναι πολὺ περιορι-
σμένα. Η κάθε μιὰ θέλει γὰ υποτάξει τὴν ἄλλη «ἄγευ
ὅρων», γιατὶ ή κάθε μιὰ ἐκφράζει καθορισμένες ἐπιδιώ-
ξεις καὶ συμφέροντα τῶν δυνάμεων ποὺ συγκρούονται
στὸν ἐλλαδικὸ χῶρο.

Ἐπομέγως, τὸ χάσμα παραμένει, καὶ ή γενικὴ τάση
τῆς ἔξελιξης, δείχνει πώς παρὰ αὐτές η ἐκεῖνες τὶς
μεταστάσεις καὶ «ἀποστασίες», η τὶς ἐγαλλαγές θὰ διευ-
ρυθεῖ ἀκόμα περισσότερο. Σήμερα, ἔχει γίνει φανερό
πώς μόνο μιὰ ριζικὴ ἀναδιάταξη στὸ γεγονός συσχετι-
σμὸ τῶν δυνάμεων, ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν, ποὺ
ἔπεινεργοῦν στὸ χῶρο αὐτό, θὰ μποροῦσε γὰ ἐπιφέρει
μιὰ ἀλλαγὴ στὶς σχέσεις τῶν δυο πτερύγων τῆς ἀστι-
κῆς τάξης στὴ χώρα μας.

• Η στάση τῆς ἡγεσίας τῆς Ε.Κ. μπροστὰ στὴν ἐπί- θεση τῶν δυνάμεων τοῦ πραξικοπήματος

Στὸ διάστημα, τῶν δυο τελευταίων μηγῶν, δὲ
τῆς τῆς Ε.Κ. μὲ τὴν εὐκαρία τῶν ἑδδομαδιαίων συ-
ναγητήσεων του μὲ τοὺς δουλευτὲς τοῦ κόμματος του,
κάνει ἀγαπογόνεις καὶ δηλώσεις πάγω σὲ διάφορα. ἐ-
πίκαιρα γεγονότα.

Η φραστικὴ δέσμητα τῶν καταγγελιῶν του, συγ-
δεύεται μὲ τὴν ἀστικοτολογία σὲ διάφορα τοὺς στόχους.
Ο «ἄγευδοτισμὸς» συμπορεύεται μὲ τὸν ἀγτικομούσιον

σμό. Έκτός από τὸν Γ. Παπαγδρέου, κάνει δηλώσεις μὲ διάφορες εύκαιριες καὶ ὁ Α. Παπαγδρέου. Ἐδῶ γῆ ὅξετητα εἶναι ἰδιαίτερα χαρακτηριστική. Καὶ τὴ συνοδεύει πάντα ἡ ἀντιξενική φρασεολογία καὶ ἡ «ἀντιπλουτοκρατική» ἔξαρση. Ἐκεῖ περιορίζεται ἡ ἀντίθεση τῆς δυνάμεις καὶ στὴν ἐπίθεση τοῦ πραξικοπήματος. Φυσικά, ὁ Α. Παπαγδρέου, διεξάγει μιὰ σὲ μεγάλη ἔκταση ὀργανωτική δουλειά, κατακτώντας δόλο καὶ περισσότερο θέσεις στὸ χῶρο τῆς Ε.Κ., καὶ ἔξω ἀπ' αὐτόν, ἀξιοποιώντας τὸ εὐνοϊκὸ ἔδαφος ποὺ τοῦ δημιουργεῖ ἡ ἐπίθεση τῆς Δεξιᾶς ἐναγτίον του καὶ ἡ στάση τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ.

Κάθε τόσο ἀναγγέλλεται «πορεία πρὸς τὸν λαόν». Ἄλλα πάντα ματαιώνεται. Αὐτὸς δὲν μπορεῖ νὰ ἔχῃ γρήθει μόνο μὲ τὰ ἰδιαίτερα ἐσωκομματικὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζει ἡ ἡγεσία τῆς Ε.Κ., καὶ μὲ τὶς διαμάχες τῶν διαφόρων φατριῶν στὸ ἐσωτερικὸ τῆς. Πάνω ἀπ' ὅλα ὑπάρχει ὁ φόδος προσφυγῆς στὸ «λαϊκὸ παράγοντα» καὶ ἡ προσπάθεια εὐδόωσης τῶν διαφόρων «χειρισμῶν» καὶ «έλιγμῶν» ποὺ ἐπιχειρεῖ ἡ ἡγεσία τῆς Ε.Κ. Ἔτσι, ἡ προσποτική ποὺ θέτει μπροστὰ στὶς μᾶζες ἡ ἡγεσία τῆς Ε.Κ. εἶναι ἡ προσποτική τῶν «δέσμων ἐκλογῶν» ποὺ δταν θὰ γίνουν θὰ δώσουν τὴν νίκην σ' αὐτήν. Γίνεται λόγος φυσικὰ καὶ γιὰ τὴν ἐπίθεση τοῦ πραξικοπήματος καὶ γιὰ τὸ κίνδυνο τῆς ἐπιδολῆς ἀισιχτῆς φασιστικῆς δικτατορίας, ἀπαγγέλλονται «φλογεροί» δρκοι ἀλλὰ τίποτε ἀλλο πέρα ἀπ' αὐτό. Ἡ «ταξικότητα» τῆς ἡγεσίας τῆς Ε.Κ. καθορίζει καὶ τὶς μέθοδες δράσης της, καθὼς καὶ τοὺς ὑπολογισμούς της.

Σὲ ὅ,τι ἀφορά τὸ ζήτημα ποὺ δημιουργήθηκε μὲ τὴ διαφορὰ τοποθέτησης τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ Παπαγδρέου ἀπέναντι στὸ φασιστικὸ νομοσχέδιο γιὰ τὶς «ἐνώπιοις προσώπων» ἐπιχειρήθηκε νὰ δημιουργηθεῖ ἡ ἐντύπωση σύγκρουσης πατέρα καὶ υἱοῦ Παπαγδρέου. Ἡ «σύγκρουση» αὐτὴ εἶναι ἐπιφανειακή. «Οπως ἔχουμε τονίσει κι' ἀλλοτε, ὁ Γ. Παπαγδρέου ἐκπροσωπεῖ τὸ «παρόλο» τῆς Ε.Κ καὶ ὁ υἱὸς Παπαγδρέου τὸ «μέλλον» τῆς Ε.Κ. Μιὰ «συντηρητική» στάση του σὲ διάφορα ζητήματα θὰ ὑπονόμευε τὸ «μέλλον». Ἐξάλου οἱ «έλιγμοι» τῆς ΕΔΑ διευκολύνουν τὰ πράγματα...

Ἡ ἀντικινεζικὴ-ἀντικομμουνιστικὴ ἐκστρατεία, συστατικὸ τρῆμα τῆς πολιτικῆς τοῦ ἐξευμενισμοῦ τῆς ἀντιδρασης ποὺ ἐφαρμόζει ἡ ἡγεσία τῆς Ε.Δ.Α.

Σ' ὅλο τὸ διάστημα αὐτό, ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ παρέμεινε σταθερὰ προσηλωμένη στὴν πολιτικὴ τοῦ ἐξευμενισμοῦ τῆς ἀντιδρασης, ἐνσωματώνοντας στὴν πολιτικὴ αὐτή, τὸ στοιχεῖο τῆς ἀντικινεζικῆς ἀντικομμουνιστικῆς ἐκστρατείας ποὺ μὲ αὐξανόμενη ἔνταση ἀγαπτύωσε. Τὰ παζχρέματά της μὲ παράγοντες τοῦ πραξικοπήματος συνεχίστηκαν καὶ συνεχίζονται.

Ἡ προσολὴ τῆς ἀντικινεζικῆς-ἀντικομμουνιστικῆς δραστηριότητας, συνεχίστηκε, ἔνω παράλληλα καταδηλήθηκε καὶ καταβάλλεται κάθε προσπάθεια γιὰ τὴ

«σύσφιγξη τῶν δεσμῶν» τῆς μὲ τὴν Ε.Κ. καὶ τὴ θεωρούμενη «προοδευτική» τῆς πτέρυγα. Ὁ λαϊκὸς παράγοντας ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένει ἔξω ἀπὸ τὴν ὀπτικὴ τῆς, ἐνῶ τὴν ἴδια τὴ στιγμὴ τῆς δέξινσης τῆς ἐπίθεσης τῆς ἀντιδρασης καὶ ἐσωκομματικὰ ἡ κύρια δραστηριότητα στρέφεται στὴν ἔξαλεψη «ὑποπτῶν ἑταῶν» καὶ στὴ συστηματικὴ διαστρεβλωτικὴ «ἰδεολογικὴ» δηλ. ἀντικομμουνιστική, ἀντικινεζικὴ δουλειά.

Ἄκολουθωντας τὸ παραδειγμα τῆς διπλοπρόσωπης στάσης τῶν σοδιειτικῶν ρεδιζιονιστῶν ἥγετῶν, παπαγαλίζει μεγάλες ϕράσεις γιὰ «προσολὴ τοῦ προσώπου τῆς Ἀριστερᾶς», γιὰ «ἀνάδειξη τῆς ἥγετικῆς τῆς φυσιογνωμίας», ἔνω στὴν πράξη κάνει δ.τι μπορεῖ καὶ γιὰ νὰ «διευκολύνει» τὴν Ε.Κ., ἵκανοποιώντας τὶς διαγόρες τῆς «χύτοδυναμίας» τῆς καὶ τῆς «αὐτονομίας» τῆς. Χαντακώνοντας τοὺς ἀγῶνες ποὺ ἀναλαμβάνουν οἱ ἐργαζόμενοι μᾶς σειρᾶς κλάδων ρίχνει τὸ βάρος τῆς προσωχῆς τῆς στὴν ἀποκατάσταση καλῶν σχέσεων μὲ «διακεκριμένους» ἐκπροσώπους τοῦ ἐργατοπατερισμοῦ.

Μπροστὰ στὴν ἐπίθεση τῶν δυνάμεων τοῦ πραξικοπήματος, «έλισσεται», δυναμώνει τὸν τόγο τῆς «κινεζολογίας» καὶ καταφεύγει στὸ παρασκήνιο καὶ στὴ συναλλαγή. Σπέρνει αὐταπάτες στὶς μᾶζες σχετικὰ μὲ τὶς προθέσεις τῶν ἡμεριαλιστῶν καὶ τῆς ἀντιδρασης καὶ καλλιεργεῖ τὴν ἐπαγάπαινην καὶ τὴν ἐφησύχασην. Σὲ συνθήκες εὐνοϊκὲς γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς λαϊκῆς πάλης, γίνεται δὲ πυροσβέστης τῆς λαϊκῆς ἀγανάκτησης. Εἶναι φανερὸ πώς στὸν κατήφορο ποὺ ἔχει πάρει τίποτα δὲν μπορεῖ γὰ τὴ συγκρατήσει.

Σήμερα, στὶς τάξεις τῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ἀριστερᾶς ποὺ παραμένουν στὴν ΕΔΑ, συντελούνται σοδαρές κυμώσεις. Ἀνησυχίες, ἐρωτηματικά, ἀντιρρήσεις, διαφορίες, δλα αὐτὰ ἀπασχολοῦν σοδαρὰ τὴν ἡγεσία τῆς ΕΔΑ. Ἐνεργεῖ πολύπλευρα γιὰ γὰ τὰ σόγησει δλα αὐτά, μηδ διστάζοντας μπροστὰ σὲ τίποτα. Ἡ ἔλλειψη τῆς φυχραριμίας τῆς εἶναι φανερή σὲ μιὰ σειρὰ ἐκδηλώσεις τῆς. Ἡ ἐπαίσχυντη στάση τῆς σὲ μιὰ σειρὰ σπουδαῖα ζητήματα ἀρχῆς τὴν ἔχει ἐκθέσει ἀνεπανόρθωτα μπροστὰ στὰ μάτια μᾶς μεγάλης μάζας μελῶν καὶ στελεχῶν τῆς ποὺ τὰ θεωροῦσε «ἀφοσιωμένα» σ' αὐτήν. Τὸ «φαινόμενο» αὐτό, δπως τὸ χαρακτηρίζει, δὲν εἶναι «παροδικό».

Εἶναι ἐκδηλώσεις ἔνδος ρεύματος. Ἐκείνου τῆς ρήξης τῶν ἀγωνιστῶν μὲ τὴ ρεδιζιονιστικὴ δππορτουγιστικὴ γραμμή, μὲ τοὺς ρεδιζιονιστικούς, δππορτουνιστικούς ὄργανους. «Οσα μέτρα κι' ἀν πάρει, ἡ ρεδιζιονιστικὴ ἡγεσία, δσα «μεγάλα ὄγκωτα» κι' ἀν ρίζει δὲν πρόκειται γὰ ἀγανάφει τὸ ρεῦμα αὐτό. Τὸ ρεῦμα αὐτὸ δὲν εἶναι ἀκατανίκητο.

Ἡ ἐπίθεση τῶν δυνάμεων τοῦ πραξικοπήματος καὶ ἡ λαϊκὴ ἀντίσταση καὶ πάλη

Ο πρόεδρος τῆς κυβέρνησης τοῦ πραξικοπήματος καὶ οἱ συνεργάτες του κομπάζουν δτι εἶναι «ἀπαράμιλλο» στὸ σπάσιμο τῶν ἀπεργιῶν. Ἀπὸ τὴν ἀλλη, οἱ

γγωστοί «σκληροί» τῆς ΕΡΕ Πιπινέλης καὶ Σία ζήτοῦν νὰ ἀντιταχθεῖ «ἡ ἐπανάστασις εἰς τὴν ἀντεπανάστασιν». Τί σημαίνουν αὐτά; Σημαίγουν πώς η ἀντίδραση κάτω ἀπὸ τὴν προστατευτικὴν «σκέπη» τῶν ἀμερικάνων ἡμεριαλιστῶν θεωρεῖ πώς μπορεῖ νὰ κάνει διτιθέλει καὶ πώς μὲ τὶς χρυσγές καὶ τοὺς παλληκαρισμούς τῶν παλληκχράδων τῶν σαλονιῶν θὰ τρομάξει τὸ λαό.

Ἡ λαϊκὴ ἀγανάκτηση, ἡ διάθεση τῶν ἐργαζομένων μικῶν γιὰ ἀντίσταση καὶ πάλη στὸ ἀμερικανόπνευστο πραξικόπημα τῆς 15 ὸιουλίου ἐκδηλώθηκε ἀμέτρητες ωρές. Πάντα διως ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ ἔκανε διτιθέλει μποροῦσε γιὰ νὰ τὴν περιορίσει, γὰ τὴν ὑπονομεύσει καὶ ἀκόμα νὰ τὴν πνίξει. Ἔτσι, ἀγαδέιχθηκε πολύτιμος σύμμικχος τῶν ἀμερικάνων ἡμεριαλιστῶν καὶ τῆς ντόπιας ἀντίδρασης.

Σήμεροι, μπροστὰ στοὺς ἐργαζόμενούς, σ' ὅλο τὸ λαὸ τῆς χώρας, τίθεται τὸ ἐρώτημα: Θὰ διποταχθεῖ μπροστὰ στὴν ἐπίθεση τῶν δυνάμεων τοῦ πραξικοπήματος ἢ θὰ δρθῶσει τὸ ἀνάστημά του καὶ θὰ ἀποκρούσει τὴν ἐπίθεσή τους; Δὲν ὑπάρχει καμὰ ἀμφιδολία, πώς διλαὸς μας καὶ ἔχει τὴν διάθεση καὶ θέλει νὰ ἀγωνισθεῖ καὶ θὰ ἀγωνισθεῖ. Δὲν εὑθύνεται αὐτὸς γιατὶ διγώνας του δὲν ἔφθασε στὸ ἐπιβαλλόμενο ὅψος. Οἱ δυσκολίες ποὺ ἔχει τώρα νὰ ἀντιμετωπίσει εἶναι μεγάλες. Ἀλλὰ διλαὸς μας ἔχει περάσει πολλὲς σκληρὲς δοκιμασίες, κι' ἔχει γαλουχηθεῖ στὸ «σχολειό» του ἀγώνα, καὶ τῶν θυσιῶν.

«Οπως ἔχουμε ὑπογραμμίσει καὶ ἄλλοτε, στὴν ἐπίθεση τοῦ πραξικοπήματος, «τὶς ἀπειλὲς γιὰ δικτατορία, διλαὸς θὰ ἀντιτάξει τὴν σταθερή του ἀπόφαση ὅχι

μόνο γὰ ἀντισταθεῖ σὲ κάθε παρόμοια ἀπόπειρα, ἀλλὰ καὶ ἀγωνισθεῖ γιὰ γὰ ἀνατρέψει τὸ ἀμερικανόπνευστο πραξικόπημα τῆς 15 ὸιουλίου, γὰ ἀνατρέψει τὸ καθεστὼς τῆς ὑποτέλειας, πηγὴ ὅλων τῶν δειγῶν του. Κάθε μέρα ποὺ περγάδει γίγονται περισσότεροι ἔκεινοι ποὺ ἀντιλαμβάνονται διτιθέλεινη ἡ ἐνωμένη λαϊκὴ πάλη, μὲ σαρφεῖς στόχους καὶ ἐπιδιώξεις, εἶναι τὸ ἀκαταμάχητο μέρος γιὰ τὴν ματαίωση τῶν ἀντιλαϊκῶν ἐπιδιώξεων. Τὸ ἐνιαίο μέτωπο στὰ ἐργοστάσια, στὶς ἐπιχειρήσεις, στὶς σχολές, στὸ χωρίο, τὸ πραγματικὰ ἀγωνιστικό, ἀντιδικτατορικό, ἀντιφασιστικό, ἀντιμπεριαλιστικό ἐγιατὸ μέτωπο πρέπει γὰ εἶναι ἡ ἀπάντηση τῶν ἐργαζόμενων τῆς πόλης καὶ τῆς ὑπαίθρου στὰ σχέδια τῶν ἡμεριαλιστῶν καὶ τῆς ἀντίδρασης. Οἱ συνεπεῖς, οἱ τίμιοι ἀγωνιστές, δις πρωτοστατήσουν στὸ χτίσιμο τοῦ ἑκατίου αὐτοῦ μετώπου. Ἡ ρωμαλέα ἀγωνιστικὴ αἰτιοδοξία δις γίγει τὸ ἀκαταμάχητο ὅπλο τους γιὰ τὴν ὑπερνίκηση ὅλων τῶν δυσκολιῶν γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς φασιστικῆς δίαις, γιὰ τὸ ξεσκέπασμα τῆς δημοκραγίας καὶ γιὰ τὴν καταπολέμηση τοῦ πνεύματος τῆς συνθηκολόγησης καὶ τοῦ ἔξευμενισμοῦ τῆς ἀντίδρασης. Ὁ ἐλληνικὸς λαός, μὲ τὶς ἔνδοξες ἀγωνιστικὲς παραδόσεις του, δὲν θὰ ὑποδουλωθεῖ. Θὰ συντρίψει τὶς συνωμοσίες τοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ τῆς ἀντίδρασης. Θὰ ἀνατρέψει τὸ πραξικόπημα τῆς 15ης ὸιουλίου. Θὰ ἀγεθάσει τοὺς ἀγῶνες του γιὰ τὴν ἀπαλλαγὴ τῆς χώρας μας ἀπὸ τὸ καθεστὼς τῆς ἡμεριαλιστικῆς ἔξαρτησης. Γιὰ τὴν γίνη τῆς λαϊκῆς ὑπόθεσης» (1).

(1) «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ», τ. 24—25, σ. 4

Η 49 ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΟΧΤΩΒΡΙΑΝΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Συμπληρώθηκαν φέτος 49 χρόνια από τη Μεγάλη Όχτωβριανή Σοσιαλιστική Επανάσταση.

Μισός, σχεδόν, αιώνας πέρασε από την ήμέρα, που ο ρουσικός λαός, μὲ δῦνας τὸ Κόμμα τῶν Μπολσεβίκων, τὸ Κόμμα τοῦ μεγάλου Λέγιν, ἀνοίξε ὅχι ἀπλῶς μὰ καινούργια σελίδα στὴν παγκόσμια ἴστορία· ἀνοίξε τὴν πρώτην πραγματικὰ σελίδα στὴν ἴστορία τῆς ἀνθρωπότητας.

Ἡ Όχτωβριανή Σοσιαλιστική Επανάσταση ἔπειρνάει πολὺ τὰ πλαίσια ἐνὸς ἴστορικοῦ γεγονότος μὲ ἐθνικὴ μόνον σημασία. Ἡ διεθνής σημασία της, δῆλως ἔγραψε δὲ Λέγιν, ἐκδηλώνεται μὲ δυὸς μορφές. Μὲ τὴν ἀσκητὴν ἐπίδρασην πάνω στὸ ἐπαγκατατικὸ κίνημα τῶν ἀλλων χωρῶν καὶ μὲ τὴν ἀναπόφευκτη ἐπαγάληψη τῶν ὀκτωκανῶν γνωρισμάτων τῆς σὲ παγκόσμια κλίμακα.

Ἡ Επανάσταση τοῦ Όχτωβρη ἀνοίξε ἔνα γέο κύκλῳ στὴν ἐπαγκατατικὴ πορεία τῶν λαῶν ὅλου τοῦ κόσμου. Τὸν κύκλο τῶν σοσιαλιστικῶν ἐπαγκατάσεων, ἀφοῦ στάθηκε δὲ πρώτη νικηφόρα ἐπαγκαταση, ποὺ τὸ προλεταριάτο διεξήγαγε ἔναντίον τῆς ἀστικῆς τάξης.

Ποιές ήσαν οἱ αἰτίες ἑκείνες, ποὺ κάγανε δυγατὴ τὴν γίνηκαν τῆς ἐργατικῆς τάξης στὴ Ρωσία, στὴν πιὸ καθυστερημένη τὴν ἐποχὴ ἑκείνη καπιταλιστικὴ χώρα τῆς Εὐρώπης, σὲ πεῖσμα τῶν «προβλέψεων» ὅλων τῶν «διαπρεπῶν μαρξιστῶν» (διάθαξε τῶν ρεβιζιονιστῶν), ποὺ δεσπόζανε τότε μέσα στὸ παγκόσμιο ἐργατικὸ κίνημα;

Χωρὶς ἀμφιβολία ἥταν οἱ ὥριμες ἀντικειμενικὲς συγθῆκες, ποὺ εἶχαν κάμει τὴ τσαρικὴ Ρωσία τὸν πιὸ ἀσθενῆ κρικὸ στὴν ἀλυσίδα τῶν ἡμεριαλιστικῶν χωρῶν καὶ ποὺ, δῆλως σοφά εἶχε προβλέψει δὲ Λέγιν ἀπὸ χρόνια πρίν, κάγανε δυγατὴ τὴ γίνηκαν τῆς ἐπαγκατασης σ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴ χώρα καὶ ὅχι στὶς καπιταλιστικὰ ἀνεπτυγμένες χώρες τῆς δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Βόρειας Ἀμερικῆς. Ἀλλὰ δὲν ἔφθαναν μόνον οἱ ἀντικειμενικὲς συγθῆκες. «Ἄν δὲν ὑπῆρχε δὲ ὑποκειμενικὸς πυράγοντας, γιὰ νὰ ἐκμεταλλευθεῖ αὐτὲς τὶς συγθῆκες, ἀσφαλῶς σήμερα οἱ ἐργαζόμενοι καὶ οἱ καπαπεζόμενοι δῆλης τῆς γῆς δὲ θὰ γιορτάζανε τὴν 49η ἐπέτειο τῆς Όχτωβριανῆς Σοσιαλιστικῆς Επανάστασης.

Ἀπαραίτητη προϋπόθεση, γιὰ τὸ ξέσπασμα καὶ τὴν ἐπιτυχία τῆς ἐπανάστασης, στάθηκε τὸ ξεκαθάρισμα τοῦ ρωσικοῦ τμήματος τῆς Β' Διεθνοῦς ἀπὸ τὸ μικρόδιο καὶ τὴν γάγγραια τοῦ ρεβιζιονισμοῦ, τοῦ διπορτουγισμοῦ καὶ τοῦ σοσιαλωδινισμοῦ. Ἡ χάραξη μιᾶς σωστῆς στρατηγικῆς καὶ τακτικῆς τοῦ κινήματος τῆς ρουσικῆς σοσιαλδημοκρατίας, διαμετρικὰ ἀντίθετης ἀπὸ τὴ στρατηγικὴ καὶ τὴν τακτικὴ τῆς σάπιας ἀπὸ τὸ ρεβιζιονισμὸ καὶ τὸ διπορτουγισμὸ δυτικοευρωπαϊκῆς σοσιαλδημοκρατίας, καὶ δὲ δημιουργία τοῦ δργάνου, ποὺ θὰ καθοδηγοῦσε τὴν ἐπανάσταση — τοῦ νέου τύπου κόμματος τῆς ἐργατικῆς τάξης — τοῦ λεγινού στικοῦ, τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῶν Μπολσεβίκων.

Γιὰ τὴν ἐπιτέλεση αὐτοῦ τοῦ καθήκοντος χρειάστηκε δὲ Λέγιν καὶ οἱ πιστοὶ σύντροφοί του νὰ διεξάγουν ἔναν πολύχρονο, σκληρό, ἀγελέητο καὶ συνεπὴ ἀγώνα κατὰ τοῦ διεθνοῦς καὶ τοῦ ρωσικοῦ ρεβιζιονισμοῦ, διπορτουγισμοῦ καὶ σοσιαλπατριωτισμοῦ. Χρειάστηκε νὰ μῆν τρομάξουν μπροστά στὶς κατηγορίες γιὰ «δογματισμό», γιὰ «τὴ μανία τῆς δίαισ», γιὰ «διασπαστισμὸ» κλπ. κλπ., ποὺ τοὺς ἀπηρύθυναν οἱ πραγματικοὶ διασπαστές, οἱ προδότες τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος, οἱ πιστοί καὶ πρόθυμοι λακέδες τῆς ἀστικῆς τάξης, οἱ «αὐθεντίες» τῆς Δεύτερης Διεθνοῦς, δῆλως γράφει κάπου δὲ Λέγιν.

Ἡ ίστορικὴ δύμας σημασία τῆς Όχτωβριανῆς Σοσιαλιστικῆς Επανάστασης δρίσκεται ἀκόμα καὶ στὸ διτ., σ' ἀντίθεση μὲ τὴν Παρισιγή Κομμούγα, ἡ δοπία ἔσθουσε μέσα σὲ λίγους μῆνες, μπόρεσε, σὲ πεῖσμα καὶ πάλι τῶν «προβλέψεων» καὶ τῶν προσπαθειῶν ὅλων τῶν δρκισμένων ἔχθρῶν της, τῶν λιμπεριαλιστῶν καὶ τῶν πειθήγιων ὑποταχτικῶν τους — τῶν σοσιαλδημοκρατῶν — γὰρ ἐπίζησε καὶ νὰ μετεξελιχθεῖ στὸ πρώτο διώτικο σοσιαλιστικὸ κράτος. «Ἔτσι στάθηκε τὸ πρότυπο γιὰ διλες τὶς ἐπόμενες ἐπαναστάσεις.

«Ἄγ δὲ Λέγιν καὶ οἱ σύντροφοί του στὴν προσπάθειά τους νὰ δημιουργήσουν τὶς ἀναγκαῖες ὑποκειμενικὲς προϋποθέσεις, ποὺ θὰ ἐπέτρεψαν τὴ νικηφόρα διεξαγωγὴ τῆς ἐπαγκατασης, χρειάστηκε γὰρ παλαιόφους ἔναντίον τοῦ ρεβιζιονισμοῦ, ποὺ εἶχε κατακλύσει τὰ κόμματα τῆς Β' Διεθνοῦς, ἡ Επανάσταση μετὰ τὴν

έπικράτησή της άντιμετώπισε τὴν ἔχθρότητα, τόσο τοῦ διεθνοῦς ιμπεριαλισμοῦ, όσο καὶ τῆς συπισμένης σοσιαλδημοκρατίας. Ή προσπάθεια αὐτῆς τῆς γένες εἰρῆς συμφωνίας, που εἶχε σὰ σκοπὸν γὰ πγίξει σὸ λίγο της τῇ νεογέννητῃ σοσιετικῇ δημοκρατίᾳ, ξεχινοῦσε ἀπὸ τῇ συκοφάντηση καὶ τῇ διαβολῇ καὶ ἔφτανε μέχρι τὴν ἀνοιχτή, δύμεση, ἔνοπλη ἐπέμβαση ἐναγάπτον τοῦ κράτους τοῦ Λένιν καὶ τοῦ Στάλιν.

Ἡ νίκη τῆς ἑργατικῆς τάξης τὸν Ὀκτώβρη τοῦ 1917 δὲν ἔκρινε ἀμέσως καὶ τὴν δῆλη ἔκβαση τοῦ ἀγώνα. Θὰ χρειαστοῦν νὰ περάσουν δλόκηληρες δεκαετίες ἀπὸ τότε, γιὰ νὰ κριθεῖ τελεσίδικα τὸ «ποιός, ποιόν». Σ' δῆλη αὐτῇ τῇ μακρόχρονῃ καὶ πολλές φορὲς διασανιστικῇ ἱστορικῇ πορείᾳ, στὴν περίοδο τῆς κατανίκησης τῆς ἔξωτερικῆς ἐπιδρομῆς καὶ τῆς ντόπιας ἀντίδρασης, τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησης καὶ τῆς κολεκτιβιστοίησης, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα τῆς Σοσιετικῆς "Ἐγωσης, τὸ Κόμμα τῶν ἡρωϊκῶν Μπολσεβίκων, ἐπικεφαλῆς τῶν λαῶν τοῦ καιγούργιου πολυεθνικοῦ κράτους, χρειάστηκε νὰ δώσει σκληρές καὶ ἡρωϊκές μάχες, στὸ ἰδεολογικό, πολιτικό, οἰκονομικό κλπ. τομέα, καθὼς καὶ στὸν τομέα τῶν διεθνῶν σχέσεων. Κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση στὴν ἀρχὴ τοῦ Λένιν καὶ σὲ συγέγεια γιὰ τριάντα δλόκηληρα χρόνια τοῦ Στάλιν τὸ ΚΚΣΕ συγέτριψε, τόσο τὴν ἔξωτερική ἐπέμβαση, δσο καὶ τὴν ἔσωτερική ἀντίδραση. Κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Μεγάλου Λένιν καὶ σὲ πεῖσμα ὅλων ἔκεινων ποὺ ἀντίδροισαν σ' αὐτὸν (Τρότσκι κλπ.), ἢ νεαρὴ Σοσιετικὴ Δημοκρατία μὲ τὴ συνθήκη τοῦ Μπρέστ Λιτόφσκ κέρδισε τὸ δικαίωμα νὰ ὑπάρξει καὶ νὰ ζήσει. Σὲ συγέγεια πέταξε ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορά της τοὺς ιμπεριαλιστὲς ἐπιδρομεῖς καὶ τσάκισε τοὺς ἀντεπαναστάτες ληστοσυμμορίτες τύπου Κολτσάκ, Ντενίκιγ κλπ. καὶ ἔδαλε τὰ θεμέλια τοῦ σοσιετικοῦ κράτους. Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Λένιν οἱ Μπολσεβίκοι, κάτω ἀπὸ τὴν ὀτσαλέγια καθοδήγηση τοῦ ἄξιου συγειστῆ τοῦ ἔργου του, τὸ Ίωσήφ Βησαριόνο-ύτες Τζουγκασδίλι - Στάλιν, πέτυχαν τὸν ἡράκλειο ἀθλὸ τῆς σοσιαλιστικῆς ἀγοικοδημησης καὶ τῆς μετατροπῆς τῆς παλιᾶς τσαρικῆς αὐτοκρατορίας, τῆς «φυλακῆς αὐτῆς τῶν λαῶν», σ' ἔνα πανελεύθερο, πολυεθνικό, σύγχρονο κράτος, μὲ τεράστια ἴσχυ καὶ ἀχτινοθολία. Γιὰ νὰ τὸ κατορθώσουν δμως αὐτὸν χρειάστηκε νὰ συντρίψουν ὅλες τὶς καιγούργιες μορφές, μὲ τὶς δοπίες δι ρεβιζιονισμὸς παρουσιαζόταν στὴν νέα αὐτὴ ἱστορική περίοδο. Χρειάστηκε γὰ τυπηθεῖ καὶ γὰ τσακιστεῖ, ἰδεολογικά, πολιτικά καὶ δργαγωτικά δ «ἀριστερὸς» τροτσιστικὸς δππορτούνισμός, ποὺ ζητοῦσε, οὗτε λίγο οὔτε πολὺ, νὰ παραδώσουν οἱ Μπολσεβίκοι τὴν ἔξουσία στὴν ἀστικὴ τάξη, γὰ δποκατατήσουν τὸν καπιταλισμό, γιὰ νὰ μποροῦν ἔτσι γὰ δημιουργηθοῦν, μὲ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ τελευταίου αὐτοῦ, οἱ «προϋποθέσεις» γιὰ τὸ πέρασμα στὸ σοσιαλισμό. "Οπως ἐπίσης χρειάστηκε νὰ τσακιστεῖ καὶ δεξιὸς δππορτούνισμὸς τῶν Μπουχάριν, Κάμενεφ, Τηγνδίεφ κλπ., δι ποίος ἀπέβλεπε στὸν ἕδιο ἀκριβῶς σκοπὸν.

"Οπως ἀκριβῶς ἡ Ὀκτωβριανὴ Ἐπαγάσταση στάθηκε ἔνα γεγονός μὲ πραγματικὰ παγκόσμια ἱστορικὴ σημασία, τὸ ἕδιο καὶ ἡ ὑπαρξὴ τῆς Σοσιετικῆς "Ἐγω-

σης ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια στάθηκε ἀποφασιστικῆς σημασίας παράγοντας γιὰ τὸ παγκόσμιο ἔργατικὸ κίνημα.

Τὸ παράδειγμα τῆς Σοσιετικῆς "Ἐγωσης καὶ δὲ πικὸς ἀγώνας τῶν λαῶν της γιὰ τὴν ἀγοικοδημηση τοῦ σοσιαλισμοῦ, σὲ συσχετισμὸ μὲ τὸν ἀδιάχοπο ἰδεολογικὸ καὶ πολιτικὸ ἀγώνα τοῦ ΚΚΣΕ ἐγαγήτιον τοῦ ιμπεριαλισμοῦ, τοῦ φασισμοῦ, τοῦ ρεβιζιονισμοῦ καὶ τοῦ δππορτούνισμοῦ τῶν σοσιαλδημοκρατικῶν κομμάτων, ἐγένεν τὰ νεαρὰ Κομμουνιστικὰ Κόμματα σ' ὅλες τὶς χῶρες τοῦ κόσμου. Ἡ ἰδεολογικὴ καὶ γενικώτερα καθοδήγητικὴ βοήθεια τοῦ ΚΚΣΕ καὶ τῆς Γ' Διεθνοῦς, βοήθησεν ἀποτελεσματικὰ τὰ Κομμουνιστικὰ Κόμματα τῶν ἀλλων χωρῶν νὰ δροῦν τὸ σωστὸ προσανατολισμό τους, γὰ χαράξουν μιὰ δρθὴ γραμμὴ πλεύσης.

Ἄλλὰ ἡ πολυποίκιλη βοήθεια τῆς Σοσιετικῆς "Ἐγωσης καὶ τοῦ ΚΚΣΕ, κάτω ἀπὸ τὴ σοφὴ καθοδήγηση τοῦ Στάλιν, δὲν στάθηκε ἀποφασιστικὴ μονάχα γιὰ τὸ παγκόσμιο ἔργατικὸ κίνημα. Είχε τὶς σοφαρές ἐπιπτώσεις τῆς καὶ στὴν πορεία τοῦ ἐθνικοπελευθερωτικοῦ κινήματος τῶν χωρῶν ποὺ δρισκόγυτουσαν κάτω ἀπὸ τὸν ἀποικιακὸ καὶ μισσοαποικιακὸ ζυγό. Βοήθησε αὐτὰ τὰ κινήματα νὰ δροῦν τὴ σωστή τους κατεύθυνση καὶ νὰ διεξάγουν νικηφόρα, ἀλλού περισσότερο καὶ ἀλλού λιγότερο, ἀνάλογα μὲ τὶς γενικώτερες διεθνεῖς καὶ τὶς εἰδικώτερες ἐθνικές τους συνθῆκες, τὸν ἀγώνα κατὰ τοῦ ιμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς ἀντίδρασης.

Ἀποφασιστικὸς στάθηκε ἀκόμα δι ρόλος τῆς "Ἐγωσης τῶν Σοσιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατικῶν κατὰ τὸ δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, γιὰ τὴ συντριβὴ τοῦ φασισμοῦ καὶ τοῦ ναζισμοῦ. Τὸ Κόμμα τῶν Μπολσεβίκων, δλοι οἱ σοσιετικοὶ λαοί, κάτω ἀπὸ τὴν ἐμπνευσμένη καθοδήγηση τοῦ Στάλιν, ξεσηκωθήκανε σ' ἔγαντιάνοις ἀγώνα, γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς Σοσιετικῆς τους πατρίδας —τὴν ὑπεράσπιση τῶν σοσιαλιστικῶν τους καταχήσεων. Ξεσηκωθήκανε καὶ στὸ τέλος συντρίφανε τὸ ναζιστικὸ τέρας. Η μάχη τοῦ Στάλινγκραντ, τῆς πόλης τῆς θυσίας, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ, τῆς ἐπιδίας καὶ τῆς νίκης, στάθηκε ἡ ἀποφασιστικὴ καμπή στὴν πορεία τοῦ πολέμου. "Εδωσε καιγούργια φτερά στοὺς λαοὺς πού, ἐλεύθεροι οἱ σκλάδοι, πολεμούσσαν τὸ φασισμὸ καὶ τὸ ναζισμὸ καὶ τοὺς τόνωσε τὴν πεποίθηση γιὰ τὴν τελικὴ νίκη.

Μετὰ τὴ λήξη τοῦ πολέμου η Σοσιετικὴ "Ἐγωση, γυμνή, καθημαγμένη, καταστραμένη, μὰ μὲ τεράστιο κύρος καὶ αἰγλή, ἔδωσε ἀποφασιστικὴ ὑλικὴ καὶ ἥθικὴ βοήθεια στὶς νεαρὲς Λαϊκὲς Δημοκρατίες τῆς Αγατολικῆς Εύρωπης καὶ δοθήσε, στὸ διαθιμὸ ποὺ τῆς ήταν δυνατό καὶ ποὺ οἱ ἀντικειμενικὲς συγθῆκες τὸ ἐπέτρεπαν, τὰ ἐθνικοπελευθερωτικὰ κινήματα στὶς ἀποικιακές καὶ μισσοαποικιακές χῶρες, καθὼς καὶ τὰ ἔργατικὰ κινήματα στὶς καπιταλιστικές χῶρες. Ορθώθηκε δι ργυπνοὺς φύλακκας τῆς Είρηγνης, ποὺ πρὶν καλὰ καὶ πάψουν οἱ κανονιὲς οἱ ιμπεριαλιστὲς ἀρχισαν γὰ τὴν ἀπειλοῦν.

"Η ἀναρρίχηση στὴν καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ καὶ

στήν ήγεσία της Σοδιετικής "Ενωσης το 1956 της διμάδιας τῶν γνωστῶν ρεβιζιονιστῶν μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ Χρουστσώφ, εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα γὰ πραγματοποιηθεῖ μιὰ στροφὴ 180° στήν μέχρι τότε πολιτική, ἐσωτερικὴ καὶ ἔξωτερικὴ, αὐτοῦ τοῦ κράτους. Συγχεκαλυμένα στήν ἀρχή, ἀπροκάλυπτα καὶ ἔτεσίπωτα ἀργότερα, οἱ χρουστσωφικοὶ ρεβιζιονιστές, στήν ἀρχὴ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ Χρουστσώφ καὶ ἀργότερα χωρὶς αὐτὸν, ἀπαρνήθηκαν τὰ ἴδεώδη τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ. Ἀγτικαταστήσανε τὴν ἀρχὴν τῆς πάλης τῶν τάξεων μέσα στὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ κίνημα μὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ταξικῆς συνεργασίας. Τὸν ἀντιεμπεριαλιστικὸ ἄγρια μὲ τὴ συνεργασία μὲ τὸν ἡμιπεριαλισμό. Τὸν προλεταριακὸ διεθνισμὸ μὲ τὸ σωματικὸ μεγάλης δύναμης. Τὶς σχέσεις ἀνάμεσα σὲ λιστικαὶ κόμματα, μὲ τὶς σχέσεις ἀνάμεσα σὲ μικρὰ καὶ μεγάλα κόμματα αὐτ., αὐτ., αὐτ. Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς «γέας» γραμμῆς ἦταν ἡ διάσπαση τοῦ διεθνοῦ προσδευτικοῦ κινήματος, τὸ κατρακύλισμα ὅλων σχεδὸν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κομμουνιστικῶν Κομμάτων στὸ βάλτο τοῦ ρεβιζιονισμοῦ καὶ τοῦ ὀππορτουνισμοῦ, τὸ ἀδυνάτισμα τῆς υπεράσπισης τῆς Ειρήνης καὶ οἱ εὐκαιρίες στὸν ἡμιπεριαλισμὸ γὰ πετύχει ὀρισμένους ἀπὸ τοὺς ἀμεσους στόχους του.

Σήμερα, 49η ἐπέτειο τῆς Μεγάλης Όχτωβριανῆς Σοσιαλιστικῆς Ἐπανάστασης, οἱ προλετάριοι καὶ οἱ καταπιεσθεῖνοι ὅλης τῆς γῆς γυρίζουν τὴν μνήμην τους σ' αὐτὸ τὸ κοσμοϊστορικὸ γεγονός, ποὺ ἀλλαξεῖ τὴν δύνη τοῦ κόσμου. Ποὺ ἀνοίξει στήν ἀνθρωπότητα τὸ δρόμο, γιὰ γὰ περάσει ἀπὸ «τὸ θαυμέλειο τῆς ἀνάγκης στὸ θαυμέλειο τῆς ἐλευθερίας».

Μὰ γὰ ἐπέτειος τῆς Ἐπανάστασης τοῦ Κόκκινου Όχτωβρη δὲν εἶναι ἀπλῶς μιὰ ἐπέτειος μὲ ἱστορικὴ σημασία. Εἶναι ἀκόμα, εἶναι πρὸ τὸ κάθε ἀλλο, μιὰ ἀρετηρία γιὰ τοὺς σημερινοὺς ἀγῶνες τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ ὅλων τῶν λαῶν. Τὰ ἱστορικά τῆς διδάγματα καὶ οἱ διασικές νομοτέλειές της, ὅπως ἐπικυρωθήκαντε καὶ ἀπὸ τὴν πείρα τῶν ἐπαναστάσεων στὶς ἀλλες χώρες, ἀποτελοῦγε καὶ στὴ σημερινὴ φάση τοῦ ἀγώνα τῶν λαῶν τὴν ἰδεολογικὴν καὶ πολιτικὴν πυξίδα, που

δείχνει τὸ δρόμο γιὰ τὴ νίκη. Η διαπόφευκτη ἐπανάληψη τῶν διασικῶν γνωρισμάτων της, σὲ παγκόσμια κλίμακα γενικά καὶ σὲ κάθε χώρα ἔχει ωριστά, ἀγεξάρτητα ἀπὸ τὶς εἰδικές ἔθνικές συνθήκες, κάνουν ὅστε ἡ Όχτωβριανὴ Ἐπανάσταση γὰ μὴν εἶναι μόνο ἔνα ἱστορικὸ γεγονός, δηλαδὴ ἔνα γεγονός ποὺ ἀνήκει πιὰ στὸ παρελθόν, ἀλλὰ γὰ ἔχει τεράστια ἱστορικὴ σημασία καὶ γιὰ τὸ παρόν καὶ γιὰ τὸ μέλλον. Καὶ ἀπὸ τὴν ἀποψή αὐτῆς ἡ ἀπάρνηση τῶν διασικάτων τῆς ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν σύγχρονων ρεβιζιονιστῶν-ὅππορτουγιστῶν δείχνει δια τοῦ προδώσανε τὴν ἐπανάσταση καὶ τοὺς σκοπούς της.

Τὸ προσδευτικὸ κίνημα πέρασε στὴ μαχρόχρονη πορεία του μέσα ἀπὸ μιὰ διαλεκτικὴ διάσπασης καὶ ἐνότητας. «Τὸ ἔνα χωρίζεται στὰ δύο καὶ τὰ δύο ἔνωνται σὲ ἔνα». «Γιστερα ἀπὸ κάθε διάσπαση τὸ κίνημα ἔπειδος πιὸ δυνατό, πιὸ ξεκαθαρισμένο. "Οπως ἔλεγε ὁ Στάλιν, «τὸ Κόμμα τόσο δυναμώνει, δισεκαθαρίζει τὶς γραμμές του».

"Αν θέλουμε πραγματικὰ γὰ διδασκόμαστε ἀπὸ τὸ προηγούμενο τῆς Όχτωβριανῆς Ἐπανάστασης, θὰ πρέπει θαρραλέα νὰ ἀκολουθοῦμε τὰ ἱστορικά τῆς διδάγματα. Θὰ πρέπει γὰ ἀτσαλωγόμαστε στὸ μῆσος ἑγαντίον τοῦ ἡμιπεριαλισμοῦ καὶ τῶν λαχέδων του. Στὸν ἄγρια ἐναντίον τοῦ ρεβιζιονισμοῦ καὶ τοῦ ὀππορτουνισμοῦ μέσα στὶς γραμμές τοῦ κινήματος. Στὴν ἀκλόνητη πίστη γιὰ τὴν τελικὴ νίκη.

Σήμερα, ύστερα ἀπὸ τὴ διάσπαση ποὺ ἔφεραν στὸ παγκόσμιο προσδευτικὸ κίνημα οἱ χρουστσωφικοὶ ρεβιζιονιστές, ἔχουν δημιουργήθει ὅλες οἱ προϋποθέσεις γιὰ τὴν πραγματοποίηση μιᾶς καινούργιας ἑντότητας, σ' ἔνα ἀνώτερο ἐπίπεδο. Μᾶλις ἐνότητας, ποὺ γὰ στηρίζεται στὴ βάση τῆς ταξικῆς πάλης, τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ καὶ τῶν καλύτερων παραδόσεων τοῦ κινήματος. Πάνω σ' αὐτῇ τὴ γραμμὴ σήμερα μάχονται σ' ὅλο τὸν κόσμο οἱ συγεπεῖς μαρξιστὲς λεγινοίστες, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας.

Στὸ δνομα τῆς Όχτωβριανῆς Ἐπανάστασης καλοῦμε δλους τοὺς συγεπεῖς ἀγῶνες τῆς ἀριστερᾶς γὰ πάρουν μέρος σ' αὐτῇ τὴ μάχη.

Η "ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ,,

ΣΤΟΝ
ΤΡΙΤΟ
ΧΡΟΝΟ
ΤΗΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ
ΤΗΣ

Μὲ τὸ τεῦχος αὐτὸν ἡ «Ἀναγέννηση» μπαίνει: στὸν τρίτο χρόνο τῆς ἔκδοσής της. Στὸ πεῖσμα δὲων τῶν ἔχθρῶν της ποὺ στὰ δύο χρόνια ποὺ πέρασαν ἔκαναν ὅ,τι μπορούσαν γιὰ γὰρ γκρεμίσουν αὐτὴν τὴν ἀγωνιστικὴν ἔπαλξην, ἡ «Ἀναγέννηση» στέκεται: πάντοτε δρόμῳ καὶ συγεχίζει: τὸ ἔργο τῆς.

Όταν πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια κυκλοφόρησε τὸ πρῶτο της τεῦχος οἱ κάθε εἰδός ἔχθροι τῆς «προφήτευση» τὴν γρήγορη κατάρρευσή της. Καὶ φυσικὰ δὲν πειριστήκαν μόνο σὲ «προφητείες», ἀλλὰ καὶ σὲ σύγκεκριμένη «πρακτικὴν» δράση. Χρησιμοποίησαν δὲν τὰ μέσα, τὴν διαδολήν καὶ τὴν ρετσιγιά, τὴν συκοφαντία, τὴν πολιτικὴν προδοκάταια, τὴν διαστρέλωση τῶν θέσεών της, τὸν οἰκογονικὸν πόλεμο, τὸν ὑποδολιμακίες εἰδήσεις. Ἐπιστρατεύθηκαν ἀνόμικα καὶ δηθεὶρ «φίλοι» τῆς «Ἀναγέννησης» γιὰ γὰρ τὴν διαδόλλουν στὴν πλατείᾳ μᾶζα τῶν πραγματικῶν φίλων καὶ ἀναγνωστῶν της. Οἱ γνωστὲς ὑπηρεσίες τῆς ἀντιδρασης σὲ πολλὲς περιπτώσεις προχώρησαν σὲ ἔκδοσεις «προκηρύξεων» καὶ ἀλλων ἐντύπων μὲ τὴν ὑπογραφὴν «Φίλοι τῆς Ἀναγέννησης», «Ἀγωνιστὲς τῆς Ἀναγέννησης» κλπ., μὲ σκοπὸν τὴν διαδολήν τῶν θέσεών μας. Σὲ προηγούμενη τεύχη ἔχουν καταγγελθῆ τέτοιες περιπτώσεις. Ἀπὸ τὴν ἀλλή μεριά οἱ διπορτουνιστὲς ἥγετες τῆς ΕΔΑ ἔκτος ἀπὸ τὴν υἱοθέτησι αὐτῶν τῶν πατιγνωστῶν μεθόδων τῆς ἀντιδρασης, στὰ δύο αὐτὰ χρόνια μεταχειρίσθηκαν κάθε μέσο γιὰ γὰρ συκοφαντήσουν, γὰρ διάφοροι φίλοι τῆς «Ἀναγέννησης» μὲ τὴν ὑποστήριξή τους. Στὸν πόλεμο αὐτό, προστέθηκαν καὶ οἱ ποικίλες τροτσιστικὲς παραλλαγές, ἀπὸ τοὺς Φ.Ν.Χ. μέχρι τοὺς «δρθόδοξους» τροτσιστές, ἀπὸ τοὺς «παμπλικούς» μέχρι τοὺς νεοπαμπλικούς. Αὗτοὶ στάθηκαν τὰ «παλληκάρια» τῆς ὑπόθεσης. Επεράσαν τὴν ἀντιδρασην καὶ τὸν διπορτουνιστές τῆς ΕΔΑ σὲ «ἔφευρεικότητα» καὶ «πρωτοτυπία» στὸ διερευνώδιο καὶ στὴν πολιτικὴν προδοκάταια. Άλλοι μόνο, ἀν μᾶς συμπεριφέρονταν ἀλλοιώτικα, ἡ ἀντιδραση, οἱ δεξιοί καὶ οἱ «ἀ-

ριστεροί» διπορτουνιστὲς καὶ οἱ ζεστολισμένοι πράκτορες τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ...

Ἡ «Ἀναγέννηση» ὑπερνίκησε δὲν τὰ ἐμπόδια ποὺ συγάντησε στὸ δρόμο τους, ἀνασκεύασε καὶ κριτικάρισε τὴν διπορτουνιστικὴν γραμμή καὶ ταχτικὴν, ξεκαθάρισε γιὰ λογαριασμὸν τῶν ἀγωνιστῶν τῆς χώρας μας, τὴν σύγχυση ποὺ σπέρνανε δρισμένες «νέες», τροτσιστικὲς παραλλαγές, πρόδολλες μὲν διοληρωμένη πολιτικὴ γραμμή καὶ ταχτικὴ, τοποθετήθηκε σὲ μᾶς σειρὰ σημαντικὰ προσδήματα ἀρχῆς, φώτισε τὸ δρόμο ποὺ πρέπει γὰρ ἀκολουθήσουν οἱ ἀγωνιστὲς τῆς χώρας μας γιὰ γὰρ οἰκοδομήσουν ἔνα συνεπὴ δργανισμὸν τῆς Ἀριστερᾶς.

Ἡ «Ἀναγέννηση» μὲ τὴν συγεχὴ πάλη της ὑποδοσίηθε τὴν ἀποδέσμευση ἔνδει σημαντικοῦ ἀριθμοῦ ἀγωνιστῶν ἀπὸ τὰ ἰδεολογικά, πολιτικά καὶ δργανωτικά πλαίσια τοῦ ρεδικουμένου καὶ ἐνθάρρυνε καὶ ὑποστήριξε κάθε πρωτόδουλία γιὰ τὴν ἀνάπτυξη ἀγώνων σὲ μᾶς ὅρθη κατεύθυνση ἀνάμεσα στὰ διάφορα στρώματα τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ καὶ τῆς νεολαίας. Στὶς μᾶζες τῶν ἐργαζόμενων καὶ τῆς νεολαίας ἀναπτύχθηκε ἔνα κίνημα ὑποστήριξης τῶν θέσεων ποὺ προδόλλει: ἡ «Ἀναγέννηση», ἔνα κίνημα γιὰ τὴν ὑποστήριξη καὶ τὴ διάδοση τῆς «Ἀναγέννησης», ἔνα κίνημα γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν θέσεων ποὺ προδόλλει: ἡ «Ἀναγέννηση».

Σήμερα, ἡ «Ἀναγέννηση» ἔχει πέρισσότερους φίλους ἀπὸ κάθε ἀλλή φορά. Ο δρόμος τῆς συγεχοῦς καὶ σκληρῆς πάλης γιὰ τὸ θρίαμβο τῶν ἰδεῶν καὶ τῆς γραμμῆς τῆς συγεπούς Ἀριστερᾶς θὰ γίνεται δρόμος δὲν καὶ περισσότερων ἀγωνιστῶν, δὲν καὶ περισσότερων ἐργαζόμενων.

Αὐτὸν είγαι ἔνα σημαντικὸ γεγονός ποὺ θὰ ἐπιδράσει ἀναμφισθήτητα στὴν ἐπιτάχυνση τῆς πορείας γιὰ τὴν διαμόρφωση ἔνδει ἱσχυροῦ ἀντικαπειλιστικοῦ καὶ ἀντιρεδικιογιστικοῦ κινήματος στὴ χώρα μας. Ἡ «Ἀναγέννηση», δημος καὶ στὸ παρελθόν, ἔτσι καὶ τώρα θὰ διαθέσει δὲν τῆς τίς δυγάμεις γιὰ γὰρ συμβάλλει πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτῆς.

ΜΙΑ ΒΡΩΜΕΡΗ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗΣ

Στά πλαίσια τής αντικομμουνιστικής, αντιχινέζικης έκστρατείας που διεξάγει και στή χώρα μας ή αντιδραση και διεθνής ορθοδοξίας διπλωματικής πολιτικής της τελευταίες μέρες μιά δρωμερή πολιτική προδοκάτσια είς δάρος ένδεικνυτού σίκου και τῶν ἄγωνιστῶν ποὺ παλεύουν γιὰ γὰ ξεχωρίσουν τὴν ἀλήθεια ἀπὸ τὸ φέμα σὲ δὲ τι ἀφορᾶ τὴν ὑπόθεση τῆς πολιτιστικῆς ἐπαγάστασης. «Ἐνας μεγάλος ἀριθμὸς ἀριστερῶν και προοδευτικῶν ἀνθρώπων, ἀνάμεσα στοὺς δόποίους και πολλοὶ ἀναγνῶστες τῆς «Ἀναγέννησης» ἔλαβαν μέσα σὲ φάκελλο μὲ δικτυλογραφημένη τῇ διεύθυνσή τους ἔνα τυπωμένο ἀνυπόγραφο κείμενο τὸ δόποιο ἔχει ὡς ἔξης: «Τίμοι Ἀναγγῶστες τῆς «Ἄυγῆς»,

«Ἡ «Ἄυγῆ», ή «καθημερινὴ ἐφημερίδα τοῦ Λαοῦ», παρχώρησε τὶς στῆλες τῆς γιὰ νὰ καταυκοφαντήσει τὴ μεγαλύτερη και πολυχρημάτωρη σοσιαλιστικὴ χώρα στὸν κόσμον, τὴν Κομμουνιστικὴ Κίνα τῶν 700 ἀκαδημαρίων κομμουνιστῶν και τὸν ἀξιο ἥγετη τους τὸν Μεγάλο Μάο Τσέ Τούγκ.

Ο Διεθνῆς ρεβιζιονισμὸς και οι ντόπιοι πράκτορές του στή χώρα μας, οἱ ἥγετες τοῦ ΚΚΕ και τῆς ΕΔΑ, ἔξαπέλυσαν ἀπὸ τὶς στῆλες τῆς «Ἄυγῆς», τὶς τελευταῖες τοῦτες μέρες, μιὰ ἀτικη ἐκστρατεία συκοφαγτίας ἔγάντια στήν μεγαλειώδη ἐκπολιτιστικὴ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση στήν Κίνα.

Τίμοι Ἀναγγῶστες τῆς «Ἄυγῆς»,

Μὴ δίνετε καμμὰ πίστη στοὺς ἀδιάντρουπους αὐτοὺς συκοφάντες τῆς «Ἄυγῆς» και τοῦ διεθνοῦς ἀντεπαγαστατικοῦ ρεβιζιονισμοῦ, διαβάστε μὲ προσοχὴ τὸ διδύλιο, ποὺ κυκλοφόρησαν οἱ «Ιστορικὲς Ἐκδόσεις», γιὰ τὴ «Μ ε γ ἀ λ η Σ ο i α λ i σ τ i κ η Π ο λ i t i : s t i κ η Ἐ π α γ ἀ σ τ α σ η σ τ η γ Κ i γ α», γιὰ νὰ μάθετε τὴν ἀλήθεια, γιὰ νὰ μάθετε τὶ πραγματικὰ γίνεται στήν Κομμουνιστικὴ Κίνα, και ποὺ πηγαίνει ή Κίνα». ***

Εἶναι φανερὸ δι τὸ δηλητὴ ἡ ὑπόθεση εἶναι ἔργο τῶν γνωστῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ἀντιδρασης. Τὸ δίιο τὸ «προσεγμένο» ὅφος τοῦ εἰμένου αὐτοῦ και μόνο τὸ δείχνει. Η ἔκφραση πρώτα-πρώτα «Τίμοι Ἀναγγῶστες τῆς «Ἄυγῆς». Μόγο χαριέδες μποροῦν γὰ ξεχωρίζουν τοὺς «Ἀναγγῶστες» τῆς «Ἄυγῆς» σὲ «τίμους» και σὲ «μὴ τίμους». Πουθενά δὲ χρησιμοποιεῖθηκε ἔξαλλου ή ἔκφραση «ἐκπολιτιστικὴ» ἐπανάσταση. Ἐπιπλέον δὲ τρόπος τῆς σύνταξης, ή χρήση κεφαλαίων κλπ. δείχγουν τὸν ἀποστολέα. Και πάγω ἀπὸ δὲ τρόπος τῆς ἀποστολῆς, ή κατοχὴ χιλιάδων διευθύνσεων, ή χρη-

σιμοποίηση τῆς ἰδιας γραφομηχανῆς γιὰ τὸ γράψιμο, διῶν τῶν διευθύνσεων κλπ. κλπ. Τὶς πρῶτες ἔξαλλου μέρες τῆς κυκλοφορίας τοῦ «κειμένου» αὐτοῦ, δὲ «Ἐλεύθερος Κόσμος» και ἡ «Ἀκρόπολη» και «Ἀπογευματινὴ» πρόδιαλαν τὸ γεγονός τῆς ἀποστολῆς τῶν «κειμένων» αὐτῶν σὰν ἀπόδειξη τῆς «δραστηριότητος» τῶν «κινεζοφίλων στοιχείων». Ο «Ἐλ. Κόσμος» μάλιστα, «τόμαθε» ἀπὸ τὸν ἀνταποκριτὴ του... στήν Πάτρα. Παρὸ δὲ τὸ συντονισμὸ και τὴν ἐπιμέλεια ποὺ ἐπέδειξαν τὰ διάφορα «κλιμάκια» τῆς ὑπόθεσης ἀποδείχτηκαν ὅπως ήταν φυσικό, ἀδιόρθωτοι χαριέδες. Τουσαλιάσαν τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν φακέλων σὲ ταχυδρομεῖα πολὺ κοντινά τους ἔτσι ποὺ τὸ πρᾶγμα φώγαζε ἀπὸ μόνο του...

Τὶς ἐπιδίωκε μὲ αὐτὸ δὲ ἀντιδραση; Νὰ δημιουργήσει σύγχυση στοὺς ἀγωνιστές, νὰ σπιλώσει τὴν ὑπόθεση τῆς ἔκδοσης και τῆς κυκλοφορίας κειμένων σχετικὰ μὲ τὴν πολιτιστικὴ ἐπανάσταση στήν Κίνα, νὰ δημιουργήσει κλῖμα ἐγκατίον τῶν ἀγωνιστῶν ποὺ ὑπερχριστίζουν τὴν ὑπόθεση τῆς σοσιαλιστικῆς πολιτιστικῆς ἐπανάστασης στή χώρα μας, νὰ δώσει χέρι διοήθειας στὸ ρεβιζιονισμὸ ποὺ στριμωγμένος ἀπὸ τοὺς ἀγωνιστές ήθελε κάποια «ἀγάσα», νὰ δυσκολέψει τὴν πάλη τῶν συνεπῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ἀριστερᾶς.

Τὸ δίιο τὸ γεγονός τῆς πολιτιστικῆς ἐπανάστασης ἔχει προκαλέσει τέτια σύγχυση και παγικὸ στήν ἀντιδραση ποὺ τὴν κάνει νὰ καταφεύγει στὰ πιὸ δρωμερὰ και ποταπά μέσα.

Η προδοκάτσια δύως αὐτὴ ἔπειτε στὸ κενό. Γιατὶ οἱ ἀγωνιστὲς τῆς χώρας μας, οἱ ἐργαζόμενοι τῆς χώρας μας, ἔχουν διψήλο ἀγωνιστικὸ κριτήριο και ξέρουν νὰ ξεχωρίζουν τὸ σωστὸ ἀπὸ τὸ κάλπικο. «Ἄν η ἀντιδραση και οἱ ὑπηρεσίες τῆς θρέφουν ὄνειρα πώς θὰ κολλήσουν ρετσινές στοὺς συνεπεῖς ἀγωνιστές τῆς Ἀριστερᾶς γιὰ νὰ διευκολύνουν τὸ ρεβιζιονισμὸ και νὰ ἔναντικόσκουν τὴν πρόδοση τῶν δρόθων δίεσπν, εἶναι θαλειά γελασμένοι. »Αγ ἀπὸ τὴν ἀλλη μεριά, οἱ ρεβιζιονιστὲς ήγετες νομίζουν πώς θὰ αισχροκερδίσουν, ἀξιοποιώντας τὴ διοήθεια ποὺ τοὺς δίνει ή ἀντιδραση, καιδὲ θὰ κάνουν νὰ συνέλθουν. «Ο δρόμος γιὰ τὴν ἐπικράτηση τῶν δρόθων δίεσπν εἶναι γεμάτος ἐμπόδια και δυσκολίες. Γι’ αὐτὸ δὲν ὑπάρχει καμμὰ διμφιδολία. »Οσες προδοκάτσιες κι’ ἀν ἐπιχειρήσει ή ἀντιδραση, ή ἀλήθεια θὰ γινήσει τὸ φέμα, τὸ δρόμο θὰ κατανικήσει τὸ ἐσφαλμένο, ή συνεπής ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση θὰ ἐπικρατήσει πάνω στὸν διππορτουνίσμο και στὸ ρεβιζιονισμό.

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΑΣΗΜΑΝΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΠΛΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ ΚΑΙ “ΑΝΕΞΙΧΝΙΑΣΤΑ,,

Στὸ τ. 41, τοῦ περιοδικοῦ «Ἐλληνικὴ Ἀριστερά» καὶ στὴ θέση κύριου ἀρθρου δημοσιεύτηκε ἔνα κείμενο μὲ τὸν τίτλο: «Ἐμεῖς, τὸ Κέντρο καὶ ἡ ἐνότητα τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων» καὶ μὲ τὴν ὑπογραφὴν Φ....

Τὸ ἄρθρο ἔχει γραφτεῖ ἀπὸ ἥγετικὸν παράγοντα τῆς ΕΔΑ. Τὸ ἄρθρο αὐτὸν γράφτηκε μὲν ἔνα διπλὸν σκοπό. Ἀπὸ τὴν μιὰν νὰ δημιουργηθεῖ στὸν ἀριστερὸν ὀνταγγέλση τὴν ἐντύπωσην πῶς πρόκειται γιὰ μιὰ ἀξιόλογη προσάθεια μελέτης «μερικῶν ζητημάτων τῆς τακτικῆς μας» ὅπως λέει ὁ ἐπίτιτλος καὶ ἀπὸ τὴν ἀλληγορηθῆσεῖ ἡ σκόπιμη, φεύτικη καὶ δόλια «Φιλορολογία» τὴν δοτία ἀναπτύσσει ἡ ἥγεσία τῆς ΕΔΑ πῶς «ἀλλάζουν μερικὰ βασικὰ πράγματα» στὴν ΕΔΑ.

Ἐτσι, στὸ κείμενο αὐτὸν ἀφθονοῦν οἱ διατυπώσεις γιὰ τὴν ἀνάγκη τῆς προδολῆς τοῦ «προσώπου τῆς Ἀριστερᾶς», τῆς «ἀκτινοβολίας» τῆς, ἡ «κριτικὴ» στὴν Ε.Κ., κλπ. κλπ., ἀλλὰ ταυτόχρονα πίσω ἀπὸ δύο αὐτὰ προδόλλει ἀμετάβλητη ἡ οὐσία τῆς διπορτουνιστικῆς, συνθηκολόγας γραμμῆς τῆς ἥγεσίας τῆς ΕΔΑ. Ἐκφράζεται δηλ. ἡ ἔγκριση τοῦ δρομογάφου γιὰ τὴν πολιτικὴ ποὺ ἀκολούθησε καὶ ἀκολούθει ἡ ἥγεσία τῆς ΕΔΑ καὶ διαδηλώνεται ἡ ἐμμονὴ σ' αὐτήν. Μὲ τὴν «διαφορὰ» πῶς ἀκολουθώντας τὴν συνηθισμένη μέθοδο τῶν ἀρχιερέων τοῦ ρεβιζιονισμοῦ μετατρέπει τὰ μεγάλα ζητήματα σὲ ἀσήμιαντα, καὶ τὰ ἀπλὰ σὲ μαστηριώδη καὶ «ἀνεξιχνίαστα» προσπαθώντας γὰρ μπερδέψει τοὺς ἀναγγῶστες του.

Ἐτσι λ.χ. τοιίζει μὲ «ἔμφαση»: «...εἶναι ἀπαράδεκτο λάθος καὶ ὑποχώρηση, ὅταν ξεχνᾶμε τὴν ξεχωριστὴν φυσιογνωμία τοῦ κόμματος τῆς ΕΔΑ, τὸ πρόγραμμα καὶ τοὺς ἀγῶνες τῆς Ἀριστερᾶς, γιὰ νὰ προβάλουμε καὶ ὑποστηρίξουμε τὶς θέσεις τῆς Ε.Κ. καὶ νὰ ὑποστελούμε τὴν σημαίαν μας στὸ δημόσιο τοῦ μικρότερου κακοῦ, γιατὶ σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση τὸ μικρότερο κακὸ φέργει καὶ τὸ μεγαλύτερο».

Τί σοφά λόγια!! Ἀλλὰ τότε, ποιό συμπέρασμα διγίαινει γιὰ δλη τὴν πολιτικὴ καὶ τακτικὴ τῆς ἥγεσίας τῆς ΕΔΑ στὰ τελευταῖα χρόνια; Δὲν πρέπει τὸ συμπέρασμα γὰρ εἶναι καταδικαστικό; Καὶ ὅταν μάλιστα, ἔχει ἔχυμνηθεῖ ἡ θεωρία τοῦ «μικρότερου κακοῦ» ἐπίσημα γραφτὰ καὶ προφορικὰ ἀπὸ ἥγετικοὺς παράγοντες τῆς ΕΔΑ, δὲ διγίαινει τὸ συμπέρασμα διτὶ στὴν πρακτικὴ

τῆς ἥγεσίας τῆς ΕΔΑ «τὸ μικρότερο κακὸ» ἔφερε «καὶ τὸ μεγαλύτερο»;

Ποιό συμπέρασμα διγίαιει δημος ὁ Φ.; «Οἱ τυχὸν ἐλιγμοὶ καὶ θυσίες ποὺ μπορεῖ νὰ κάνει ἡ Ἀριστερὰ γιὰ νὰ πραγματοποιήσει τὴν συνεργασία τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων καὶ τὸ χτύπημα τῆς ἀντιδρασῆς, δὲν ἀγαρούν αὐτὸν τὸ γεγονός». «Ἐξοχὸ συμπέρασμα! Μὲ δύο λόγια, ποὺ ἀγαφέρονται καὶ ἐπικυρώνουν τὴν συνθηκολόγα γραμμὴν τῆς ἥγεσίας τῆς ΕΔΑ στὰ τελευταῖα χρόνια προχωρεῖ δ. Φ. γὰρ «δώσει» τὴν «δυνατότητα στοὺς διπάδοὺς τοῦ κόμματός μας, σὲ δλους τοὺς ἐργαζόμενους, τὴν δυνατότητα γὰρ ἐκτιμήσουν σωστά τὰ γεγονότα καὶ τὴν πολιτικὴ κατάσταση». Καὶ τοιίζει: «Οἱ λαὸς μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν ἐργατικὴν τάξην καὶ πρωτοποριακὴν δύναμην τὴν Ἀριστερὰ μετὰ ἀπὸ μακρόχρονο καὶ σκληρὸν ἀγώνα ἀνέτρεψε τὴν ἀντιδημοκρατικὴν ἀντιδραστικὴν κυβέρνηση Καραμανλῆ. Γιαὶ μὲ σειρὰς ἀλλαγῆς τὴν ἐργατικὴν τάξην καὶ πρωτοποριακὴν δύναμην τὴν Ἀριστερὰν τὸν Γεώργιο Παπανδρέου». Ἀλλὰ ποιά εἶναι ἡ «σειρὰ ἀπὸ «λόγους» ποὺ ἔγιναν δλ̄ αὐτά; Οἱ ἀρθρογράφος τὰ προσπερνάει δλ̄ αὐτά. Πέρα ἀπὸ αὐτὸν πῶς συμβαίνει «οἱ λαὸς μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν ἐργατικὴν τάξην καὶ πρωτοποριακὴν δύναμην τὴν Ἀριστερὰν» γὰρ «φέργει» γιὰ μιὰ σειρὰ λόγους» στὴν κυβέρνηση τὴν Ε.Κ. κλπ.; Δηλ. γὰρ εἶναι δλ̄ αὐτά ἐντάξει, δλ̄ λαὸς γὰρ παλέυει, γὰρ ἔχει ἐπικεφαλῆς τὴν ἐργατικὴν τάξην, καὶ γὰρ παίζει τὸν πρωτοποριακὸ τῆς ρόλο ἡ Ἀριστερά, καὶ γὰρ παρεμβαίγουν «μιὰ σειρὰ λόγοι» καὶ γὰρ γίνεται κυβέρνηση ἡ Ε.Κ. καὶ δ. Γ. Παπανδρέου; Δηλαδή, γιὰ «μιὰ σειρὰ λόγοι» γιὰ τὸ Φ.... εἶναι ... Φιλοπράγματα ποὺ δὲν ἀξίζει τὸν κόπο νὰ τὰ συζητήσει κανείς.... Πόσο δόλια εἶναι ἡ ἀπαρίθμηση σοβαρῶν πραγμάτων μὲ κούφιο τρόπο....

Ἀλλὰ δ. Φ. προχωρεῖ καὶ παρακάτω. Μὲ πομπώδη τρόπῳ «ἐντυπωσιάζει» τὸν ἀναγνώστη: «Ἀλλὰ καὶ στὶς μέρες τοῦ Ιούλη τοῦ 1965 μέχρι καὶ τὴν μέρα τοῦ πραξικοπήματος, παρὰ τὶς προηγούμενες ὑποχωρήσεις καὶ σφάλματα, ἥταν δυνατό, καὶ αἱ αὐτὸς πρόεπτοι νὰ τὸ ποστοῦν μετατρέψουν στὸ πόρα (**)», γὰρ ματαιωθεῖ τὸ πραξικόπημα». Ἀλλὰ γιατὶ «αὐτὸν πρέπει

(*) Ἡ ὑπογράμμιση εἶναι δική μας.

(**) Ἡ ὑπογράμμιση εἶναι δική μας.

● Ρεβιζιονισμός και πνευματική στείρωση

Η ρεβιζιονιστική ήγεσία του ΚΚΕ, έχει ζώσει πολὺ σφιχτά τὸ σπαθὶ τῆς πολεμικῆς τῶν «ἀστικῶν ἀπόφεων». Μετὰ τοὺς Ζωγράφους, τοὺς Στρίγκους, τοὺς Παρτιζαλίδηδες κλπ. πρόσδαλαν τώρα σὲ διασκήνιο καὶ τά... μεμέτια. Κάποιος δεινὸς τσαγανογλύφτης τοῦ ρεβιζιονισμοῦ ποὺ φέρει μάλιστα καὶ τὸ διαρύγδουπο φευδώνυμο Ἀλέξης Ψηλόρειος εἶναι πολύτιμος πολεμικός τῆς Αριστερᾶς, σὲ τελευταῖο τεῦχος τοῦ «Νέου Κόσμου». Καὶ ἡ ἀστικὴ ἀποφῆ εἶναι μιὰ παράγραφος ἀρθροῦ τῆς «Ἐλευθερίας»... τὸν Αὔγουστο ὅπου ἀπαντώντας στὸν Α. Παπανδρέου ἔγραψε πώς «ἡ Ἀριστερὰ ἔχει ἐπιλέξει τώρα τὴν μεταρρύθμισιν». Φαίνεται δτὶ ἀπὸ τὸν Αὔγουστο τὸν ἀπαγολοῦσε τὸ θέμα καὶ «ώριμα-

σε» μέσα του τὸ Νοέμβριο ὅπότε ἔγραψε καὶ τὸ ἀρθρο. Φυσικά, μὲ τὸ γνωστὸ ποταπὸ τρόπο τῶν ρεβιζιονιστῶν μπερδεύει καὶ τὴν «Ἀναγέννηση» γιατὶ «ἄπὸ τὸ πρῶτο κιόλας τεῦχος τῆς» ἔγραψε δτὶ ὁ «διπορτουνισμὸς μετέτρεψε τὴν ΕΔΑ σὲ ἔνα τυπικὸ ἀστικὸ κόμμα» (θυμικοτάτῳ). Ἐτοι, ἀφιερώνει σελίδες ὀλόκληρες, παραθέτοντας τατάτα ἀπὸ τὸ Λένιν, ἀπὸ τὸ πρόγραμμα τοῦ ΚΚΕ χτυπιέται καὶ δρύεται γιὰ τὴ σημασία τῶν μεταρρυθμίσεων, ἀναφέρεται καὶ σὲ ἀγόρευση τοῦ κ. Ζάκκα στὴ Βουλή, γιὰ νὰ ἐνισχύσει τὴν «ἐπιχειρηματολογία» του, κοπανάει κομμάτια κι' ἀπὸ τὴ Δήλωση τοῦ 1960, ἀλλὰ ἀποφεύγει ἐπιμελέστατα νὰ τοποθετηθεῖ στὶς συγκεκριμένες συνθῆκες, στὰ συγκεκριμένα προβλήματα, στὶς συγκεκριμένες καταστάσεις κλπ. κλπ. Γιατὶ τάχραφε δλα αὐτά; Γιὰ νὰ «πείσει» τοὺς ἀναγνῶστες του πὼς ὁ ρεβιζιονισμὸς καὶ ἡ πνευματικὴ στείρωση εἶναι ταυτόχρονα πράγματα;

νὰ τὸ ποῦμε τώρα» καὶ δὲν «ἔπρεπε» νὰ τοῦ ποῦμε πρίν; Γιὰ ποιό λόγο; Τί «μωσηριώδη» καὶ «ἀνεξιχνίαστα» πράγματα κρύβει αὐτό; Γιὰ νὰ μὴ δυσαρεστήσουμε τὴν ήγεσία τῆς Ε.Κ.; Ἀλλὰ δ. Φ., δλο τὸν τὸ κείμενο εἶναι γεμάτο ἀπὸ κατηγορηματικὲς ἐκφράσεις τοῦ εἴδους: «Ἡ ΕΔΑ κάνει αδητορὴ κριτική... στὴν Ε.Κ.» γι' αὐτό, γιὰ κεῖνο κλπ. Ἀλλὰ ἔφθεον, σὲ παρελθὸν ζημίωνε, ἔστω, αὐτὴ τὴν πολιτική, τὴ δοσμένη πολιτική, τῆς ΕΔΑ, ἀπέναντι στὴν Ε.Κ., γιατὶ σήμερα δὲ ζημίωνει καὶ πρέπει νὰ τὸ ποῦμε τώρα;

Ο λόγος γιὰ τὸν ὅποιο «πρέπει νὰ τὸ ποῦμε τώρα», ἀνάγεται στὶς σφαῖρες τῆς ὄψηλῆς τακτικῆς ποὺ ἐπεξεργάζεται καὶ διαθαίνει ἀπὸ τὴν πλευρά του καὶ δ. Φ. Ἐτοι, στὴ συνέχεια τοῦ ἀρθροῦ του, φθάνει στὶς «ζυμώσεις» ποὺ «συντελοῦνται μέσα στὴν Ε.Κ.». Εκεὶ διαπιστώνεις πὼς «ἔχει ἐκδηλωθεῖ μιὰ προσδευτικὴ τάση» (στὴν Ε.Κ.) κωπάρχει καὶ ἡ ἴσχυρη, ἐπιχρατέστερη στὴν ήγεσία, ἡ δεξιὰ τάση καὶ μποροῦμε νὰ ποῦμε ὑπάρχει ἀκόμα καὶ ἡ σύγχιση καὶ ταλάντευση μέσα στὴν «Ἐνωση Κέντρου». Καὶ καθορίζει: «Γι' αὐτοὺς τοὺς λόγους δὲν πρέπει νὰ θεωροῦνται σὰν προγραμματική-πολιτική γραμμή τῆς Ε.Κ οἱ θέσεις ποὺ διατυπώνονται ἀπὸ τὸ ἡγετικό τῆς στέλεχος τὸν κ. Α. Παπανδρέου. Θὰ ήταν λάθος τὴ θέση τοῦ κ. Α. Παπανδρέου νὰ τὴν ἐκλάδουμε σὰν πρόγραμμα τῆς Ε.Κ.». Γι' αὐτό,

πρέπει νὰ τὸ ποῦμε τώρα. Ἡ συλλογιστικὴ τοῦ Φ. εἶναι ἀξιοθαύμαστη... Χρησιμοποιεῖ δλη τὸν τὴ μαεστρία νὰ γελοιοποιήσει σοβαρὰ πράγματα, μετατρέποντας τὰ μεγάλα ζητήματα σὲ μικρά, καὶ κριτικάρει τὴν Ε.Κ δχι ἀπὸ τὴ σκοπιὰ τῆς Ἀριστερᾶς, ἀλλὰ ἀπὸ τὴ σκοπιὰ τοῦ Α. Παπανδρέου. «Ολη του ἡ κριτικὴ εἶναι ἡ «κριτικὴ» ποὺ ἀσκεῖ ἐδῶ καὶ ἀρκετὸ καὶρὸ γιὰ τὸ κόμμα του ὁ Α.Π. γιὰ τοὺς γνωστοὺς λόγους. Ὁ Φ. ἀφοῦ μᾶς μιλάει μὲ «γγώση καὶ σπουδὴ» περὶ πολλῶν καὶ ποικίλων, διαγράφει δλόκληρο κύκλο γιὰ μᾶς ἀποκαλύψει τὸ στόχο του: Τὴν προσολή τοῦ Α. Παπανδρέου, σὰν ἡγέτη τῆς «προσδευτικῆς τάσης» στὴν Ε.Κ ποὺ ἀντιμάχεται τῇ δεξιᾷ, τάση ποὺ εἶναι «ἐπικρατέστερη» ἐπικεφαλῆς τῆς ὅποιας δρίσκεται δ. Γ. Παπανδρέου!!

Μὲ τὸν τρόπο αὐτό, δ. Φ. πάει νὰ δώσει τὴ συμβολὴ του στὸν ἀποπροσανατολισμὸ τῶν ἀγωνιστῶν. Φυσικά, δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἐκτελεῖ μὲ τέτια «ἐμβρίθεια» τό... ρεβιζιονιστικὸ του καθῆκον. Ἀλλὰ ἔχει κι' αὐτὸς καὶ δλόκληρη ἡ ήγεσία τῆς Ε.Δ.Α τὴ γνώμη, πὼς δλα τὰ «διαρύγδουπα» κείμενα μποροῦν νὰ σκοτίσουν τὴν κρίση τῶν ἀγωνιστῶν, ὥστε νὰ δώσουν πίστη στὶς μόνιμες πιὰ περιοδικές «Φιθυρολογίες» γιὰ «ἀλλαγὲς στὴ γραμμή τῆς Ε.Δ.Α», ὥστε νὰ σταματήσουν τὶς ἀναζητήσεις τους, καὶ τὴν κριτικὴ τους;

★ ΟΙ ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΤΕΣ ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΩΝ ΜΑΚΡΗΔΩΝ

”Έχουμε άρκετές φορές άσχοληθεί μὲ τὴν πρακτικὴν τοῦ ρεβιζιονισμοῦ στὸ ἔργατυχό συνδικαλιστικὸν κίνημα. Ωστόσο, τὰ δυά έχουμε γράψει ἡταν μιὰ πολὺ ὀχρὴ ἀπεικόνιση τῆς πραγματικότητας. Ἰδιαίτερα, τὸ τελευταῖο διάστημα ὑπάρχει μιὰ πλήρης ἀποχαλίωση. Σὲ στιγμές ἔντασης τῆς ἐπίθεσης τοῦ πραξικοπήματος, ἔναντίον τοῦ διοικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν δικαιωμάτων τους, σὲ στιγμές ποὺ οἱ ἐργαζόμενοι θέλουν καὶ ἀπαιτοῦν γὰ ἀγωνισθοῦν, οἱ ρεβιζιονιστὲς ἀσχολοῦνται μὲ τὴν κατάσθεση αὐτῆς τῆς θέλησης καὶ ἀπάνησης καὶ μὲ τὴν καταπολέμηση τῆς δραστηριότητας τῶν συνεπῶν συνδικαλιστῶν. Ἐφαρμόζοντας καθαρὰ μακρικές μεθόδους, (ἡ συνεργασία ὅλεπτε ὠφελεῖ ἀμοιβαία τοὺς συνεργαζόμενους), ἔφθασαν σὲ ἀπίθανες ἐκδηλώσεις ἥθικοπολιτικῆς κατάπτωσης. Ο διωργός ἔγαντίον τῶν συνεπῶν συνδικαλιστῶν, ἐπεκτάθηκε πρόσφατα καὶ σὲ ἐργαζόμενους καὶ συνδικαλιστὲς ἐπειδὴ διέπρεξαν τὸ «ἄγιο τὸ ἔγκλημα» γὰ ἐκφράσουν τὴν ἀποδοκιμασία τους γιὰ τὴ γραμμὴ τῆς ταξικῆς συνεργασίας, τοῦ ἐναγκαλισμοῦ χρεωκοπιμένων ἐργατοπατέρων (Λυκιαρδόπουλος) καὶ τῆς ὑπογόμευσης τῆς ἀγωνιστικῆς διάθεσης τῶν ἐργαζομένων. Φυτικά, μὲ δλα αὐτὰ ἐπιταχύνουν τὴν χρεωκοπία τους καὶ ὑπόδοηθοῦν τὴν ἐμφάνιση καὶ ἄνδρωση συνεπῶν συνδικαλιστικῶν παρατάξεων σὲ δλο καὶ περισσότερους κλάδους. Αὐτὸς εἶναι ἔνας ἀντικειμενικὸς γόμος τῆς ταξικῆς πάλης, ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὶς θελήσεις τῶν γεοργοφοριμοτάχων. ”Οσες δυσκολίες καὶ ἐμπόδια κι’ ἀν στρώνουν στὸ δρόμο τῶν συνεπῶν συνδικαλιστικῶν δυνάμεων δὲν πρόκειται γὰ ἀγανάφουν τὴν πορεία τους πρὸς τὰ ἐμπρός.

”Απὸ τὴν ἀποφῆ αὐτὴ ἀποχτάει ξεχωριστὸ ἔνδικφέρων ἡ ἐπιστολὴ συνδικαλιστὴ ποὺ παραθέτουμε παρακάτω σχετικά μὲ τὴ συγέλευση καὶ τὶς ἀρχαιρεσίες τῶν σερβιτόρων.

”Αγαπητὴ «Ἀναγέννηση»,

Οἱ ἀρχαιρεσίες στους σερβιτόρους ποὺ ἔγιναν στὶς 29, 30) 11 καὶ 1) 12, ἀποτέλεσαν μιὰ σκληρὴ σύγκρυση ἀνάμεσα στὸ ρεβιζιονισμὸν καὶ στὴ συγεπῆ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ ρεβιζιονιστὲς μὲ τὴν δλόπλευρη ἐνίσχυση καὶ δούρθεια δλων τῶν δυνάμεων τοῦ ρεβιζιονισμοῦ μεταχειρίστηκαν κάθε μέσον καὶ κάθε μέθοδον γιὰ νὰ χτυπήσουν τὴ Συγεπῆ Προοδευτικὴ Παράταξη καὶ γὰ τὴν ἀποκλείσουν ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ κλάδου. Ή σύγκρουση αὐτὴ ἡταν τὸ ἀπο-

κορύφωμα μιᾶς συνεχοῦς πάλης ποὺ διεξήχθηκε ἀδιάκοπα δλο τὸ χρόνο ποὺ πέρασε· δὲ χρόνος αὐτὸς ἔδειξε πώς οἱ συγεπεῖς συνδικαλιστικὲς δυνάμεις τοῦ κλάδου μιὰς κατέκτησαν νέες θέσεις καὶ στερέωσαν αὐτὲς ποὺ κατεῖχαν προηγούμενα.

”Η γεγονιά τῆς ΕΔΑ εἶχε δάλει «ζήτημα τιμῆς» στοὺς ἐκπροσώπους τῆς στὸν κλάδο μας γὰ μᾶς «ξέχαραγισούν». Ο πρόεδρος τοῦ Σωματείου, ἔνα ἀπὸ τὰ «πρωτοπαλλήκαρα» τοῦ γεοργοφοριμού πομπάζοντας τόνιζε δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ πώς ἀνὴ μᾶς ἀποκλείσεις ἀπὸ τὸ νέο Δ.Σ. «Θὰ παραιτηθεῖ». Ἀξίζει γὰ σημειωθεῖ πώς ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς μὲ τὴ σύμπραξη καὶ συνεργασία τῶν Τ. Καλεγδρικοῦ καὶ Α. Βλάχου σὲ δλο τὸ χρόνο ποὺ πέρασε μετέτρεψε τὸ Δ.Σ. τοῦ Σωματείου σὲ διακοσμητικὸ δργανο καὶ ἀνοιχτά, ἀδιάντροπα ἐφάρμοσε τακτικὴ ἀπομόνωσης τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Συγεπούς Προοδευτικῆς Συνδικαλιστικῆς Παράταξης στὸ Σωματείο. Νὰ μερικὰ συγκεκριμένα παραδείγματα: Δὲν δόθηκε μὲ «ἔστι θέλω» σωματειακὴ περιοχὴ στὸν ἐκπρόσωπο τῆς Παράταξης αὐτῆς μὲ τὸ «ἐπιχείρημα» ὅτι δὲν συμφωνεῖ μὲ τὴ γραμμὴ τῆς Παράταξης τους!! Δηλαδή, πλήρης ταύτιση Παράταξης τους καὶ Σωματείου. Δὲν τοῦ ἐπέτρεπαν γὰ χρησιμοποιεῖ τὸ ἀρχεῖο τοῦ Σωματείου καὶ ίδιας κείμενα τῆς Εργατικῆς Νομοθεσίας!! Δὲν τοῦ ἔδιγναν διπλότυπα εἰσπράξεων συνδρομῶν καθὼς καὶ αἰτήσεις ἐγγραφῆς νέων μελῶν. Ἀργούνταν κάθε συνεργασία μαζί του στὶς ἐπιχειρήσεις γιὰ ἔλεγχο τῆς Εργατικῆς Νομοθεσίας καὶ τὶς παραστάσεις στὰ διάφορα διανοργεῖα καὶ δργανισμούς. Ἐφάρμοσαν ἀκόμα τακτικὴ «ἄγνοιας» τόσο τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Παράταξης δυσ καὶ τῶν στελεχῶν τῆς Παράταξης ἀπὸ κάθε σωματειακὴ δραστηριότητα (μοίρασμα ἀνακοινώσεων, συγκρότηση ἐπιτροπῶν εἰδικοτήτων, ἀπεργιακῆς ἐπιτροπῆς κλπ.). Εἶναι γνωστὸ ἔξαλλον πώς διέρρευσε τοῦ Δ.Σ. ἔφθασε καὶ σὲ χειροδικίες ἀκόμα ἐγκατίσιοι στελέχους τῆς Συγεπούς Προοδευτικῆς Συνδικαλιστικῆς Παράταξης.

”Στὴ Γενικὴ Συγέλευση τοῦ κλάδου δργάνωσαν «κλάκι» καὶ προσπάθησαν μὲ τὸν πιὸ ἐπαίσχυντο τρόπο γὰ ἀπαγορεύσουν στὸν ἐκπρόσωπο τῆς Παράταξης στὸ Δ.Σ. νὰ μιλήσει καὶ ἔδαξαν μόνο γιὰ αὐτὸν τὸ χρονικὸ αὐτὸς δρι τὸν διανοργεῖα καὶ δργανισμούς τῆς Παράταξης τους, τοὺς ἀφησαν γὰ μιλᾶντες ἀπεριόριστα. Διέκοπταν στέλεχος τῆς Συγεπούς Π.Σ. Παράταξης χρησιμοποιώντας τὸ «ὅπλο» τῆς «αλάκας» γιὰ γὰ τὸν πγίξουν γιατὶ ἔθεσε τὸ ζήτημα τῆς γομμωμοποίησης τοῦ ΚΚΕ καὶ τῆς

συμπαράστασης στὸν ἀγώνα τοῦ διετυμολέξικου λαοῦ!! Εἶναι βλέπετε «πολετικό» τὸ ζήτημα γιὰ τοὺς γεοργοφορμοτέσ!!

Ἄργηθηκαν τὴ συγκρότηση ἀγαπητοσωπευτικῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς γιὰ γὰ συνεχίσουν τὶς παραδόσεις τους. Στὸ διάστημα πρὶν τὶς ἀρχαιρεσίες, εἰσέπρατταν συγδρομὲς καὶ ταχτοποιοῦσαν οἰκονομικὰ ἔκειγους ποὺ ἀγῆκαν στὴν Παράταξη τους καὶ ὅχι καὶ ἔκειγους ποὺ εἶγαι διπαδοὶ τῆς Συγεποῦς Π.Σ. Παράταξης. Καὶ ἐνῶ πέρισυ καθόρισαν πὼς δσοὶ δὲν εἶχαν ἔσφραγει τὴ συνδρομὴ τους (10 δρχ. οἱ μεγάλοι καὶ 5 δρχ. οἱ μικροὶ τὸ μῆγα) γὰ τὶς ἔξοφλήσουν μὲ μιὰ δρχ. κατὰ μῆγα καὶ ἄντι 120 δρχ. γιὰ ὀλόκληρο τὸ χρόνο γὰ δώσουν μόνο 12 δρχ. γιὰ γὰ κατορθώσουν γὰ φηφίσουν, φέτος δὲν ἔκαναν τὴ μείωση αὐτὴ γιὰ γὰ ἀποκλεῖσουν φηφοφόρους τῆς Συγεποῦς Π.Σ. Παράταξης. Ή Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπέκλεισε 3 ὑποψήφιους τῆς Συγεποῦς Π.Σ.Π. ἐφαρμόζοντας γιὰ πρώτη φορὰ στὰ χρονικὰ τοῦ Διωριστείου μας τὸ γράμμα τοῦ Νόμου. Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἀρχαιρεσιῶν διαπιστώθηκε πὼς 150 καὶ πάνω φηφοφόροι δὲν φῆφιζαν μὲ τκυτότητες δπως δρίζει δ Νόμος δάζοκτας ή Ἐφορ. Ἐπιτροπή, —η «προσήλωμένη στὸ γράμμα τοῦ Νόμου»— τὸ «στερεῖται ταυτότητος». Καὶ αὐτὸ διαγέτεις γιὰ δσους ηξεραν διὰ θὰ τοὺς φηφίσουν, γιὰ δσους δὲν ηταν δέδαιοι τὸν δέδαιοι τοὺς ἔδιωχναν. Ἐπίσης ἔκοδαν τὶς ημέρες τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἀποδείξεις πληρωμῆς «ἐπὶ πιστώσει» γιὰ ἔξοφληση τῶν συγδρομῶν, σὲ δσους ηταν δέδαιοι πὼς θὰ τοὺς φῆφιζαν, πρᾶγμα ποὺ φυσικὰ δὲν τὸ ἔκαναν γιὰ δσους δὲν ηταν σίγουροι.

Εἶγαι χαρακτηριστικὸ πὼς τὶς ημέρες τῶν ἀρχαιρε-

σιῶν ἔξαπέλυσαν μιὰ ἐκστρατεία φευδολογιῶν, συκοφαντιῶν καὶ «ψιθύρων». Προχώρησαν σὲ παλληκαρισμοὺς καὶ προσκλήσεις. Εεπέρκασκη κάθε δριο εὑπρέπειας. Ἐφθασαν γὰ ἐκβιάζουν τοὺς ἐργαζόμενους καὶ γὰ χρησιμοποιοῦν κάθε μέσο γιὰ γὰ τοὺς «πείσουν». Τὸ υδρεολγιό τους ηταν συνεχές καὶ ἀκατογόματο. Σ' δλη ἀνὴ τὴν ἐκστρατεία πρωτοστάτησαν οἱ Κ. Παπανικολάου, Τ. Καλεγδριαγός, Β. Μίτσας καὶ Θ. Βλάχος.

Ωσόσιο, δὲν ἐπέτυχαν τὸ σκοπό τους καὶ δὲν ἐκπλήρωσαν τὴν «ἐντολὴν» ποὺ τοὺς εἶχε ἀνατεθεῖ. Ή Συγεπής Προσδευτικὴ Συγδικαλιστικὴ Παράταξη δὲν μπορεῖ νὰ ξεριζωθεῖ καὶ νὰ «περιοριστεῖ» μὲ κανένα τρόπο. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἔκλογῶν ἐπιβεβαίωσε τὴν δρθότητα τῆς γραμμῆς της, ἐπιβράδευσε τὴν ἀκούραστη δουλειὰ τῶν μελῶν τῆς γιὰ τὰ συμφέροντα τοῦ κλάδου καὶ δλων τῶν ἐργαζόμενων καὶ δημιουργήσε τὴ δάση γιὰ τὴν πιὸ πέρα ἀνάπτυξη καὶ στερέωση τῆς Συγεποῦς Π.Σ. Παράταξης. Οἱ ἐργαζόμενοι δγάζουν τὰ συμπεράζματά τους. Οἱ ἀγώνας ἀνάμεσα στὴ συνεπὴ ἀγωγιστικὴ κατεύθυνση καὶ στὸ ρεφορμισμό, παλιὸ καὶ νέο, δὲν συνεχισθεῖ καὶ θὰ ἐγταθεῖ. Ή νίκη τῆς συγεποῦς ἀγωγιστικῆς κατεύθυνσης μέσα στὸ ἐργατικὸ συγδικαλιστικὸ κίνημα θὰ ἐπιτευχθεῖ σίγουρα, μέσα σὲ μιὰ πορεία σκληρῆς καὶ ἀδιάκοπης πάλης. Τόσο στὸν κλάδο μας διὸ καὶ στοὺς ἄλλους κλάδους οἱ γέες δυγάμεις, ποὺ παίρνουν στὰ χέρια τους τὴ σηματικὴ τῆς συγεποῦς ταξικῆς πάλης προχωροῦν.

Μὲ ἀγωγιστικούς χαρετισμούς
ΣΕΡΒΙΤΟΡΟΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΗΣ

**ΟΙ ΕΝΟΧΟΙ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ «ΚΛΕΙΣΟΥΝ» ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ
ΚΑΙ ΝΑ ΕΚΤΟΝΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΟΡΓΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ**

Η ΤΡΑΓΟΔΙΑ ΤΗΣ ΦΑΛΚΟΝΕΡΑΣ

Η «Αναγέννηση» συμμετέχουται στὸ παλλαϊκὸ πένθος γιὰ τὸ χαρὸ ἑκατοντάδων ἐργαζόμενων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, μεγάλων καὶ μικρῶν στὸ γαυάγιο τῆς Φαλκονέρας, ἔχρραξει τὰ πιὸ δακεῖα αἰσθήματα συμπάθειας στὶς οἰκογένειες τῶν θυμάτων. Ή αὐθόρμητη λαϊκὴ ἀντίδραση στὸ τραγικὸ αὐτὸς γεγονὸς πιστοποιεῖ τὴν ἀνωτερότητα τοῦ λαοῦ μας, τὸ φυχικό του μεγαλεῖο καὶ τὰ ὑψηλὰ του αἰσθήματα. Ό σπαραγμὸς τῶν ἑκατοντάδων οἰκογενειῶν ἔγινε δικές του σπαραγμός. Ταυτόχρονα δ σπαραγμὸς αὐτὸς ἔγινε ὅργη ἐνάντια τῶν ὑπεύθυνων γιὰ τὴν τραγῳδία αὐτὴ ποὺ δὲν εἶναι ἄλλοι ἀπὸ δλόνιληρο τὸ ἐφοπλιστικὸ κεφάλαιο καὶ ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τους, ποὺ τὸ ἐξυπηρετοῦν. Τὴν ὅργην αὐτὴ δὲν μπόρεσαν νὰ τὴν ἀγνοήσουν δλα τὰ κόρματα καὶ δλα τὰ δημοσιογραφικὰ ὅργανα. Άλλα δπως πάντα καταβλήθηκε καὶ καταβάλλεται προσπάθεια γὰ ἐκτραπεῖ καὶ γὰ ἀποπροσανατολίσθει. «Ἐτοι, δρίσκοντας τὴν εὐκαιρία οἱ διάφοροι ἐκπρόσωποι ἀντιμαχόμενων μερίδων τοῦ ἐφοπλιστικοῦ κεφαλαίου μετέφεραν στὸν τύπο τὸν λυσσαλέο πόλεμο ποὺ διεξάγεται ἀνάμεσά τους, στὰ παρασκήνια καὶ στὰ λιμάνια, στους θαλάσσιους θρόμους καὶ στὰ χρηματιστήρια προσπαθώντας γὰ ἐμποδίσουν τὴν καταδίκη ὃ λωγ τῶν λυμεώνων τῆς πλουτοκρατικῆς διλγαρχίας ποὺ θησαυρίζουν κυριολεκτικὰ μὲ τὸ αἴμα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ή παγτοδυναμία τῶν κυρίων αὐτῶν ποὺ ἀποκομίζουν ἀμύθητα κέρδη ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν ἐργαζόμενων καὶ ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση ὅλου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἔχρραξθηκε καὶ μὲ τὸ ἐπεισόδιο τῆς ἀδειας ποὺ χορηγήθηκε γιὰ πλοιοὶ γγωστῆς «βαλλόμενης» ἐταιρείας τίς μέρες ἀκριβῶς ποὺ ή κυβέρνηση τοῦ πραξικοπήματος δήλωνε μὲ ἔμφαση πώς «διεξάγει αὐστηράν ἔρευγαν» καὶ «θὰ προσεῖ εἰς τὴν ληφίν τῶν ἔγδεδειγμένων μέτρων». Αὐτὸς ἔδωσε τὴν ἀφορμὴ γὰ δημοσιεύθει μέρος τῶν γκαγκστερικῶν μεθόδων ποὺ χρησιμοποιοῦνται στὸ λυσσαλέο ἀγταγωνισμὸ γιὰ τὴν «κατάκτηση τῶν συγκοινωνιῶν». «Ομως τὸ θέμα δὲν μπορεῖ γὰ κλείσει μὲ μερικὲς ἀποκαλύψεις καὶ μὲ μερικές «ἔρευγες».

Οἱ ναυτεργάτες, τὸ προσωπικὸ τῶν θαλάσσιων συγκοινωνιῶν, οἱ λαϊκὲς ὁργανώσεις πρέπει γὰ πάρουν τὴν ὑπόθεση στὰ χέρια τους καὶ γὰ ἀγωνισθοῦν γιὰ τὴν κατάργηση τοῦ μεσαιωνικοῦ καθεστῶτος ποὺ ἐπικρατεῖ στὶς σχέσεις πλοιοκτητῶν-ἐργαζόμενων, πλοιοκτητῶν-ἐπιβιτικοῦ κοινοῦ. Νὰ ζητήσουν τὴν ἀντικατάσταση τῶν σκαπιόκαρδων ποὺ κατά συντριπτικὴ πλειοψηφία χρησιμοποιοῦνται στὶς ἀντοπλοϊκὲς συγκοινωνίες. Τὴν βετλίωση τῆς θέσης τῶν ἐργαζόμενων στὶς συγκοινωνίες αὐτές. Τὴν μείωση τῶν κομίστρων. Τὴν κατάργηση τουλάχιστον τῶν πιὸ σκανδαλωδῶν προγομίων. Ταυτόχρονα δὲν πρέπει γὰ ὑπάρξει καμιὰ αὐταπάτη πώς η κυβέρνηση τοῦ πραξικοπήματος καὶ οἱ πολιτικοὶ ἐπρόσωποι τῶν ἀστικῶν κομιμάτων θὰ «χτυπήσουν» τὸ ἐφοπλιστικὸ κεφάλαιο. Μόνο η ἀγάπτυξη τῆς λαϊκῆς πάλης, η ἀγοδος τῆς ταξικῆς ισυνείδησης καὶ πάλης ἀπὸ τοὺς ἐργαζόμενους στὶς συγκοινωνίες εἶναι η δύναμη η ἵκανη ποὺ πραγματικὰ μπορεῖ γὰ θέσει κάποιος φραγμὸς στὴν ἀυτόστη ἐκμετάλλευση καὶ πῶν ἐργαζόμενων καὶ τοῦ λαοῦ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς «βασιλεῖς τῶν θαλασσῶν».

Γι' αὐτὸς τὸ αἴτημα τῆς παραίτησης τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ποὺ διατύπωσε η ΕΔΑ είναι μιὰ κούρφια φράση. Ό λαός ζητάει δχι μόνο τὴν παραίτηση ἐνδε τὸν ὑπουργοῦ ἀλλὰ δλης τῆς κυβέρνησης. Στὸ συγκεκριμένο ζήτημα, η παραίτηση ἐνδε τὸν ὑπουργοῦ καὶ η ἀντικατάστασή του μὲ ἄλλο δὲν θὰ σήμαινε μὲρον αὐτό, τίποτα. Τὸ κύριο καὶ τὸ διατίκο, εἶναι γὰ πεισθοῦν οἱ μᾶζες δτι δὲν πρέπει γὰ ἔξακολουθήσουν νὰ ἀνέρχονται τὴν κατάσταση πλήρους ἐπικυριαρχίας «ζωῆς η θανάτου» πῶν κ.κ. ἐφοπλιστῶν, πάνω τους. Γι' αὐτὸς πρέπει γὰ ἀγωνιστοῦν. Καὶ γιὰ γὰ ἀγωνιστοῦν πρέπει γὰ τοὺς ἀνέδει η πίστη στὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς πάλης καὶ γὰ ἔχουν ἔκαθαρίσει τὸ στόχο τῆς πάλης τους. Ό στόχος εἶναι πὸ ἐφοπλιστικὸ καὶ μονοπωλιακὸ κεφάλαιο ἀνεξάρτητα ἀν εἶναι «κεντρῶ», «δεξιό» η «ἀποστατικό» καὶ οἱ πολιτικοὶ τους ἐκπρόσωποι καὶ δχι ἔνας μερονωμένος ὑπουργός η ἔνας μεμονωμένος ἐφοπλιστής...

★ MIA ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ Π.Π.Σ.Π.

Πήραμε και δημοσιεύουμε τὴν παρακάτω ἀνακοίνωση τῆς Προσδευτικῆς Πανσπουδαστικῆς Συνδικαλιστικῆς Παράταξης:

1. Η ἀντιδραστική Κυβέρνηση τοῦ Στεφανόπουλου ἔχει ἔνα ἀκόμα σπουδαῖο δῆμα πρὸς τὴν κατεύθυνση τοῦ Φασισμοῦ. Κατέθεσε εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον Νόμου τὸ ὄποιον «συμπληρώνει» τὶς δικαίεις, ποὺ δέπουν τὴν λειτουργίαν τῶν λεγομένων «Ἐγώσεων Προσώπων» δῆλον, τῶν πολιτικῶν κινήσεων, τῶν ὀργανώσεων Νεολαίας καὶ τῶν Κομμάτων. Η οὐσία αὐτοῦ τοῦ Νομοσχεδίου εἶναι ἡ ἔξης: «Τηνοχρέωνει τὶς «Ἐγώσεις Προσώπων» νὰ καταθέσουν καταστατικά στὸ Πρωτοδικεῖο καὶ τὶς θέτει κάτω ἀπὸ τὸν «Ἐλεγχο τοῦ Νομάρχη». Ο Νομάρχης ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ ἐπεμβαίνει στὴν ζωὴ τῶν ὀργανώσεων, νὰ καταργεῖ ἐκλεγμένες διοικήσεις καὶ νὰ ζητάει τὴν διάλυσή τους. Αὐτὸν τὸ Νομοσχέδιο οὔτε λίγο οὔτε πολὺ δίνει τὸ δικαίωμα στὴν κυβέρνηση νὰ διαλύει ὅποια ὀργάνωση δὲν τῆς εἶναι ἀρεστή. Οἱ δυνάμεις τοῦ παλαιτανοῦ Πραξικοπήματος ἐπιτίθενται τῷρα ἐνάγτια στὰ τελευταῖα ἵχην τῶν λαϊκῶν ἐλεύθεριῶν καὶ δικαιωμάτων. Στόχος τῆς ἀντιδραστικῆς Κυβέρνησης εἶναι ἡ δημιουργία τοῦ κατάλληλου κλίματος, γιὰ τὴν ἐπιβολὴ μιᾶς ἀνοικτὰ φασιστικῆς λύσης, εἴτε μὲ ἐκλογὴς τύπου 61 εἴτε καὶ χωρὶς ἐκλογές. Εἶναι φανερό, διτὶ ἡ μοναδικὴ λύση, γιὰ τὸ λαό εἶναι γὰρ ἀγαθόβιει αὐτὴ τὴν πορεία πρὸς τὸν φασισμὸν καὶ γὰρ ἐπιβάλλει τὸ αἰτημα τῶν ἐλεύθερων ἐκλογῶν μὲ ἀπλὴ ἀγαλογική. «Ομως τὸ αἰτημα γιὰ ἐλεύθερες ἐκλογές μὲ ἀναλογικὴ δὲν πρόκειται γὰρ ἐπιθῆτε μέσω μιᾶς «συμφωνίας δόλου τοῦ Πολιτικοῦ κόσμου» δύως ζητάει ἡ ΕΔΑ. Θὰ κατακτηθεῖ μὲ τὴ γίνηκα τοῦ λαϊκοῦ ἀγώνα πάνω στὶς δυνάμεις τοῦ Πραξικοπήματος. Η πορεία τῆς χώρας πρὸς τὸν ἀνοικτὸ Φασισμὸ ἡ πρὸς μιὰ δημοκρατικὴ λύση δὲν θὰ ἔξαρτηθεῖ ἀπὸ τὶς «καλόπιστες συζητήσεις» ἀντίθετα θὰ ἔξαρτηθεῖ ἀπὸ τὴν ἀγάπτυξη τῆς πάλης τοῦ λαοῦ. Σήμερα, ἐπειδὴ ἀχριθῶς τὸ ἐπίπεδο τῆς λαϊκῆς πάλης δὲν δρίσκεται στὸ ἐπίπεδο ποὺ μποροῦσε καὶ ἐπρεπε γὰρ δρίσκεται ἐξ αἰτίας τῆς γραμμῆς τῶν «ὑπεύθυνων πολιτικῶν ἡγεσιῶν, ἡ ἀντιδραση ἀναπτύσσει τὴν ἐπίθεση της». Ετοι ἀποθραυμένες οἱ δυνάμεις τοῦ πραξικοπήματος περγοῦν διαρεῖς ἀλυσίδες στὸν Ἑλληνικὸ λαό. Εἰναὶ φανερὸ δτι ἀγαθὸν ἡ ἀγωγιστοῦμε τώρα, αὔριο ἡ κατάσταση θὰ εἶναι πιὸ δύσκολη. Δέν

ὑπάρχουν πλέον περιθώρια καθυστερήσεων. Γι' αὐτὸν τῷρα χωρὶς ἀναβολὴ δῆλοι οἱ Προσδευτικοί, δῆλοι οἱ Δημοκράτες φοιτητές ἢ δροντοφωνάξουν: ΚΑΤΩ ΤΟ ΠΑΛΑΤΙΑΝΟ ΠΡΑΕΙΚΟΠΗΜΑ! ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΛΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ!!!

2. Η Προσδευτικὴ Πανσπουδαστικὴ Συνδικαλιστικὴ Παράταξη είχε πάντα ξεκαθαρισμένη θέση, γιὰ τὸ παραπάνω φασιστικὸ Νομοσχέδιο καὶ μόνη, ἀπ' δῆλες τὶς παρατάξεις στὸ σπουδαστικὸ χῶρο δὲν καθώρισε τὴν τοποθέτηση τῆς ἀπὸ τὶς γνωστὲς μικροπολιτικάντικες «σκοπιμότητες». Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τῆς ἰδρυσῆς της, στὸ τρίτο Συνέδριο τῆς ΕΦΕΕ ποὺ συγχλήθε τὸ Μάιο τοῦ 1966 στὴν Ἀθήνα, ἡ παράταξη μας πρότεινε γὰρ καταδικασθεῖ ἀπὸ τὸ Συνέδριο κάθη σκέψη γιὰ ἀστυνόμευση τῶν πολιτικῶν ὀργανώσεων ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση. Η τοποθέτηση τῆς κάθη παράταξης πάνω σ' αὐτὸν τὸ θέμα ήταν πολὺ ἀποκαλυπτική. Οἱ ἐκπρόσωποι τῆς ΕΔΗΝ εἶπαν διτὶ «τὸ Φοιτητικὸ κίνημα δὲν εἶναι σωτὸν γὰρ πάρει θέση στὸ ζήτημα, μιὰ καὶ τὸ Νομοσχέδιο, γιὰ τὴν ἀστυνόμευση τῶν πολιτικῶν ὀργανώσεων δὲν εἶχε κατατεθεῖ στὴ δουλή». Αὐτὴ ἡ τοποθέτηση ήταν ἔνας ἐλιγμὸς γιὰ γὰρ συγκαλυφθεῖ τὸ γεγονός, διτὶ ἡ ἡγεσία τῆς ΕΚ είχε πρώτη προβάλλει αὐτὸν τὸ Νομοσχέδιο. «Ἐδειχνε ἐπίσης, διτὶ ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΗΝ δὲν εἶχε σκοπὸ γὰρ παλαιώφει ἐναγτίον αὐτοῦ τοῦ μέτρου. Ἀπὸ τὴν ἀλλη πλευρὰ ἡ τοποθέτηση τῆς ἡγεσίας τῆς ΔΝΔ πάνω σ' αὐτὸν τὸ θέμα ήταν ἡ ἀποθέωση τοῦ πολιτικοῦ καιροσκοπισμοῦ. Οἱ διθρωποὶ αὐτοὶ ἀπέφυγαν γὰρ πάρουν μιὰ διοιαδήποτε θέση. Ετοι δὲν διαταράχτηκε ἡ «συνεργασία» καὶ ἡ ἐγκάρδια συγεννόηση ποὺ εἶχαν μὲ τὴν ἡγεσία τῆς ΕΔΗΝ. «Οταν αὐτὲς οἱ δύο παρατάξεις κράτησαν αὐτὴ τὴ σάση ἀπέναντι στὸ συγκεκριμένο φήμισμα, εῦκολα κανεὶς μπορεῖ γὰρ φανταστεῖ τὶ σάση κράτησαν στὴ πρακτικὴ ἀγτιμετώπιση τοῦ ζητήματος. Η ἀπειλὴ τοῦ φασιστικοῦ Νομοσχεδίου προβάλλεται κατὰ καιρούς ἐδῶ καὶ δυὸ χρόνια. Ολο αὐτὸν τὸ διάστημα δὲν ἔγινε τίποτα, γιὰ τὴν κινητοποίηση τῶν Σπουδαστῶν τῆς Νεολαίας καὶ τοῦ Λαοῦ. Κρατιέται γενικὰ μιὰ σάση καιροσκοπισμοῦ καὶ ἀναμονῆς, καὶ δίνεται ἔτοι δυνατότητα στὶς δυνάμεις τοῦ Πραξικοπήματος γὰρ ἐλίσσονται μὲ πλήρη ἀνεση. Ετοι ἀπὸ ὑποχώρηση σὲ ὑποχώρηση φθάσαμε γὰρ ἀμφισθητεῖται τὸ δικαιώμα τῆς ἐλεύθερης ὀργάνωσης. Αγ τὸ Νομοσχέδιο περάσει

Κάτω τὰ χέρια ἀπ' ὅλες τὶς λαϊσκὲς καὶ Δημουρατιουὲς Ὀργανώσεις

Στὸ τελευταῖο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Σπουδαστικὸς Κόσμος», (4.11), θημοσιεύεται ἡ παρακάτω προκήρυξη τῆς Π.Π.Σ.Π. ποὺ κυκλοφόρησε στὴ Θεσσαλονίκη:

Συνάδελφοι

Ἡ Π.Π.Σ.Π. καλεῖ δῆλους τοὺς δημοκράτες ἀντιφασίστες φοιτητὲς νὰ πάρουν μέρος στὴ σημερινὴ συγκέντρωση τῆς ΕΦΕΕ γιὰ τὴν καταδίκη τῆς ἀμερικανόδουλης παλατιανῆς κυβέρνησης. Νὰ καταγγείλλουν τὴν προσπάθεια ἔκμηδένισης τῶν ὑπολειμμάτων τῶν ἐλεύθεριῶν τοῦ λαοῦ μας ποὺ ἐπιχειρεῖται μὲ τὴν ἐπικείμενη ἐφαρμογὴ τοῦ νομοσχέδιου.

Ἡ Π.Π.Σ.Π. πιστεύει πὼς τὸ νομοσχέδιο δὲ στρέφεται μόνο σὲ μὰ συγκεκριμένη κομματικὴ γεολαία, ἀλλὰ καταργεῖ τὸ ἀναφαίρετο δικαίωμα τῶν λαϊκῶν δργανώσεων νὰ διάρχουν καὶ νὰ ἀγωνίζονται ἐνάντια στὶς ἀντιλαϊκὲς κυβέρνησεις. Σήμερα τὸ χτύπημα αὐτὸ δίνεται στὰ πλαίσια τῆς προετοιμασίας ἔκλογῶν τύπου 61 ἡ ἐπιβολῆς ἀνοιχτῆς διχατατορίας.

Οἱ στόχοι τοῦ ἀγώνα μας πρέπει νὰν γίνονται:

—Ὑπεράσπιση τοῦ δικαιώματος τοῦ λαοῦ νὰ δργανώνεται ἐλεύθερα.

—Ματαίωση τῆς φήμισης τοῦ φασιστικοῦ νομοσχέδιου κάτω ἀπὸ τὴ λαϊκὴ πίεση.

—Συνεπής ἀντιτρομοκρατικὴ πάλη ἐνάντια σὲ κάθε χτύπημα τῆς ἀντιλαϊκῆς κυβέρνησης.

—Ἄγωνας γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τῆς καὶ τὴν ἐπιβολὴ ἀμεισῶν καὶ ἐλεύθερων ἔκλογῶν, μὲ νομιμοποίηση τοῦ ΚΚΕ καὶ ἀπλῆ ἀγαλογικῆ.

Καταγγέλλουμε τὴν Ε.Κ., ποὺ σὰν κυβέρνηση συνέταξε πρώτη τὸ φασιστικὸ νομοσχέδιο, καὶ ποὺ τῶρα ἐπίσημα ὑποστηρίζει τὴν ὑπερφήμιση τοῦ ἀκόμα, καταγγέλλουμε τὸν συγκαλυμμένο ἀντικομμουνισμὸ τοῦ Α. Παπανδρέου ποὺ ὑποστηρίζει πὼς τὸ νομοσχέδιο στὰ χέρια μιᾶς κυβέρνησης τῆς ΕΚ θὰ ἥταν μέτρο ἐκδημοκρατισμοῦ.

Πιστεύουμε τέλος πὼς οἱ στόχοι αὗτοὶ δὲν πρωθοῦνται μὲ ὑποχωρήσεις (ὅπως ἡ χθεσινὴ ματαίωση τῆς συγκέντρωσης τῆς ΕΦΕΕ στὴν Ἀθήνα) καὶ πὼς «ἄγωνας» μέσα στὰ πλαίσια τῆς «γομφότητας» τοῦ Ἀ-

ποστολάκου δὲν νοεῖται ἀκόμα, δὲν πρωθοῦνται μὲ προσπάθειες γιὰ «συμφωνία ΟΛΟΥ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου γιὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετώπιση τῆς διχατατορίας».

Συγάδελφοι,

Μόνο ἡ ἀγωνιστικὴ κινητοποίηση καὶ ἡ ἀγωνιστικὴ ἐνότητα δῆλων τῶν σπουδαστῶν καὶ τοῦ λαοῦ μπορεῖ νὰ φράξει τὸ δρόμο στὸ φασιστικὸ νομοσχέδιο.

Αντιφασίστες σπουδαστές,

Πάρτε μέρος μὲ ἐνθουσιασμὸ στὴ συγκέντρωση.

ΓΙΝΕΡΑΣΠΙΣΤΕΙΤΟ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ.

ΚΑΤΩ ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΠΝΕΥΣΤΟ ΠΑΛΑΤΙΑΝΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ.

Ἐπίσης δημοσιεύονται οἱ παρακάτω εἰδήσεις:

«Ἡ ἀμερικανόδουλη κυβέρνηση ἔδειξε πάλι τὸ πρόσωπό της. Σήμερα στὴ Θεσσαλονίκη τὰ ἀστυνομικὰ ὅργανα τῆς συγέλασχν τὴ Σοῦλα Λαζαρίδου στὸ Πανεπιστήμιο. Ἡ σύλληψη ἔγινε γιὰ τὸ μοίρασμα προκηρύξεων τῆς Π.Π.Σ.Π. ποὺ καλούσαν τοὺς φοιτητὲς νὰ συμμετάσχουν στὴ συγκέντρωση τῆς ΕΦΕΕ».

ΕΚΤΑΚΤΗ ΕΚΔΟΣΗ Η ΕΦΕΕ ΓΠΟΧΩΡΗΣΕ ΚΑΙ ΠΑΛΙ

Σύμφωνα μὲ τελευταῖες πληροφορίες ἀπ' τὴν Ἀθήνα ἡ ΕΦΕΕ ὑποχώρησε γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ στὶς ἀπαγορεύσεις τοῦ πραξικοπήματος γιὰ γὰ καλύψει τὴ σάση της —μπροστὰ στὴ θέληση τῶν προσδευτικῶν καὶ δημοκρατικῶν σπουδαστῶν ποὺ τὴν ἔξέφρασε μὲ ἀκρίβεια ἡ Πανσπουδαστικὴ Προσδευτικὴ Συγδικαλιστικὴ Παράταξη σὲ ἀναχοίγωσή της— κατέφυγε σὲ διαβήματα πρὸς τοὺς ἀρμόδιους γιὰ τὴν ἀρση τῆς ἀπαγόρευσης ἐπισημοποιώντας γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ἔτοι τὴν παραίτησή της ἀπ' τὰ ἀγαφαίρετα δικαιώματα τοῦ σπουδαστικοῦ κόσμου (χρησιμοποίηση τῶν Προπολαιῶν). Σὲ συνέχεια ἡ ΕΦΕΕ ἀφῆσε τὴν πρωτοβουλία γιὰ τὴ διοργάνωση κλειστῶν συγκεντρώσεων στὸ Πολυτεχνεῖο, τὴ Νομικὴ Σχολὴ καὶ τὴν Πανεπιστημιακὴ Λέσχη σὲ δρισμένους συγδικαλιστικοὺς «παράγοντες». Ἡ ἀστυνομία πολιόρκησε τοὺς χώρους αὗτοὺς καὶ προχώρησε στὰ γνωστὰ τρομοκρατικὰ μέτρα φτάγοντας σὲ συλλήψεις καὶ σὲ παραπομπὲς στὸν εἰσαγγελέα. Εἶναι φανερό, πρᾶγμα ποὺ ἔκφραστηκε καὶ στὶς ἐκδηλώσεις αὗτές, πὼς ἡ ΕΦΕΕ καὶ οἱ πολιτικὲς δυνάμεις ποὺ τὴν ἐλέγχουν δὲν ἔχουν τὴ διάθεση νὰ προχωρήσουν σὲ ἀποφασιστικὸ καὶ ἐπίμονο ἀγώνα. Οἱ μορφὲς πάλης στὶς διποτεῖς καταφεύγουν διῆγοντας στὸν ἔκφυλισμὸ τῆς ἀγωνιστικῆς διάθεσης τοῦ φοιτητικοῦ κόσμου καὶ ἐξυπηρετοῦν καθορισμένες ἀνάγκες ὑπεύθυνων πολιτικῶν ἥγεσιῶν. Παρὰ τὶς διυσκολίες αὗτές ἡ μεγάλη μάζα τῶν προσδευτικῶν καὶ δημοκρατικῶν φοιτητῶν καὶ οἱ πραγματικοὶ ἔκπρόσωποὶ τῆς θὰ συνεχίσουν μὲ ἐπιμονὴ καὶ ἀποφασιστικότητα τὸν ἀγώνα τους ἐγαντίον τῆς ἐπίθεσης τοῦ πραξικοπήματος».

Κάτω τὰ χέρια ἀπ' ὅλες τὶς λαϊσκὲς καὶ Δημουρατιουὲς Ὀργανώσεις

Στὸ τελευταῖο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Σπουδαστικὸς Κόσμος», (4.11), θημοιστεύεται ἡ παρακάτω προκήρυξη τῆς Π.Π.Σ.Π. ποὺ κυκλοφόρησε στὴ Θεσσαλονίκη:

Συνάδελφοι

Ἡ Π.Π.Σ.Π. καλεῖ δῆλους τοὺς δημοκράτες ἀντιφασίστες φοιτητὲς νὰ πάρουν μέρος στὴ σημερινὴ συγκέντρωση τῆς ΕΦΕΕ γιὰ τὴν καταδίκη τῆς ἀμερικανόδουλης παλατιανῆς κυβέρνησης. Νὰ καταγγείλλουν τὴν προσπάθεια ἔκμηδένισης τῶν ὑπολειμμάτων τῶν ἐλεύθεριῶν τοῦ λαοῦ μας ποὺ ἐπιχειρεῖται μὲ τὴν ἐπικείμενη ἐφαρμογὴ τοῦ νομοσχέδιου.

Ἡ Π.Π.Σ.Π. πιστεύει πὼς τὸ νομοσχέδιο δὲ στρέφεται μόνο σὲ μὰ συγκεκριμένη κομματικὴ γεολαία, ἀλλὰ καταργεῖ τὸ ἀναφαίρετο δικαίωμα τῶν λαϊκῶν δργανώσεων νὰ διάρχουν καὶ νὰ ἀγωνίζονται ἐνάντια στὶς ἀντιλαϊκὲς κυβέρνησεις. Σήμερα τὸ χτύπημα αὐτὸ δίνεται στὰ πλαίσια τῆς προετοιμασίας ἔκλογῶν τύπου 61 ἡ ἐπιβολῆς ἀνοιχτῆς διχατατορίας.

Οἱ στόχοι τοῦ ἀγώνα μας πρέπει νὰν γίνονται:

—Ὑπεράσπιση τοῦ δικαιώματος τοῦ λαοῦ νὰ δργανώνεται ἐλεύθερα.

—Ματαίωση τῆς φήμισης τοῦ φασιστικοῦ νομοσχέδιου κάτω ἀπὸ τὴ λαϊκὴ πίεση.

—Συνεπής ἀντιτρομοκρατικὴ πάλη ἐνάντια σὲ κάθε χτύπημα τῆς ἀντιλαϊκῆς κυβέρνησης.

—Ἄγωνας γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τῆς καὶ τὴν ἐπιβολὴ ἀμεισῶν καὶ ἐλεύθερων ἔκλογῶν, μὲ νομιμοποίηση τοῦ ΚΚΕ καὶ ἀπλῆ ἀγαλογικῆ.

Καταγγέλλουμε τὴν Ε.Κ., ποὺ σὰν κυβέρνηση συνέταξε πρώτη τὸ φασιστικὸ νομοσχέδιο, καὶ ποὺ τῶρα ἐπίσημα ὑποστηρίζει τὴν ὑπερφήμιση τοῦ ἀκόμα, καταγγέλλουμε τὸν συγκαλυμμένο ἀντικομμουνισμὸ τοῦ Α. Παπανδρέου ποὺ ὑποστηρίζει πὼς τὸ νομοσχέδιο στὰ χέρια μιᾶς κυβέρνησης τῆς ΕΚ θὰ ἥταν μέτρο ἐκδημοκρατισμοῦ.

Πιστεύουμε τέλος πὼς οἱ στόχοι αὗτοὶ δὲν πρωθοῦνται μὲ ὑποχωρήσεις (ὅπως ἡ χθεσινὴ ματαίωση τῆς συγκέντρωσης τῆς ΕΦΕΕ στὴν Ἀθήνα) καὶ πὼς «ἄγωνας» μέσα στὰ πλαίσια τῆς «γομφότητας» τοῦ Ἀ-

ποστολάκου δὲν νοεῖται ἀκόμα, δὲν πρωθοῦνται μὲ προσπάθειες γιὰ «συμφωνία ΟΛΟΥ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου γιὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετώπιση τῆς διχατατορίας».

Συγάδελφοι,

Μόνο ἡ ἀγωνιστικὴ κινητοποίηση καὶ ἡ ἀγωνιστικὴ ἐνότητα δῆλων τῶν σπουδαστῶν καὶ τοῦ λαοῦ μπορεῖ νὰ φράξει τὸ δρόμο στὸ φασιστικὸ νομοσχέδιο.

Αντιφασίστες σπουδαστές,

Πάρτε μέρος μὲ ἐνθουσιασμὸ στὴ συγκέντρωση.

ΓΙΝΕΡΑΣΠΙΣΤΕΙΤΟ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ.

ΚΑΤΩ ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΠΝΕΥΣΤΟ ΠΑΛΑΤΙΑΝΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ.

Ἐπίσης δημοσιεύονται οἱ παρακάτω εἰδήσεις:

«Ἡ ἀμερικανόδουλη κυβέρνηση ἔδειξε πάλι τὸ πρόσωπό της. Σήμερα στὴ Θεσσαλονίκη τὰ ἀστυνομικὰ ὅργανα τῆς συγέλασχν τὴ Σοῦλα Λαζαρίδου στὸ Πανεπιστήμιο. Ἡ σύλληψη ἔγινε γιὰ τὸ μοίρασμα προκηρύξεων τῆς Π.Π.Σ.Π. ποὺ καλούσαν τοὺς φοιτητὲς νὰ συμμετάσχουν στὴ συγκέντρωση τῆς ΕΦΕΕ».

ΕΚΤΑΚΤΗ ΕΚΔΟΣΗ Η ΕΦΕΕ ΓΠΟΧΩΡΗΣΕ ΚΑΙ ΠΑΛΙ

Σύμφωνα μὲ τελευταῖες πληροφορίες ἀπ' τὴν Ἀθήνα ἡ ΕΦΕΕ ὑποχώρησε γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ στὶς ἀπαγορεύσεις τοῦ πραξικοπήματος γιὰ γὰ καλύψει τὴ σάση της —μπροστὰ στὴ θέληση τῶν προσδευτικῶν καὶ δημοκρατικῶν σπουδαστῶν ποὺ τὴν ἔξέφρασε μὲ ἀκρίβεια ἡ Πανσπουδαστικὴ Προσδευτικὴ Συγδικαλιστικὴ Παράταξη σὲ ἀναχοίγωσή της— κατέφυγε σὲ διαβήματα πρὸς τοὺς ἀρμόδιους γιὰ τὴν ἀρση τῆς ἀπαγόρευσης ἐπισημοποιώντας γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ἔτοι τὴν παραίτησή της ἀπ' τὰ ἀγαφαίρετα δικαιώματα τοῦ σπουδαστικοῦ κόσμου (χρησιμοποίηση τῶν Προπολαιῶν). Σὲ συνέχεια ἡ ΕΦΕΕ ἀφῆσε τὴν πρωτοβουλία γιὰ τὴ διοργάνωση κλειστῶν συγκεντρώσεων στὸ Πολυτεχνεῖο, τὴ Νομικὴ Σχολὴ καὶ τὴν Πανεπιστημιακὴ Λέσχη σὲ δρισμένους συγδικαλιστικοὺς «παράγοντες». Ἡ ἀστυνομία πολιόρκησε τοὺς χώρους αὗτοὺς καὶ προχώρησε στὰ γνωστὰ τρομοκρατικὰ μέτρα φτάγοντας σὲ συλλήψεις καὶ σὲ παραπομπὲς στὸν εἰσαγγελέα. Εἶναι φανερό, πρᾶγμα ποὺ ἔκφραστηκε καὶ στὶς ἐκδηλώσεις αὗτές, πὼς ἡ ΕΦΕΕ καὶ οἱ πολιτικὲς δυνάμεις ποὺ τὴν ἐλέγχουν δὲν ἔχουν τὴ διάθεση νὰ προχωρήσουν σὲ ἀποφασιστικὸ καὶ ἐπίμονο ἀγώνα. Οἱ μορφὲς πάλης στὶς διποτεῖς καταφεύγουν διῆγοντας στὸν ἔκφυλισμὸ τῆς ἀγωνιστικῆς διάθεσης τοῦ φοιτητικοῦ κόσμου καὶ ἐξυπηρετοῦν καθορισμένες ἀνάγκες ὑπεύθυνων πολιτικῶν ἥγεσιῶν. Παρὰ τὶς διυσκολίες αὗτές ἡ μεγάλη μάζα τῶν προσδευτικῶν καὶ δημοκρατικῶν φοιτητῶν καὶ οἱ πραγματικοὶ ἔκπρόσωποὶ τῆς θὰ συνεχίσουν μὲ ἐπιμονὴ καὶ ἀποφασιστικότητα τὸν ἀγώνα τους ἐγαντίον τῆς ἐπίθεσης τοῦ πραξικοπήματος».

Τὸ φασιστικὸ νομοσχέδιο

ἢ ἡγεσία τῆς Ε.Κ.
καὶ
ἢ ἡγεσία τῆς Ε.Δ.Α.

Ἡ ἡγεσία τῆς Ε.Κ. εἶναι ἀσφαλῶς ὁ «πατέρας» τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ. Ἡ στάση τῆς καὶ στὸ παρελθόν, καὶ τώρα εἶναι ἀπόλυτα συγεπής πρὸς τὸ χαρακτήρα τῆς. Δέγη περιέχει ἀντιφάσεις δύοπειρας ἰσχυρίζεται ἡ ἡγεσία τῆς Δεξιᾶς. «Οταν ἡταν κυβέρνηση εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ ἔνα τέτοιο μέτρο. Καὶ προχωροῦσε πρὸς τὴν υἱοθετησήν του. Τώρα ποὺ εἶναι ἀντιπολίτευση ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ δυὸ πράγματα: Καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιβεβαίωσην τοῦ «αὐτονόμου», «αὐτοδύναμου» χαρακτήρα τῆς, καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιβεβαίωσην τοῦ «δημοκρατικοῦ» περιεχομένου τῆς γραμμῆς τῆς. »Ετοι τὸν πρῶτο ρόλο τὸν ἔπαιξε καὶ στὴν περίπτωση αὐτὴ ὁ πατήρ Γ. Παπαγδρέου καὶ τὸ δεύτερο ρόλο ὁ Α. Παπαγδρέου. Ἡ ἡγεσία τῆς Δεξιᾶς φυσικὰ γιὰ τοὺς δικούς της λόγους, προσπάθησε καὶ προσπάθει γὰρ διγάλει κέρδη ἀπὸ τὴν ὑπόθεσην αὐτῆς, σὲ δὲ τι ἀφορᾶ τις ἐπιδιώξεις τῆς σὲ δάρος τῆς Ε.Κ.

Ἡ ἐμμονὴ στὴν ὑπερψήφιση τοῦ νομοσχεδίου ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς ἡγεσίας τῆς Ε.Κ. θὰ τῆς δημιουργοῦσε πολλὰ πρόσθληματα, σήμερα. Ἐξάλλου, ἡ στάση τῆς ἡγεσίας τῆς Ε.Δ.Α καὶ τῆς Δ.Ν.Α. σὲ ζήτημα αὐτὸν τὴν «διευκολύνει». «Οχι φυσικὰ μὲ τὴν ἔνοιαν που θέλει γὰρ δώσει στὴ στάση αὐτὴ ἡ ἡγεσία τῆς Δεξιᾶς. Ἡ διοχώρηση τῆς ἡγεσίας τῆς Ε.Δ.Α καὶ ἡ «στροφή» τῆς στὴ «μετατροπή» τῆς Δ.Ν.Α σὲ κομματικὴ νεολαία εἶχε «διευκολύνει» τὴν ἡγεσία τῆς Ε.Κ. καὶ δταν ἡταν κυβέρνηση, δύπις διευκολύνει σήμερα τις δυνάμεις τοῦ πραξικοπήματος. Ἀλλὰ ἐγὼ διευκολύνει τις δυνάμεις αὐτές ἡ ἡγεσία τῆς Ε.Δ.Α μὲ τὴ στάση τῆς αὐτὴ ἐκτίθεται δικύτατα στὴ δημοκρατικὴ κοινὴ γνώμη. Ἡ στάση τῆς εἶναι τυπικὴ στάση συνθηκολόγησης μπροστὰ στὴν ἐπίθεση τῆς ἀντίδρασης. Ἐπιπλέον ἀποδεῖ-

χγει μὲ αὐτὴ πώς οἱ διακηρύξεις τῆς δὲν ἀξίζουν οὔτε μιὰ πεντάρα. Χαλοῦσε τὸν κόσμο, γιὰ τὴν ἀνάγκη μιᾶς «μαζικῆς», «πρωτοπόραφ», «αὐτόνομης» κλπ. νεολαϊστικῆς ὀργάνωσης. Διέλυσε τὴν κομματικὴ τῆς γεολαία καὶ ταυτόχρονα διέλυσε καὶ μιὰ Κίνηση, τὴν Κίνηση Δαμαπράκη δύπις εἶχε στὴν ἀρχικὴ τῆς μορφή. Κάθε φορὰ ποὺ κριτικείζοταν γι' αὐτὸν ἔδηγαζε λόγους καὶ ἐκφωνοῦσε δρους γιὰ τὴν ἀπόλυτη πεποίθηση τῆς δτι: «Θρίσκεται στὸ σωστὸ δρόμο». «Ολα αὐτὰ ἡταν ἔτοιμη γὰρ τὰ ἐγκαταλείψει τὸ 1965, δταν δὲ κ. Παπαγδρέου ἔδωσε τὴν ἐντολὴ γιὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ νομοσχεδίου καὶ τὰ ἐγκατέλειψε τελειωτικὰ τώρα. Ἀλλὰ ἀκόμα, ἡ στάση τῆς δὲν εἶναι καθαρὴ καὶ ἀπὸ μιὰ διλῆ πλευρά. Γιατὶ ἔτσι δίγει τὴ δυγκωτότητα στὴν ἀντίδραση γὰρ «ξειρέσει δὲν τὸ θεωρεῖ σὰ σκόπιμο τὶς κομματικὲς νεολαίες καὶ γὰρ χτυπήσει δηοιαδήποτε ἀλληλοποίηση, μαζικὴ ὀργάνωσι κλπ. Ἀποδέχεται δηλαδὴ στὴν πράξη τὴν νομιμότητα αὐτοῦ τοῦ νομοσχεδίου, σπεύδοντας γὰρ συμμορφωθεῖ ἐκ τῶν προτέρων μὲ τὶς ἀπαιτήσεις του. Πρὶν φημισθεῖ τὸ νομοσχέδιο, ἡ ἡγεσία τῆς Ε.Δ.Α ἔχει συμμορφωθεῖ κιόλας. Πώς λέγεται αὐτὸν; «Απλὰ καὶ μόνο πολιτικὴ ὑποχώρησης» ή κάτι διαρύτερο; »Ετοι, ἡ ἡγεσία τῆς Ε.Δ.Α εἶναι σήμερα ὑπόδικη μπροστὰ στὴ δημοκρατικὴ κοινὴ γνώμη, μπροστὰ στὴ νεολαία τῆς χώρας μας.

Ἐξάλλου, ἡ ίδια ἡ ζωὴ, ἔχει ἀπὸ πολὺν καιρό, δεῖξει τὴ διάθεσή της γὰρ μὴ συμμορφώνεται μὲ αὐτὸν που ἐπιθυμεῖ κάθε φορὰ ἡ ἀντίδραση. Ἡ φιλολογία γιὰ «ἀγώνα», κλπ. εἶναι ἀλγακαία μόνο γιὰ τὴν πρόσοφη... »Ας εἶναι σίγουρη πώς δὲ λαδὲς καὶ ἡ νεολαία θὰ τὴν ἀνταμείψει κατὰ τὰ ἔργα της...

ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΕΙ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ;

“Ενας άπό τους στόχους πού είχε τὸ ἡμερικανό-πνευστο παλατιανὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου 1965 ήταν καὶ ἡ ὑγιαινουργία τῶν ἀναγκαίων προϋποθέσεων γιὰ τὸ «κλείσμο» τοῦ κυπριακοῦ, γιὰ μιὰ «συμπεφωνημένη» νατοϊκὴ «λύση». “Οχι δέδαια γιατὶ ἡ ἔξωτερικὴ πολιτική, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν γένει πολιτική, τῆς κυβέρνησης Παπανδρέου καθιστοῦσε ἀδύνατη μιὰ τέτια «λύση» τοῦ κυπριακοῦ. Ἀντίθετα, μάλιστα, παρὰ τὴν «σκληρὴν» στάση τοῦ κυρίου Γεωργίου Παπανδρέου πάνω στὸ συγκεκριμένο θέμα, ὅπως διατυπωνεῖται ἀπὸ τὸν τύπο τῆς Ε.Κ. καὶ τῆς ΕΔΑ, τὰ στενογραφημένα πρακτικὰ τῆς συνάντησής του μὲ τοὺς Τζένσον καὶ Ράσον τὸ 1964 δείχγουν, διὰ ἀπὸ τότε εἶχε μπεῖ ἡ δάση γιὰ μιὰ «λύση» ποὺ θὰ ἔξυπηρετοῦσε τὰ συμφέροντα, δχι δέδαια τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ στὸ σύνολό του, ἀλλὰ τὰ συμφέροντα τοῦ NATO, τὰ συμφέροντα δηλαδὴ τῶν βορειοαμερικάνων ἴμπεριαλιστῶν. Μιὰ τέτια ὅμως «λύση» θὰ ήταν πολὺ δύσκολη, γιὰ νὰ μὴν πούμε ἀδύνατη, ἀν προηγούμενα δὲν χτυπιόταν τὸ λαϊκὸ κίνημα, ἀν δὲν ἔμπαιναν ἀκόμη μεγαλύτεροι περιορισμοὶ στὶς λαϊκὲς ἐλευθερίες. Καὶ αὐτὸ θὰ ήταν δυνατό, κατὰ τὴν ἀντίληψη τῶν ἡμερικάνων, τοῦ παλατιοῦ καὶ τῆς δεξιᾶς, δχι μὲ μιὰ κυβέρνηση κέντρου, ποὺ ήταν ὑποχρεωμένη, σ’ ἔναν δρισμένο διαθέμα, γὰρ κρατήσει μερικὰ προσχήματα δημοκρατικῆς ἐπίφασης, ἀλλὰ μὲ μιὰ κυβέρνηση σὰν τὴ σημερινή.

Σήμερα, ἔναμισυ σχεδόν χρόνο μετὰ τὸ πραξικόπημα, παρὰ τὶς φιλότιμες προσπάθειες ποὺ καταβλήθηκαν, τόσο ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν ἀποστατῶν τῆς Ε.Κ. καὶ τῆς δεξιᾶς, δσο καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν Τούρκων σωδινιστῶν τῆς Ἀγκύρας, δ διάλογος δὲ φαίνεται νὰ ἔχει πρωθητεῖ οὐσιαστικά. Αὐτὸ δφείλεται ἀπὸ τὸ ἔνα μέρος στὴν ἀντίδραση καὶ ἀντίσταση σὲ μιὰ «συμπεφωνημένη λύση», τόσο τοῦ λαοῦ τῆς Ἐλλάδος καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου, δσο καὶ τῆς δεξιᾶς τῆς Κυπριακῆς Κυβέρνησης, ἡ δποία, γιὰ δικούς της δέδαια λόγους, δὲ συμφωνεῖ σὲ μιὰ λύση σὰν αὐτὴ ποὺ ἐπιδικουν οἱ νατοϊκοί. Αὐτὸ ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα, δτὶ ἡ Ἐλληνικὴ κυβέρνηση, δσο καὶ ἀν τὸ ἐπιθυμεῖ, δὲ μπορεῖ νὰ προχωρήσει, —πιὸ σωστὸ θάταν ἀν γράφαμε νὰ ὑποχωρήσει— ἀνοιχτὰ καὶ χωρίς προσχήματα σ’ δλες τὶς ἀξιώσεις τῶν Τούρκων καὶ τῶν Ἀμερικάνων ὑποστηρικτῶν τους καὶ νὰ ἀποδεχτεῖ, εἴτε τὴ καθαρὴ διχοτόμηση τῆς γῆσου, εἴτε δποιαδήποτε δλλη λύση, ποὺ θὰ ήταν ἀπλῶς μιὰ παραλλαγὴ τοῦ γνωστοῦ «σχεδίου Ἀτσεσογ». Γιὰ τὸ λόγο ἀκριβῶς αὐτὸ εἶγαι ὑποχρεωμένη νὰ συνεχίζει τὸ «διάλογο», μέχρι ποὺ νὰ

θρεῖ τὴν κατάλληλη στιγμὴ γιὰ νὰ «ἔγδωσει».

Σ’ αὐτὸ τὸ μεταξὺ ἡ κατάσταση στὴν Κύπρο συγέχως δξύγεται. Τὸ τελευταῖο χρονικὸ διάστημα ἡ ἀγορὰ τσεχοσλοβακικῶν ὅπλων ἀπὸ τὴν Κυπριακὴ Κυβέρνηση ἔχει ἔξεγειρει δλους ἐκείνους τοὺς παράγοντες, ποὺ ἐπιδιώκουν τὸ «κλείσμο» τοῦ κυπριακοῦ ὅπως - ὅπως. Σύσωμη ἡ ἐλληνικὴ ἀντίδραση, ἀπὸ τὴ σημεριγή κυβέρνηση τῶν ἀποστατῶν τῆς Ε.Κ. μέχρι τὸ Μαρκεζίνη καὶ τὴν EPE, ἔχουν ξεσηκωθεὶ ἐγαγτίον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου καὶ τὴν κυπριακῆς κυβέρνησης. Προσπάθησαν καὶ φάνεται δτι τελικὰ πέτυχαν, ἀν δχι τὴ ματαίωση τῆς ἀγορᾶς τῶν τσεχοσλοβακικῶν ὅπλων, τουλάχιστο τὴν οὐσιαστικὴ τους ἀχρήστευση, ὅπως εἶχαν ματαίωσει τελικὰ καὶ τὴν προμήθεια τῶν σοβιετικῶν πυραύλων στὸ παρελθόν. Ἡ προσπάθεια αὐτὴ γιὰ τὴ ματαίωση τοῦ ἔξοπλισμοῦ τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ μὲ σύγχρονο ὄπλισμὸ ἀποδλέπει στὸ γὰ μείνει αὐτὸς ἔκτεθειμένος στὸν κίνδυνο μιᾶς γέας τουρκικῆς ἀποδατικῆς ἀπόπειρας καὶ μπροστὰ στὸν κίνδυνο αὐτὸ γὰ σκύψει τὸ κεφάλι στὶς πιέσεις ποὺ ἀσκοῦνται καὶ νὰ δεχτεῖ μιὰ δποιαδήποτε νατοϊκὴ λύση. Στὸν ἔδιο ἀκριβῶς σκοπὸ ἀποδλέπουν καὶ οἱ τουρκικὲς διαμαρτυρίες, γιὰ τὴν ἀγορὰ τοῦ τσεχοσλοβακικοῦ δπλισμοῦ.

Τὸ ἔδιο τὸ γεγονός τῆς ἔναρξης καὶ τῆς συνέχισης τοῦ διαλόγου πίσω ἀπὸ τὶς πλάτες τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ καὶ τῆς κυβέρνησης του, μιᾶς κυβέρνησης ἐνὸς κράτους, τυπικά, τουλάχιστο, ἀγεξάρτητου καὶ ἐλεύθερου, ὅπως καὶ ἡ μὲ κάθε μέσο προσπάθεια ἀποτροπῆς τῆς δημιουργίας μιᾶς ἀξιόλογης καὶ ἀξιόμαχης κυπριακῆς στρατιωτικῆς δύναμης, ἀποτελοῦνται ἐπειδόμενες στὰ ἐσωτερικὰ ἀλλού κράτους. Ἀποτελοῦνται, σὲ τελευταῖα ἀγάλυση, τοῦ χειρότερου εἶδους ἴμπεριαλιστικὴ καταπίεση ἐγαγτίον ἐνὸς λαοῦ, δ δποῖος ἀγωγίζεται γιὰ τὴν ἔθνικὴ του ἀγεξάρτησία καὶ γιὰ τὴν κατάχτηση τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιάθεσῆς του.

Ἄπὸ τὴν ἀλλη πάλι μεριὰ προκαλεῖ τὴν ἀγανάκτηση ἡ στάση τοῦ ΟΗΕ καὶ τῆς λεγόμενης εἰρηνευτικῆς δύναμης, ποὺ παῖζει τὸ ρόλο τοῦ χωροφύλακα τῶν γιάγκηδων ἴμπεριαλιστῶν στὴν Κύπρο. Τὴ στιγμὴ ποὺ διεξάγεται ἔνα χωρὶς προηγούμενο ἐμπόριο ὅπλων ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς εἰρηνευτικῆς δύναμης πρὸς τοὺς τούρκους ἐξτρεμιστές, ἔχουν τὸ θρᾶσος οἱ ΟΗΕδες νὰ παίρνουν θέση κατὰ τῆς ἀγορᾶς τῶν τσεχοσλοβακικῶν δπλων ἀπὸ τὴ νόμιμη κυπριακὴ κυβέρνηση καὶ νὰ ισχυρίζονται, δτὶ ἡ ἀγορὰ αὐτῶν τῶν ὅπλων δυσχεραί-

γει τὸ ἔργο τους στὴν Κύπρο. Ἀλλὰ γι' αὐτὸ τὸ τελευταῖο ἔχουν πραγματικὰ δίκηρο. Ἀγαμφισθήτητα ἡ δημοιουργία μιᾶς καλά ἑξοπλισμένης κυπριακῆς δύγαμης θὰ καθιστοῦσε δυσχερῆ τὴν συνέχιση τῆς ἐπέμβασης στὰ ἐσωτερικὰ τῆς κυπριακῆς Δημοκρατίας τῶν καθές εἰδους καὶ ἀπόχρωσης ἡμεριαλιστῶν καὶ τῶν λαχέδων τους. Θὰ καθιστοῦσε δυσχερῆ τὸν ἑξοπλισμὸν τῶν τουρκοκυπρίων ἔξτρεμιστῶν μὲ τὰ ὅπλα ποὺ τοὺς στέλνει ἡ "Αγκυρα καὶ ποὺ τοὺς πουλοῦν σὶ «εἰρηγευτὲς» τοῦ κ. Θάντ. Ἡ στάση τῶν Ἡγωμένων Ἐθνῶν καὶ τῆς «εἰρηγευτικῆς δύναμης» στὴν Κύπρο ἀποδείχνει, πόση δρθή ἦταν ἡ θέση τῆς «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ», γιὰ τὸ ρόλο τοῦ ΟΗΕ, τοῦ μεσαλαβητῆ καὶ τῆς «εἰρηγευτικῆς δύναμης» σχετικὰ μὲ τὸ κυπριακό.

Τὴν ἵδια καὶ μεγαλύτερη ἀγανάκτηση θὰ ἔπρεπε νὰ ξεσηκώσει καὶ ἡ στάση τῶν ΗΠΑ πάνω στὸ συγκεκριμένο πρόδρομα, ἀν̄ ὑπῆρχε δυνατότητα νὰ ἀγανακτήσει κανεὶς ἐξ αἰτίας τῆς πολιτικῆς τῶν βορειο-αμερικάνων ἡμεριαλιστῶν, ὅπως τὴν ἑξέφρασε δ "Αττεσσον ἀπειλώντας γιὰ ἄλλη μιὰ ἀκόμα φορά νὰ λύσουν οἱ ΗΠΑ τὸ κυπριακὸ μὲ τὸν διο τοὺς στόλο. Ἀλλὰ ποῦ ἄλλα περιθώρια γιὰ ἑξέγερση καὶ ἀγανάκτηση ἔναντίον τῆς γκαγκστερικῆς πολιτικῆς τῶν γιάγκη-δῶν ἀπὸ μέρους τῶν «προσκυνημένων»;

"Ἔχουν ξεπεράσει πιὰ σὲ ἐγκλήματα ἔναντίον τῶν λαῶν καὶ αὐτοὺς τοὺς νκιστές ἐγκληματίες πολέμου.

Τέλος δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ μείνει ἀσχολίαστη ἡ προσπάθεια ποὺ γίνεται, γιὰ τὴν ἀγάμειξη διαφόρων μελῶν τῆς Κυπριακῆς κυβέρνησης στὴν ὑπόθεση Α-ΣΠΙΔΑ. Είναι καὶ αὐτὸ ἐνδεικτικὸ τῶν στόχων τῆς δεξιᾶς καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῆς.

Μπροστά σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση, ὅπως σὲ γενικές γραμμές διαγράφτηκε παραπάνω, ποιὰ εἶναι ἡ στάση καὶ ἡ θέση τῶν δυνάμεων τῆς ἀντιπολίτευσης;

Ἡ Ε.Κ., ἡ δποία ἔχει στὸ παθητικὸ τῆς, ἔκτος ἀπὸ δλα τ' ἄλλα, καὶ τὸ διορισμὸ τοῦ Γρίβα σὰν ἐπικεφαλῆς τῆς ἀμυνας τοῦ νησιοῦ, καθὼς καὶ τὴ ματαίωση τῆς ἔγκατάστασης τῶν σοδιειτικῶν πυράλων στὴν Κύπρο, σήμερα ἑξακολουθεῖ «αἰδημόγως» γὰ σιωπᾶ. Δὲν παίρνει θέση, οὔτε στὸ θέμα τοῦ ἑρήμην τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου καὶ τῆς Κυβέρνησής του Ἐλληνοτουρκικοῦ «διάλογου», ποὺ ἔναμισυ χρόνο τώρα διεξάγεται, ὅπως δὲν παίρνει θέση καὶ ἀπέναντι στὸ πρόδρομα τῆς ἀγράς τῶν τσεχοσλοβάκικων δπλων. Ἡ σιωπὴ τῆς εἶναι εὐεξήγητη. "Οταν βαρύνεται μὲ δσα μέχρι τὶς 15 Ίουλίου ἔχει πράξει καὶ ἔχει παραλείψει σχετικὰ μὲ τὸ κυπριακό, φυσικὸ εἶναι γὰ μὴν τολμᾶ νὰ πάρει ἄλλη θέση. "Ἐπειτα ἡ ἵδια ἡ γενικάτερη πολιτικὴ ποὺ ἀκολουθεῖ καὶ σήμερα ἀπέναντι στὶς δυνάμεις τοῦ πραξικοπήματος, τοὺς Ἀμερικάνους, τὸ παλάτι καὶ τὴ δεξιά, δρίσκεται σὲ πλήρη ἀρμονία καὶ μὲ τὴ σιωπὴ τῆς πάνω στὸ κυπριακό. Δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ περιμένει κανεὶς ἀπὸ τὴν Ἐγωση Κέντρου νὰ πάρει μιὰ ξεκαθαρισμένη θέση, ἀπέναντι στὸ ζήτημα π.χ. τοῦ τσεχοσλοβάκικου δπλιφιοῦ, γιατὶ ἔτοι θὰ ἐρχόταν σὲ ἀμεση καὶ ἀγορχὴ ἀντίθεση μὲ τὴ δεξιὰ καὶ τοὺς Ἀμερικάνους. Γι' αὐτὸ ἡ στάση τῆς εἶναι στάση καιροσκοπική, στάση ἀναμονῆς. "Αγ δ Ἐλληνοτουρκικὸς «διά-

λογος» καταλήξει σὲ μιὰ «λύση», ἡ δποία δὲν μπορεῖ παρὰ γὰ δρεῖ ἀντίθετη τὴν συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ τῆς Ελλάδας καὶ τῆς Κύπρου, τότε δ κ. Παπανδρέου θὰ δρεῖ γιὰ νὰ δημιουργήσει καὶ γὰ φαρέψει στὰ θολὰ νερά, ἀν̄ αὐτὸ δέδαια τοῦ τὸ ἐπιτρέπει ἡ γενικάτερη πολιτικὴ γραμμή, ποὺ στὴ δοσμένη στιγμὴ θὰ ἀκολουθεῖ. Αὐτό, ἐνγοεῖται, καθόλου δὲν ἀποκλείει γὰ φτάσει καὶ μέχρι τοῦ σημείου νὰ «εύλογήσει» μιὰ τέτια «λύση», κατὰ τὸ γνωστὸ προηγούμενο τῶν συμφωνῶν τῆς Συρίχης. "Αν πάλι ἀποτύχει, τελικά, ἡ προσπάθεια τῆς «συμπεφωνημένης», γιατὶ θὰ δρεῖ ἀντίθετο τὸ λαϊκὸ παράγοντα, τότε ἡ ΕΚ θὰ ἔχει δλη τὴν εύχαρια νὰ ἔκμεταλλευθεῖ πὴν ἀποτυχία τοῦ «διάλογου», παρουσιάζοντάς την σὰ δικαίωση τῆς δικῆς της «σκληρῆς» γραμμῆς.

Ἡ ΕΔΑ, δέσμια τῆς πολιτικῆς ποὺ ἔχει ἀκολουθήσει δλα αὐτὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, ἀκολουθεῖ μιὰ γραμμή, ποὺ στὴν ούσια τῆς δὲ διαφέρει σὲ τίποτα ἀπὸ τὴ γραμμὴ τῆς Ἐγωσης Κέντρου. Βέδαια εἶναι ὑποχρεωμένη γὰ χρησιμοποιεῖ μιὰ φρασεολογία διαφορετικὴ ἀπὸ ἔκεινη τῆς ΕΚ καὶ νὰ κάνει μερικούς τακτικούς «έλιγμούς», γιατὶ διαφορετικὰ θὰ κινδύνευεν νὰ ξεσκεπαστεῖ πέρα γιὰ πέρα στὰ μάτια τῶν στελεχῶν τῆς, τῶν μελῶν καὶ τῶν δπαδῶν της. Ἄφου στὸ παρελθόν εἶχε ἐγκρίσει τὴν «έλληνική» ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τοῦ κ. Παπανδρέου, δηλαδὴ τὴν πολιτικὴ τῶν «συμμαχικῶν πλαισίων» καὶ τοῦ NATO («στὸ NATO νὰ δσσ τὸ θέλει δ λαδ»—«Ηλιοῦ»), σήμερα, δχι μόνο δὲν τολμάει, ἄλλα καὶ δὲ θέλει νὰ ἀσκήσει καμὰ κριτικὴ ἔναντίον τῆς Ἐγωσης Κέντρου. Ἡ ἵδια στὴν ούσια ἀκολουθεῖ μιὰν ἐξ ίσου καιροσκοπικὴ πολιτικὴ. "Ετοι καταγγέλει στὰ λόγια τὸν «διάλογο», «διαμαρτύρεται», κι' αὐτὸ ἄλλωστε πολὺ-πολὺ χλιαρά, γιὰ τὴ στάση τῆς Ἐλληνικῆς Κυβέρνησης στὸ θέμα τῶν τσεχοσλοβάκικων δπλων, ἄλλα ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα, οὔτε τὴ θέση τῆς σχετικὰ μὲ τὸ ρόλο τοῦ ΟΗΕ καὶ τῆς «εἰρηγευτικῆς» δύναμης ἔχει ἄλλαξει, οὔτε γιὰ ποὺ σκοπὸ θὰ χρησιμοποιηθοῦν αὐτὰ τὰ ὅπλα ξεκαθαρίζει, οὔτε, δέδαια, πολὺ περισσότερο, ὑπάρχει περίπτωση γὰ χράξει μιὰ σωστὴ ἀγωνιστικὴ γραμμὴ κινητοποίησης τοῦ λαϊκοῦ παράγοντα, τὴ μόνη ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ἀνατρέψει τὰ σχέδια τῶν βορειοαμερικάνων ἡμεριαλιστῶν, τῆς Ἐλληνικῆς ἀντίθεσης καὶ τῶν Τούρκων σωβιγιστῶν.

Κάτω ἀπὸ αὐτὲς τὶς συνθῆκες γίνεται φανερό, ὅτι κακιὰ λύση δὲν εἶναι δυνατὸ γὰ δπάρξει δμεσα γιὰ τὸ κυπριακό. Ὁποιαδήποτε «λύση» καὶ ἀν̄ μαχειρευτεῖ στὰ παρασκήνια τοῦ Ἐλληνοτουρκικοῦ «διάλογου», εἶναι δέδαιο δτι θὰ συναντήσει, ἀργὰ ἡ γρήγορα, τὴν ἀντίδραση τοῦ λαοῦ τῆς Ελλάδας καὶ τῆς Κύπρου. Θὰ ἔχει τὴν ἵδια τύχη, ποὺ εἶχαν καὶ οἱ συμφωνίες τῆς Συρίχης καὶ τοῦ Λονδίνου. Θὰ ἔρθει, ἀργὰ ἡ γρήγορα, ἡ στιγμή, ποὺ θὰ τὴν «ἀποκηρύξουν» καὶ ἔκεινοι ποὺ τυχὸν θὰ τὴν ἀπόδεχθοῦν, ἔστω καὶ σὰ «λύση ἀνάγκης». Καμὰ λύση σήμερα κανενὸς μεγάλου ἡ μικροῦ προδλήματος δὲ μπορεῖ γὰ δπάρξει ἐρήμην τοῦ λαοῦ καὶ πολὺ περισσότερο ἔγαγτια στὰ συμφέροντα καὶ τὴ θέλησή του.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ "ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ,,

A'

Πολὺς λόγος γίνεται τελευταία, πολὺ μελάνι ξοδεύεται, γύρω από δυό λέξεις: «Οίκονομική άνάπτυξη» — Δυό λέξεις, που παρουσιάζονται σάνη ή λύση δλων τῶν προσβλημάτων τοῦ τόπου, οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν, πολιτικῶν, προϋπόθεση γιὰ τὴ βασιλεία τῆς «κοινωνικῆς δικαιοσύνης», τὴν ἀνακοπὴν τῆς μεταγάστευσης, τὴν «ἐπάνοδο τῆς δημοκρατίας», παγάκεια μὲ λίγα λόγια, ULTIMA RATIO που θὰ σώσει τὴ χώρα απὸ τὰ δειγμάτια, μοναδικὸς δρόμος που θὰ τὴν δημιγγήσει στὴν «κοινωνία τῆς ἀφθονίας», στόχο καὶ πλαίσιο που μέσα του θὰ διαμορφωθεῖ κι' ἔγα νέο εἶδος συνείδησης, ή «άναπτυξιακή συνείδηση» (1). Μάλιστα — δλα αὐτά!! "Ετσι, γενικά, ἀδριστα, κατηγορηματικά καὶ ἀπόλυτα, ἀπὸ τοὺς σοφολογιώτατους «προσδευτικούς» καὶ οἰκονομολόγους, πολιτικούς, κοινωνιολόγους καὶ δ,τι δλλο. Κι' ὅχι μονάχα ἀπὸ τοὺς ἐκπρόσωπους τῆς ἀστικῆς σκέψης τελευταία, ἔχουν προστεθεῖ στὴ χρωδία, μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ γεοφύτιστου, καὶ οἱ λεγόμενοι «ἀριστεροί» ἐπιστήμονες, σὲ σημεῖο που δ δρός «οἰκονομική άνάπτυξη» γὰρ θεωρεῖται σάνη διεκδίκηση τῆς «προσδευτικῆς» παράταξης.

Ο δρός αὐτός, γενικά κι' ἀδριστα ὅπως τίθεται ἀπὸ ἐπιστημονικὴ ἀποφῆ, δὲν σημαίνει ἀπολύτως τίποτα! Ἀπὸ φιλοσοφικὴ ἀποφῆ ἀνάγεται σὲ τρόπο σκέψης, καθηρὰ μεταφυσικό. Ἀπὸ πολιτικὴ ἀποφῆ, εἶναι ἀριστολογία που προβάλεται γιὰ γὰρ καλύψει τὴν ἀπουσία κάθε οὐσιαστικῆς διεκδίκησης καὶ κάθε συγκεκριμένου μακροπρόθεσμου στόχου.

Καὶ σ' δ,τι, μέν, ἀφορᾶ τοὺς ἐκπρόσωπους τῶν διάφορων ἀστικῶν καὶ μικροαστικῶν ρευμάτων σκέψης, τὸ φαινόμενο εἶναι φυσικὸ καὶ ἀνημενόμενο. "Οἶη τοὺς ή κοσμοντίληφη, δλα τὰ φιλοσοφικὰ καὶ μεθοδολογικὰ τοὺς ἐφόδια τοὺς διδηγοῦν ἀναγκαστικὰ σὲ ἔγα τέτιο ἵδωμα τῶν πραγμάτων. Τὸ πρᾶμα δλλάζει δταν ἀσχοληθοῦμε μὲ τοὺς ἐκπρόσωπους τοῦ ρεύματος που ἔξακολουθεῖ γὰρ αὐτοκοκαλεῖται «ἀριστερά» καὶ εἰδικώτερα μὲ τὸ τιμῆμα του που θέλει γὰρ παριστάνει

τὸ συνεχιστὴ κομμάτων που ἀλλοτε ὑπῆρξαν ἐπαναστατικὴ πρωτοπορία τῆς ἀνθρωπότητας.

Ὑπάρχουν ἀπειροι τρόποι γὰρ ἔξετάσει κακεις ἔνα ζήτημα. Γιὰ ἔνα μαρξιστὴ δύμας ὑπάρχει ἔγας καὶ μόνος ἀντικειμενικὸς σωστός, δ τρόπος που καθορίζεται ἀπὸ τὸ διαλεκτικὸ δύλισμὸ καὶ ποὺ ἔχει σὰν προϋποθέσεις τὴν ἐπιστημονικὴ συγέπεια καὶ τὴν αὐστηρὰ δρθὴ χρησιμοποίηση τῶν γόμων τῆς διαλεκτικῆς. Ή πρώτη ὑποχρέωση γιὰ τὸν μαρξιστὴ που ἔξετάζει ἔγα δποιδήποτε ζήτημα εἶναι γὰρ τὸ ἔξετάσει συγκεκριμένα, γὰρ δεὶ μέσα στὸ γενικὸ τὸ στοιχεῖο τοῦ εἰδικοῦ καὶ γὰ τὸ ἀγαλύσει, ηλα συσχετίσει δρθὰ τὸ πρῶτο μὲ τὸ δεύτερο. Ο Λέγυν ἔλεγε: πώς «δὲν πρέπει γὰρ ξεχγάμε δι τὴ ή οὐσία, ή ζωγτάγη ψυχὴ τοῦ μαρξισμοῦ εἶναι ή συγκεκριμένη ἀγάλυση συγκεκριμένων καταστάσεων» ("Εργα, τ. 31 γαλ. ἔκδοση).

Η ἔξεταση τοῦ δρου «οἰκονομικὴ άνάπτυξη», ή μεταφορά του ἀπὸ τὸ χῶρο τῶν κενῶν φράσεων στὸ χῶρο τῶν πραγματικῶν διεκδικήσεων, προϋποθέτει τὴν ἀπάντηση σὲ μιὰ σειρὰ ἀπὸ θεμελιακὰ ἐρωτήματα:

1. Μὲ ποιᾶς τάξης ή ποιοῦ συναπτισμοῦ τάξεων τὰ συμφέροντα γιὰ κριτήριο ἔγγοοῦμε τὴν οἰκονομικὴ άνάπτυξη.

2. Ποιά θὰ εἶναι ή τάξη ή δ συναπτισμὸς τάξεων που θὰ διευθύνουν μὲ καθοριστικὸ τρόπο τὸ προτεῖς τῆς άνάπτυξης.

3. Μιὰ οἰκονομικὴ άνάπτυξη τοῦ τύπου αὐτῆς που θὰ καθορίζεται ἀπὸ τὶς ἀπαντήσεις στὰ 2 πρῶτα ἐρωτήματα, εἶναι δυνατή στὰ σημερινὰ κοινωνικο-οἰκονομικὰ (καὶ πολιτικὰ) πλαίσια;

4. Τὸ προτεῖς τῆς καθορισμένης πιὰ συγκεκριμένης οἰκονομικῆς άνάπτυξης, σὲ ποιό ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα, σὲ παγκόσμια κλίμακα, οἰκονομικὰ συστήματα θὰ ἐγάσσεται ίστορικά;

Προσπαθώντας γὰρ δώσουμε μιὰ συστηματικὴ ἀπάντηση στὰ παραπάνω ἐρωτήματα, θὰ ἔξετάσουμε κριτικὰ καὶ τὶς διάφορες «ἀπόψεις» που ἀκούγονται κατὰ καιρούς πάνω στὸ ἴδιο θέμα.

Πρῶτα ἀπ' δλα θὰ πρέπει γὰρ δώσουμε ἔγα σαφὲς περιεχόμενο στὸν ἴδιο τὸν δρό.

Τι ἔγγοοῦμε λέγοντας οἰκονομικὴ άνάπτυξη, ἔστω

(1) Σ. Π α π α σ π η λιό π ο ν λ ο ν : «Οἰκονομικὴ άνάπτυξη καὶ Δημοκρατία», Νέα Οἰκονομία, 8, Αὔγ. 1966. 'Αι δ. Π ε π ε λ α σ η : «Κράτος καὶ Γεωργία», Τὸ Βῆμα, 28.9.1966.

καὶ σ' αὐτὴ τὴ γενικὴ καὶ ἀφηρημένη μορφή;

Χαρακτηριστική είναι, καὶ γ' αὐτὸς ἀξίζει νὰ σταθοῦμε λίγο σ' αὐτήν, η θέση που παίρνει σχετικά μὲ αὐτὸς τὸ ζήτημα ὁ «προσδευτικός» ἀστὸς Παπασπηλόπουλος, ίδρυτικό μέλος τοῦ «σοσιαλίζοντος» διμίου «Αλέξανδρος Παπαναστατίου». Μάταια φάγχει κακεῖς στὸ ζήρθρο του «Οἰκονομικὴ ἀγάπτυξη καὶ Δημοκρατία», (Νέα Οἰκονομία, 8, Αὔγουστος 1966 σ. 651) νὰ δρεῖ ἐπιτημονικὸ δρισμό. Τέτοι πράμα δὲν ὑπάρχει. Γιὰ τοὺς ἀστούς, οἱ ἔγνοιες ποὺ τὸ κάπως ἔκαθετο «σκάλισμά» τους θὰ τοὺς δημιουργοῦνσε ἐνοχλήσεις δὲν χρειάζονται δρισμό. Είναι δεδομένες καὶ αὐτογόνητες. Υπάρχει δῆμος, στὸ ζήρθρο, κατὶ τὸ παραπλήσιο: μὰ παράγραφος, ποὺ ἀναφέρεται στοὺς «κύριους συντελεστὲς τῆς οἰκονομικῆς ἀγαπτύξεως: ή συσσώρευση κεφαλαίου, ή τεχνολογικὴ πρόδοση, δ ἀριθμὸς καὶ ή ποιότητα τῶν ἀνθρώπων, καὶ οἱ θεσμολογικὲς ἀλλαγές. Ό κύριος συντελεστὴς εἶναι ή συσσώρευση κεφαλαίου, ποὺ γίνεται μὲ κινητοποίηση τοῦ οἰκονομικοῦ πλεονάσματος, δηλαδὴ τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος ποὺ δὲν πηγαίνει στὴν κοινωνικὰ ἀπαραίτητη κατανάλωση. Η κινητοποίηση τοῦ οἰκονομικοῦ πλεονάσματος καὶ ή κατανομὴ τοῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος ἀνάμεσα κατανάλωση καὶ ἐπέγδυση, ή μορφὴ τῶν ἐπεγδύσεων, ή τεχνολογικὴ πρόδοση, ή ὑπαρξὴ δυναμικῶν καὶ ριψοκίνδυνων ἐπιχειρηματιῶν — δλ̄ αὐτὰ ἔξαρτῶνται ἀπὸ τοὺς κοινωνικὸς καὶ πολιτικὸς θεσμούς. Άρα, οἱ κοινωνικοὶ καὶ πολιτικοὶ θεσμοὶ ἐμποδίζουν η εύνοούν τὴν οἰκονομικὴ ἀγάπτυξη κι' δταν τὴν ἐμποδίζουν είναι ἀπαραίτητες οἱ θεσμολογικὲς μεταβολές». Ας δοῦμε, ἔγκυ-ἔγκυ, αὐτοὺς τοὺς «κύριους συντελεστές»: α) η συσσώρευση κεφαλαίου. Αναφέρεται, στὴν ἀρχὴ, σὰν ἔνας ἀπὸ τοὺς τέσσερεις «κύριους συντελεστές», καὶ ἀμέσως παρακάτω σάν «δ κύριος συντελεστὴ». Είναι φανερὸ λοιπόν, πώς παρὰ τὴν ἀδυναμία τῆς ἔκφρασης, δ συγγραφέας τὴν θεωρεῖ σὰν τὸν κύριο ἀνάμεσα στοὺς κύριους, τὸν πρωταρχικὸ συντελεστὴ τῆς οἰκονομικῆς ἀγάπτυξης. Σύγχρονα, τὴν συγχετίζει ἀμεσα, στὶς ἐπόμενες γραμμές, μὲ τὴν «κοινωνικὰ ἀπαραίτητη κατανάλωση» δηλ. δπως δγαίνει ἀπὸ τὴν πάντα σκοτεινὴ διατύπωση, μὲ τὴν κατανομὴ τοῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος ἀνάμεσα κατανάλωση καὶ ἐπέγδυση. Βρίσκεται, δηλ., στὰ πλαίσια τῆς τυπικῆς κείμενανῆς ἀποφῆς τῆς «πολλαπλασιαστικῆς διαδικασίας» καὶ τοῦ ἔχαγόμενου ἀπ' αὐτὴν (καὶ λαθεμένου) συμπεράσματος δτὶ τελικά, γιὰ νὰ ἔπεράσουμε τὶς ἀγτιθέσεις τοῦ ίδιου τοῦ συστήματος καὶ γάχουμε αδέηση τοῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος ἀρκεῖ νὰ ἐπιδράσουμε ρυθμιστικὰ πάνω σὲ κάποια ἀφρορημένη καὶ ἀναγόμενη στὶς σφαῖρες τῆς ψυχολογίας «ροπὴ πρὸς κατανάλωση» τοῦ κοινωνικοῦ συνδέου. Καὶ σ' δ, τι μὲν ἀφορᾶ τὴ σχέση συσσώρευση-αδέηση τοῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος, αὐτὴ ὑφίσταται, σὲ πρώτη προσέγγιση. Μιὰ τέτια δῆμος ἀνάλυση είναι τελείως ἀνεπαρκής, γιατὶ περιορίζεται στὴν ἐπιφάνεια, στὸ ἔωπετσο ἴδιωμα τῶν φαινομένων.

Kai πρῶτ' ἀπ' δλα, εὔκολα ἀποδειχνύεται πώς ἡ συσσώρευση δὲν δρίσκεται σὲ γραμμικὴ σχέση μὲ τὴν

αξιζηση του έθνικου είσοδήματος, άλλα ή σχέση αυτή έκφραζεται μὲ δευτεροβάθμια συγάρτηση, μ' άλλα λόγια ή αξιζηση του έθνικου είσοδήματος σὲ μιὰ δομένη στιγμή συγένεται μὲ τὴ συστώρευση γενικὰ κι' ὅχι μὲ τὴν αξιζηση της. Τὰ περὶ «καταγοιμῆς του έθνικου είσοδήματος» πᾶνε, λοιπόν, περίπατο, μιὰ καὶ διλέπουμε διτὶ ή αξιζηση του είσοδήματος δὲν έξαρτιέται μόνο ἀπὸ τὶς γέες ἐπεγδύσεις άλλα ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν ἐπεγδύσεων.

Τὸ κυριώτερο δῆμος εἶναι ὅτι ὁ συγγραφέας —καὶ οἱ δημοιᾶδεάτες του— περιορίζονται τὴν ἀνάλυση στὴν πρωτόγονη αὐτὴ μορφή, παρὰ μορφή τοῦ φύσιον γε τελεῖται τὸ πρῶτο ἐργάτημα πούρχεται στὸ μωαλὸ εἶναι ποιά εἶναι ἡ διαδικασία τῆς συστάρευσης στὴν καπιταλιστικὴ κοινωνία. Δὲν μποροῦμε, καὶ δὲν πρόκειται νὰ δώσουμε ἔδωμα συστηματικὴ ἀνάλυση αὐτῆς τῆς διαδικασίας. Τὸ θέμα εἶναι λυμένο, καὶ παραπέμπουμε στὸν Κάρλ Μάρξ (1). Ἀρχούμαστε νὰ σημειώσουμε, λοιγ., πώς τὸ ἐθνικὸ εἰσόδημα, δηλ. τὸ ἀκαθάριστο εἰσόδημα δῆλης τῆς κοινωνίας, προκύπτει ἀπὸ τὸ ἀκαθάριστο κοινωνικὸ προϊόν διὰ χραιρέσουμε ἀπ’ αὐτὸ τὸ μέρος ἐκεῖνο ποὺ ἀναπληρώνει τὸ σταθερὸ κεφάλαιο, ίσουται δηλ. μὲ τὸν μισθὸ τῆς ἐργασίας + τὸ κέρδος + τὴν γαιοπρόσδοδο, ἢ, ἀλλοιῶς, μὲ τὸ μεταβλητὸ κεφάλαιο + τὴν ὑπεραξία. Ὅσο γιὰ τὴν συστάρευση, ἡ ἀναπαραγωγὴ κεφαλαιού σὲ εὑρυνόμενες διαστάσεις, ἀφετηρία ἔχει, ὅπως ἀπόδειξε ὁ Λένιν (2) τὸ πλευραῖς τῶν μέσων παραγωγῆς (ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν ὑπεραξία αὐτῆς τῆς ὑποδιαιρέσης) καὶ τὴν μετατροπὴ σὲ κεφάλαιο ἐνὸς μέρους τῆς ὑπεραξίας ποὺ ὑπάρχει μὲ τὴν μορφὴ εἰδῶν κατανάλωσης. Μὰ ἡ ὑπεραξία ἀπὸ ποὺ ἀλλοῦ προέρχεται παρὰ ἀπὸ τὴν ἐργασία τῶν παραγωγικῶν τάξεων καὶ λιταίτερα τοῦ προλεταριάτου;

Μὲ λίγα λόγια θλέπουμε πώς δύκαρις Παπασπηλιόπουλος κάνει τήν μικρή «παράλειψη» πού κάνουν δλοι οι άστοι συγάδελφοί του. Αποφεύγει νὰ ώθησει σὲ δάθισ τήν ανάλυση ἐννοιῶν καὶ μεγεθῶν ὅπως π.χ. ή συστάρευση, τὸ ἔθνικὸ εἰτζόδημα αὐλ. προσπαθώντας ἔτσι νὰ κακουσφλάρει τήν ταξική, τήν ἀνταγωνιστική τους οὐσία καὶ νὰ καλλιεργήσει, σκριβῶς, τὸ ἀπατηλὸ δραμα τῆς «γενικῆς» οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης. Αλλὰ δὲ ἔξετάσουμε, μιὰ κι' ἀρχίσαμε, τους ὑπόλοιπους «συγτελεστές» του:

6) Τὸ γὰρ πεῖ κανεὶς πῶς ἡ τεχνολογικὴ πρόδοσ
εἶγαι παράγοντας ἀνάπτυξης εἶναι σωστό, ἀλλὰ δὲν
ἔχει καμία σχέση μὲ τὸ πρόβλημα ποὺ ἔξετάζει, γιατὶ
ἡ τεχνολογικὴ πρόδοσ εἶγαι δεδομένη, σὲ παγκόσμια
κλίμακα καὶ δὲν ὑπεισέρχεται σὰν εἰδικὸς παράγοντας
σὲ μιὰ ἐπὶ μέρους οἰκονομία.

γ) Ο ἀριθμὸς καὶ ἡ ποιότητα τῶν ἀνθρώπων. Ποι-

(1) Κ. Μάρκης : «Τὸ Κεφάλαιο», τόμ. II, μέρος III γεωμ. ἔκδοση.

(2) B. I. ΛΕΝΙΝ: «Η ἀνάπτυξη τοῦ καπιταλισμοῦ στὴ Ρωσία», ἐλλ. ἔκδοση, σ. 36—37.

ών δραγμές; τών έργαζομένων; τών μή έργαζομένων; του διοικητικού προσωπικού; μυστήριο. Έκτός αν πρόκειται γιά τους διμέσως παρακάτω άγαφερόμενους «δυναμικούς καὶ ριψοκίνδυνους ἐπιχειρηματίες!» Αν είναι ἔτσι, δχι, εὐχαριστοῦμε, δὲν είναι αὐτὸς ποὺ μᾶς λείπει, κυρίε Παπασπηλιόπουλε! Οἱ καρχαρίες τῶν συμβάσεων, οἱ ἐκμεταλλευτές καὶ ἀπατεῶντες, οἱ κάθε λογῆς διδέλλες ποὺ πίνουν τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ ἀφθονοῦν, κι' ἀπ' αὐτοὺς ἀκριβῶς θέλουμε γὰρ ἀπαλλαγοῦμε.

δ) "Οσο γιὰ τὶς θεσμολογικὲς μεταβολές, ὁ συγγραφέας τὶς ἀναφέρει —ώς συνήθως— γενικά δὲν μᾶς λέει ποιὲς πρέπει γὰρ είναι —κατὰ τὴ γνώμη του ἔστω.

Φοδούμαστε δημαρχούς, πώς δ τρίτος «συγτελεστής» του τὸν πρόδωσε. "Αγ πάρουμε, γιὰ κριτήριο τὴ γένηθάρρυνση τῶν «ριψοκίνδυνων ἐπιχειρηματιῶν» μαχεύουμε τὶ εἶδους θὰ είναι καὶ αὐτὲς οἱ θεσμολογικὲς μεταβολές.

Σταθήκαμε παραπάνω στὸ συγκεκριμένο δρόμο τῆς Νέας Οἰκονομίας. Ήταν δημαρχὸς ἀναγκαῖο γιὰ νὰ διοῦμε τὶ συγνοθύλευμα ἀπὸ ἀρλοῦμπες καὶ ἀπατηλὰ συνθῆματα μπορεῖ γὰρ παρουσιάζεται σὰν σκέψη «προσδευτικῶν ἐπιστημόνων»!

Διστυχῶς καὶ οἱ αὐτοκποκαλούμενοι «ἄριστεροι» ἐπιστήμονες δὲν πᾶνε πίσω —στὰ πλαίσια τῆς «νέας γραμμῆς τοῦ κινήματος»— σὲ κακοποίηση τῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἐπιστήμης, σχετικὰ μὲ τὸ δρισμὸ τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης. "Ετοι, δ Αἴμ. Ζαχαρέας μᾶς πληροφορεῖ, πέφτοντας στὸ ἴδιο κείμενον ἀλάθος καὶ ταυτίζομενος μὲ τὸν Παπασπηλιόπουλο, πώς «είναι γγωστὸ διτὶ μιὰ δρθή πολιτικὴ οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης ἔξαρταται ἀπὸ τὴν ποσότηταν καὶ τὴν ποιότηταν τῶν ἐπεγδύσεων ποὺ κατευθύνονται γιὰ ἀγαπτεῖακούς σκοπούν» (1). Η διαδεβαίωση αὐτὴ είναι τελείως γιὰ πέταμικ, γιατὶ ἔκτος ἀπὸ τὸ ἀντιπειστημονικὸ-ἀγαπτεῖστικό τῆς περιεχόμενο, δπως δεῖξαμε προηγούμενα, περιέχει, σὲ τελευταῖα ἀγάλματα καὶ μιὰ ταυτολογία ποὺ συγίσταται στὴν ἀγαπαγὴ τῆς διευκρίνησης τοῦ δρου «οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη» στὴν διευκρίνηση τοῦ ἐπίθετου «ἀναπτυξιακό»...

Ο Γ. Κυριακῆς (2) δὲν δίνει κι' αὐτὸς σαφῆ δρισμό, καὶ περιορίζεται στὸ γὰρ μᾶς διαδεβαίωσε: ἐπαγκαλημένοντας στὸ κείμενο τὸν τίτλο τοῦ δρόμου, πώς «τὸ πρόδηλημα αὐτὸς (τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης) (σημ. συγ.), ἀποτελεῖ σύγθεση πολλῶν οἰκονομικῶν κινητικῶν προσβλημάτων καὶ μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπισθεῖ σωστὰ μόνον ὅταν προωθεῖται τόσο στὸ σύνολό του δρου καὶ στοὺς ἐπὶ μέρους τομεῖς, ποὺ στὴν κάθε διοικένη περίοδο ἀποτελοῦν τὸ διατοκό κρίκο τῆς ἔξελιξής του», πρᾶγμα γιὰ τὸ δρόπιο οὐδέποτε ἀμφέδιλες κανεῖς.

(1) Αἴμ. Ζαχαρέα. «Οἰκονομικὴ στασιμότητα καὶ διαρροωτικὲς ἀδυναμίες», Ελληνικὴ Αριστερά, 29.6.49.

(2) Γ. Κυριακῆς: «Οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη: σύνθεση πολλῶν οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν προσβλημάτων», Ελλ. Αριστερά (32), σ. 107.

"Ιδιαιτέρα ἔξιζει νὰ σταθοῦμε στὸν Γρ. Φαράκο, ποὺ σὲ μιὰ τειρὰ ἀπὸ ἄρθρα του (1) ἔξετάζει τὸ ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης σὲ συνάρτηση μὲ τὸ ζήτημα τοῦ προγραμματισμοῦ. Εἰδικώτερα, στὴν «προσπικὴ προγραμματισμοῦ τῆς Ελληνικῆς οἰκονομίας» θίγει ἀμειτα τὸ ζήτημα ποὺ μᾶς ἔνδιαφέρει. "Ας δοῦμε τι λέει:

«Γιὰ τὶς δικές μας συνθῆκες, ἔνα διατοκό κριτήριο σωστοῦ προγραμματισμοῦ πρέπει γὰρ είναι ἡ πρόδεψη καὶ πραγματοποίηση ὑψηλῶν ρυθμῶν, ἡ ἔξασφάλιση ἀδιάκοπης —ὅσο αὐτὸς γίνεται δυνατὸ μέσα στὶς συνθῆκες τοῦ καπιταλισμοῦ— ἐπιτάχυνση τῆς διαδικασίας τῆς διευρυμένης ἀναπαραγωγῆς, ἡ ἔξασφάλιση γρήγορης καὶ δχι: μονόπλευρης οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης»... Καὶ ἀφοῦ ἀναφέρεται συνοπτικὰ στὴ θεωρία τῆς πραγματοποίησης τοῦ κεφαλαίου κατὰ τὸ Μάρκ, συγειζει: «...» Αν, μάλιστα, γιὰ τὴ διευκόλυνση τῆς ἀνάλυσης ποὺ γίνεται ἔδω, κάνουμε τὴν ἀφαίρεση πώς ἡ δρ-

σταθερὸ κεφάλαιο
γανικὴ σύνθεση τοῦ κεφαλαίου λ (=
μεταβλητὸ κεφάλαιο

$\frac{K_S}{K_M}$, ἡ σχέση ἐκμετάλλευσης ρ (=
 $\frac{U}{K_M}$)
=) καὶ ἡ σχέση τῆς συσωρευόμενης πρὸς τὸ σύ-
K_M
Uσ

νολο τῆς ὑπεραξίας (=), είναι ἔδιες στὶς δυὸ
U

ὑποδιαιρέσεις (παραγωγὴ μέσων παραγωγῆς καὶ πα-
ραγωγὴ μέσων κατανάλωσης σ.Σ.) καὶ μένουν ἔδιες καὶ τὸν ἐπόμενο χρόνο, τότε, μετὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν σχετικῶν πράξεων, προκύπτει τελικὰ διτὶ στὴ διευρυ-
μένη ἀγαπτεῖστική καὶ γεωμετρικὴ πρόδηλημα

1+λ+ρ
δο, μὲ λόγο . Κάθε, λοιπόν, προσπάθεια γιὰ
1+λ

προγραμματισμὸ τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης δὲν μπα-
ρεῖ γιὰ ἔχει ἐπιτυχία, δι τὸ δὲν πάρει ὑπόψη τῆς καὶ
δὲν ἐπέμβει γιὰ νὰ ρυθμίσει ἀνάλογα τέτιους παράγον-
τες, σὰν τὴν δργανικὴ σύνθεση, τὸ διαθιδὸ ἐκμετάλλευ-
σης, τὸ λόγο συσσώρευσης πρὸς κατανάλωση. "Εδῶ,
ἐπὶ τέλους, ἔχουμε ἔναν δρισμό. Πράγματι, δ συγγρα-
φέας ταυτίζει τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη μὲ τὴν ἐπιτάχυ-
νση τῆς διαδικασίας τῆς διευρυμένης ἀγαπτεῖστικής,
δπως διγαίνει ἀπὸ τὰ ἴδια του τὰ λεγόμενα. "Ο δρισμὸς αὐτὸς δὲν μπορεῖ γὰρ γίγει ἀποδεκτός, γιατὶ ταυ-
τίζει τὸ μέρος μὲ τὸ δλον, ἔξισώνει τὸν γενικὸ (πολὺ

(1) Γρ. Φαράκος: «Κριτικὴ τῆς τεχνικῆς καὶ τῶν οἰκονομικῶν μοντέλων προγραμματισμοῦ», Νέος Κόσμος, Απρίλιος, 1965, σ. 50—64. Τοῦ διίσου: «Δυνατότητες καὶ δρισμοί προγραμματισμοῦ τῆς οἰκονομίας στὸν καπιταλισμό», Νέος Κόσμος, Γενάρης 1965, σ. 32. Τοῦ διίσου: «Προσπικὴ προγραμματισμοῦ τῆς Ελληνικῆς οἰκονομίας», Νέος Κόσμος, Ιούνιος 1965, σ. 40.

γενικό) δρο οίκονομική ἀνάπτυξη μὲ τὸ πολὺ συγχε-
κριμένο φαινόμενο τῆς ἀναπαραγωγῆς σὲ εὐρυνόμενες
διαστάσεις. Ἡ παρένθεση («ὅσο αὐτὸ γίνεται δυγατὸ
στὶς σύνθηκες τοῦ καπιταλισμοῦ») ἔρχεται γὰ τολώ-
σει ἀκόμα περισσότερο τὰ πρόματα, ἀφοῦ εἶναι γνω-
στὸ πῶς ἡ ἀνάλυση τῆς διευρυνόμενης ἀναπαραγωγῆς
ἔγινε ἀπὸ τὸν Μάρκο γιὰ τὴν κεφαλαιοκρατικὴ οίκο-
νομία καὶ μόνο, καὶ οὕτε εἶναι νοητὴ σὲ μὰ σοσιαλι-
στικὴ π.χ. οίκονομία. Ἡ παρένθεση δημος, κάτι τέτο
ἀφήνει γὰ ὑποθέσει δὲ ἀπληροφόρητος ἀναγνώστης...

“Ἄς πᾶμε δημος λίγο παρακάτω. Παρ’ ὅλες μὰς τὶς
ἐπιφυλάξεις σχετικὰ μὲ τὴν ὑπερβολικὴ ἀπλοποίηση
τῆς ἀνάλυσης, δὲν θὰ ἔξετάσουμε, ἐδῶ, διεξοδικὰ αὐ-
τὸ τὸ θέμα. Ἄς πάρουμε τὴν σχετικὴ μὲ τὴν κατὰ
γεωμετρικὴ πρόσδο αὔξηση τοῦ κεφαλαίου στὶς συ-
θῆκες τῆς διευρυνόμενης ἀναπαραγωγῆς παράγραφο.

$$\frac{1+\lambda+\rho\mu}{1+\lambda} \text{ εἶναι δρθὸς σὲ πρώτη προσέγγιση.}$$

$$\frac{\rho\mu}{1+\lambda} \text{ Ο λόγος αὐτός, γράφεται καὶ } \frac{1+\lambda}{1+\lambda} \text{. Εἶναι φανερό,}$$

ὅτι γιὰ νάχουμε «ἐπιτάχυνση τῆς διαδικασίας τῆς δι-
ευρυμένης ἀναπαραγωγῆς» πρέπει γὰ μεγαλώσουμε τὸν
λόγο αὐτό, πρᾶμα ποὺ σημαίνει γὰ αὔξησουμε τὸ λόγο

$\frac{\rho\mu}{1+\lambda}$. Πρῶτ’ ἀπ’ ὅλα, σχετικὰ μὲ τὸν παρονομαστή,
 $\frac{1+\lambda}{1+\lambda}$

πρέπει γὰ ποῦμε πῶς σύμφωνα μὲ τὸν γενικὸ νόμο τῆς
κεφαλαιοκρατικῆς παραγωγῆς, τὸ σταθερὸ κεφάλαιο
αὔξανει γρηγορώτερα ἀπὸ τὸ μεταβλητὸ («Τὸ Κεφά-
λαιο» III, I, γερμ. ἔκδοση). Ἀρα οἱ τιμὲς τοῦ λ-
ἀκολουθοῦ μιὰ αὔξουσα σειρά, πρᾶμα ποὺ ἔχει σὰν ἐ-
πακόλουθο τὴν συνεχὴ αὔξηση τοῦ παρονομαστή τοῦ
κλάσματος. Ἀναγκαία ἐπομένως καὶ ἵκανὴ συνθήκη
γιὰ τὴν αὔξηση τοῦ λόγου, εἶναι ἡ αὔξηση τοῦ ἀρι-
θμητῆ γὰ ὑπερβαίνει τὴν αὔξηση τοῦ παρονομαστῆ. Γιὰ
γὰ τὸ πετύχουμε δημος, αὐτό, ἀναγκαία συνθήκη εἶναι
γ’ αὔξησει δὲ ἔνας, τουλάχιστο, παράγοντας τοῦ γινο-

$$\frac{U\sigma}{U} \text{ μένου ρ.μ. Σ’ δὲ τὸ ἀφορᾶ τὸν παράγοντα } \mu = \frac{1}{1+\lambda}$$

εἶναι αὐτονόητο πῶς ἡ ἀνάπτυξη τοῦ εἶναι περιωρι-
σμένη πρὸς τὰ πάνω καὶ ἔχει γιὰ θεωρητικὸ δριό τὴν
μονάδα. Ἀπὸ ἔνα δηλ. σημεῖο καὶ πέρα, μὲ δοσμέ-
νη τὴν νομοτελείαν ἀὔξηση τοῦ λ., ἡ ἐπιτάχυνση
τῆς διαδικασίας εἶναι ἀμεσα δεμένη μὲ τὴν ἀπόλυτη
αὔξηση τῆς ὑπεραξίας. Αὐτὸ φαίνεται καθαρώτερα, ἐν
ἐκτελέσουμε τὶς πράξεις στὸν ἀριθμητῆ, δῆτε δὲ λόγος

$$\frac{U\sigma}{U} \text{ Κμ} \text{ γίνεται } \frac{1}{1+\lambda} \text{ μὲ τὰ } \text{Κμ} \text{ καὶ } \lambda \text{ αὔξοντα σύμφωνα}$$

μὲ τὸν γενικούς καπιταλιστικούς νόμους $U\lambda U\sigma$ καὶ
εἶναι φανερὸ πῶς ἀπὸ ἔνα σημεῖο καὶ πέρα κάθε αὔ-
ξηση τοῦ $U\sigma$ προσποθέτει αὔξηση τοῦ U .

Μ’ ἀλλα λόγια, σύμφωνα μὲ τὸν θεμελιώδεις νό-
μους τῆς κεφαλαιοκρατικῆς οίκονομίας, δχι μόνο γιὰ
νάχουμε ἐπιτάχυνση, ἀλλὰ γιὰ νὰ μὴν ἔχουμε καὶ μ-
φη τῆς διαδικασίας τῆς διευρυνόμενης ἀναπαραγω-
γῆς, ἀναγκαία συνθήκη εἶναι σὲ τελευταία ἀνάλυση ἡ
ἀπεριόριστη αὔξηση τῆς ἐκμετάλλευσης τῶν ἐργαζο-
μένων. Κι’ εἶναι φανερὸ καὶ γιὰ παθὶ Δημοτικοῦ Σχο-
λείου ἀκόμα, πῶς ἡ συνεχῶς διευνόμενη αὐτὴ ἀγτίθε-
ση, ἀντίθεση ἀνάμεσα στὴν τεράστια αὔξηση τῶν παρα-
γωγικῶν δυνάμεων καὶ στὴν ἀντίτοιχη ἐπιδείνωση τῶν
σχέσεων παραγωγῆς (τὴν αὔξηση δηλ. τῆς ἐκμετάλλευ-
σης) δὲν μπορεῖ γὰ λυθεῖ παρὰ μόνο μὲ τὸν ἐπαγ-
στατικὸ μετασχηματισμὸ αὐτῶν τῶν τελευταίων. Αὐ-
τὸς εἶναι δὲ ἴστορικὸς δρόμος τοῦ καπιταλισμοῦ. Τί μᾶς
λέει δημος πάνω σ’ αὐτὸ δὲ κύριος Φαράκος; μᾶς μι-
λάει γιὰ «ρύθμιση» τῶν διαφόρων παραγόντων, καὶ
μετά, ἀφοῦ φιλορίσει δειλὰ-δειλὰ δλίγα περὶ «προσ-
κρούσεων στὰ ἄγια τῶν ἀγίων τοῦ Καπιταλιστικοῦ συ-
στήματος» (ἴδιο ἀρθρο, κεφ. 6) αλπ., ζητάει τὴν...
«αὔξηση τῆς ρυθμιστικῆς ἐπέμβασης τοῦ κράτους πρὸς
δρελος τῶν συμφερόντων τῶν ἐργαζόμενων ἀφοῦ ἐπα-
γαλάδει τὸ γνωστὸ τροπάριο: «Ο σκοπὸς εἶναι... γὰ
δημιουργοῦνται καὶ ν’ ἀγαπτύσσονται οἱ δημοκρατικοὶ
ἐκεῖνοι θεσμοὶ ποὺ θὰ ἔξασφαλίζουν τὴν ταχύτερη οί-
κονομικὴ ἀνάπτυξη, τὴν κατοχύρωση τῆς ἔθνικῆς μᾶς
ἀνεξαρτησίας, τὴ δελτίωση τοῦ διοικητικοῦ ἐπιπέδου, μ’
ἔνα λόγο τὸ προσάρδισμα τῶν συμφερόντων τῆς χώρας
καὶ τοῦ λαοῦ κι’ δχι τῶν ἔγιων καὶ γετόπιων μονοπω-
λίων».

Καὶ συγείζει, τρομαγμένος κι’ δὲ ἴδιος ἀπὸ τὸν κα-
τήφορο ποὺ ἔχει πάρει μὲ μὰ παράγραφο ποὺ ἐπα-
γγλαμβάγει, αὐτούσια καὶ στὸ τέλος τοῦ ἀρθρου του:
«Δὲν θὰ ἥταν δέδουλα σωστὸ νὰ δημιουργοῦνται αὐ-
ταπάτες γιὰ τὶς δυγατότητες γὰ ἐπέλθει ἔτσι, μέσω
αὐτῶν τῶν προσπαθειῶν προγραμματισμοῦ, ἀλλαγὴ
στὴν ἴδια τὴ φύση τοῦ καπιταλιστικοῦ καθεστώτος» ἀ-
πὸ τὴν ἀλλη μεριά, δὲν πρέπει γὰ υποτιμοῦνται οἱ
προσπάθειες ποὺ διδηγοῦν σὲ προώθηση τῶν λαϊκῶν
συμφερόντων καὶ τῆς οίκονομικῆς ἀνάπτυξης. Πρόκει-
ται, εἰδικώτερα, γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς λαϊκῆς πάλης
μὲ στόχῳ τὴν αὔξηση τῆς ρυθμιστικῆς ἐπέμβασης τοῦ
κράτους πρὸς δρελος τῶν συμφερόντων τῶν ἐργαζόμενων.
Προστίθεται, ἔτσι, ἀκόμα ἔνα βασικὸ κριτήριο τοῦ
δημοκρατικοῦ προγραμματισμοῦ».

Δηλαδὴ δχι Γιάννη ἀλλὰ Γιαννάκη. Ναι μέν,
ἀλλά...

Χαρακτηριστικὸ κι’ αὐτὸ τῆς χρεωκοπίας τῆς «γραμ-
μῆς» τῆς πάλαι ποτὲ ἀριστερᾶς καὶ τῶν «ἀπόφεων»
ποὺ προσπαθοῦν γὰ τὴ στηρίξουν. Γιὰ νὰ ξεφύγουν ἀπὸ
τὸν φαῦλο κύριο ποὺ τοὺς διδηγοῦν ἀντικειμενικοὶ γό-
μοι ποὺ δὲν θέλουν γὰ διαμορφωθοῦν σύμφωνα μὲ τὶς
ἐπιθυμίες τους, καταφεύγουν σὲ ἀντιεπιστημονικὰ για-
τροσόφια τοῦ τύπου τῆς ἐπίχλησης κάποιων γενικῶν
καὶ ἀδριστῶν «δημοκρατικῶν θεσμῶν» τῆς περίφημης
«οίκονομικῆς ἀνάπτυξης τοῦ τόπου» καὶ κάποιου κρά-
τους ποὺ δητας ταξικό, ἀναπόφευκτα, θὰ «στέρξει» νὰ
ψιφωθεῖ πάνω ἀπὸ τάξεις κατὰ ἀπὸ τὴν πίεση τῆς «πά-
λης τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ» ποὺ οἱ ἴδιοι ἔχουν ἀποπρο-

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΣΟΥ ΕΝ - ΛΑΪ

“Η ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΤΩΝ ΗΠΑ ΚΑΙ ΤΩΝ ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΤΩΝ ΘΑ ΑΠΟΤΥΧΕΙ,,

«Ζοῦμε μιὰ νέα καὶ μεγάλη φάση τῆς παγκόσμιας ἐπανάστασης. Ή κατάσταση ποὺ γνωρίζει δι σημειρινὸς ἀγώνας τῶν ἐπαναστατικῶν λαῶν τοῦ κόσμου ἐναυτίων τοῦ ἡμεριαλισμοῦ, τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ καὶ τῆς ἀντιδραστῆς δλων τῶν χωρῶν εἰναι ἔξαιρετική», δήλωσε δι κινέζος πρωθυπουργός Τσού Ένλαϊ σὲ λόγο του στις 29 Νοεμβρίου, στὴν Ἀλβανικὴ Πρεσβεία γιὰ τὸν γιορτασμὸ τῆς 22ης ἐπετείου τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς Ἀλβανίας.

«Οἱ γραμμές τῶν μαρξιστῶν-λεινιστῶν ἀναπτύσσονται καὶ ἐπεκτείνονται κανονικά. Ο διετναμέζικος λαὸς κερδίζει τὴν μιὰ νίκη μετὰ τὴν ἀλλη στὸν ἀντιστασιακὸ του πόλεμο ἐναντίον τῆς ὡμερικάνικης ἐπιθεσῆς καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδας. Τὰ λαϊκὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα στὸν κόσμο καὶ ἰδιαίτερα στὴν Ἀσία, στὴν Ἀφρική καὶ στὴ Λατινικὴ Ἀμερική, προχωροῦ δρμητικά. Οἱ συνθῆκες γίνονται δλο καὶ πιὸ δύσκολες γιὰ τὸν ὡμερικάνικο ἡμεριαλισμὸ καὶ γιὰ τὸ σοδιετικὸ ρεβιζιονισμό». Γιὰ γὰ ἀγκιστρωθεῖ στὸ διετναμέζικος λαὸς ἐναντίον τῆς μάχης, δι ὡμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς ἐφαρμόζει ζέφερνα τὴ διπλῆ ἀντεπαναστατικὴ του τακτική. Ή Διάσκεψη τῆς Μανίλλας καὶ τὸ ταξίδι του Τζόνσον στὴν Ἀσία ἀποτελοῦν νέα μέτρα γιὰ γὰ ἐπεκτείνει ἀκόμα περισσότερο τὸν ἐπιθετικὸ πόλεμο ἐναντίον του διετναμέζικος λαοῦ στὴν ἀπάτη τῶν «εἰρηνικῶν διαπραγματεύσεων»...

«Ἐπιδείχγοντας μεγάλο ἥηλο σὰ συγένοχος τοῦ ἀ-

μερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ, δι ρεβιζιονιστικὴ ἡγετικὴ κλίκα τῆς Σοδιετικῆς Ἔνωσης ἐπιμένει στὴ συνεργασίᾳ της μὲ τὶς ΗΠΑ, «χαλαρώνοντας» τὴν κατάσταση στὴν Εὐρώπη γιὰ γὰ τὶς διευκολύνει γὰ στέλγουν δλο καὶ πιὸ μεγάλες δυνάμεις στὸ διετναμέζικος λαό καὶ διαδίδει διάφορες ἀπατηλές «διαπραγματεύσεις εἰρήνης», συγκριτεῖ χρησιμοποιώντας τὴν ἀποκαλούμενη «ἐνότητα δράσης» γιὰ γὰ θέσει διπλὸ τὸν ἐλεγχὸ τὸ διετναμέζικος λαό γιὰ γὰ δημιουργήσει μιὰ ρωγμὴ στὴν ἀγνωστικὴ ἐνότητα τοῦ κινέζικου καὶ τοῦ διετναμέζικου λαοῦ καὶ γιὰ γὰ ὑπονομεύσει τὸν πόλεμο ποὺ διεξάγει δι διετναμέζικος λαὸς ἐναντίον τῆς ὡμερικάνικης ἐπιθεσῆς καὶ γιὰ τὴν ἔθνικὴ σωτηρία. Τελευταῖα, δι ἡγετικὴ κλίκα τῆς ΕΣΣΔ χρησιμοποίησε συνέδρια δρισμένων κομμάτων γιὰ γὰ ἔξαπολύσει διαίτες ἐπιθέσεις ἐναντίον τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας καὶ γιὰ γὰ ὑποκινήσει ἔνα νέο ἀντικινέζικὸ κῦμα σὲ μιὰ ἀγώφελη ἀπόπειρα γὰ ἀπομογώσει καὶ γὰ χτυπήσει τὴν Κίνα σὲ συντονισμὸ μὲ τὶς ΗΠΑ».

«Ορείλουμε γὰ προειδοποιήσουμε σοδαρὰ τὸν ὡμερικάνικο ἡμεριαλισμὸ καὶ τὴ ρεβιζιονιστικὴ ἡγετικὴ κλίκα τῆς Σοδιετικῆς Ἔνωσης: Ή συγκριτικὰ σας δὲν θὰ ἐπιτύχει ποτέ. Η Κίνα, ποὺ ἐπιμένει στὴν ἐπαναστατικὸ πολέμου τοῦ διετναμέζικου λαοῦ δὲν θὰ σύνουν ποτέ. Οἱ φλόγες τοῦ ἀπαναστατικοῦ πολέμου τοῦ διετναμέζικου λαοῦ δὲν θὰ σύνουν ποτέ. Οἱ ἐπαναστατικοὶ ὄγκων τῶν λαῶν δλων χωρῶν θὰ εἶναι γικηφόροι. Τὸ μέλλον τοῦ κόσμου ἀνήκει στοὺς λαοὺς καὶ τὸ μέλλον ποὺ μᾶς περιμένει εἶναι ἀφάνταστα λαμπρό».

σανατολίσει. Δυστυχῶς δύμας γιὰ αὐτούς, «ἡ πραγματικότητα εἶναι πεισματάρικη» καὶ τέτιο κράτος οὔτε διπλῆς οὔτε θὰ διπάρξει ποτέ.

Παραμορφώνοντας ἔκλεχτικὰ οἱ ρεβιζιονιστὲς τὴν οὐσία τοῦ μαρξισμοῦ, ἀνακατώνοντας δραχυπρόθεσμούς καὶ μακροπρόθεσμούς στόχους, τογίζοντας τοὺς μέν, συσκοτίζοντας τοὺς δέ, ἔξαπατοῦν τὶς μᾶζες, ἀποπροσανατολίζουν τὸν ἀγώνα τους καὶ τὶς παραδίγους δέσμιες, ἰδεολογικὰ καὶ πολιτικά, στὴν ἀστικὴ τάξη. Τὰ ἐρωτήματα ποὺ ἀνάλογα μὲ τὴν ἀπάντηση ποὺ θὰ πάρουν διαχωρίζουν τοὺς μαρξιστὲς ἀπὸ τοὺς ἀποστάτες τοῦ μαρξισμοῦ εἴγαι στὴν προκειμένη περίπτωση, σὲ συγάρτηση ἀκριδῶς μὲ τὸν χαρακτῆρα τῆς «οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης» τὰ παρακάτω:

1. Εξακολουθεῖ ἡ δχι τὸ κράτος γὰ εἶναι ὅργανο καταπίεσης στὰ χέρια τῆς ἀρχουσας τάξης; ἀλλαζε τελευταῖα ἡ φύση του σὲ τρόπο ποὺ γὰ τὸ κάνει γὰ κλίνει πρὸς τὴ μιὰ ἡ τὴν ἀλλη κατεύθυνση ἀνάλογα μὲ τὸν συσχετισμὸ δυνάμεων στὴν ταξικὴ πάλη ἡ ἀλλαγὴ του πρέπει γὰ προϋποθέτει μιὰ ριζικὴ μεταβολή;

2. «Οταν λέμε «δημοκρατικοὶ θεσμοί» ἐννοοῦμε δημοκρατικοὶ γιὰ ποιά τάξη; Μπορεῖ γὰ διπάρξει «δημοκρατία» καὶ γιὰ τοὺς μὲν καὶ γιὰ τοὺς δέ, καὶ γιὰ τοὺς ἐκμεταλλευτές καὶ γιὰ τὰ σώματα τῆς ἐκμεταλλευτικῆς, κι ἀν δχι, ἀν ἡ δημοκρατία γιὰ τοὺς καταπιεζόμενους δὲ γι εἰ γαὶ δημοκρατία γιὰ τοὺς ἐκμεταλλευτές, ἔνα τέτιο σύστημα μπορεῖ γὰ ἐπιβληθεῖ μὲ μιὰ ἀπλῆ ἀλλαγὴ στὸ συσχετισμὸ δυνάμεων;

3. «Ο περίφημος «δημοκρατικὸς ἐλεγχὸς πάνω στὸ μονοπώλια» καὶ δ «δημοκρατικὸς προγραμματισμὸς» πέρα ἀπὸ τὸν φυταχτερὸ δρὸ «δημοκρατικὸς» μποροῦν γάχον συγχεκριμένο περιεχόμενο; ή οίκονομικὴ δηλ. ἀνάπτυξη μπορεῖ γὰ γίνει «πρὸς δφελος τῶν ἐργαζόμενων» ἀν δὲν πάρουν οἱ ἰδιοι οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἔξουσία —τὴν πραγματικὴ ἔξουσία δχι κάποιοι ἔξαυλωμένο καὶ κενὸ «ἔλεγχο»— στὰ χέρια τους;

Τὴν ἀπάντηση στὰ τρία παραπάνω ἐρωτήματα, θὰ ἐπιχειρήσουμε γὰ τὴ δώσουμε, μὲ συστηματικὸ τρόπο, ἀναλύοντας τὰ 4 σημεῖα ποὺ δρίσαμε στὴν ἀρχὴ τοῦ κειμένου μας.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

ΣΕ ΜΕΡΙΚΟΥΣ “ΝΕΟΥΣ,,

Οι «γέοι» ποὺ παριστάνουν τὴν ἥγεσία τῆς Δ.Ν.Δ. ἀσχολοῦνται καμιὰ φορὰ καὶ μὲ τὰ «ἰδεολογικὰ ζητήματα». Βρίσκουν πραγματικὰ τὸν καιρὸν στὸ περιοδικό τους «Ἡ Γενιά μας» δίπλα στὰ ζευγαράκια, στὰ γυμνὰ καὶ στὶς «πικρές, γλυκείες συνεντεύξεις» γὰρ δεῖξουν τὴν ποιότητά τους, σὲ ἀκατούμβαστα κείμενα ποὺ τὸ χρακτηριστικό τους είναι ή ἰδεολογική κενότητα, ή πολιτική ἀγαθόρια καὶ ή ἀφομοίωση τῆς μεθοδολογίας τῆς ἀντιδραστῆς στὸ εἶδος ἐκεῖνο ποὺ διομάζεται π ο λ ι τ ι κ ḥ π ρ ο ǒ ο κ ἄ τ σ ι α. Νομίζουν, δηπως τοὺς ἔχουν διδάξει οἱ προστάμενοὶ τους, οἱ ἥγετες τῆς ΕΔΑ πώς ἡ προσφορὰ καλῶν ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν ἀντιδραση ἀνταμειθεταὶ ἀπ’ αὐτήν. Αὐτὸς ἔκαναν μὲ τὴ μεγαλύτερη «ἀνεση» στὴ «Γενιά μας» τῆς 10 Νοεμβρίου.

Οὕτε λίγο, οὕτε πολύ, λένε, πώς ἡ «Ἀγαγένηση» «ἐφαρμόζοντας τὴ σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ καὶ τὶς ἀρχὲς τῆς «πολιτικῆς ἐπανάστασης» στὴν ἀγάλυση τῆς ἐλληνικῆς πραγματικότητας» κατέληξε στὸ συμπέρασμα πώς «Ἡ δημοκρατικὴ Νεολαία Λαμπράκη ἐπρεπε γῆδη ἔχει διαλυθεῖ ἀπὸ τὴν κυβέρνηση»!!

Ποῦ, πότε καὶ πῶς πήραμε αὐτὴ τὴ θέση, αὐτὸ δὲν τοὺς ἐγδιαφέρει. Τὸ «ἀμολάνε» καὶ φαγτάζονται δὲι αὐτὸ «θὰ κάγει τὴ δουλειά του». Υπάρχει ἐδῶ ἔστω καὶ τὸ ἐλάχιστο ἵγνος πολιτικοῦ ἀγδρισμοῦ; Δὲν πρόκειται γιὰ συνειδητὴ ἀπάτη, γιὰ ἀπροκάλυπτη βρωμιά καὶ συκοφαντία;

Παρακάτω: «Ἐνοχλήθηκαν καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ προστάμενοὶ τους, ἥγετες τῆς ΕΔΑ, καὶ γι’ αὐτὸ μαίνονται ἐναγτίον τοῦ ἀρθρου μας «Ο ἀρχηγὸς τῆς κυβέρνησης τοῦ πραξικοπήματος ἀποκαλύπτει καὶ οἱ ρεβιζιονιστὲς ἐπιδεικνύουν τὴν κοινὴ ἀντικινεζικὴ-ἀντικομμουνιστικὴ συμμαχία τους», ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ πρόγραμμα τεῦχος μας. Καὶ ἀγτὶ γὰρ ἀσχοληθοῦν μὲ τὴν

οὐσία τοῦ προσδικήματος ποὺ είναι πώς οἱ ἥγετες τῆς ΕΔΑ προχώρησαν σὲ ἀνέντιμα καὶ προδοτικὰ παζαρέματα μὲ τὶς δυνάμεις τοῦ πραξικοπήματος, παραθέτουν μερικὰ «ἀφελῆ» φελλίσματα-ὑπεκφυγὲς καὶ τὰ δάκουν μὲ τὴ... σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ...».

Πιὸ πέρα: «Ἐπιδεικνύουντας, πὼς ἡ ἀντικινεζικὴ-ἀντικομμουνιστικὴ ἐκστρατεία ἔχει γίνει συστατικὸ στοιχεῖο τῆς πολιτικῆς τους, πολιτικῆς ἐξευμενισμοῦ τῆς ἀντιδραστῆς, παραπονοῦνται γιατὶ διγίνει ἡ «Ἀγαγένηση» «ἀνενόγλητα»... Ἐμπρός, λοιπόν, λεδύντες! Προσφέρετε, τὶς ὑπηρεσίες σας... Αὐτὸ τὸ ξέρουμε... «Ἄλλωστε ἔχετε κάνει γῆδη πολλὰ δήματα στὸ δρόμο αὐτό. Καὶ ἔχουν καταγγελθεῖ ἀρκετὰ πράγματα... Λίγες «φιλότιμες» ἀκόμα προσπάθειες σὰν ἐκείνη τῆς Θεσσαλονίκης δηπου παραδώσατε φοιτητές στὴν Ἀσφάλεια. Η βρωμιά σας αὐτὴ πάει κοντά μὲ τὴν ἀλληγορική πού γράφετε, παίρνοντας ὑπὸ τὴν προστασία σας τὴν Κομμουνιστικὴ Νεολαία Κίνας ποὺ «καταδυνατεύεται» ἀπὸ τοὺς «Κόκκινους Φρουρούς»... «Δὲν είναι, λοιπόν, καθόλου περίεργο πώς οἱ ἐδῶ θυμαστές τοῦ ἔργου τῶν «Κόκκινων Φρουρῶν» ἐπιθυμοῦν καὶ ἐπιδιώκουν τὴ διάλυση τῆς πρωτοπόρας Ὁργάνωσης τῆς Ἐλληνικῆς νεολαίας, τῆς Δημοκρατικῆς Νεολαίας Λαμπράκη. Η διάλυση τῶν Ὁργαγώσεων ποὺ ἔχουν διαθείες ρῆσες στὴ νεολαία, ποὺ ἔχουν κύρος ἡ ἐπιρροὴ στὴ Νεολαία, ποὺ διδηγοῦν πραγματικὰ τὴ νεολαία στὴν πρόσδο, είναι — δηπως ἀποδείχνεται — διεθνῆς γραμμῆς τῆς «Κόκκινης Φρουρᾶς» ἀπὸ τὴν διοίκηση τῆς Ελληνικῆς νεολαίας, τῆς Δημοκρατικῆς Νεολαίας Λαμπράκη. Η διάλυση τῶν Ὁργαγώσεων ποὺ ἔχουν διαθείες ρῆσες στὴ νεολαία, ποὺ ἔχουν κύρος ἡ ἐπιρροὴ στὴ Νεολαία, ποὺ διδηγοῦν πραγματικὰ τὴ νεολαία στὴν πρόσδο, είναι — δηπως ἀποδείχνεται — διεθνῆς γραμμῆς τῆς «Κόκκινης Φρουρᾶς» ἀπὸ τὴν διοίκηση τῆς Ελληνικῆς νεολαίας, τῆς Δημοκρατικῆς Νεολαίας Λαμπράκη. Τί νὰ πρωτοθυμασεῖ καγείς σ’ αὐτές τὶς «ὑπέροχες» γραμμές σας... Δὲν τὶς σχολιάζουμε γιατὶ «μιλᾶνε» πραγματικὰ μόνες τους. Δείχνουν τὸ ἰδεολογικὸ καὶ πολιτικὸ κατάντημα τῶν ἀποκαλούμενων ἥγετῶν τῆς ΕΔΑ καὶ τῆς Δ.Ν.Δ καὶ τὴν ἀπροκάλυπτη πολιτικὴ ἀγαθόρια τους καὶ τὴν καθαρὴ προδοκατόρικη διάθεσή τους.

Συγχαρητήριο μήνυμα

**τοῦ Μάο Τσε-Τούνγκ γιὰ τὴν 22η ἑπέτειο
τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς Ἀλβανίας**

Στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴν
τοῦ Κόμματος Ἐργασίας Ἀλβανίας
Τίρανα

ΣΥΝΤΡΟΦΕ ΕΜΒΕΡ ΧΟΤΖΑ,

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς 22ας ἑπετείου τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς Ἀλβανίας, ἐκφράζω, ἔξονδρατος τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας καὶ τοῦ κινέζικου λαοῦ, τὰ πιὸ θερμὰ μου συγχαρητήρια στὸ Κόμμα Ἐργασίας καὶ στὸ λαὸ τῆς Ἀλβανίας.

Κάτω ἀπὸ τὴν δρθή καθισθήγηση τοῦ Κόμματος Ἐργασίας Ἀλβανίας ποὺ ἔστεις ἡγεῖσθε, δὲ ἀλβανικὸς λαὸς κατέκτησε λαμπρές νίκες στὸν ἄγώνα ἐναντίον τῶν ταξικῶν ἔχθρῶν, τόσο στὸ ἐσωτερικὸ τῆς χώρας ὅσο καὶ στὸ ἐξωτερικό, καὶ στὴ μεγάλῃ ὑπόθεση τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης καὶ τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησης. Ἀπὸ φτωχὴ καὶ καθυστερημένη χώρα, ἡ Ἀλβανία ἔγινε μιὰ σοσιαλιστικὴ χώρα ποὺ διαθέτει μιὰ συγχρονισμένη διοικησιανὴ καὶ μιὰ κολλεκτιβιστικὴ ἀγροτικὴ οἰκονομία. Τὰ τελευταῖα χρόνια, τὸ Κόμμα Ἐργασίας Ἀλβανίας καὶ ἡ ἀλβανικὴ κυβέρνηση πηράν μιὰ σειρὰ ἐπαναστατικὰ μέτρα, ποὺ στερέωσαν περισσότερο τὴν δικτατορία τοῦ προλεταριάτου καὶ ἔδωσαν μιὰ ἴσχυρὴ δύνηση στὴν ἀνάπτυξη τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησης. Τὰ πολιτικὰ καθήκοντα καὶ τὸ μεγαλειώδες πρόγραμμα ποὺ καθήρισε τὸ 5ο συνέδριο τοῦ Κόμματος Ἐργασίας Ἀλβανίας ξανοίγουν, στὴ σοσιαλιστικὴ Ἀλβανία, ἀκόμα πιὸ λαμπρές προοπτικές. Ὁ ἀλβανικὸς λαὸς προχωρεῖ ἡρωϊκά, μὲ σταθερὸ δῆμα καὶ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὸ δρόμο ποὺ ἔχει χαράξει τὸ Κόμμα Ἐργασίας.

Τὸ Κόμμα Ἐργασίας Ἀλβανίας καὶ δὲ ἀλβανικὸς λαὸς κρατοῦν πάντοτε φηλὰ τὴ μεγάλη κόκκινη σημαία τοῦ μαρξισμοῦ-λενιγισμοῦ, ἀντιτίθενται ἀποφασιστικὰ στὴ φιλοπόλεμη καὶ ἐπιθετικὴ πολιτικὴ τοῦ ἀμερικά-

νικού ἡμεριαλισμοῦ καὶ διεξάγουν ἔνα ἀγώνα, ἀπαντώντας ἵστος κάθε χτύπημα μὲ ἀμεσοῦ χτύπημα, ἔναντίον τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ, ποὺ ἔχει σὰν κέντρο τὴν ἡγετικὴ δράση τοῦ ΚΚΣΕ. Τὸ Κόμμα Ἐργασίας Ἀλβανίας καὶ δὲ ἀλβανικὸς λαὸς ὑποστηρίζουν μὲ ἀποφασιστικότητα τὴν πάλη τοῦ διετναμέζικου λαοῦ ἐναντίον τῆς ἀμερικάνικης ἐπίθεσης καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδας ὅπως καὶ τοὺς ἐπαναστατικοὺς ἀγῶνες τῶν λαῶν τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς καὶ δὲ τοῦ κόσμου. Ἡ ἡρωϊκὴ Ἀλβανία εἶναι ἔνα ἴσχυρὸ στήριγμα τῆς πάλης ἐναντίον τοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ.

Τὰ κόμματα καὶ οἱ λαοὶ τῆς Κίνας καὶ τῆς Ἀλβανίας ἔχουν οἰκοδόμησει μιὰ διαθειὰ ἐπαναστατικὴ φιλία μέσα στὴ σοσιαλιστικὴ ἐπαγάσταση καὶ τὴ σοσιαλιστικὴ οἰκοδόμηση καὶ μέσα στὸν ἄγώνα ἐναντίον τοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ. Ἡ φιλία αὐτή, ποὺ στηρίζεται στὶς ἀρχές τοῦ μαρξισμοῦ-λενιγισμοῦ καὶ τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ εἶναι αλώνια καὶ ἀκλόνητη. "Ἄσ σηκώσουμε μαζί, ἀκόμα πιὸ φηλὰ τὴ μεγάλη κόκκινη σημαία τοῦ μαρξισμοῦ-λενιγισμοῦ καὶ μαζὶ μὲ δλους τοὺς μαρξιστές-λεγινιστές καὶ δλους τοὺς καταπιεζόμενούς λαούς καὶ ἔθνη τοῦ κόσμου ἃς συνεχίσουμε σταθερά καὶ ὡς τὸ τέλος τὸν ἄγώνα ἐναντίον τοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ καὶ γιὰ τὴν ὑπόθεση τῆς προλεταριακῆς ἐπανάστασης.

"Ἡ μεγάλη φιλία ἀνάμεσα στὰ κόμματα καὶ τοὺς λαοὺς τῆς Κίνας καὶ τῆς Ἀλβανίας θὰ ἀνθίζει πάντοτε.

ΜΑΟ ΤΣΕ-ΤΟΤΝΓΚ

Πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς
τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας

28 Νοεμβρίου 1966.

Η ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΛΙΡΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΟΛΛΑΡΙΟΥ ΟΞΥΝΕΙ ΤΙΣ ΕΝΔΟΪΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

Κάτω από μιά φαινομενική εύημερία, πολλαπλασιάζονται τὰ σημάδια μιᾶς βαθειᾶς οίκονομικῆς κρίσης που ἀπειλεῖ τὸ σύγολο τοῦ καπιταλιστικοῦ κόσμου. Οἱ ἀστοὶ οίκονομοιόγοι διερευνοῦν μὲ ἀνησυχία τὸν δρίζοντα τῶν προσεχῶν μηγῶν καὶ χρόνων. Οἱ διαγνώσεις καὶ τὰ προγνωστικὰ αὐτῶν τῶν κυρίων εἰναι πολὺ διαφορετικά καὶ ἐντελῶς ἀντιφατικά. Τὸ γεγονός δὲν είναι ἔκπληκτικό. Η ἀστικὴ πολιτικὴ οίκονομία ποὺ κρύβει τὴν πραγματικότητα γιὰ νὰ καλύψει τὴν καπιταλιστικὴ ἐκμετάλλευση, δὲν εἶναι καὶ δὲν θὰ εἴγαι ποτὲ ἐπιστήμη. Οἱ «εἰδίκοι» τῆς οίκονομίας εἰς τὴν ὑπηρεσία τῆς ἐκμεταλλεύτριας τάξης θυμίζουν τοὺς ρωμαίους οίωνοσκόπους ποὺ ισχυρίζονται ὅτι μποροῦσαν γὰρ διαβάσουν τὸ μέλλον μέσα στὰ ἐντόσθια τῶν θυσιαζομένων ζώων ἢ στὸ πέταγμα τῶν πουλιών.

«Οπως τὸ θερμόμετρο δείχγει τὴν πυρετικὴ κατάσταση καὶ δημιουργεῖ τὸ διαρόμετρο σημειώνει τὴν ἀτμοσφαιρικὴ πίεση, τὰ χρηματιστήρια τῶν ἀξιῶν, οἱ γαοὶ αὐτοὶ τοῦ καπιταλισμοῦ, δημιουργεῖ τὴν προβλέψεις καὶ οἱ χρηματιστὲς «κερδοσκοποῦν» πάνω σὲ δραχμπρόθεσμες καὶ μακροπρόθεσμες οίκονομικές προβλέψεις, ἀποτελοῦν ἀντανάκλαση ἀρκετὰ πιστὴ τῆς γενικῆς κατάστασης τῆς καπιταλιστικῆς οίκονομίας. Εἶναι γνωστὸ πὼς ξέπασσε ἡ κρίση τοῦ 1929 μὲ τὸ κεραυνοδόλο χτύπημα τῆς κατακόρυφης πτώσης τὸ γ καὶ ν γ τῶν ἀξιῶν. Αὐτὸς συμβάνει κάθε φορὰ ποὺ διακινεῖται τὸν κύκλος διηγησὶ ἀναπόφευκτα στὴ φάση τῆς πτώσης, τὴν κρίση, ἡ δποία ἀκολουθεῖται ἀπὸ μιὰ περίσσοδο εὑφορίας καὶ ἀνεδάσματος λιγώτερο ἢ περισσότερο μακρόχρονης. Μέσα σὲ κάθε φάση ὑπάρχουν πολλές ποικιλίες. Σ' αὐτὸς διερίλογται οἱ τόσο χρακτηριστικές διακυμάνσεις τῶν δεικτῶν τῶν χρηματιστηριακῶν στατιστικῶν, διέριται διακινεῖται τὸν κερδοσκόπος, ἀκόμη καὶ ἐάν δοθηθοῦνται ἀπὸ εἰδιδούς, δὲν εἶναι ποτὲ σίγουροι γιὰ τὴν ἐπαύριον.

Στὸ 1966, τὸ μέλλον δὲν φαίνεται καθόλου γὰρ χαμογελᾶ στὰ ἀρπακτικὰ ποὺ ἐκμεταλλεύονται τὸν ἰδρῶτα τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν ἐκμεταλλεύομένων. Στὴν Γουώλ Στρήτ, δὲν φυσᾶ διγεμος αἰσιόδοξος. Ό δείκτης DOW JONES, ποὺ ἀκταγαλᾶ τὶς διακυμάνσεις τῶν διοικητικῶν ἀξιῶν, δρίσκεται, αὐτὴ τὴν ἔθδομάδα, στὸ χαμηλότερό του ἐπίπεδο ἀπὸ τὸ Νοέμβριο τοῦ 1963. Έδῶ καὶ λίγους μῆνες κατέγραψε τὸ ἀπόλυτό του ρεκόρ ἐγγίζοντας τὸν 1000 πόντο τοῦ σ. Σήμερα δρίσκεται στὸν 740 περίπου, δηλαδὴ μιὰ πτώση πάνω ἀπὸ 20%.

Η Γουώλ Στρήτ ἀποτελεῖ γιὰ τὸ σύγολο τῆς καπιταλιστικῆς οίκονομίας ἔνα χρηματιστήριο πιλότο. Ἐπίσης διαριθμός ποὺ ἐκδηλώνεται σ' αὐτό, ἔχει ἀντανάκλαση σ' ἄλλα χρηματιστήρια μὲ ἀνοικούστητες ποὺ διερίλογται φυσικά στὴν οίκονομική κατάσταση τῶν διαφόρων χωρῶν.

Τὸ παράδειγμα τοῦ χρηματιστηρίου τῶν Βρυξελλῶν δείχνει ἐπίσης, τὶς σοβαρές δυσκολίες τῆς στιγμῆς. Μεταξὺ τοῦ Ιανουαρίου καὶ τοῦ Αύγουστου τοῦ 1966, δηλαδὴ σὲ ἐπτά μῆνες, διγχος τῶν μετοχῶν 466 διεγκυῶν ἐταιρειῶν, ποὺ κυκλοφοροῦν μὲ τὴν ἐγγύηση τοῦ χρηματιστηρίου τῶν Βρυξελλῶν, ἔφθασε ἀπὸ μιὰ συνολικὴ χρηματιστηριακὴ ἀξία 244,3 δισεκατομμύριων φράγκων σὲ 198 δισεκατομμύρια, δηλαδὴ μιὰ ἀπώλεια 46 δισ. ἢ 20%. Τὸ φαινόμενο εἶναι ἀκόμη πιὸ χτυπητὸ ἐκαγγορίουμε τὴν τιμὴ δρισμένων μετοχῶν στὴ διάκρεια τῶν τελευταίων χρόνων. Οἱ μετοχὲς τῶν ἐταιρειῶν συδημορυγίας διέστησαν σὲ τοίχο χρόνια μιὰ χρηματιστηριακὴ ὑποτίμηση 67%. Η «COCKERILB ONGREE» παραδείγματος χάρη, ἔφθασε ἀπὸ ἔνα μάξιμο 4.061 σὲ 750 στὸ τέλος τοῦ Σεπτεμβρίου 1966.

Ἐμπρὸς σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση, οἱ ἀντιδράσεις τῶν καπιταλιστικῶν κύκλων εἶναι, τὸ ἔχουμε ἔχαγκετ, ἀγιταφατικές. Ορισμένοι σχολιαστὲς φαίνονται αἰσιόδοξοι παρ' ὅλα αὐτά, καὶ συνεχίζουν γὰρ ἐξυμγοῦν τὶς ἀρετὲς ἔνδος λεγόμενου γεοκαπιταλισμοῦ ἴκανον γὰρ ὑπερηδήσει τὶς ἐσωτερικές του ἀγτιθέσεις.

«Αλλοι, ἀνησυχτῦν καὶ διερωτῶνται, δημιουργός Μπογιέν, οίκονομοιός χρονικογράφος τῆς «LIBRE BELGIQUE» διδοῖς ἐπικαλεῖται σὲ σειρὰ τριῶν ἀρθρων, τὸ φάσμα τῆς κρίσης τοῦ 1929.

Αὐτὸς ποὺ εἶναι δέδαιο, εἶναι διὰ τὰ φαινόμενα τῆς σήψης ποὺ χρακτηρίζουν τὴν τελικὴ φάση τοῦ καπιταλισμοῦ ἐπιδεινώνονται. Η μή χρησιμοποίηση τοῦ συνόλου τῶν δυνατοτήτων τῆς παραγωγῆς, δηλαδὴ τοῦ διυναμικοῦ τῆς παραγωγῆς, τείνει γὰρ γίνει χρόνιο φαινόμενο. Αὐτὸς φαίνεται ἵδιαίτερα στὴ διοικητικὰ χλυτοῦ. Η μείωση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀτόμων ποὺ ἀπασχολοῦνται στὴ σφαίρα τῆς παραγωγῆς ἀγαθῶν αὐξάνεται ἐπίσης ἐνώ διλέπει κανεὶς γὰρ αὐξάνεται διαριθμός τῶν ἀτόμων ποὺ χρησιμοποιοῦνται σὲ μή παραγωγικοὺς κλάδους. Εἶναι καὶ αὐτὰ ἀνάμεσα σ' ἄλλα, συμπτώματα αὐτῆς τῆς φάσης τῆς σήψης.

Άλλα τὸ φαινόμενο τὸ πιὸ χτυπητὸ εἶναι διπλη-

θωρισμός, δηλαδή τὸ πλεόνασμα τοῦ χαρτονομίσματος. Μὲ τὴν γενικὴν κρίσην τοῦ καπιταλισμοῦ, ποὺ ἀρχισε ἀπὸ τὸ 1917 μὲ τὴν γιανηφόρα Ὀτωβριανὴ Ἐπανάσταση, ὁ πληθωρισμὸς ἀναπτύχθηκε σὰν μίᾳ χρόνια καὶ παγκόσμια ἀσθένεια. Τὸ συγκεκριμένο χαρακτηριστικὸ τοῦ σύγχρονου πληθωρισμοῦ εἶναι ὅτι ἀναπτύσσεται ὅχι τόσο ἐξ αἰτίας τῆς κυκλοφορίας τοῦ χαρτονομίσματος, ἀλλὰ ἀκόμη ἐξ αἰτίας τῆς κυκλοφορίας τῶν πιστωτικῶν μέσων. Τὸ ίδιωτικὸ καὶ τὸ δημόσιο χρέος προσέλαβαν πρωτοφανεῖς διαστάσεις στὶς περιστάτερες καπιταλιστικὲς χώρες. Αὐτὸς ὁ τύπος πληθωρισμοῦ εἶναι ἡ ἀντανάκλαση τοῦ κύριανόμενου ρόλου ποὺ παίζει ὁ κρατικὸς μονοπωλιακὸς καπιταλισμὸς.

Στὸ 1929, ἡ ὑπερβολικὴ ἔξαπλωση τῆς πίστης ὑπῆρξε ἡ βάση τῆς κατάρρευσης τῆς «μαύρης Δευτέρας» τῆς Γουώλ Στρήτ. Σήμερα πρόκειται γιὰ ἔνα πληθωρισμὸ πολὺ πιὸ σημαντικὸ ποὺ διαδρώγει σταθερὰ τὴν ἀξία τῶν νομισμάτων τῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν.

Ἄπὸ τὸ τέλος τοῦ δεύτερου παγκόσμιου πολέμου, ὁ ἀμερικάνικος ἡμιπεριαλισμὸς χρησιμοποίησε αὐτὸ τὸν πληθωρισμὸ γιὰ νὰ δώσει τογωτικὰ στὴν οἰκονομία του καὶ νὰ διεξάγει μὲ χαμηλὴ τιμὴ τὴν ἐπιχείρησή του τῆς ἀποκινούσης τοῦ πλανήτη. Μὲ τὸ σύστημα «GOLD EXCHANGE STANDARD» τὸ δολλάριο καὶ ἡ στερλίγα παίζουν τὸ ρόλο τῶν «νομισμάτων-κλειδιῶν» ἢ τῶν «ἀποθεματικῶν νομισμάτων». Δηλαδή, τὸ δολλάριο καὶ ἡ λίρα ἔπαιξαν παράλληλα μὲ αὐτὸ, τὸ ρόλο τοῦ χρυσοῦ καὶ πολλὲς κεντρικές τράπεζες τῶν διαφόρων καπιταλιστικῶν χωρῶν ἔχουν συγχρόνως ἀποθέματα ἀπὸ χρυσὸ καὶ νομίσματα μετατρέψιμα εἰς χρυσό, κυρίως τὸ δολλάριο.

Ἄγ καὶ αὐτὸ τὸ σύστημα αὐξάνει τὶς ρευστοποιήσεις δὲν εἶγαι ἐγτούτοις βιώσιμο παρὰ ἔπει τὰ ἀποθεματικὰ νομίσματα παραμένουν ἀσφαλεῖς ἀξίες. «Ομως, τὸ δολλάριο δύναται καὶ ἡ στερλίγα δρίσκουται γιὰ διαφορετικούς λόγους, σὲ μίᾳ κατάσταση ἀπὸ μέρα σὲ μέρα πιὸ προσωρινή, ὑποστηρίζομενα ἀμοιβαῖα στὴν ἀκρη τοῦ γκρεμοῦ δημοιούς ἢ πάντη τους θὰ παρέσυρε πολλὰ νομίσματα ποὺ ἔχουν σχέση μὲ αὐτά.

Ἐνῶ οἱ ΗΠΑ ἀντιμετωπίζουν «διαφυγὴ χρυσοῦ» δλο καὶ περισσότερο ἐπικίνδυνη γιὰ τὸ δολλάριο, ἡ Μεγάλη Βρετανγία, δρίσκεται συνεχῶς στὰ πρόθυρα τῆς χρεωκοπίας ἐπειδή, στὴ παγκόσμια ἀγορά, ἡ προσφορὰ στερλιγῶν εἶναι σταθερὰ ἀγώτερη ἀπὸ τὴν ζήτηση.

Τὰ ἀποθέματα χρυσοῦ τῶν ΗΠΑ δρίσκουται στὸ χαμηλότερό τους ἐπίπεδο ἀπὸ τὸ 1939 καὶ ἡ αἱμορραγία συνεχίζεται ἀμελικτα παρὰ δλα τὰ γιατροσόφια τῶν εἰδικῶν. Ή ἔξαγωγὴ κεραλαίων καὶ ἡ ἐπίθεση ἔγαντίον τοῦ διετυχεῖσκου λαοῦ εἶγαι οἱ κύριες κλίσεις. Στὴ Μεγάλη Βρετανγία, τὸ ἐλλειψματικὸ ισοζύγιο πληρωμῶν, δηλαδή τὸ σταθερὸ πλεόνασμα τῶν εἰσαγωγῶν ἔγαντι τῶν ἔξαγωγῶν, εἶγαι ἡ κύρια αἰτία τῆς πάντοτε αὐξανόμενης ἀδυνατίας τῆς στερλίγας.

Ἡ κατάσταση ἐπιδειγμάθηκε σὲ τέτοιο σημείο τὸν τελευταῖο Ιούλιο ποὺ ἡ Τράπεζα τῆς Ἀγγλίας και

οἱ διεθνεῖς οἰκονομικοὶ δργανισμοὶ ἔκαναν ἀπεγνωσμένες προσπάθειες γιὰ νὰ σώσουν τὴν στερλίγα. Σύμφωνα μὲ τὸ νόμο τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζήτησης, ἡ πολὺ μεγάλη προσφορὰ στερλιγῶν ἀπὸ τοὺς κατόχους τους ποὺ θήθελαν γ' ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ αὐτὲς γιὰ νὰ κάμουν τοποθετήσεις περισσότερο ἀσφαλεῖς, θὰ ἔπερπε νὰ ἐπιφέρει, λογικὰ τὴν ὑποτίμηση αὐτοῦ τοῦ νομίσματος. Ἀλλὰ μιὰ ὑποτίμηση τῆς στερλίγας, δεδομένου τοῦ συστήματος «GOLD EXCHANGE STANDARD» καὶ τῆς πολύπλευρης πίστωσης τοῦ Διεθνοῦς Νομισματικοῦ Ταμείου καὶ τῆς Διεθνοῦς Τράπεζας (B.I.R.D.), ποὺ στηρίζεται σ' αὐτὴ τὴν βάση θὰ ἐπήμαυε κλονισμὸ δόλου τοῦ διεθνοῦς νομισματικοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος καὶ κυρίως τοῦ δολλαρίου.

Ο καθένας καταλαβαίνει γιατί οἱ ἀμερικάνοι ἱμπεριαλίστες ἔτρεξαν γὰρ δοηθήσουν τὸ δρεπανικὸ γόμισμα. Τὸ ταξίδι-ἀστραπὴ τοῦ Οὐάλσων στὴν Οὐάσιγκτων δὲν εἶχε ἀλλο σκοπό.

Πράγματι, ὁ ἀμερικάνικος καὶ δρεπανικὸς ἱμπεριαλίστης ἔνας χρησιμοποίησε αὐτὸ τὸν πληθωρισμὸ γιὰ διαστάσεις στὴν οἰκονομία του καὶ γιὰ διεξάγει μὲ χαμηλὴ τιμὴ τὴν ἐπιχείρησή του τῆς ἀποκινούσης τοῦ πλανήτη. Μὲ τὸ σύστημα «GOLD EXCHANGE STANDARD» τὸ δολλάριο καὶ ἡ στερλίγα παίζουν τὸ ρόλο τῶν «νομισμάτων-κλειδιῶν» ἢ τῶν «ἀποθεματικῶν νομισμάτων». Δηλαδή, τὸ δολλάριο καὶ ἡ λίρα ἔπαιξαν παράλληλα μὲ αὐτὸ, τὸ ρόλο τοῦ χρυσοῦ καὶ πολλὲς κεντρικές τράπεζες τῶν διαφόρων καπιταλιστικῶν χωρῶν ἔχουν συγχρόνως ἀποθέματα ἀπὸ χρυσὸ καὶ νομίσματα μετατρέψιμα εἰς χρυσό, κυρίως τὸ δολλάριο.

Εἶναι γνωστὸ πῶς δὲν εἶναι στιγματία τὸ πρόβλημα ἐφαρμόζοντας διαιτο περιορισμὸ τοῦ χαρτονομίσματος, ποὺ εἶχε σὰ σκοπὸ νὰ ισοσταθμίσει προσωρινὰ τὸ δρεπανικὸ ισοδύγιο πληρωμῶν. Οἱ ἐργαζόμενοι πρέπει νὰ πληρωθῶσυν τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιχείρησής τους. Μὲ τὴν καθήλωση τῶν μισθῶν δὲ «έργατος» Οὐάλσων ἔλπιζει νὰ περιορίσει τὴν ρευστοποίηση καὶ νὰ ἐλαττώσει τὶς τιμές κόστους, πράγμα ποὺ θὰ ἐπιτρέψει ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ τὴν ἐλάττωση τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη θὰ δοηθήσει τὶς ἔξαγωγές τους. Τὸ συγένερο τοῦ Μπράϊτον ἔδειξε δὲν εἶχε δὲν εἶναι δρεπανοποιούμενοι γιὰ διγνωσθοῦν ἔναντίον αὐτῆς τῆς ἀντιδραστικῆς ἐπίθεσης ποὺ γίνηκε γιὰ λογχειασμὸ τοῦ ἀμερικάνικου ἱμπεριαλισμοῦ. Νὰ σωθεῖ ἡ στερλίγα γιὰ νὰ σωθεῖ τὸ δολλάριο, αὐτὴ εἶναι: ἵσως ὑπόθεση τοῦ Α. Οὐάλσων καὶ τῶν προσδότων ποὺ τοῦ μοιάζουν, ἀλλὰ δὲν εἶγαι ὑπόθεση τῶν ἐργαζόμενων μαζῶν τῆς Ἀγγλίας, τῆς Σκωτίας καὶ τῆς Οὐαλλίας. Τόσο περισσότερο, δεσμὸν αὐτῆς ἡ περίφημη καθήλωση τῶν μισθῶν καὶ τῶν τιμῶν δὲν εἶγαι παρὰ προσωρινὰ ἀνακουφιστικὰ χωρὶς μακροπρόθεσμη ἀξία. Στὸ τέλος τοῦ δρόμου ὑπάρχει πάντοτε γιὰ τὴ λίρα καὶ σὲ σχέση μὲ αὐτὴ καὶ γιὰ τὸ δολλάριο, ἡ ὑποτίμηση. «Ἐποιεῖ, δὲν θλέπει κανεὶς πῶς μὲ τὰ μέτρα «λιτότητος» ποὺ πήρε δὲν εἶναι μπορέσει νὰ ἀποκαταστήσει ἐπαρκῶς τὰ ἀποθέματα τοῦ δρεπανικοῦ χρυσοῦ ποὺ δρίσκουνται στὸ πιὸ χαμηλὸ τους ἐπίπεδο καὶ δὲν ἀντιπροσωπεύουν παρὰ περίπου ἔνα διεπεναπτυμένο διακόπτομένο στερλίγα, τὰ δηποτὰ εἶγαι ἀλλωστε πλήρως ὑποθηκευμένα ἀπὸ ἔνα ισοδύγιο ποσὸ χρεῶν, δρεπανοποιούμενων εἰς τὸ Διεθνές Νομισματικὸ Ταμείο καὶ στὴν Όμοσποδιακὴ Τράπεζα Ἀποθεμάτων τῆς Νέας Υόρκης.

Σὲ προσεχὲς δρόμο θὰ δοῦμε ἀπὸ πιὸ κοντά πῶς καθορίζεται τὸ ἀδιέξοδο ἐμπρός στὸ δηποτὸ δρίσκουται διακόπτομένος.

(Συνεχίζεται στὸ προσεχὲς τεῦχος)

ΝΕΟ ΒΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΣΤΟ ΒΙΕΤΝΑΜ ΚΑΙ ΣΤΗ Ν. ΑΣΙΑ

Ο βομβαρδισμός του Άγορι, στις 13 και 14 Δεκεμβρίου δύπλα μέρους τών όμερικάνων εἰσδολέων αποτελεῖ ένα νέο θήμα στην έπεκταση του πολέμου στὸ Βιετνάμ και στη Ν.Α. Ασία.

Ο βομβαρδισμός αυτός «συγέπετε» τή στιγμή πού οι όμερικάνοι: ήμεριαλιστές ζητούντων τήν πίεσή τους γιὰ τήν έπιβολή τῶν «διαπραγματεύσεων ειρήνης» και οι σύμμαχοί τους σύγχρονοι: ρεβιζιονιστές έχουν έπιθυθεῖ μὲ άκριμα μεγαλύτερο ζῆλο στὶς μηχανορράφιες τους γιὰ τήν έπιτευξη τοῦ θόρου σκοποῦ. Οι περιοδεύοντες έκπροσωποι τοῦ όμερικάνικου ήμεριαλισμοῦ (Χάρριμαν) καὶ δ Κοσύγκιν, μέλοις τῆς σοδιετικῆς ρεβιζιονιστικῆς ήγειτοκῆς διάδοχος, συνεγώνουν τίς προσπάθειές τους γιὰ νὰ έκβιάσουν τὸν ήρωαν διετυμαρέζικο λαὸ σὲ θόρακα.

Ωστόσο, τὰ σχέδιά τους είναι καταδικασμένα σὲ άποτυχία. Ο διετυμαρέζικος λαὸ δὲν πρόκειται γὰ θόρακα. Ο κινέζικος λαός, δ ἀλβανικός λαός, δολοὶ οι καταπιεζόμενοι λαοὶ καὶ θήνη δρίσκονται στὸ πλευρό του. Οι λαοὶ τῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν ποὺ γνωρίζουν γέα ἀφύπνιση, δυναμώνουν καθημεριγά τήν πάλη τους, ξεσκεπάζοντας τὰ σχέδια τῶν ήμεριαλιστῶν καὶ ρεβιζιονιστῶν καὶ συμπαραστέονται δόλο καὶ πιὸ ένεργητικὰ στὸν άγώνα τοῦ διετυμαρέζικου λαοῦ. Απὸ τήν ἀποφή αυτήν οι ἐκδηλώσεις τῶν μαζῶν στὴ Δ. Εὐρώπη, έγῳ ξεσκέπασαν τοὺς ρεβιζιονιστές καὶ τοὺς ἀνεξιεζανούς δρκισμένους έχθρους τῶν λαῶν, ἀποτελεσαν ἔνα νέο φαιγόμενο ποὺ θὰ ἐπιδράσει: ἀναπόφευκτα στὸ ξεσήκωμα ἐνδές ισχυροῦ κινήματος ἀλληλεγγύης καὶ βοήθειας στὸν άγώνα τοῦ διετυμαρέζικου λαοῦ.

Η όμερικανοσοδιετική συμμαχία γιὰ τήν καθυπόταξη τοῦ διετυμαρέζικου λαοῦ δὲν θὰ έπιτυχει. Ο διετυμαρέζικος λαὸς θὰ διατηρήσει τήν ἀγωνιστική ἑνότητά του καὶ στηριγμένος στήν ἀπειριόστη θόστηριξη καὶ βοήθεια τοῦ κινέζικου λαοῦ καὶ δλῶν τῶν λαῶν τοῦ κόσμου, θὰ συνεχίσει μὲ πίστη καὶ ἐπιμονὴ τὴν άγωνα του. «Οπως δήλωσε δ πρόεδρος τοῦ ΕΑΜ τοῦ Νότιου Βιετνάμ, «οι βομβαρδισμοὶ τῶν γιάγκηδων ήμεριαλιστῶν δὲν πρόκειται γὰ θάνατοφούν τή θέληση τοῦ διετυμαρέζικου λαοῦ γὰ πολεμήσει δσα χρόνια κι' ἀν χρειαστεῖ, γὰ μὴ λογαριάσει θυσίες, ὥσπου γὰ έπιτυχει τήν πλήρη καὶ δλοχληρωτική γένη του, γὰ ἀπελευθερώσει τήν πατρίδα του καὶ γὰ διώξει τοὺς όμερικάνους εἰσδολεῖς».

Η ''ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ.. ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΤΙΚΗ ''ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ..

Η ρεβιζιονιστική ήγειτική κλίκα δρίσκεται σὲ πυρετώδη δραστηριότητα γιὰ τήν έπιτευξη τῆς «πολυπόθητης» «παγκόσμιας διάταξεψης» τῶν ρεβιζιονιστῶν γιὰ τὸ τύπημα τοῦ μαρξισμοῦ-λεγινισμοῦ, τοῦ ἀγώνα τῶν καταπιεζόμενων λαῶν καὶ θήνων, τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου καὶ γιὰ τήν έξυπηρέτηση τῆς ἀντιομουσιστικῆς, ἀντιλαϊκῆς ἔκστρατείας τοῦ ήμεριαλισμοῦ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ήμεριαλισμὸ τῶν ΗΠΑ.

Οι ζητιθέσιες ἀνάμεσα στὶς διάφορες ρεβιζιονιστικὲς κλίκες, οἱ συγκρόνεις ἀνάμεσα στοὺς «οὖδετέρους» καὶ «πολυκευτρικούς» ρεβιζιονιστές καὶ τήν ήγειτική κλίκα τοῦ «Κ.Κ.Σ.Ε.», γίνεται προσπάθεια νὰ παραμερισθοῦν προσωριγά, γιὰ γὰ έπιτευχθεῖ δ «μεγάλος σκοπός». Οι Μιτρένιεφ - Κοσύγκιν καὶ Σίκ θανατηράσθηκαν γὰ θόποληθοῦν σὲ πολλοὺς κόπους καὶ «θυσίες» γιὰ γὰ έπιτύχουν τήν προώθηση τῆς περιβόλητης αὐτῆς «συγδιάσκεψης».

Ωστόσο, η πραγματοποίηση τῆς έξακολουθεῖ νὰ προσκρούει σὲ ἀμπόδια καὶ θὰ χρειαστοῦν γὰ γίνουν καὶ ἄλλες «εὐγενικές προσπάθειες» καὶ «θυσίες».

Οι ἀγωνιστές σ' δόλο τὸν κόσμο, οἱ λαοὶ καὶ τὰ καταπιεζόμενα έθην ξέρουν πολὺ καὶ πὼς μπροστά στήν γέα συνωμοσία τῶν ρεβιζιονιστῶν θὰ χρειαστεῖ γὰ ζητείουν τὸν άγώνα τους γιὰ γὰ ξεσκεπάσουν ἀκόμα περισσότερο τήν πραδοτική φύση τοῦ θύγχρου ρεβιζιονισμοῦ, μὲ δοποιαδήποτε μεταμφίεση κι' ἀν παρουσιάζεται, καὶ γὰ καταφέρουν ἀκόμα μεγαλύτερα πλήρημα στὸν ήμεριαλισμὸ καὶ τοὺς συνεργάτες τους.

Η προδοτική αὐτή «συγδιάσκεψη» θὰ δοηθήσει γὰ χαροχθεῖ ἀκόμα πιὸ καθαρή η διαχωριστική γραμμή ἀνάμεσα στοὺς πραγματικοὺς θόπερασπιστές τῆς θόπερεσης τῶν λαῶν καὶ στοὺς φευτοφίλους τῶν λαῶν, ἀνάμεσα στοὺς πραγματικοὺς μαρξιστές - λεγινιστές καὶ τοὺς φευτοχριστές - λεγινιστές, ἀνάμεσα στοὺς πραγματικοὺς ἀντιψηφιαλιστές καὶ τοὺς φευτοχτικούς περιαλιστές, πραγματικοὺς συνεργάτες τῶν ήμεριαλιστῶν.

«Οπως ἔχει δηλωθεῖ καὶ δλῶτε, η πραγματοποίηση μᾶς τέτοιας ρεβιζιονιστικῆς, προδοτικῆς «συγδιάσκεψης» θὰ σημάνει τὸ «δένοιχμα τοῦ τάφου» γιὰ τοὺς φευτομαρξιστές - ρεβιζιονιστές, δρκισμένους έχθρους τῶν λαῶν καὶ πολύτιμους συνεργάτες καὶ συμμάχους τῶν ήμεριαλιστῶν.

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ: ΣΟΒΑΡΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ

Άρθρο του «Προοδευτικού Έργατη», Ιούνιος - Ιούλιος 1966

Ο μηχανισμός μιᾶς βραδυφλεγοῦς ώρολογιακῆς βόμβας μπήκε σὲ κίνηση στις ΗΠΑ. Σὲ δεκάδες βιομηχανίες στὴ χώρα, οἱ δργανωμένοι έργαζόμενοι κατέβηκαν σὲ μιὰ σειρὰ ἀπεργίες μὲ μιὰ ἔνταση χωρὶς προηγούμενο ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου. Ἐχοντας μποστά τους ἐναντίον δρισμένο ἀριθμὸν ἐπιδοτεῖσαν στὴ διάρκεια τῶν εἰκοσι τελευταῖα χρόνων, ἀπλοῖς ἔργατες, ὅπως οἱ νευτεργάτες, σιδηροδρομικοί, ἔργατες δυνχείων, τυπογράφοι, οικοδόμοι, ἐκπαιδευτικοί, αὐτοκινητιστὲς καὶ ἄλλοι ἔργαζόμενοι ἀναζητοῦντα μέσα καὶ τοὺς δρόμους γιὰ νὰ ὑπερνικήσουν τὰ ἐμπόδια αὐτὰ καὶ τὰ νὰ ἀγωνισθοῦν γιὰ τὰ δικαιώματά τους.

Σύμφωνα μὲ τὶς πρώτες ἐκτιμήσεις, 300.200.000 ἔργαστοις ήμέρες κάθηκαν στὴ διάρκεια τοῦ πρώτου τριμήνου.

Ἐχει μιὰ ίδιαίτερη σημασία τὸ γεγονός πῶς τὸ κῦμα αὐτὸν ἀπεργιῶν ἔσπασε μέσα σὲ συνδήκης διεξαγωγῆς τοῦ «Ιεροῦ Πολέμου» τοῦ Τζόνσον. Κατ' ἀρχήν, ὁ πόλεμος τοῦ Βιετνάμ χρησιμοποιήθηκε σὰν ἔνα «πατριωτικὸ» δύλο στὰ κεφάλια τῶν ἔργαζομένων. Κάθε φορὰ πὸν οἱ ἔργαζόμενοι κάνουν ἀπεργία, διακρούονται πῶς αὐτὴ ἔρχεται σὲ σύγκρουση μὲ τὸ «ἔθνικο συμφέρον», «καταστρέφει τὴν οἰκονομία», προκατεῖ «πληθωρισμὸ» καὶ πάλι, φυσικὰ αὐτὴ, «ἀντιστρατεύεται τὴν πολεμικὴ προσπάθεια».

Κατὰ δεύτερο λόγο, ίσχυρίζεται πῶς ὁ πόλεμος δημιουργεῖ ἔνα «οἰκονομικὸ μπόνυ». Κατὰ συνέπεια, οἱ δργανωμένοι ἔργαζόμενοι, ίδιαίτερα στὶς βασικὲς βιομηχανίες, ζῶντες μέσα σὲ εὐνάρεια. Λοιπόν, ΟΦΕΙΛΟΤΝ νὰ ἔχουν μεγάλο συμφέρον ἀπὸ τὸν πόλεμο καὶ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΟΤΝ ΤΙΠΠΟΤΑ ποὺ νὰ συντελεῖ στὴν ἀνατοπὴ αὐτῆς τῆς κατάστασης πραγμάτων.

Παλιοὶ μῦθοι ποὺ πέφτουν σὲ ἀχρηστία

Αὐτοὶ οἱ δυὸι μῦθοι ἀχρηστεύονται καθημερινά. Ἡ ταξικὴ πάλη διεξάγεται μὲ ἔνταση ποὺ δὲν ὑπῆρχε ποτὲ ἄλλοτε στὴ χώρα αὐτῆς. Οἱ ἀπεργίες αὐτὲς δὲν εἶναι παρὰ ὁ πρόλογος ἀκόμα πολὺ μεγαλύτερων συγκρούσεων καὶ αὐτὸν τὸ ἔξερι καλλίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον ἡ ιδιόνοστα τάξη. Ἡ τελευταία καταλαβαίνει πῶς δὲν μιὰ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ποιοτικὴ ἀλλαγὴ ἐπέλθει στὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα στὴ διάρκεια τῶν δέκα ἡ εἶκος προσεχῶν χρόνων —π.χ. ἡτταὶ τῶν ἥγετῶν τοῦ Μήνυ - Ρώπτερ - Ντουμπίνσκυ— αὐτὸν ὅταν εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους της. Ἡ ἀνάπτυξη τῆς ταξικῆς συνελήσης στὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα εἶναι πάντα ὁ νέπτ' ἀριθ. 1 ἔχοδος τοῦ ἀμερικανικοῦ ἴμπεριαλισμοῦ. Ἡ ἀνάπτυξη μιᾶς «Νέας Αριστερᾶς» ἀνάμεσα στὸν ἔργαζόμενους σ' αὐτὴ τὴν περίοδο τρομοκρατεῖ τὴν ιδιόνοστα τάξη.

Στρομμαγμένος ἀπὸ τὸ παγκόσμιο ἐπαναστατικὸ κίνημα καὶ ἀπὸ τὸν αὐξανόμενο ἀνταγωνισμὸ τῶν ἄλλων καπιταλιστῶν χωρῶν, ὁ ἀμερικανικοῦ ἴμπεριαλισμὸς ἔξαναγκάστηκε, στὴ διάρκεια τῶν τελευταίων αὐτῶν σαράντα χρόνων, νὰ κάνει πόλεμο ἐνάντια στὸς δικούς του ἔργαζόμενους. Αὐτὸν εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ νὰ ἀποκομίσει τὸ ἀνώτατο ποσοστὸ κέρδους, πρᾶγμα ποὺ ἀποτελεῖ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη γιὰ τὴν ὑπαρξὴ τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ στὸ σύγχρονο οἰκονομικὸ κόσμο. Ἡ βιομηχανικὴ ἐπέκταση, ἡ ἔξαγωγὴ κεφαλαίων, δὲκαυγχρον-

σμός, ἡ καταβολὴ μεγάλων ποσῶν γιὰ τὴν ἔξασφάλιση κι' ἄλλων στηριγμάτων καὶ ἡ διατήρηση μιᾶς μεγάλης ἔνοπλης δύναμης ποὺ ἔτεινάλλει ὁ όρλος τοῦ διεθνοῦς χωροφύλακα, ὅλα αὐτὰ ἀπαιτοῦντα τὴν πραγματοποίηση τεράστιων κερδῶν.

Στὴ διάρκεια τῆς περιόδου αὐτῆς, ὁ πόλεμος εἶχε ἔνα νομικὸ χαρακτῆρα ποὺ «εκάλυπτε» μιὰ γενικευμένη ἐπίθεση ἐναντίον τῶν ἔργαζομένων. Τηπήρχαν τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς πορείας τοὺς ἔνα φασιστικὸ μιὰ σειρὰ νόμων ψηφίστηκαν, ὅπως ὁ νόμος Κέννεντου - Λάντρουψ - Γκρίφφιν, γιὰ νὰ συντρίψει τὴν ἀνεξαρτησία τῶν συνδικάτων. Ἡ μεσολάθηση καὶ ἡ διατηρία τῆς διμοστονδακῆς κυβέρνησης πέρασε σὲ ἔνα ἄλλο ἐπίπεδο, κάνοντας νὰ ἔρχεται ἡ κρατικὴ ἔξουσία σὲ ἀμεση σύγκρουση μὲ κάθε ὅμιδα ἔργαζομένων ποὺ κατεβαίνουν σὲ ἀπεργία.

Οι συνδικαλιστὲς ἥγετες ἔξαγοράστηκαν ἡ διώχτηκαν κατὰ τίς μεγάλες μακκαρδίκες ἐκκαθαρίσεις γύρω στὰ 1950. Ὁ ἀντικομμουνισμὸς ἔγινε τὸ κύριο ἰδεολογικὸ δύλο τῆς ιδιόνοστας τάξης γιὰ τὴν ἐγκαθίδμαση τοῦ ἔργατοπατερισμοῦ καὶ τῆς ταξικῆς συνεργασίας. Οἱ δικαστικὲς ἀποφάσεις ἐναντίον τῶν ἀπεργῶν ἔγιναν τρέχον νόμιμα. Μαζὶ μ' αὐτά, ἡ ὑπόσχεση μιᾶς εὐνόλης ζωῆς. Τψηλοὶ μισθοί! Καλές συνδήκης δουλειᾶς! Σίγουρη δουλειά!

Γιὰ ἔνα διάστημα, αὐτὰ ἔπιασαν. Ἀλλά, οἱ ὑποσχέσεις δὲν πραγματοποιήθηκαν ποτὲ: ἡ ἀνεργία αὐξήθηκε· πολλοὶ μαζῷοι ἔργαζομένοι δὲν ἔχουν ποτὲ μόνην ἀπασχόλησην αὐτοὶ ποὺ ἔχουν εἶναι εὐνότεροι διατηροῦν καὶ ποτὲ δὲ μποροῦν νὰ πρωθηθοῦν· οἱ συνθήκες τῆς δονούλειᾶς ἐντατικοποιοῦνται, πολλαπλασιάζονται οἱ ἀπολύτεις καὶ τὸ κλείσιμο ἐπιχειρήσεων μὲ τὴν πρόσοδο τοῦ αὐτοματισμοῦ καὶ οἱ αὐξήσεις τῶν μισθῶν ἀντικαταστάθηκαν μὲ τὴν «ἔθνική νόμα» 3, 2, πρᾶγμα ποὺ δὲν σημαίνει αὐξῆση μισθῶν. «Ολα αὐτὰ συνεισφέρουν στὴν πραγματοποίηση τοῦ σκοποῦ τῆς ιδιόνοστας τάξης: ψηλὰ κέρδη. Οἱ ἔργαζομένοι τὰ πληρώνουν ὅλα αὐτά. Γίνεται δύο καὶ ποδόνομο γιὰ τοὺς συνδικαλιστὲς ἥγετες νὰ καταφέρουν νὰ γίνονται ποτεντά τὰ ψεύδη τους. Ὁ πόλεμος διεξάγεται καὶ ἀπὸ τὶς δύο πλευρές.

Ἡ πότηρος ωργὴ ἀνοίξει στὸν τοίχο ίσως μὲ τὴ μεγάλη ἀπεργία ποὺ διάρκεσε 119 μέρες. Ἡταν ἡ ποδόνομη ἀπεργία στὴν ίστορία τῆς σιδηρούργικῆς βιομηχανίας στὸν κόσμο. Ἡταν μὲ ἐπιθετικὴ ἀπεργία. Ἐνθαρρυνόμενη ἀπὸ τὴν διοληφωτικὴ συνεργασία τοῦ Νταβίντ Μάκ Ντόναντ, προσέδουν τότε τῶν ἔργατῶν τῆς Οδύνετ Στήλη, ἡ ἑταρεία ἥθελε, νὰ κατεβάσει τὸν μισθόνα, νὰ ἀποχτήσει τὸ δικαίωμα νὰ ἀφαιρέσει θέσεις καὶ νὰ καθορίζει τὶς συνδήκης δουλειᾶς κατὰ δούληση. Ἡθελει νὰ ἀφαιρέσει ἀπὸ τὰ συμβόλαια τὴν ὧδην σημειώσης.

«Ἡταν φανερὸ πότηρος οἵτε οἱ ἥγετες τῶν συνδικάτων ἥθελαν νὰ συνθρηστοῦν ἔντερα ἀπὸ μερικὲς μέρες συμβολικῆς ἀπεργίας. Οἱ ἥγετες, ἔμμηνεντας ἀσχηματικὴ στάση τῶν ἔργατῶν, κήρυξαν τὴ λήξη τῆς ἀπεργίας ἔντερα ἀπὸ μερικὲς μέρες. Ἀμέσως, οἱ ἔργατες, μὲ δική τους πρωτοβουλία, συνέχισαν ἀκαθοδήγητοι τὴν ἀπεργία καὶ δήλωσαν πότηρος δὲν δέχονται καμιὰ ἄλλαγη στὶς συμβάσεις. Αὐτὸν ὑποχρέωσε τὸν ἥγετης τοῦ συνδικάτου νὰ ἀλλάξει τὶς συνδήκης δουλειᾶς κατὰ δούληση. Ἡθελει νὰ ἀφαιρέσει ἀπὸ τὰ συμβόλαια τὴν διεύθυνσης.

γάτες θριάμβευσαν· ή προστατευτική οήτρα διατηρήθηκε στις συμβάσεις. 'Ο Μάκ Ντόναλντ πού είχε άνοιχτά συνεργασθεῖ με τοὺς βασιληάδες τοῦ ἀτσαλιοῦ ἔχασε τὴ δέση του πρὸς δῆρελος τοῦ Βάλτερ "Αμπελ πού, ἐρμηνεύοντας τὰ νέα αἰσθήματα τῶν ἐργαζομένων, καμουφλάριζε τὴ συνεργασία του μὲ τὴν ἐργοδοσία πιὸ καλύτερα.

"Ενας μακρόπνιος ἀγώνας

'Η ἀπεργία αὐτὴ ἀνοίξει μιὰ μακρόχρονη προοπτικὴ στὸ ἐργατικὸ κίνημα ποὺ διαρκεῖ μέχρι σήμερα καὶ ποὺ διευρύνθηκε καὶ δυνάμωσε. 'Απὸ τότε, ἔγιναν ἑκατοντάδες ἀπεργίες σ' ὅλη τὴ χώρα, στὴ διάρκεια τῶν διώνων ἀντιστάθηκαν, μὲ διαφορετικὴ ἐπιτυχία, γιὰ νὰ συνεχίσουν τὴν πάλη ἐνάντια στὸν ἐκμεταλλευτές τους. Οἱ περισσότερες ἀπὸ τὶς ἀπεργίες αὐτὲς ἔγιναν ἀπὸ τὰ συνδικάτα τῆς βάσης, εἶχαν ἐπιτυχῆ κατάληξη καὶ μερικὲς φορές, μιὰ σωστὴ καθοδήγηση.

Δυὸς σπουδαῖα προβλήματα κυριαρχοῦν στὸ σημερινὸ ἀπεργιακὸ κύμα: οἱ ἀποδοχὲς καὶ ἡ σταθερὴ ἀπασχόληση.

'Η αὐξῆση τῶν ἀποδοχῶν εἶναι «ἀντιπατωρική» ἀπαίτηση γιατὶ «προκαλεῖ τὸν πληθωρισμό», δηλῶνταν οἱ ἐργοδότες καὶ ή κυβέρνηση τῆς Οδάσσης. 'Η κυβέρνηση διακηρύσσει τὴν «ἐντιμωτητά τῆς ἴσχυοις μὲσοῦ εἰναις ἐπίσης ἐναντίον τῆς αὐξῆσης τῶν κερδῶν καὶ τῶν τιμῶν». 'Αλλά, οὐσιαστικά, δ ἀντιπληθωριστικὸς «ἀγώνας» τῆς κυβέρνησης δὲν συνίσταται παρὰ στὸ μπλοκάρισμα καὶ στὴν πτώση τῶν ἀποδοχῶν. Σὲ μιὰ τελευταῖα σύσκεψη τῶν ἐργατῶν αὐτοκινήτων, δ Λέοναρδον Γούντστοκ, ἀντιπρόεδρος τοῦ συνδικάτου αὐτοῦ, ἔδειξε πώς ἐφαρμόζει τὴν πολιτικὴ τῆς κυβέρνησης ή Τζένεραλ Μότορς.

Τὸ 1965, η Τζένεραλ Μότορς κέρδισε 4 δισεκατομμύρια δολλάρια, ἀπὸ φροσαπαλλαγές μὲ ἄλλα λόγια, 11.200.000 δολλάρια τὴν ἥμέρα, 467.000 τὴν ὥρα καὶ 7.785 τὸ λεπτό.

Πρέπει νὰ ὑπογραμμίσουμε πώς στὴ διάρκεια τῶν τελευταίων χρόνων, τὰ μερίσματα τῆς Τζένεραλ Μότορς, εἶχαν κατὰ μέσον ὅρο, μιὰ αὐξῆση 21% τὸ χρόνο.

"Ολο καὶ περισσότερα γιὰ τὰ ἀφεντικὰ

'Η τάση αὐτὴ δὲν ἀφορᾶ μιὰ διάματα ποὺ περιορίζεται στὶς ἑταίρεις. Τὰ μερίσματα δῶρας ἀναφέρονται στὶς ἑκδόσεις ποὺ δημοσιεύνηκαν, αὐξῆσθηκαν κατὰ 25% τὸ 1965. Νὰ τὸ ἀπόστασμα μιᾶς ἔκθεσης τοῦ 'Πουνγείου Έμπορίου τῶν ΗΠΑ:

«Οἱ καταβολὲς μερισμάτων ποὺ πραγματοποιοῦνται ἀπὸ τὸν ἐργοστασιαρχες δείχνουν μιὰ ὅλη καὶ ποὺ ὑψηλὴ ἀνοδὸ ἀπὸ αὐτὲς ποὺ πραγματοποιοῦνται ἀπὸ τὶς διμάδες τῶν μῆτρας ἐργοστασιαρχῶν. Τὰ πιὸ σημαντικὰ κέρδη ἐμφανίζονται στὶς βιομηχανίες τῶν μῆτρας σιδηρούχων μετάλλων, τῆς κατασκευῆς ἔξοπλισμοῦ μεταφορῶν, σφραγούργιας, ἐπεξεργασίας δερμάτων, μῆτρας ἐργοστασιαρχῶν τὰ πιὸ σημαντικὰ κέρδη πραγματοποιοῦνται στὸ ἔμπόριο, στὶς ἀσφαλιστικὲς ἑταίρεις καὶ στὶς διάφορες διμάδες.

Στὸ τέλος τοῦ χρόνου, τὰ μερίσματα θὰ φθάσουν τὰ 19,5 δισεκατομμύρια δολλάρια ἔναντι 17,7 δισεκατομμυρίων τὸ 1964.

Ἐνα διέλευσα στὸν πίνακα κερδῶν ἀπὸ φροσαπαλλαγές, τῶν δέκα σπουδαιότερων ἑταίρειῶν, κάνει φανερὸ ποιός ὑποστηλίζει τὴν αὐξῆση τῶν περιφορισμῶν.

Κέρδη τῶν δέκα σπουδαιοτέρων ἑταίρειῶν γιὰ τὸ 1965 ('Απὸ φροσαπαλλαγές)

Ἐ τ α ι ο ε ἵ ε σ	Κ ἕ ο δ η
Τζένεραλ Μότορς	2,1 δισεκ.
'Αμερικαν Τέλεφον-Τέλεγραφ (ΑΤ καὶ Τ)	1,8 >
Στάνταρτ "Οιλ τῆς Νιού Τζέρσεϋ	1,03 >
Φόρτ Μότορ Κόμπανυ	703 ἑκατ.
Τέξας "Οιλ Κόμπανυ	637 >
I.B.M.	477 >
Γκόλφ "Οιλ Κόμπανυ	427 >
Ντύ Πόν Κέμπικαλ Κόμπανυ	407 >
Σόκοντ "Οιλ Κόμπανυ	320 >
Γιουνάιτεντ Στάιτς Στήλη	276 >

3.2 σημαίνει ἀπεργία

"Αν τὸ ἐργατικὸ κίνημα παραμείνει στὶς νόρμες ποὺ καθορίζει ἡ κυβέρνηση, εἶναι φανερὸ πὼς οἱ ἐργάτες θὰ γνωρίσουν μιὰ πτώση τῆς ἀγοραστικῆς τους δύναμης. Τὸ κερδὸν αὐτὸν, οἱ τιμὲς θὰ αὐξῆσθον κατὰ 3% σύμφωνα μὲ τὸν 'Αρδονο Ρός, ὑπεύθυνο τῆς Στατιστικῆς τῆς Ἐργασίας. "Αν προσθέσουμε σ' αὐτὸν τὸ 3% τῶν κρατήσεων ποὺ γίνονται γιὰ τὴν κοινωνικὴ ἀσφάλιση, τότε οἱ ἐργάτες ποὺ βρίσκονται στὶς νόρμες τῶν 3,2 θὰ πάινουν λιγότερες ἀποδοχές ἀπὸ ἑκεῖνες τοῦ 1963.

Σύμφωνα μὲ τὸν Λεων Κέντελινγκ, ἀνάμεσα στὸ 1957 καὶ 1964, η παραγωγικότητα αὐξῆσθηκε κατὰ μέσον ἑτησοῦ ὅρο 3% ἐνῶ στὸ ίδιο χρονικὸ διάστημα, οἱ ἀποδοχές αὐξῆσθηκαν κατὰ μέσον ὅρο μόνο 2,4%. Σύμφωνα μὲ τὸ «Dispatcher» δργανο τῆς International Longshore and Warehouse Union (I.L.W.U.):

«Τὸ κόστος ἐργασίας κατὰ μονάδα (τὸ κόστος ἐργασίας γιὰ κάθε παραγόμενο εἴδος) δύπας δείχνουν τὰ δεδομένα, μειώθηκε οὐσιαστικὰ αὐτὰ τὰ τελευταῖα χρόνια. Παρὰ τὸ γεγονὸς αὐτὸν, οἱ τιμὲς συνεχῶς αὐξάνονται. Κατὰ συνέπεια, τὰ κέρδη αὐξάνονται κατακόρυφα καὶ οἱ ἐργαζόμενοι χάνουν σὲ δύο τομεῖς: 1) ἀποκαλύπτονται ἔνα μέρος ποὺ μειώνεται συνεχῶς ἀπὸ τὸ συνολικὸ ἀνθρώπου εἰσόδημα καὶ 2) χάνουν οὐσιαστικὰ χρήματα, μὲ τὴν ἔννοια πὼς μποροῦν νὰ ἀποχήσουν λιγότερα προϊόντα μὲ αὐτὸν ποὺ κερδίζουν καθημερινά».

Γιὰ νὰ ἀποκαλύψουμε περισσότερο τὴν «πληθωριστικὴ» ἐπόδηση τῶν ἀποκαλύψμενων ἐνθηλῶν μισθῶν σὲ δὲ, τι ἀφορᾶ τὴν οἰκοδομικὴ βιομηχανία, θὰ ἀναφερθοῦμε στὸ «Ἐθνικὸ Βιομηχανικὸ Συνέδριο», ἔνα σημαντικὸ δργανισμὸ ποὺ ἀσχολεῖται μὲ ἔξενες ἐπιχειρήσεων:

«Τὸ κόστος τῆς οἰκοδόμησης μιᾶς κατοικίας αὐξῆσθηκε πολὺ λίγο, δὲν αὐξῆσθηκε, ἀνάμεσα στὸ 1955 καὶ τὸ 1964... Τὰ κέρδη ποὺ διαγίνονται ἀπὸ τὴν παραγωγικότητα στὴν οἰκοδομή, η αὐξῆση τοῦ 34% στὴν τιμὴ μιᾶς κατοικίας στὴ διάρκεια τῆς περιόδου αὐτῆς τῶν δέκα χρόνων προέρχονται ἀπλούστατα ἀπὸ τὸ πολὺ ἀνεβασμένο κόστος τοῦ ἑδάφους. 'Ο μέσος ἀριθμὸς δωματίων αὐξῆσθηκε κατὰ 12% καὶ δ ἀοιδήμος τῶν τετραγωνικῶν ποδιῶν γιὰ τὴν κατοικία αὐξῆσθηκε κατὰ 15%. Κατὰ συνέπεια, η ὑψωση τῶν τιμῶν δὲν σημαίνει ἀναγκαστικὰ καὶ ὑψωση τοῦ κόστους κατὰ μονάδα...».

Στὴν σύγκρουση στὸν σημαντικότερο σημερινὸ κόστος πληρωμῆς, η ίδιανουσα τάξη ἔξεκεπάστηκε γιὰ ἄλλη μιὰ φορά:

«Ο κ. Λέιτον (διατραγματευτής τοῦ συνδικάτου σιδηροδρομῶν) δήλωσε πὼς οἱ διοικοῦντες ἔχουν λάδος γιατὶ δὲν πάρονται ὑπόψη τοὺς τὴν περικοπὴ τῶν ἀποδοχῶν ἀπὸ τὶς αὐξήσεις τῶν τιμῶν καὶ γιατὶ βάζουν κέρδη στὸ κεφάλαιο τοῦ κόστους τῆς ἐργατικῆς δύναμης. "Αν πάρονται ὑπόψη τὴν αὐξῆση τῶν τιμῶν, λέει, οἱ αὐξήσεις τῶν σιδηροδρομῶν τοποθετοῦνται σὲ ἔνα μέσον δροῦ 1% κατὰ ἔτος στὴ διάρκεια τῶν ἔπτα τελευταίων μηνῶν. 'Αλλά, η παραγωγικότητά τους αὐξῆσθηκε κατὰ 7,5% τὸ χρόνο. Θεωρεῖ πὼς τὸ κόστος ἐργασίας μειώθηκε κατὰ 20% καὶ πὼς τὰ καθαρὰ κέρδη τῶν σιδηροδρομῶν αὐξῆσθηκαν κατὰ 33% («Νιού Γίδων Τάιμς», 14 Μαρτίου 1966).»

Η ίδια τάση ὑπάρχει στὴν σιδηρουργικὴ βιομηχανία: «Η τιμὴ τῆς ἐργατικῆς δύναμης στὴ U.S. Στὴλ Κορπορέισον αὐξῆσθηκε λιγότερο τὸν τελευταῖο χρόνο παρὰ τὴν αὐξήση τῆς συνολικῆς ἐργατικῆς τῆς δύναμης, ἀναφέρει η ἑτησία ἔκθεση... 'Η U.S. Στὴλ μπόρεσε νὰ ἔξαλείψει ένα ἀρκετά μεγάλο παθητικὸ ὑπόλοιπο τὸν τελευταῖο χρόνο. 'Ἐπίσης, ὁ μέσος δροῦ τῆς ἐργασίας μειώθηκε μειώθηκε ἐλαφρά, ἀντισταθμίζοντας μερικὰ τὴν αὐξῆση τῆς ἐργατικῆς δύναμης. Τέλος πάντων, οἱ ἀποδοχές κατὰ κεφαλὴ δὲν σημείωσαν παρὰ ἐλαφρὸ αὐξῆση. (Wall Street Journal, 16 Μαρτίου 1966).»

Γενικὴ διπισθοδρόμηση

Η γενικὴ ἐπίθεση ἐνάντια στὶς ἀποδοχές καὶ στὶς συνθῆκες ζωῆς ἐντείνεται μὲ νέους περιορισμούς. Τὸν τελευταῖο καιρό, η ἔβδομαδά τῶν σαράντα δρῶν ζγινε ένα πικρὸ

στεῖο γιὰ τὰ ἔκατομμύρια τῶν ἐργαζομένων. Ἀδυνατώντας νὰ κεοδίσουν τὴν ζωὴ τους μὲ τὰ χρῆματα τῶν σαράντα ὄρῶν, ὑποχρεώνονται νὰ ἐργάζονται συμπληρωματικὲς ὥρες, δύσες μποροῦν, μέχρι ὅργα τὴν νύχτα. Σήμερα, ὑπάρχει μιὰ τάση στοὺς διευθυντές τῶν ἐργοστασίων νὰ καταργήσουν τὶς συμπληρωματικὲς ὥρες. Γι’ αὐτὸν ποὺ συνήθισαν σ’ αὐτὴ τὴν συμπληρωματικὴν ἐργασία, η κατάργηση θὰ ἀποτελέσει ἔνα ἄμεσο κτίτωμα.

‘Ἀπὸ χόρνια, οἱ ἀποδοχὲς τῶν ἐργατῶν κλέβονται μὲ τὴ μοφὴν τῶν καταναλωτικῶν πιστώσεων. Ή πληρωμὴ τόκων γιὰ τὰ χρέη σὲ εἰδὴ κατανάλωσης εἶναι ἀσταθῆς. Ἐκαπομμύρια ἐργατῶν βρίσκονται σὲ μιὰ ἐπισφαλή θέση. Εἶναι δόσκολο νὰ συναντήσουν ἐργάτη ποὺ νὰ μὴν εἶναι χρεωμένος. Οταν οἱ ἐργαζόμενοι χάνουν τὴ δουλειὰ τους η καταργήσονται οἱ συμπληρωματικὲς ὥρες η δταν ἀκόμη μιὰ σοβαρὴ ἀρρώστεια στὴν οἰκογένεια, οἱ πιστώσεις καταργοῦνται καὶ οἱ ἀποδοχὲς κατάσχονται, δόδηγνας σὲ καταστρεψικὰ ἀποτελέσματα. Ή κατάσταση αὐτὴ ἔγινε τῶρα ἀνεξέλεγκτη.

‘Η κατάρχεση τῶν ἀποδοχῶν προκαλεῖ μεγάλη ἀδιλοτητα. Σὲ πολλὰ ἐργοστάσια, αὐτὸν ὁδήγησε σὲ μιὰ ἀκαραιά ἀπόλυτη, δεδομένου πῶς δὲργοδότης δὲν θέλει νὰ μπει στὸν κόπο νὰ κάνει ἔνα δεύτερο κατάλογο πληρωμῆς μὲ τὶς κρατήσεις, πρᾶγμα ποὺ μπορεῖ νὰ κατηγορεῖ χοῦμα στὴν ἔταιρεια. Οἱ ἐργάτες ποὺ ἔχουν ὑπόθεσεις αὐτὸν τὸν εἰδὸν δοκιμάζουν συχνὰ δυσκολία νὰ προσληφθοῦν σὲ οποιδιαστερα τὸν προκαταστήματα. Αὐτὸν παρατείνει τὴν ἀνεργία τους καὶ καθηλώνονται στὰ πολὺ μικρὰ ὑποκαταστήματα ὃπου οἱ ἀποδοχὲς εἶναι πολὺ καυπλές καὶ δυσκολία νὰ προσωπικοῦ δὲν μπορεῖ νὰ ἀπασχοληθεῖ’ μ’ αὐτὸν τὸ λεπτομερειακὸ ἔλεγχο.

‘Ἐνα ἄρρεν τῆς «Wall Street Journal», δείχνει πόσο η πρακτικὴ αὐτὴ ἔχει ἐπεκταθεῖ:

«Τὰ καταναλωτικὰ χρέη σφρασαν τὰ 86 δισεκατομμύρια δολλάρια τὸ 1965, δηλαδὴ ἀνέβηκαν κατὰ 12% σὲ σχέση μὲ τὸ 1964 καὶ κατὰ 50% σὲ σχέση μὲ τὸ 1961. ‘Αλλά, οἱ ἀποφάσεις τῶν μεγάλων δικαστηρίων τῶν μητροπολιτικῶν πόλεων δείχνουν πῶς οἱ ἀποδοχὲς ἔνδεις αὐξανόμενον δριμοῦ ἐργατῶν κατάσχονται μερικὰ ἔξαιτιας τοῦ χρέους. Τὸν τελευταῖο χρόνο, στὸ Σικάγο, τὸ δικαστήριο τῆς περιφέρειας Κούκ δημοσίευσε 84.513 κατασχέσεις, δηλαδὴ κατὰ 15% περισσότερες ἀπὸ δτι τὸ 1964 καὶ κατὰ 72% περισσότερες ἀπὸ δτι τὸ 1961. Τὰ δημοτικὰ δικαστήρια τῆς περιφέρειας τοῦ Λός “Αντζελες Ἐκρόνησαν 114.972 κατασχέσεις ἀποδοχῶν στὴ διάρκεια τοῦ οίκονομικοῦ ἔτους ποὺ ἔλληξε στὶς 31 Ιουνίου, δηλαδὴ κατὰ 6% περισσότερες σὲ σχέση μὲ τὸν προηγούμενο χρόνο καὶ τὸ χρόνο αὐτό, στὴν ίδια περιφέρεια, οἱ κατασχέσεις ἀνέβηκαν στὶς 122.000. Τὰ δικαστήρια τῆς Νέας Υόρκης, τοῦ Κλήβελαντ καὶ δήλων μεγάλων πόλεων ἔκδίδουν ἐπίσης ἔνα αὐξανόμενο δριμὺ κατασχέσεων. Οἱ ἀριθμοὶ δὲν ἀποκαλύπτουν τὴν πλήρη ἔκταση τῶν κατασχέσεων. Δὲν περιλαμβάνουν τὴ μεγάλη ποσότητα «κλήσεων» ποὺ ἀπὸ νομικὴ ἀποφή, διαφέρουν ἀπὸ τὶς κατασχέσεις, ἀλλὰ ποὺ οδισσαστικὰ εἶναι ταύτωσης.

Πολὺ συχνά, οἱ κατασχέσεις εἶναι τὸ προσόντο τῆς χρεωκοπίας.. ‘Ἐνα ρεκόρ 180.323 περιπτώσεων χρεωκοπίας ἔχει καταγραφεῖ ἀπὸ τὸ δημοπονδιακὸ δικαστήριο στὴ διάρκεια τοῦ οίκονομικοῦ ἔτους ποὺ ἔλληξε στὶς 30 Ιουνίου, ἀπέναντι στὶς 171.719 τὸν προηγούμενον χρόνον καὶ 110.034 πόλιν πέντε χρόνια. Οἱ δηλωσεις χρεωκοπίας ὑπολογίζονται γιὰ τὸ χρόνο αὐτὸν σὲ 200.000. Οἱ ἀποτικὲς χρεωκοπίες ἀντιπροσωπεύουν τὸ 91% τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ.

Θὰ μποροῦσε κανεὶς, νὰ ἀναφέρει χίλιες δυὸς περιπτώσεις, ποὺ δείχνουν καθαρὰ πῶς τὸ ἐπίπεδο ζωῆς καὶ οἱ συνθῆκες ζωῆς τῶν ἐργατῶν πέφτουν συνεχῶς. Θὰ μποροῦσε νὰ ἀναφέρει κανεὶς ίδιαίτερα τὴν αὐξηση τῶν τιμῶν τῶν φαρμάκων, τῶν τοπικῶν φόδων, τῶν συνδικαλιστικῶν εἰσφορῶν, τὴν ἔλαττων τῶν σχολικῶν ιδρυμάτων, τὴν καταστοφὴν συνοικιακῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων κλπ.

‘Ο πόλεμος δὲ λύνει τίποτα

Δυν πράγματα ἔγιναν φανερά. Τὸ «μπούν» εἶναι γιὰ τὶς πανίσχυρες ἑταῖρεις καὶ δχι γιὰ τὸν ἐργαζόμενος. Σὲ ἀντίθεση, μὲ ἄλλα «μπούν», δπως γιὰ παράδειγμα μὲ ἔκεινο στὴ διάρκεια τοῦ Δεύτερον Παγκόσμιου Πόλεμου, οἱ πρα-

γματικὲς ἀποδοχὲς καὶ οἱ συνθῆκες ζωῆς χειροτερέψαν, ἐκμηδενίζοντας τὴν ανταράτη πάὸς η στήριξη στὸν πόλεμο τοῦ Βιετνάμ καὶ στὴν πολεμικὴ οίκονομία θὰ μποροῦσε νὰ ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα τὴν ἐπύλυση τονλάχιστον δριμύτερων οίκονομικῶν προβλημάτων. Στὴν πραγματικότητα, μιὰ παράλληλη σχέση ἀναπτύσσεται σήμερα: στὸ βαθὺ καὶ στὸ μέτρο ποὺ συνεχίζεται καὶ ἐπεκτείνεται δ πόλεμος, οἱ συνθῆκες τῶν ἐργατῶν θὰ χειροτερέψουν συνεχῶς.

Οὔτε δ πόλεμος, οὔτε η πολεμικὴ οίκονομία, στὴν διποίσησται σήμερα διὰ τὸ σύστημα, δὲν μποροῦν νὰ σταθεροποιήσουν σοβαρὰ τὴν οίκονομία. Παρ’ διὰ τὰ κέρδη καὶ τὸν ἐλαφρὸ περιορισμὸ τῆς ἀνεργίας, ποὺ δφείλεται στὴ στρατολογία καὶ στὴν αὔξηση τῆς δουλειᾶς στὴν πολεμικὴ βιομηχανία, σοβαρὲς ἀντιδέσεις προσαμένουν καὶ δεξύνονται στὴν οίκονομία.

‘Ακριβῶς στὸ μέσο τοῦ «μπούν» τὸ Χοματιστήριο κατέγραψε ἐπανειλημμένες πτώσεις, η αὐτοχρατορία τῆς Τζένεραλ Μότορς δρχισε νὰ κινεῖται ἀργά καὶ πέφασε στὸ ρυθμὸ τῶν τεσσάρων ημερῶν τὴν ἰδεομοδία.

Σὲ ἔνα ἀρρόφο σχετικὰ μὲ τὴ σταθερότητα τῆς οίκονομίας στὸ ἀμέσο μέλλον, η «Wall Street Journal», δηλώσε:

‘Σύμφωνα μὲ τὴ γνώμη τῶν οίκονομοιούλων, πολλὰ ἀναμφισθήτητα γεγονότα δείχνουν πῶς δὲν ὑπάρχει προοπτικὴ χρόνων ἀνόδου γιὰ τὶς ἐπενδύσεις κεφαλαίου’.

Σὲ δριμύτερα ἀπὸ τὶς σημειώνες μαχητικὲς ἀπεργίες γιὰ τὴ διατήρηση τῆς ἀπασχόλησης, ἐναντίον τοῦ αὐτοματισμοῦ καὶ στὶς συγχωνεύσεις ὑπῆρχε πραγματικὸ πρόβλημα οίκονομικῆς υπαρξῆς γιὰ δριμένα συνδικάτα καὶ γιὰ πολλοὺς συνδικαλιστές. Δὲν ὑπάρχουν πᾶν προνομοῦ ς στοιχεῖα: τὰ προνόμια ἔξαλιφθηκαν ἀπὸ δῶ καὶ πέρα.

Οἱ λευκοὶ ἐργάτες, ἐπεῖναι ποὺ «πληρώνονται πλουσιοπάροχα», ὑφίστανται ἐπιθέσεις. ‘Αρχίζουν νὰ ἀπαντοῦν μὲ η χωρὶς τοὺς ήγέτες τους καὶ στὶς περισσότερες περιπτώσεις χωρὶς νὰ ἔχουν ήγέτες.

Στοὺς σιδηροδρόμους

‘Τοτερα ἀπὸ ἔνα παρατεταμένο δικαστικὸ ἀγώνα, δεκάδες χιλιάδες πυροσβεστές ἔχασαν τὶς θέσεις τους μὲ δικαστικὴ ἀπόφαση. Εἶναι η συνέπεια τοῦ γεγονότος πῶς οἱ συνδικαλιστοὶ ήγέτες δὲν ἔχουν προσφύγει στὸ διπλό τῆς ἀπεργίας στὴ διάρκεια χρόνων προτιμώντας νὰ ὑπολογίζουν στὴν «έντιμότητα» τοῦ κράτους καὶ τῶν ἐργοδοτῶν. Πραγματικά, η δημοπονδιακὴ κυβέντηση ἐπέβαλε τὴ διαιτησία στὸν πυροσβέστες καὶ η διαιτησία πῆρε τὴν ἀπόφαση της έναντιον τους.

‘Η ἀπόφαση ἦταν ἔνα οὐκινὸ διτύπημα γιὰ τὶς χιλιάδες τῶν πυροσβεστῶν. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τὸν δημόσιο τοῦ Καρολίνες εἶχαν περάσει διὰ τὸν πόλεμο στὶς 31 Ιουνίου, δηλαδὴ κατὰ 6% περισσότερες σὲ σχέση μὲ τὸν προηγούμενο χρόνο καὶ τὸ χρόνο αὐτό, στὴν ίδια περιφέρεια, οἱ κατασχέσεις ἀνέβηκαν στὶς 122.000. Τὰ δικαστήρια τῆς Νέας Υόρκης, τοῦ Κλήβελαντ καὶ δήλων μεγάλων πόλεων ἔκδίδουν ἐπίσης ἔνα αὐξανόμενο δριμὺ κατασχέσεων. Οἱ ἀριθμοὶ δὲν ἀποκαλύπτουν τὴν πλήρη ἔκταση τῶν κατασχέσεων. Δὲν περιλαμβάνουν τὴ μεγάλη ποσότητα «κλήσεων» ποὺ ἀπὸ νομικὴ ἀποφή, διαφέρουν ἀπὸ τὶς κατασχέσεις, ἀλλὰ ποὺ οδισσαστικὰ εἶναι ταύτωσης.

‘Η ἀπόφαση ἦταν ἔνα οὐκινὸ διτύπημα γιὰ τὶς χιλιάδες τῶν πυροσβεστῶν. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τὸν δημόσιο τοῦ Καρολίνες εἶχαν περάσει διὰ τὸν πόλεμο στὶς 31 Ιουνίου, δηλαδὴ κατὰ 6% περισσότερες σὲ σχέση μὲ τὸν προηγούμενο χρόνο καὶ τὸ χρόνο αὐτό, στὴν ίδια περιφέρεια, οἱ κατασχέσεις ἀνέβηκαν στὶς 122.000. Τὰ δικαστήρια τῆς Νέας Υόρκης, τοῦ Κλήβελαντ καὶ δήλων μεγάλων πόλεων ἔκδίδουν ἐπίσης ἔνα αὐξανόμενο δριμὺ κατασχέσεων. Οἱ ἀριθμοὶ δὲν ἀποκαλύπτουν τὴν πλήρη ἔκταση τῶν κατασχέσεων. Δὲν περιλαμβάνουν τὴ μεγάλη ποσότητα «κλήσεων» ποὺ ἀπὸ νομικὴ ἀποφή, διαφέρουν ἀπὸ τὶς κατασχέσεις, ἀλλὰ ποὺ οδισσαστικὰ εἶναι ταύτωσης.

‘Η ἀπόφαση εἶχε μιὰ δμεση ἐπίδραση στὴν οίκονομία παρὸ τὸ γεγονός πῶς ἥταν περιορισμένη καὶ χωρὶς μαχητικότητα. ‘Ο Τζέιμπερτ, δηλότης τῶν συνδικάτων, δήλωσε πῶς οἱ ἀπεργοὶ διαλέχτηκαν τυχαῖα μὲ σκοπὸ νὰ μειώσουν τὴ σύγκρουση τῆς ἀπεργίας μὲ τὸ δημόσιο. Τὸ συνδικάτο εἶχε ἀποφασίσει νὰ κάνει μιὰ μερικὴ ἀπεργία ἀντὶ νὰ κάνει μιὰ γενικὴ ἀπεργία γιὰ νὰ «ἀδυνατίσει τὶς δυνατότητες τῆς Ομοσπονδιακῆς Κυβέντησης νὰ ἐπεύθει στὴ διένεξη». ‘Εμεῖς τοὺς διαλέξαμε γιατὶ εἶχαν δλοὶ ἔξασφαλίσει παράλληλες ἀπασχολήσεις τοῦ είδους αὐτοῦ ἔτοι διότι καμιὰ ζώνη νὰ μὴ στερηθεῖ τὰ σιδηροδρόμια μεταφορικὰ μέσα’, δήλωσε ἔνας συνδικαλιστής ήγέτης.

Τὸ τρίτο περίπου τοῦ συνόλου τῶν ἐργατῶν, 8.000 δῆλ., πήραν μέρος. Σὲ μερικὲς ὁρες, χιλιάδες βαγόνια παρέλυσαν σὲ 43.000 μίλια σιδηροδρομικὴ γραμμὴ, δεδομένον πώς πάνω ἀπὸ 150.000 σιδηροδρομικοὶ ὑπάλληλοι στὶς 38 πολιτεῖες σεβάστηκαν τὴν ἀπεργία. Σ' ὅλη τῇ χώρᾳ, σὲ δεκάδες ἐργοστάσια παρέμειναν κλειστὲς οἱ πόρτες, ἐλλείψει τῆς ὑπηρεσίας παράδοσης.

Οἱ ἔταιρεις τοὺς παρέπεμψαν στὰ δικαστήρια. Σὲ μερικὲς ὁρες, μιὰ νέα κλήση ἔξαπολύθηκε ἀπὸ τὸ δικαστὴ τῶν ΗΠΑ, Χόλτζοφ. Δῆλως πώς οἱ ἐργάτες δψειλαν, στὴ διένεξῃ τοὺς νὰ ἀκολουθήσουν τὸ λαβύρινθο πὸν γραψάτηκε ἀπὸ τὸ «RAILWAY LABOR ACT». Πρᾶγμα ποὺ σημαίνει πώς ἄλλα πέντε χρόνια «διαπραγματεύσεις». Τὴν στιγμὴν ἐκείνη, δὲν ἔμενε οὕτε ἕνας πυροσβέστης στὴ θέση του.

“Οὐκ μόνο αὐτὸς ὁ «στῦλος τῆς δικαιοσύνης» διέταξε τοὺς πυροσβέστες, ἀλλὰ διέταξε ἐπίσης, ἀπὸ τὴν ἀρχή, τοὺς μηχανικοὺς, τοὺς κλειδούχους καὶ τοὺς τροχοπεδητὲς νὰ μὴ κατέβουν στὴν ἀπεργία στὶς 25 Ἰανουαρίου, ἡμερομηνία στὴν δοῖοι ἔπειτε νὰ ἀναγκελθεῖ ἡ ἀπόφαση τῆς διαιτησίας γιὰ τὸ τημῆτα αὐτό. Αὐτὴ ἡ σκαιότητα ὑποχρέωσε ἀκόμα καὶ τὸν Τζέλιπερτ· νὰ παραπονεῖται πικρά, λέγοντας: «Ἄστο εἶναι ξένω φρενῶν. Ἔνας διμοστονδιακὸς δικαστὴς νὰ κοινοποιεῖ μιὰ ἀπόφαση ἐνάντια σὲ μιὰ δργάνωση ὅταν δὲν ἔχει ἀκόμα καμιὰ διακῆ δύνηση τῆς μπροστά του». Φαίνεται πὼς ὁ δικαστὴς ἔχει δεσμὸν στὰ ἡνία τοῦ ἀντοματισμοῦ. Στὸ μεταξὺ, οἱ σιδηροδρομοὶ δένθησαν στὰ ἡνία τῶν ἀπεργεῶν τοὺς σ' ὅλο τὸ διάστημα αὐτὸ τῶν πέντε χρόνων παρὰ τὰ κροκοδείλια δάκρυνά τους. Ἀνάμεσα στὸ πρώτο τρίμηνο τοῦ 1965 καὶ στὸ 1966 τὰ κέρδη στοὺς σιδηροδρόμους ἔκαναν ἕνα δῆμα κατὰ «103,8 %» («WALL STREET JOURNAL»).

Στὰ λιμάνια

Τὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια, οἱ ἥγετες τῶν φορτοεκφροτῶν τῆς Δυτικῆς Πλευρᾶς ἔκαναν πολὺ θόρυβο σχετικὰ μὲ «μιὰ νέα ἐποχὴ σταθεροποίησης τῆς δουλειᾶς στὰ λιμάνια». Προφανῶς, ἡ σταθεροποίηση σημαίνει τὴ συνθηκολόγηση τῶν συνδικαλιστικῶν ἥγετῶν πὸν ἄφησαν τὴν ἐργοδοσία νὰ μειώσει τὰ συνεργεῖα στὶς ἀποθήρες, σκοτὸ ποὺ οἱ ἐργοδότες ἔπιδυκαν μὲ ἐπιμονὴν τὰ δέκα τελευταῖα χρόνια.

Τελικά, μὲ τὴν τελευταῖα σύνθεση σὲ ἐργοδότες πραγματοποίησαν, τουλάχιστο στὸ χαρτί, τὸ δνειρό τους πὸν ἀπὸ τόσο πολὺ καιρὸ δὲν ἔχασαν ἀπὸ μπρός τους. Τρεῖς ἀνθρώποι ἔπειτε νὰ ἀφαιεθοῦν ἀπὸ τὰ εἰκοσαμετῆρα συνεργεία στὴ Νέα Τόρκη οἱ δῦντὸν τὴν 1η Ἀπριλίου 1966 καὶ ὁ τρίτος ἔνα χρόνο ἀργότερα. Μιὰ «έλαστικὴ» ορήτα ἔδινε ἐπίσης στοὺς ἐργοδότες τὸ δικαίωμα νὰ ἀντικαθιστοῦν ἄλλους μὲ ἀνθρώπους τῆς θέλησης τους, δημιουργήντας ἔτσι ἀκόμα μεγαλύτερες δυνατότητες ἀπολύσεων. Οἱ ἥγετες τοῦ συνδικάτου πρόβλεψαν μιὰ μακρόχρονη περίοδο «εἰσήνης στὴ δουλειὰ» καὶ οἱ ἐργάτες ἀποδέχτηκαν τὴ συνθηκολόγηση γιατὶ αὐτοὶ πὸν παρέμειναν στὶς δέσμους τους ἔχονταν μιὰ ἐγγύηση 1.600 ὥρῶν δουλειᾶ τὸ χρόνο.

Μερικὲς ὁρες μετὰ τὴν ἀπόλυση τῶν ἐργατῶν ὅπως προβλέπονταν ἀπ' ὅλα αὐτά, τὴν 1η Ἀπριλίου, οἱ ἐργάτες ἔκλεισαν τὴν ἔξοδο τοῦ NEWARK δύνας καὶ τὶς ἀποθήρες τοῦ Μανχάτταν καὶ τοῦ STATES ISLAND. Οἱ συνδικαλιστικοὶ ἥγετες ἔτρεξαν στὴν ἔξοδο, προτρέποντας τοὺς ἐργάτες νὰ ἔναντισον δουλειά, τονίζοντας πὼς ἡ σύμβαση ἀποτελοῦσε μιὰ μεγάλη νίκη. «Ἡ κυβέρνηση αἰφνιδιάστηκε καὶ καταλήφθηκε ἀπὸ δργὴ ἐνώ οἱ ἐργοδότες καὶ οἱ ἥγετες τοῦ συνδικάτου ἔλεγαν πὼς ἡ ἀπεργία δὲν «ἔχει σὰν συνέπεια νὰ σκοτωθοῦν τὰ παιδιά στὸ Βιετνάμ». Οἱ φορτοεκφροτωτές ἐπέμειναν στὴν ἀπεργία ἐνώ τὰ δικαστήρια τοὺς πίεζαν, τοὺς ἔστελναν κλήσεις, τοὺς ἀπειλοῦσαν πὼς δὲ τὸς ἀπαγορεύσουν νὰ πλησιάσουν στὸ λιμάνι γιὰ πάντα. Ἀπάντησαν μὲ γενίκευση τῆς ἀπεργίας σὲ ὅλα τὰ λιμάνια τοῦ Μανχάτταν καὶ τοῦ Τζέρσεϋ.

Χάρη στὴ μαχητικότητα τῶν ἐργατῶν καὶ σὲ μιὰ ἐπίδειξη δύναμης ἀπὸ μέρους τῶν φορτοεκφροτωτῶν, οἱ ἐφοπλι-

στὲς ὑποχρεώθηκαν νὰ ἐπαναφέρουν τοὺς δυὸν ἀνθρώπους ποὺ είχαν ἀφαιρέσει ἀπὸ τὰ τετραμελῆ συνεργεία ποὺ ἐργάζονταν πάντοτε στὸ ἀρχαῖο σημεῖο τῆς ἀποβάθρας, περιορίζοντας ἔτσι τὴν τακτικὴ τῆς «εὐλυγισίας» τῶν ἐργοδοτῶν. Στὸν τομέα τοῦ Μπρούκλιν, δύον βρίσκεται τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ συνδικάτου, οἱ ἐργάτες ἀγωνίζονταν ἐναντίον τῶν ἡγετῶν ποὺ δὲν ἦταν ἀπλὰ καὶ μόνο προδότες, ἀλλὰ μέλη τῆς Μαφία. ‘Εκεῖ ἦταν πολὺ δύσκολο νὰ γίνει ἀπεργία ἀλλὰ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ οἱ ἐργάτες τοῦ Τζέρσεϋ καὶ τοῦ Μανχάτταν κατέπιπσαν τὴν νίκη, ὁ “Ἀντονί Σκόττο (γαμπρὸς τοῦ «μακαρούτη») Ἀλμπερτ ‘Αναστάζια, ἡγέτη τῆς Μαφία) ὑποχρεώθηκε νὰ διατάξει τοὺς φορτοεκφρωτωτές τοῦ Μπρούκλιν νὰ ἀρνηθοῦν νὰ ἐργασθοῦν ἐκτὸς ἀν οἱ ἐργοδότες ἐπαναπροσλάβουν τοὺς δύνην διώξεις ποὺ είχαν διώξει ἀπὸ κάθε συνεργείο. Οἱ ἐργοδότες συνθηκολόγησαν καὶ ἡ σύμβαση κατάπιπσε νὰ μὴν ἔχει οὐσιαστικὴ ἀξία σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν «εὐλυγισία».

Στὰ μεταλλεῖα

Στὴ διάρκεια τῶν τελευταίων χρόνων, στὴ μεταλλευτικὴ βιομηχανία διεξήχθηκαν μιὰ σειρὰ ἀπὸ μακρόχρονες συγκρούσεις, συχνὰ βίαιες ἀπὸ μέρους τῶν μεταλλωρύχων. Συγκρούστηκαν γιὰ νὰ διατηρησοῦν τὶς νόμες τοῦ συνδικάτου τοὺς, νὰ τὶς ἐγκαθιδύσουν ἐκεῖ ὅπου είχαν καταργηθεῖ καὶ διατηρήσουν ἔνα, καθαρὸ συνδικάτο στὴν βιομηχανία αὐτή. ‘Αγωνίστηκαν ἐνάντια στὸν αὐτοματισμὸ καὶ τὴν ἐντατικοποίηση τοῦ ωνδυμοῦ τῆς δουλειᾶς ἀπὸ τὶς ἔταιρεις. Περιπλέκοντας τὰ πράγματα, τὰ συνδικάτα ἔγιναν μυστικὲς ἐνώπιοι μέσα στὴ βιομηχανία. ‘Εδῶ καὶ χρόνια, διακήρυξεται πὼς ἡ ἐξόργηση κάρδονον είναι μιὰ μὴ ἀποδοτικὴ βιομηχανία (ἄν καὶ οἱ στατιστικὲς τὸ ἀμφισθητὸν αὐτό). Οἱ σκληρὲς αὐτὲς συγκρούσεις ἔγιναν κύρια στὴν περιοχὴ τοῦ ‘Ανατολικοῦ Κεντάκου. Στὴ διάρκεια τοῦ τελευταίου χρόνου, ἔγιναν πολλές στάσεις ἐργασίας στὶς ἄλλες πολιτεῖες: Πλευστανία, Τέννεσης καὶ Δυτικὴ Βιετνάμ. Τὸ κυριότερο πρόβλημα ήταν ἡ ἐλάττωση τοῦ προσωπικοῦ.

Στὶς τελευταῖς διαπραγματεύσεις γιὰ μιὰ νέα συλλογικὴ σύμβαση, τὸ συνδικάτο

...ξητοῦσε νὰ πληρώνονται οἱ ἡμέρες τῶν ἑορτῶν καὶ νὰ αὐξηθοῦν οἱ διακοπές, γιὰ καταβληθοῦν ἐγγυήσεις ἐνάντιον τῶν μελλοντικῶν ἀπολύσεων ἐργατῶν, πρᾶγμα ποὺ λιγοτείνει μὲ δραματικὸ τρόπο τὶς τάξεις τοῦ τὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια». (WALL STREET JOURNAL, 3 Μαρτίου 1966).

Ἐπειδὴ είχαν ἔξαπατηθεῖ ἀπὸ τὸ νέο συνδικαλιστὴ ἡγέτη Μπόιλ, οἱ ἐργάτες παρακολούθησαν ἀπὸ κοντά τὶς διαπραγματεύσεις. ‘Οταν δὲ Μπόιλ συνθηκολόγησε, 50.000 μεταλλωρύχοι έξαπλυσαν τὴν ἀπεργία. ‘Ολοι αὐτοὶ θεωροῦσαν πὼς δὲ Μπόιλ δὲν πέντε χρόνια ἔλαχιστα. ‘Η αῦξηση τῶν ἀποδοχῶν ήταν ἔλαχιστη ἀλλὰ παρουσιάστηκε ἀπὸ τὴν κυβέρνηση σὰν «ἀντιπληρωματική».

‘Η συμφωνία ποὺ είχε ισχὺ τριάντα μηνῶν καθόριζε τὶς ἀποδοχὲς καὶ ἄλλα κέρδη στὸ ὄφελο τῶν 2,60 δολλαρίων τὴν ἡμέρα. (Αὐτὴ είναι ἐκτίμηση τῆς ἔταιρεις ποὺ είναι φυσικὰ πολὺ πάνω ἀπὸ τὸν πραγματικότητα). ‘Ο ἀριθμὸς αὐτὸς λιστᾶται μὲ ἡτοῖσα 3 % καὶ είναι σύμφωνος μὲ τὴ νόμοι τῶν 3,2 % τῆς κυβέρνησης». (NEW YORK TIMES, 28.4.1966).

Οἱ ἥγετες τοῦ συνδικάτου ἐπιτέθηκαν ἐναντίον τῶν ἐργατῶν. Μιλώντας σὲ μιὰ διμάδα ἀπεργῶν, ἔνας συνδικαλιστὴς ἡγέτης είπε: «Οἱ ἀνθρώποι είναι ἀνεύθυνοι καὶ ἡ ἀπεργία είναι παράνομη». Διαβεβαίωσε πὼς οἱ ἀντάρτες «ένδιαστηκαν τὴν πραγματικότητα». Οἱ ἀριθμὸς αὐτὸς λιστᾶται μὲ τὴ νόμοι τῶν 3,2 % τῆς κυβέρνησης». (NEW YORK TIMES, 28.4.1966).

Μποροῦν νὰ βγοῦν δρισμένα προκαταρκτικὰ συμπεράσματα ἀπὸ αὐτὲς τὶς ἀπεργίες ποὺ σὲ συντούμα ἀναφέρθηκαν πολὺ πάνω. ‘Η δεκαετία 1950—1960 ἔκανε τοὺς συνδικαλισμένους

έργατες της βάσης νὰ καταλάβουν πώς διφεύλουν νὰ άγωνίζονται έναντιον τῶν συνδικαλιστῶν ήγειτῶν τὸ ίδιο ὅπως καὶ έναντιον τῶν ἐργοδοτῶν γιὰ νὰ ἀντισταθοῦν στὴν ἐπίθεση, γιὰ νὰ διατηρήσουν ἔνα μέρος ἀτ' αὐτὰ ποὺ εἶχαν κερδίσει στὸ παρελθόν. Κατάλαβαν πώς γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ διατηρήσουν μιὰ κατάκτηση πρέπει νὰ σημιχθοῦν στὶς δικές τους προστάθειες.

Αὐτὸς εἶναι ἔνα πολὺ σημαντικὸ βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρός

‘Ο δρυμτικὸς αὐτὸς ἀγώνας, παρὰ τὸ γεγονός πὼς εἶναι ἔκπομπος καὶ σποραδικός, συνιστᾶ τοντάξιστον μιὰ συνεχῆ δράση. Καὶ αὐτὸς γίνεται γιατὶ οἱ ἐργάτες βρίσκονται στὴν ἀμυνα, δὲν ἔχουν σταθεροὺς πραγματικοὺς ἡγέτες, δὲν ἔχουν ἀρχῖσει ἀκόμα νὰ ἀνατρέπουν αὐτοὺς ποὺ ἔχουν τὴν στιγμὴ αὐτὴ καὶ γιατὶ δὲν εἶναι ἔνωμένοι σὲ δλες τὶς περιπτώσεις στὴν ίδια βιομηχανία (ἀ τὸ ὄ μ ἀ κ αἰ σ ἐ π ᾁ α γ μ α τ ι κ ἀ ἐ ν ω μ ἐ τ α ε ἔ ν τ ο ν σ β ι ο μ η χ α ν ἐ ε σ). Κατὰ συνέπεια, ἡ ἐπιδείνωση τῶν ἀποδοχῶν καὶ τῶν συνθηκῶν δουλειᾶς θὰ συνεχίζεται ὡς τὴν στιγμὴ ποὺ θὰ ὑπάρξει μιὰ ἀλλαγή.

Ἐπιπλέον, οἱ ἐργάτες φοβοῦνται ἀκόμα τὴν πολιτικοποίηση καὶ δὲν ἔχουν καταλάβει ἀκόμα πὼς ἡ κυβέρνηση πρέπει νὰ καταπολεμῇ τὸ ίδιο σκληρὰ ὅπως οἱ ἐργοδότες καὶ οἱ συνδικαλιστοὶ ἡγέτες. ‘Ο ρόλος τοῦ πράτους, ποὺ γίνεται καθαρὸς μὲ τὴν ίδια τὴν πεῖσα, εἶναι γι' αὐτοὺς σκοτεινός. Ἐντοίτοις, οἱ ἐργάτες ἀρχίζουν σιγὰ-σιγὰ νὰ ξαναίγονται σὲ πιὸ φιλικὲς ἀντιλήψεις, γιατὶ ἡ δικὴ τους ἡ πεῖσα τοὺς δείχνει καθαρὰ πὼς ποτὲ δὲν θὰ προχωρήσουν εὔκολα παραμένοντας στὶς προηγούμενες ἀντιλήψεις.

Αὐτὸς πὼν εἶναι σίγουρα ἀληθινός, εἶναι πὼς οἱ ἐργαζόμενοι δὲν εἶναι διατεθεμένοι νὰ παραμείνουν στὸ τέλμα τοῦ «έθνικοῦ συμφέροντος» καὶ πὼς γίνεται ὅλο καὶ πιὸ φανερός, πὼς οἱ ἐργαζόμενοι κατέχονται ἀπὸ μιὰ μεγάλη ἀγωνιστικὴ διάθεση καὶ πὼς ἀποτελοῦν μιὰ ἀποφασιστικὴ δύναμη, δὲν κινητοποιηθεὶς έναντιον τοῦ ἱμεριαλισμοῦ.

Τελικά, τὸ συνδικάτο τῶν ἐργατῶν μεταφράσων τῆς Νέας Τόρκης καὶ οἱ ἀπεργίες ποὺ ἀναφέρθηκαν δείχνουν τὴν ἔξαιρετικὴ ἐπίδραση ποὺ ἀσκοῦν οἱ ἐργάτες πάνω στὴν οἰκονομία. Κάνοντας τὴν ἀπεργία, ἔχουν τὸ μέσο νὰ σταματήσουν τὴν παραγωγὴ καὶ κατὰ συνέπεια τὰ κέρδη. Καὶ ἐφόσον πολιτικοποιηθοῦν, οἱ ἐργάτες αὐτοὶ, ἔνωμένοι μὲ τοὺς ἀλλοίους, θὰ γίνονται μιὰ ἀκατανίκητη δύναμη —ἀπὸ δῶ ὁ φόρος τῆς ίδινονος τάξης ὅπως καὶ τὸ «μπαράζ» τῆς προπαγάνδας, τοῦ θορύβου καὶ τῆς κατατίσεως.

Μπροστὰ στὴ σημερινὴ ἀνδοῦ στὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα, ή ίθύνουσα τάξην υιοθέτησε δρισμένα νέα μέτρα ποὺ κατευθύνονται στὴ συγκράτηση τῶν ἐργατῶν.

«Πραγματικά, ἔχει γίνει ηδη λόγος μέσα στὴν κυβέρνηση γιὰ τὸ κλείσιμο τῶν ἐργοστασίων στὰ δύοια ἐργάζονται συνδικαλισμένοι ἐργάτες ποὺ ζητῶνται αὐξηση ἀποδοχῶν ποὺ νὰ ξεπερνάει τὴν «νόμα» τοῦ 3,2 %.» (DISPATCHER, 8 Μαρτίου 1966).

Στὴ Νέα Τόρκη, ὁ νέος κυβερνήτης Λίντσεϋ ἔδειξε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ πὼς δὲν διάσταξε σὲ τίτοτα γιὰ νὰ συντονίψει τὶς ἀπεργίες. «Ἔχοντας κάνει μιὰ ἀπέδειξη δυνάμεως κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀπεργίας μεταφράσων, δὲν θέλει πρότεινε τῷ παραγόντες τῆς Πόλιτείας ἔνα σχέδιο (τὸν ἔγκριθηκε ἀπὸ τὸ Τζιώτε Μήνυ) τὸ δόποιο ἐπιβάλλει στοὺς ἐργαζόμενούς της ὑποχρεωτικὴ διαιτησία καὶ ἐγκαθιδρεῖ συνδικάτα ποὺ νὰ ἐλέγχονται ἀπὸ τὸ πράτος.

«Ωστόσο, ἡ κυβέρνηση, οἱ ἐργοδότες καὶ οἱ συνδικαλιστικοὶ ἡγέτες προσφεύγουν, βασικά, ὅλο καὶ περισσότερο στὸ ίδιο πράγμα. Στὴν μεγαλύτερη κυβερνητικὴ ἐπέμβαση, σὲ μεγαλύτερες ἀντικομμουνιστικὲς ἐπιδείξεις, στὴν καθηέρωση ὅλο καὶ περισσότερων ἀπαγορευτικῶν νόμων γιὰ τὶς ἀπεργίες, γιὰ τὸν ἔλεγχο τῶν συνδικάτων καὶ γιὰ τὴν αὐξηση τῆς τρομοκρατίας. Πρέπει νὰ προβλέψουμε ἔνταση τῆς τελευταίας πλευρᾶς στὴν περίοδο ποὺ ἔχονται, δεδομένου πὼς οἱ ἐργά-

τες θὰ ἐπιχειρήσουν νὰ πραγματοποιήσουν στρατηγικὸς σκοποὺς ποὺ μποροῦν νὰ τοὺς κάνουν νὰ περάσουν στὴν ἐπίθεση.

Πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθεῖ ἡ κατάσταση αὐτὴ

Οἱ ἐκμεταλλευτὲς ὅταν, οἱ ἐργαζόμενοι ξεσηρώνονται σὲ ἀγώνα γιὰ δημοσιότητο κατέχονται ἀπὸ τὴ φιλοσοφία σύμφωνα μὲ τὴν δημοσιότητα τὸν ἔργοντας νὰ δεωροῦν τοὺς ἐργάτες σὰν ἔνα καλὸ ἐργαλεῖο τους. «Ετοι, φωνάζουν γιὰ ἀναρχία καὶ ναραρχίας τὸν οἱοντας ὅταν οἱ ἐργάτες ἐπιδιώκουν αὐξηση τῶν ἀποδοχῶν τους κατεβαίνοντας σὲ ἀπεργία ἐφόδου τὸ κρίνοντας ἀναγκαῖο, γιὰ τὴν ἔξασφάλιση τοῦ δικαιώματός τους στὴ ζωή. Η ιστορία ἀφθονεῖ ἀπὸ γεγονότα ποὺ δείχνουν τὴς τακτικὲς ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ ἐκμεταλλευτὲς ἔναντιον τῶν ἐκμεταλλευμένων, δῆπος τὴ βία, τὶς δολοφονίες, τοὺς μανοροπίνακες. Εἶναι γνωστὸς ὅτις πρατεταμένος ἀγώνας γιὰ τὴν ἐργάσιμη ἡμέρα τῶν δικών ὧδων σὲ ἀντικατάσταση τῆς ἐργασίας ἀπὸ τὴν αὐγὴν ὡς τὴ νύχτα ποὺ είχε ἐπιβληθεὶ στοὺς μασθωτούς. Ήταν ἡ ἐποχὴ τοῦ Πίνκερτον, τῶν πολιτικῶν συνωμοσιῶν γιὰ τὴ «εφιλάκιση τῶν συνενόχων τῶν ταραχῶν», μὲ τὶς ψεύτικες κατηγορίες καὶ τῶν ὑπόλοιπων δρώμικων δηλωτῶν τοῦ ἐκμεταλλευτῶν». (Καρό Φέλλερ, πρόδεδρος τῶν ἐργατῶν ζυδωποίας, B R E W E R T W O R K E R, Απριλίου 1966).

Δὲν πρέπει γιὰ νὰ προχωρήσουν πρὸς τὰ ἐμπρός νὰ ἐπιδιώκουν νὰ στέκονται μακρὰ ἀπὸ «έπεισόδια» καὶ βιαιότητες. Στὴ διάρκεια μερικῶν ἐβδομάδων, δύο μαχητικοὶ συνδικαλιστὲς ἡγέτες τοῦ Αγίου Φραγκίσκου σκοτώθηκαν ἀπὸ σφαίρες ντουφεκίων γιατὶ καταπολέμησαν τὴ διεφθαρμένη πολιτικὴ τοῦ συνδικάτου τους. Ο Ντάου Ονίλσον καὶ ὁ Λάρον Γκρήν, ποὺ ἀνήκαν στὸ τμῆμα 1178 τῆς Διεθνοῦς Αδελφότητας Διακοσμητῶν Οίκοδομῶν, σκοτώθηκαν ἀπὸ δολοφόνους. Οἱ δολοφόνοι γνώριζαν ἀκόμα, παρὰ τὸ γεγονός πὼς δῆλος δόκος μιας γνωρίζει τὸν οἶκον τοῦ Γκρήν καὶ δὲν διάστημα καὶ πέρα διεξήγαγαν μιὰ ἐκστρατεία ἔναντιον τῆς διαφθορᾶς στὸ συνδικάτο τους καὶ πὼς οἱ ἡγέτες τοῦ συνδικάτου εδὲν κλήθηκαν γιὰ νὰ λογοδοτήσουν γιὰ τὰ ἐγκλήματα.

«Η πάλι στὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα θὰ εἶναι μακρόχρονη· ἡ ἀντίσταση εἶναι Ισχυρή. Η διοιτερὰ ἐξαλείφθηκε καὶ ἀπὸ τὴν ἔλλειψη ἀποτελεσματικῆς πάλης καὶ ἀπὸ τὶς ἐπιθέσεις. Γιὰ νὰ περάσουν σὲ ἐπίθεση οἱ ἐργάτες, πρέπει νὰ ψάρξει μιὰ σημαντικὴ ἀλλαγὴ στὴ συνδικαλιστικὴ ἡγεσία: η ταξικὴ συνείδηση πρέπει νὰ μπει στὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα, τὰ τμῆματα πρέπει νὰ μετατραποῦν σὲ προσδευτικά τμῆματα γιὰ νὰ ἀλλάξει η διεθνής ἡγεσία: τὰ ταλαντευόμενα στοιχεῖα πρέπει νὰ ἀπομακρυνθοῦν καὶ νὰ κρατηθοῦν μακρὰ ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν ἀγώνας. Αὐτὸς εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ νὰ ἐπεταχθοῦν ἀγωνιστικὰ κέντρα ποὺ νὰ καθοδηγήσουν τοὺς ψελλοντικοὺς ἀγῶνες καὶ γιὰ νὰ ἀποτραπεῖ δημοσιόποτε ἀπότελεσμα νὰ ἔξαπατηθοῦν τὰ μαχητικὰ στοιχεῖα, νὰ ἀπομονωθοῦν καὶ νὰ διασπαρθοῦν. Στὶς βιομηχανίες, μποροῦν νὰ δημιουργηθοῦν κέντρα ἔξω ἀπὸ τὴ συνδικαλιστικὴ διάρροψη γιὰ νὰ δώσουν στοὺς πρωτοπόδους ἐργάτες ποὺ θὰ προέρχονται ἀπὸ διαφορετικὲς βιομηχανίες ἔνα μέρος γιὰ νὰ ἀνταλλάσσουν ἀπόψεις καὶ πεῖσα καὶ γιὰ νὰ οἰκοδομήσουν τὴν συνδικαλιστικὴ ἐνότητα τοξινώντας ἀπὸ τὴ βάση. Μιὰ προσεκτικὴ δουλειὰ πρέπει νὰ γίνει στοὺς κόλπους τῆς συνδικαλιστικῆς διάρροψης γιὰ νὰ πλησιάσουν μᾶς μάζα ἐργατῶν καὶ νὰ ἐπιδράσουν σὲ δρισμένα προβλήματα. Η κατάσταση γίνεται εὐνοϊκή στὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα. Μεγάλες εὐκαιρίες παρουσιάζονται.

Ἐφόσον οἱ δροὶ δουλειῶν τῶν ἐργατῶν χειροτερεύουν μέσα στὸ πολεμικὸ οἰκονομικὸ «μπούν», σκεφθεῖτε ποιὲς εὐκαιρίες ἀποκαλύπτει διασχετικὸς ἀγώνας στὸν πόλεμο, τὴν ἔξωτερη πολιτικὴ καὶ στὶς καθημερινὲς συνθήκες τῶν ἐργατῶν. Αὐτὸς ζηγίνει ηδη στὴν πραγματικότητα.

«Μιὰ θρεμμή ἐξέλιξη συντελεῖται στὶς τάξεις τῶν δργανωμένων ἐργατῶν σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς ιθύνοντας τῆς A.F.I. -

•Η 25η έπέτειος τῆς μάχης τῆς Μόσχας

“Εγκ τέταρτο αιώνα συμπληρώθηκε από τη μάχη τῆς Μόσχας. Ο χρόνος που πέρασε δὲν έχει μείωσει τὴν ἐντύπωση, πού προκλήθηκε τὴν ἐποχή ἐκείνη ἀπό τὴν ἐπική, τὴν πραγματικὰ μεγαλειώδη, μάχη τοῦ σοβιετικοῦ στρατοῦ ἐναγτίον τῶν γερμανοφρασιστῶν ἐπιδρομέων μπροστά στὶς πύλες τῆς Μόσχας.

“Αν ἡ μάχη τοῦ Στάλιγγκραυτ στάθηκε ἡ αὐγὴ τῆς ἀντιφασιστικῆς γίνης, ἡ μάχη τῆς Μόσχας, στὴν ὁποίᾳ τὰ γερμανοφρασιστικὰ στρατεύματα πάθαιναν τὴν πρώτη στρατηγική τους ἥττα, ἥταν ἡ πρώτη φωτεινὴ ἀχτίδα, πού ἀρχισε γὰρ τρυπάει τὰ σκοτάδια. Στὴ μάχη τῆς Μόσχας ἀποδείχθηκε, ὅτι οἱ στρατιές τῆς Βέρμαχτ δὲν ἤσαν πραγματικὰ ἀττητες, ὅπως μέχρι τὴν στιγμὴ ἐκείνη φαινόντουσαν. “Οτι ἡ Σοβιετικὴ Ἔνωση, παρὰ τὴν αἰφνιδιαστικὴ καὶ ὑπουλὴ ἐπιθεση, ποὺ ὑπέστη ἀπὸ τὴν χιτλερικὴ Γερμανία, παρὰ τὶς ἥττες καὶ τὶς συμφορὲς τῶν πρώτων μηγῶν τοῦ πολέμου, δὲν ἤταν δι γίγαντας μὲ τὰ πήλινα πόδια, ἀλλὰ ἔνα ἀτταλένιο ἀπόρθητο κάστρο τῆς λευτεριᾶς.

Οι λαοὶ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἔνωσης τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατῶν στὸν πόλεμο κατάλαβαν, πώς αὐτὸς δὲν ἤταν πιὰ δυγκωτὸς γὰρ λήξει μὲ τὴ γίνη τῶν φασιστικῶν δυνάμεων. Μὲ τὴν ἔκβαση τῆς μάχης τῆς Μόσχας, ἡ πίστη τους αὐτὴ ἐδραιώθηκε ἀκόμη πιὸ πολύ. Καταλάβαναν, ὅτι ἀφοῦ δι χρθρὸς δὲν μπόρεσε, σὲ κείνες τὶς κρίσιμες στιγμὲς, γὰρ πιέζει τὴ φωνὴ τῆς Μόσχας, ποὺ μὲ ἀγωνία περίμεναν ἔκατομμύρια ἀνροκυτὲς γὰρ ἀκούσουν κάθε δράδου ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο, ἡ Σοβιετικὴ Ἔνωση θὰ ταύτιζε τοὺς γερμανοφρασίστες ἐπιδρομεῖς. Η φωνὴ τῆς Μόσχας («Γκαχαρίτ Μασκόδα» μιλάει ἡ Μόσχα),

ἥταν στὶς δύσκολες γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἐκείνες στιγμὲς ὁ φωτειγὸς φάρος, ποὺ ἔδειχνε, ὅτι μέσα ἀπὸ τὰ φασιστικὰ σκοτάδια κάπου ἀνατέλει μιὰ χαραυγὴ.

Η μάχη καὶ ἡ γίνη τῆς Μόσχας ἤταν ἡ μάχη καὶ ἡ γίνη τοῦ ἀδάμαστου σοβιετικοῦ λαοῦ, τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν ἐργαζομένων. Ἡταν ἡ μάχη καὶ ἡ γίνη τῆς πίστης στὶς δυνάμεις καὶ τὶς δυνατότητες τῆς γεανῆς Σοβιετικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Σοσιαλισμοῦ. Ἡταν ἡ μάχη καὶ ἡ γίνη ἀλθώπων, ποὺ ἤσαν ἀποφασισμένοι, ὅχι νὰ γινήσουν, ἢ γὰρ πεθάνουν, ἀλλὰ ἀποφασισμένοι ΝΑ ΝΙΚΗΣΩΤΝ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ. Αὐτὴ τὴν πίστη στὴ γίνη ἔδειχνε ἡ ἀπόφαση τοῦ Ἰδίου τοῦ Στάλιν, νὰ μείνει καὶ νὰ διευκολύνει ἀντορόβωπα τὴ μάχη. Αὔτο τὸ πγενικὰ ἔξέφραζε ἡ πραγματικὰ ἔξαίσια σκηνὴ ποὺ τὶς μέρες ἐκείνες διαδραματίστηκε στὴν Κόκκινη πλατείᾳ τῆς Μόσχας, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς 24ης ἐπετείου τῆς Μεγάλης Ὀχταβριανῆς Σοσιαλιστικῆς Ἐπανάστασης. Μπροστὰ στὸ Στάλιν καὶ τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ΚΚΣΕ, πιρελαύνανε οἱ στρατιωτικοὶ σχηματισμοὶ ποὺ δρισκόντουσαν στὴ Μόσχα καὶ μετὰ τὴν παρέλαση τραχοῦσαν γιὰ τὸ μέτωπο, γιὰ γὰρ ἀντιμετωπίσουν τὸν ἔχθρο, γιὰ γὰρ ἔκτελέσουν τὴ διωταγὴ τοῦ Στάλιν: «Τσακεῖτε τοὺς Γερμανοφρασίστες ἐπιδρομεῖς».

Σήμερα, εἰκοσιπέντε χρόνια ἀπὸ τὶς γήραικὲς ἐκείνες μέρες οἱ λαοὶ στρέφουν τὴ μνήμη τους σὲ κείνους τοὺς γήραις καὶ ὑπόσχονται νὰ μὴν προδώσουν ποτὲ τὰ ἴδιανικά, γιὰ τὰ ὅποια ἐκείνοι ἀγωνίστηκαν καὶ γίγησαν.

C.I.O. ποὺ ἀπέναντι στὴν κυβερνητικὴ πολιτικὴ γιὰ τὸ Βιετνάμ, εἶναι σύμφωνοι, ὑπάκουοι, πειθαρχικοί». (WENCHSLER, N E W T O R K P · O S T, 11 Μαΐου 1966). “Η ἰθύνουσά τάξη, διαισθανόμενη γρήγορα τοὺς κινδύνους ποὺ τὴν ἀπειλοῦν, δὲν μένει ἀδρανής. Τὸ Σταίντ Ντιάρτμεντ ἐστρέψει τὴν αἰχμὴ τοῦ SANE ἐνάντια στὸ φιλειρηνικὸ κίνημα, γιὰ νὰ δργανώσει τὴ δράση αὐτὴ καὶ νὰ ἐξασφαλίσει νὰ παραμείνει αὐτὸς ἀκίνδυνο —μιὰ ἀσφαλιστικὴ δικλεῖδα. Ο SANE σκαράνοντας τελευταῖα ἔνα συνδικαλιστικὸ τμῆμα ποὺ περιλαμβάνει ἔνα δρισμένο ἀριθμὸ σοσιαλδημοκρατῶν ἡγετῶν ἕσοκολισμένων στὴν τέχνη τῆς προδοσίας τῶν ἐργατῶν στὰ ἐργατικὰ κέντρα. Στὴν ἐπιτροπὴ αὐτὴ ποὺ ἐλέγχεται ἀπὸ τὸ SANE, ὑπάρχουν δρισμένοι δινηρωποί. Ο Βέντσλερ χαρακτήρισε τὴν ἐπιτροπὴ αὐτὴ σὰν ἔνα «μὴ κομμουνιστικό» συνδικαλιστικὸ μπλόκο.

Ἐφόσον σὲ κάθε στιγμὴ, τὸ Κράτος ἀντιτίθεται στὶς προσπάθειες τῶν ἐργατῶν, δημιουργοῦνται ἄφθονες εὐκαιρίες νὰ ξεσκεπαστοῦν οἱ σχέσεις ἐργοδοσίας-κράτους στὸν διάρκεια μᾶς «καλῆς» περιόδου, εἶναι φανερὸ διη μηδιουργοῦνται ἄφθονες εὐκαιρίες γιὰ νὰ ξεσκεπασθεῖ τὸ σύστημα.

Στὴ διάρκεια τῆς ἐρχόμενης δεκαετίας, πρέπει νὰ καταβληθεῖ κάθε προσπάθεια ὡστε ἡ πάλη ποὺ διεξάγεται σήμερα στὴ βάση νὰ συντονισθεῖ καλύτερα στὶς ταξικὲς συγχρόνεις. Αὔτο μπορεῖ νὰ γίνει οἰκοδομώντας πολιτικὲς βάσεις στὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα, ἵστοι ὡστε νὰ ἐπέλθει μιὰ ἀλλαγὴ στὸ σημερινὸ συσχετισμὸ δυνάμεων. Μιὰ νέα προοδευτικὴ ἡγεσία μπορεῖ νὰ ἐμφανισθεῖ στὸ βαθὺ καὶ στὸ μέτρο ποὺ θὰ ἀναπτύσσεται ἔνα πανίσχυρο μέτωπο ἐναντίον τοῦ Ιμπεριαλισμοῦ.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΑΝΑΜΕΣΑ
ΣΤΙΣ
Η.Π.Α.
ΚΑΙ ΣΤΗΝ
Ε.Σ.Σ.Δ.

ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΑΤΟΜΙΚΟΥΣ ΔΥΝΑΣΤΕΙΣ

Ο άμερικανικός λιπεριαλισμός και ή σοβιετική ρεβιζιονιστική ήγειτική διάδα που έχεινον τη συνεργασία τους σχετικά με την άποκαλούμενη αποτροπή της διάδοσης των πυρηνικών δύλων και σπείδουν να κλείσουν μια συμφωνία.

Στὸν ΟΗΕ, οἱ ΗΠΑ καὶ ἡ ΕΣΣΔ μαγειρεύονται μιὰ κοινὴ ἀπόφαση τὴν δοίᾳ ἀποκαλούμενην «συμφωνία γιὰ τὴν ἀποτροπὴν τῆς διασπορᾶς τῶν πυρηνικῶν δύλων». Ἐξω ἀπὸ τὰ Ἡνωμένα Ἐθνη, κάνουν τοὺς θορυβώδεις κήρυκες αὐτῆς τῆς συμφωνίας καὶ δίνουν σ' αὐτὸν μιὰ πλατεῖα δημοσιότητα.

Ολα αὐτὰ ἀποτελοῦν μέρος τῆς πλατειᾶς συνεργασίας που πραγματοποιοῦν σὲ παγκόσμια κλίμακα.

Πρόκειται γιὰ μιὰ νέα ἐπαίσχυντη προδοτικὴ πράξη τῆς ρεβιζιονιστικῆς διάδα που κρατάει τὴν ἔξουσία στὴν ΕΣΣΔ που ἀποτελεῖ συνέχεια τῆς ὑπογραφῆς τῆς Τριμεροῦς Συμφωνίας γιὰ τὴ μερικὴ ἀπαγόρευση τῶν πυρηνικῶν δύλων.

Τί σημαίνει ἡ μὴ διάδοση τῶν πυρηνικῶν δύλων; Γιατί οἱ ΗΠΑ καὶ ἡ ΕΣΣΔ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ μιὰ τέτια συμφωνία;

Ἡ ἀποκαλούμενη μὴ διάδοση τῶν πυρηνικῶν δύλων σημαίνει πὼς τὰ πυρηνικὰ δύλα πρέπει νὰ θεωροῦνται σὰ μονοπάλιο δύν δυναστῶν πὸν εἶναι αὐτὲς οἱ δύν χῶρες, πὼς μόνο αὐτὲς μποροῦν νὰ κατέχουν πυρηνικὰ δύλα καὶ κανένας ἄλλος. Σημαίνει πὼς οἱ ἄλλοι διεβίουν νὰ ἀναγνωρίζουν τὴν ἡγεμονία τους καὶ νὰ δίνουν στὸν ἀμερικανικὸν λιπεριαλισμὸν τὸ προνόδιο νὰ δοκεῖ τὸν πυρηνικὸν ἐκβιασμὸν γιὰ τὸν ἐπιβετικοὺς τὸν σκοπὸν καὶ πὼς οἱ ἄλλες χῶρες πρέπει νὰ στερηθοῦν τὸν δικαιώματό τους νὰ ὑπερασπίζουν τοὺς ἔαυτούς των ἀναπτύσσοντας τὰ πυρηνικά τους δύλα ἀκριβῶς γιὰ νὰ καταπολεμήσουν αὐτὸν τὸ ἀμερικανικὸ πυρηνικὸ ἐκβιασμό.

Ἡ συμφωνία γιὰ τὴν ἀποτροπὴ τῆς διασπορᾶς τῶν πυρηνικῶν δύλων, πὸν σκαρώνεται ἀπὸ τὶς ΗΠΑ καὶ τὴ Σοβιετικὴ Ἔνωση, εἶναι ἔκφραση παρανομίας καὶ ἀνομίας ἀπέναντι στὰ ἄλλα ἔθνη τοῦ κόσμου. Ἐνῶ οἱ δύν αὐτὲς χῶρες

θὰ μποροῦν νὰ ἀναπτύσσονται τὰ πυρηνικά τους δύλα σὲ μεγάλη ἔκταση καὶ νὰ ἐπωφελοῦνται ἀπὸ τὰ πλεονεκτήματα τοῦ πυρηνικοῦ τοὺς μονοπάλιον, οἱ χῶρες πὸν δὲν διαθέτουν τέτια δύλα δὲν θὰ πρέπει μὲ κανένα τρόπο νὰ ἀποχήσουν καὶ οὔτε ἀκόμα καὶ νὰ σκεφτοῦν ἔνα τέτιο πρᾶγμα. Ἐπιπλέον, οἱ χῶρες αὐτὲς πρέπει νὰ ὑπογράψουν ἔνα ντοκουμέντο δύπου θὰ ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωση νὰ μὴν κάνουν τίποτα πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτῆς.

Ἡ συμφωνία αὐτὴ εἶναι μιὰ ἀπόρθια ἀπάτη. Ποιός εὐνοεῖ τὴ διάδοση τῶν πυρηνικῶν δύλων; Ὁ ἀμερικανικὸς λιπεριαλισμός. Αὐτὸς δὲν ἔγκατεστησε πυρηνικὲς βάσεις σὲ δύλες τὶς γωνιὲς τῆς ὑδρογείου; Τὰ ἀεροπλάνα του καὶ τὰ ἀεροπλάνα του πὸν φέρουν πυρηνικὰ δύλα, δὲν διασχίζουν δύλες τὶς ἡπείρους; Ἡ συμφωνία ἀποκοπεῖ, στὴν πραγματικότητα νὰ καλύψει μὲ τὴν μὴ διασπορὰ τῶν πυρηνικῶν δύλων τὸν λιμερικανικὸ λιπεριαλισμὸ καὶ νὰ φίξει στάχτη στὰ μάτια τῶν λαῶν τοῦ κόσμου.

Τὸ γεγονός πὼς ἡ ἡγειτικὴ διάδα τῆς Σοβιετικῆς Ἔνωσης ἐπείγεται νὰ κλείσει μιὰ τέτια συμφωνία μὲ τὶς ΗΠΑ φωτίζει γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ τὸ πρόσωπό της, πρόσωπο ἀποστάτη.

Στὸ παρελθόν, ἡ ἡγειτικὴ διάδα τοῦ ΚΚΣΕ προσποιοῦνταν πὼς καταπολεμοῦσε τὸ ἀμερικανικὸ σχέδιο γιὰ τὴν «πολυμερὴ πυρηνικὴ δύναμη» (M.L.F.), δηλαδὴ, τὴν παραχώρηση κάτω ἀπὸ μιὰ δομισμένη μορφή, πυρηνικῶν δύλων στὴ Δυτικὴ Γερμανία. Οἱ ΗΠΑ δὲν ἄλλαξαν καθόλου τὴν πολιτικὴ τους. Ἐπινόησαν μονάχα μιὰ νέα πρόφαση, ἀντικαθιστώντας τὴν M.L.F. μὲ μιὰ «εἰδοκὴ ἐπιτροπὴ γιὰ τὸν πυρηνικὸ τομέα τοῦ ΝΑΤΟ», μὲ σκοπὸ νὰ προσφέρουν στὴν Μπόν μιὰ συμμετοχὴ στὸν πυρηνικὸ ἔξοπλισμό. Ἐδῶ καὶ λίγο καὶρό, τὸ ἀμερικανικὸ Σταίρ Νιπάρτιμεντ δήλωσε ἀνοιχτὰ πὼς ἡ ὑπογραφὴ μιᾶς συμφωνίας γιὰ τὴ μὴ διάσπορὰ τῶν πυρηνικῶν δύλων δὲν θὰ ματαιώνει σὲ καμιὰ περίττωση «τὴ συμμετοχὴ στὸν πυρηνικὸ ἔξοπλισμὸ» τῆς Δυτικῆς Γερμανίας μέσος στὸ ΝΑΤΟ. Ἐντούτοις, ἡ ἡγειτικὴ διάδα τῆς Σοβιετικῆς Ἔνωσης καὶ μετὰ ἀπ' αὐτὸν δήλωσε πὼς τῶρα

δὲν ὑπάρχει πιὰ κανένα ἐμπόδιο στὸ δρόμο γιὰ τὴν ὑπογραφὴν μᾶς τέτιας συμφωνίας. Αὐτὸς ἰσοδυναμεῖ μὲν μιὰ σιωπηρὴ συγκατάθεση νὰ παραχωρήσουν οἱ ΗΠΑ πυρηνικὰ δύπλα στὴ Δυτικὴ Γερμανία παρὰ τὸ γεγονὸς πώς ή ΕΣΣΔ ἀναλαμβάνει μονόπλευρα ὑποχρέωση νὰ ἔφαρμοσει τὴν μὴ διασπορὰ τῶν πυρηνικῶν δπλων. Αὐτὸς ἀποτελεῖ μιὰ ἐπαισχυντὴ προδοσία τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ τῆς Σοβιετικῆς Ἔνωσης, τῶν λαῶν τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν καὶ τῶν λαῶν δὲν λαοὺς τοῦ κόσμου.

‘Η σοβιετικὴ ἡγετικὴ διμάδα ἰσχυρίζεται, πώς δὲν δὲν ἐπιτευχθεῖ τὴν παροῦσα στιγμὴν μιὰ συμφωνία γιὰ τὴν μὴ πυρηνικὴ διασπορά, δῦλο καὶ περισσότερες χῶρες δὲν ἀποχήσουν πυρηνικὰ δύπλα καὶ ὁ κίνδυνος ἐνὸς πυρηνικοῦ πολέμου δὲν μεγαλώσει αἰσθητά.

‘Αλλά, ἀπὸ ποὺ προέρχεται ὁ κίνδυνος τοῦ πυρηνικοῦ πολέμου; ‘Απὸ τὸν ἀμερικάνικο ἴπτεριαλισμό, ἢ ἀπὸ τὶς χῶρες ποὺ δὲν διαθέτουν πυρηνικὰ δύπλα; Εἶναι φανερό, πώς γιὰ νὰ μεωθεῖ καὶ νὰ ἀπορριφθεῖ ὁ κίνδυνος τοῦ πυρηνικοῦ πολέμου, εἶναι ἀναγκαῖο νὰ ἀντιταχθῶνται στὶς προεπομπές τοῦ πυρηνικοῦ πολέμου τῆς ΗΠΑ καὶ στὸν πυρηνικό τοὺς ἔκβιασμὸν καὶ νὰ ἀγωνισθῶνται γιὰ τὴν πλήρη καὶ δολοκτηρικὴ καταστροφὴ τῶν πυρηνικῶν δπλων καὶ δχι γιὰ τὴν μὴ διασπορά τους.

Τὸ γεγονὸς εἶναι πὼς οἱ ΗΠΑ δὲν είγαν ἀποδεχθεῖ τὴν ἀπαγόρευση τῶν πυρηνικῶν δπλων δταν είχαν τὸ μονοπόλιο. ‘Ακόμα δὲν τὴν ἀποδέχτηκαν δταν ἀπέκτησαν πυρηνικὰ δύπλα μερικὲς χῶρες. Ἡ ἀπαγόρευση τῶν δπλων αὐτῶν δὲν δὲν δυνατὴ παρὰ μόνο δταν γίνονται περισσότερες οἱ χῶρες, ἢ ὄχομα καὶ δῆλος, πὸν νὰ διαθέτουν πυρηνικὰ δύπλα, δταν τὸ πυρηνικὸ μονοπάλιο συντριβεῖ δλοκτηρωτικά. Τὴν παοῦσα στιγμήν, ἐκείνος πὸν ἀντιτάσσεται στὸ ἀναπτύξοντας ὅλλες χῶρες τὸν πυρηνικὸ τοὺς ἔκβιασμό, βοηθεῖ τὶς ΗΠΑ νὰ ὑπερασπίσουν τὸ πυρηνικό τοὺς μονοπάλιο, ἀντὶ νὰ ἀντιτάσσεται στὸν ἀμερικάνικο πυρηνικὸ ἔξοπλισμό, μὴ κάνοντας ἔτοι καμιὰ διάκριση καὶ μτερδεύοντας τὸ δίκιο μὲ τὸ ἄδικο. Μπορεῖ κατ’ αὐτὸς τὸ πρόπτο νὰ μεωθεῖ ὁ κίνδυνος ἐνὸς πυρηνικοῦ πολέμου;

‘Η ἡγετικὴ διμάδα τῆς Σοβιετικῆς Ἔνωσης ἰσχυρίζεται πὼς ἡ ὑπογραφὴ μᾶς συνθήκης γιὰ τὴν μὴ διασπορὰ δὲν ἔται πρωφελῆς γὰρ τὶς μὴ πυρηνικὲς χῶρες. «Φοντίζοντας» γιὰ τὶς χῶρες αὐτές, ἰσχυρίζεται πὼς εἶναι ἀδύνατο πολλὲς χῶρες νὰ κατασκευάσουν ἀποικικὰ δύομες γιατί, κάνοντας αὐτό, θὰ φτώχαιναν. Σύμφωνα μ’ αὐτήν, τὸ καλύτερο δὲν δὲν δημιουργεῖται πώς κατέχει τὸν πυρηνικὸ δύπλα, καὶ τὸν πυρηνικὸ μονοπάλιον καὶ στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ πυρηνικοῦ ἔκβιασμον. Κατέλογος ταῦτα πυρηνικὰ δύπλα, δὲν κινέσικος λαὸς ἐνθαρρύνει συμαντικὰ τὸν ἡρωϊκὸ βιετναμέζικο λαὸ — πὸν διεξάγει σήμερα τὸ πόλεμο ἀντίστασης ἐναγτίον τῆς ἀμερικάνικης ἐπίθεσης καὶ γιὰ τὴν σωτηρία τῆς πατρίδας — καὶ δλοὺς τὸν ἐπαναστατικὸν λαὸν τοῦ κόσμου στὸν ἡρωϊκὸ τοὺς ἀγώνα καὶ προσφέρει μιὰ νέα συνεισφορὰ στὴν ὑπεράσπιση τῆς παγκόσμιας εἰρήνης». Αὐτὴν ἡ ἐπίδραση τῆς Κίνας εἶναι ἀκατανίκητη.

Τί ἀξίωση! ‘Η κάθε γώρα δὲν ἀποφασίσει δὲν δὲν ἀναπτύξει ἢ δχι τὰ πυρηνικὰ δύπλα. Πρὸιν πραγματοποιηθεῖ ἢ δολοκτηρικὴ ἀπαγόρευση καὶ καταστροφὴ τῶν πυρηνικῶν δπλων, κανένας δὲν ἔχει τὸ δικαιούμα νὰ παρεμποδίσει μιὰ δλλη γώρα νὰ ἀποχθῆσει πυρηνικὰ δύπλα. Καμιὰ χώρα δὲν μπορεῖ νὰ συνιερεύεται μὲ ψόφος ἀνώτερου πόδες κατώτερο γιατὶ δὲν διαθέτει ἢ δλλη πυρηνικὰ δύπλα. Πρόσκειται γιὰ μιὰ τυπικὴ ἐκδήλωση τοῦ δόγματος τῆς μεγάλης δύναμης καὶ γιὰ μιὰ ἀπολογητικὴ τῆς πολιτικῆς ἰσχύος τοῦ ἴπτεριαλισμοῦ πὸν κατατάσσει τὶς χῶρες τῆς ὑδρογείου σὲ προστατευόμενες καὶ προστάτιδες, σὲ χῶρες πὸν διαθέτουν πυρηνικὰ δύπλα καὶ θεωρεῖ τὶς χῶρες πὸν κατέχουν τὰ δύπλα αὐτὰ σὰν προνομοῦχες πὸν πρέπει νὰ ἀσκοῦν μιὰ ἐπικυριαρχία, ἐνῶ ἐ-

κεῖνες ποὺ δὲν κατέχουν, σὰν χῶρες πὸν πρέπει νὰ γονατίζουν μπροστά τους. ‘Επιπλέον, δὲν ἀναλαμβάνονταν αὐτὴν ἡ «προστασία» ἀπὸ τὶς ΗΠΑ, τὸ μοναδικὸ ἀποτέλεσμα πὸν δὲν προέκυπτε δὲν δημιουργεῖται ὁ λύκος στὸ μαντόν δὲν αὐτὴν ἡ «προστασία» γινότανε ἀπὸ τὴν σοβιετικὴ ἡγετικὴ διμάδα, τὸ ἀποτέλεσμα πὸν δὲν προέκυπτε, γιὰ τὶς «εὐεργετούμενες» χῶρες δὲν δημιουργεῖται δὲν δημιουργεῖται στὸ έλεος τοῦ σωβινισμοῦ μεγάλης δύναμης. Καὶ στὶς δυὸ περιπτώσεις, μιὰ τέτια «προστασία» δὲν παραβίαζε τὴν κυριαρχία καὶ τὰ συμφέροντα τῶν μὴ πυρηνικῶν χωρῶν καὶ δὲν ἔρχεται τοὺς λαοὺς τους στὴν ὑποδούλωση.

‘Η σοβιετικὴ ἡγετικὴ διμάδα ἔχει δηλώσει πολλὲς φρόδες πὼς ὁ ἀμερικάνικος ἐπιθετικὸς πόλεμος στὸ βιετνάμ ἐμποδίζει τὴν συνεργασίαν ἀνάμεσα στὶς ΗΠΑ καὶ στὴν ΕΣΣΔ. Αὐτὸς εἶναι ἔνα καθαρὸ καὶ χοντρὸ φέμια. Στὴν πραγματικότητα, ἡ σοβιετικὴ ἡγετικὴ διμάδα δχι μόνο δὲν ἔπαψε νὰ συνεργάζεται μὲ τὶς ΗΠΑ στὸ βιετναμέζικο πόδηλημα, παρέχοντάς τους ἔτοι μιὰ πολύτιμη βοήθεια, ἀλλὰ ἔχει συσσωρεύσει πολλὲς πολιτικὲς συναλλαγές μαζί τους. Τὸ γεγονός πὼς ἡ σοβιετικὴ ἡγετικὴ διμάδα ἔπιθυμει νὰ κλείσει ἐσπεύσμενα μιὰ συμφωνία μὲ τὶς ΗΠΑ γιὰ τὴν ἀπορροτὴ τῆς διάδοσης τῶν πυρηνικῶν δπλων, τὴν στιγμὴν πὸν οἱ ΗΠΑ δὲν παύουν νὰ ἐπεκτείνουν τὸν ἐπιθετικὸ τοὺς πόλεμο στὸ βιετνάμ, ἀποκαλύπτει περισσότερο τὸν ποταπὸ καρακτῆρα τῆς διπόδωσης φεύτικης υποστήκουες τους στὸ βιετνάμ σὰν μιὰ πραγματικὴ προδοσία τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ.

Τὸ ἀπαίσιο παξάρεμα ἀνάμεσα στὶς ΗΠΑ καὶ στὴν ΕΣΣΔ γιὰ τὴν ἀποκαλούμενη συμφωνία γιὰ τὴν μὴ διάδοση τῶν πυρηνικῶν δπλων ἀποτελεῖ ἀναπόσταστο μέρος τῆς πλατεῖας ἀντικινέζηκης συνωμοσίας τους. ‘Τοτερα ἀπὸ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκτόξευση ἀκεντικού τηλεκατευθυνομένου πυραύλου, ἡ ἐπιθυμία τους γιὰ τὸ κλείσιμο τῆς συμφωνίας ἔγινε πιὸ φλογερή γιὰ νὰ περιορίσουν τὴν ἐπίδραση τῆς Κίνας. ‘Αλλὰ αὐτὸς δὲν δὲν δὲν τὸν χοησμεύεται σὲ τίποτα. ‘Η ἀνακοίνωση τοῦ πρακτορείου «Νέα Κίνα», τῆς 27 Οκτωβρίου, ὑπόγοραμμιζε: «Ἄν η Κίνα διαπατθεῖ τὸν πυρηνικό τῆς ἔξοπλισμό, τὸ κάνει ἀκριβῶς γιὰ νὰ ἀντιταχθεῖ στὴν ἀμερικανοσοβιετικὴ συμμαχία πὸν ἀποσκοπεῖ στὴν ἐξαστάλιση τοῦ πυρηνικοῦ μονοπάλιον καὶ στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ πυρηνικοῦ ἔκβιασμον. Κατέλογος ταῦτα πυρηνικὰ δύπλα, δὲν κινέσικος λαὸς λαὸς ἐνθαρρύνει συμαντικὰ τὸν ἡρωϊκὸ βιετναμέζικο λαὸ — πὸν διεξάγει σήμερα τὸ πόλεμο ἀντίστασης ἐναγτίον τῆς ἀμερικάνικης ἐπίθεσης καὶ γιὰ τὴν σωτηρία τῆς πατρίδας — καὶ δλούς τὸν ἐπαναστατικὸν λαὸν τοῦ κόσμου στὸν ἡρωϊκὸ τοὺς ἀγώνα καὶ προσφέρει μιὰ νέα συνεισφορὰ στὴν ὑπεράσπιση τῆς παγκόσμιας εἰρήνης». Αὐτὴν ἡ ἐπίδραση τῆς Κίνας εἶναι ἀκατανίκητη.

‘Η Κίνα συνεχίζει τὴν ἀνάπτυξη τῶν πυρηνικῶν τῆς δπλων. ‘Άλλα δὲν δεωρίσουμε ποτὲ πὼς αὐτὸς δὲν μιᾶς ἔδινε προνόμια. Πολεμόσαμε, πολεμάμε καὶ δὲν πολεμήσουμε σταθερά τὸ δόγμα τῆς μεγάλης δύναμης. ‘Τποστοίζουμε, ὑποστηρίζουμε καὶ δὲν ὑποστηρίζουμε πὼς δῆλος οἱ χῶρες τοῦ κόσμου, εἶναι ἵσες, μεγάλες ἢ μικρές, πυρηνικὲς ἢ δχι. Σ’ αὐτὴν τὴν ἀποκαλούμενη συμφωνία γιὰ τὴν μὴ διάδοση τῶν πυρηνικῶν δπλων ποὺ στεοεῖ τὶς μὴ πυρηνικὲς χῶρες ἀπὸ τὰ δικαιώματα τοὺς καὶ ἔσχεται σὲ ἀντίθεση μὲ τὰ συμφέροντα τῶν λαῶν τοῦ κόσμου, ἔμεις δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ τὴν δενθοῦμε. Θὰ δουλέψουμε ἀποφασιστικά, μαζὶ μὲ τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου, γιὰ νὰ ἀντιταχθοῦμε στὸν πυρηνικὸ ἔκβιασμο, γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῆς δλοκτηρωτικῆς ἀπαγόρευσης καὶ καταστροφῆς τῶν πυρηνικῶν δπλων.

Οι κινέζοι ἀγρότες

στὸ δρόμο ποὺ χάραξε ὁ Πρόεδρος Μάο

—Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς 10ης ἑπετείου τῆς ἔκδοσης τοῦ ἔργου «Η Σοσιαλιστική Ἐξέγερση στὴν κινέζικη ὑπαίθρῳ», ποὺ συντάχθηκε κάτω ἀπὸ τὴν προσωπικὴ καθοδήγηση τοῦ προέδρου Μάο καὶ τέθηκε σὲ κυκλοφορία ἐδῶ καὶ δέκα χρόνια —ίδιαίτερα ὁ πρόλογος τοῦ βιβλίου καὶ τὰ εἰσαγωγικά σημείωματα σὲ πάνω ἀπὸ ἕκατὸ δύοδα, συντάχθηκαν ἀπὸ τὸν πρόεδρο Μάο — ἀποτελεῖ ἔνα πανίσχυρο ἰδεολογικὸ δόγμα ποὺ διδηγεῖ καὶ ἐνθαρρύνει τὶς ἐκατοντάδες ἐκατομμύρια τῶν κινέζων ἀγροτῶν νὰ πάρουν τὸ σοσιαλιστικὸ δόγμα.

Σ Η Μ Ε Ι Ω Μ Α

«Η Σοσιαλιστικὴ Ἐξέγερση στὴν κινέζικη ὑπαίθρῳ», ποὺ συντάχθηκε κάτω ἀπὸ τὴν προσωπικὴ καθοδήγηση τοῦ προέδρου Μάο καὶ τέθηκε σὲ κυκλοφορία ἐδῶ καὶ δέκα χρόνια —ίδιαίτερα ὁ πρόλογος τοῦ βιβλίου καὶ τὰ εἰσαγωγικά σημείωματα σὲ πάνω ἀπὸ ἕκατὸ δύοδα, συντάχθηκαν ἀπὸ τὸν πρόεδρο Μάο — ἀποτελεῖ ἔνα πανίσχυρο ἰδεολογικὸ δόγμα ποὺ διδηγεῖ καὶ ἐνθαρρύνει τὶς ἐκατοντάδες ἐκατομμύρια τῶν κινέζων ἀγροτῶν νὰ πάρουν τὸ σοσιαλιστικὸ δόγμα.

‘Ο πρόεδρος Μάο ἔχει πεῖ: «Τὸ μεγάλο πρόβλημα, εἶναι ἡ διαπαιδαγώγηση τῶν ἀγροτῶν». Γιὰ πολὺν καιῷ μετὰ τὸ μετασχηματισμὸ τῆς ἀτομικῆς οἰκονομίας σὲ συλλογικὴ οἰκονομία, ἡ ἐπίδραση τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας καὶ ἡ αὐθόνημητη τάση πρὸς τὸν καταταλιμὸν ἀπάρχοντα ἀκόμα ἀνάμεσα στοὺς ἀγρότες. Αὐτὴ ἡ ἐπιβίωση «ἀπατεῖται ἀπὸ μᾶς, τὸν κομμουνιστές, νὰ διαπαιδαγωγήσουμε ὑπουρετικὰ τὶς μεγάλες μᾶζες τῶν ἀγροτῶν —ποὺ εἶναι ἀκόμα φορτωμένες μὲ ἔνα μεγάλο ἀριθμὸ συνηθειῶν καὶ ἰδεῶν τῆς παλιᾶς κοινωνίας— καὶ νὰ τὸν ἔξηγήσουμε μὲ ζωτανὰ λόγια αὐτὸ ποὺ προσδοῦν νὰ καταλάβουν εὕκολα».

«Η πολιτικὴ δουλειὰ εἶναι ζωτικὴ γιὰ κάθε δουλειά μας στὸν οἰκονομικὸ τομέα». Αὐτὴ ἡ διάσημη δέση διατυπώθηκε, ἐδῶ καὶ δέκα χρόνια, σ’. ἔνα εἰσαγωγικὸ σημείωμα στὸ βιβλίο αὐτό, ἀπὸ τὸν πρόεδρο Μάο, ποὺ ὑπογράψιε πάνω στὶς ἀγροτικὲς περιοχές, «τὸ βασικὸ καθῆκον τῆς πολιτικῆς δουλειᾶς εἶναι νὰ ἐντυπώνει ἀκατάπαυστα τὶς σοσιαλιστικὲς ἰδέες ἀνάμεσα στὶς ἀγροτικὲς μᾶζες καὶ νὰ κριτικάρει τὶς καπιταλιστικὲς τάσεις». Μὲ ἄλλα λόγια, πρόκειται γιὰ τὴν ἔξιλεψη τῆς ἀστικῆς ἰδεολογίας καὶ τὴν ἐμφύτευση τῆς προλεταριακῆς ἰδεολογίας, τὴν ἔξιλεψη τῆς ἀντιληφῆς τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἐμφύτευση σ’ αὐτὸ τῆς ἀντιληφῆς τῆς παλλαϊκῆς ἰδιοκτησίας.

Πῶς θὰ διαπαιδαγωγήσουμε τὸν ἀγρότες; Πῶς θὰ τὸν ἐντυπώσουμε τὶς σοσιαλιστικὲς ἰδέες; ‘Η καλύτερη μέθοδος εἶναι νὰ ἀκολουθήσουμε τὸ παράδειγμα τοῦ Λαϊκοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Στρατοῦ, νὰ μελετήσουμε καὶ νὰ ἐφαρμόσου-

με μὲ δημιουργικὸ τρόπο τὸ ἔργο τοῦ προέδρου Μάο σύμφωνα μὲ τὶς δδηγίες τοῦ σύντροφου Λίν Πιάο.

Σὲ συντονισμὸ μὲ τὸ κίνημα σοσιαλιστικῆς διαπαιδαγώγησης, δηλαδὴ τὸ κίνημα τῶν «τεσσάρων ἔξυγιάνσεων» ποὺ ἀναπτύχθηκε στὶς πλατείες ἀγροτικὲς περιοχὲς τὰ τελευταῖα χρόνια, ἡ μελέτη καὶ ἡ δημιουργικὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἔργων τοῦ προέδρου Μάο πήραν μιὰ δημητικὴ ἄνοδο, πρόγμα ποὺ εὐνόησε σημαντικὰ τὴν ἐπαναστατικούση τῆς ἰδεολογίας τῶν ἀγροτικῶν κοινοτήτων καὶ ἔδωσε ἀμεσα ἀποτελέσματα στὰ τρία μεγάλα ἐπαναστατικὰ κινήματα: ταξικὴ πάλη, πάλη γιὰ τὴν παραγωγὴ καὶ τὴν ἐπιστημονικὴ ἔρευνα.

Οἱ ἀγρότες ἀποτελοῦν τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ πληθυσμοῦ μας καὶ τοὺς πιὸ ἴσχυροὺς καὶ τοὺς πιὸ σταθεροὺς σύμμαχους τοῦ προλεταριάτου. ‘Οφελλούμε νὰ ἀναπτύξουμε περισσότερο τὸ κίνημα γιὰ τὴ μελέτη καὶ τὴ δημιουργικὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἔργων τοῦ προέδρου Μάο ἀνάμεσα στὶς λαϊκὲς μᾶζες καὶ γιὰ νὰ γίνει· καθέται λαϊκὴ ἀγροτικὴ κοινότητα ἔνα μεγάλο σχολεῖο τῆς σκέψης τοῦ Μάο Τσὲ-τούνγκ. “Οταν οἱ ἐκατοντάδες ἐκατομμύρια ἀγρότες ἔξοπλιστοῦν στέρεα μὲ τὴ σκέψη τοῦ Μάο Τσὲ-τούνγκ καὶ κάνουν νέες προσδόους στὴν ἐπαναστατικούση τῆς ἰδεολογίας τους, δχι μονάχα θὰ ἐπιφέρουν φιλικές ἀλλαγὲς στὴν ὅψη τῆς ὑπαίθρου, ἀλλὰ ἐπίσης θὰ συμβάλλουν σημαντικὰ στὴ νέα ἄνοδο τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης καὶ τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησης σὲ δλη τὴν χώρα.

Η ΣΤΝΤΑΞΗ ΤΗΣ «ΛΑ·Ι·ΚΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ»

Δέκα χρόνια πέρασαν ἀπὸ τὴν ἐμφάνιση, τὸ 1956, τῆς «Σοσιαλιστικῆς Ἐξέγερσης στὴν κινέζικη ὑπαίθρῳ», ποὺ συντάχθηκε κάτω ἀπὸ τὴν προσωπικὴ καθοδήγηση τοῦ προέδρου Μάο. Στὴ διάρκεια αὐτῶν δέκα χρόνων, σηκώνοντας ψηλὰ τὴ μεγάλη κόκκινη σημαία τῆς σκέψης τοῦ Μάο Τσὲ-τούνγκ καὶ ἀκολουθώντας τὶς δδηγίες τοῦ προέδρου Μάο, οἱ πλατείες μᾶζες τῶν κινέζων ἀγροτῶν προχώησαν σταθερὰ στὸ δόγμα τῆς κολλεκτιβούσης: ἔκαναν νὰ προχωρήσει μὲ γιγάντια βήματα ὅλη ἡ ὑπαίθρος καὶ πραγματοποίησαν σημαντικὲς καὶ βαθείες ἀλλαγὲς τόσο στὸ πνευματικὸ μέτωπο ὅσο καὶ στὸ θλικὸ μέτωπο.

Στὴ διάρκεια τοῦ πρώτου ἔξαμήνου τοῦ 1955, ὅταν οἱ ἀγροτικὲς μᾶζες ἀπαντώντας στὴν ἔκκληση τοῦ προέδρου Μάο δραγανώθηκαν δραστήρια καὶ σὲ στιγμὴς ποὺ μιὰ ἴσχυρὴ ἄνοδος τοῦ ἀγροτικοῦ συνεταιριστικοῦ κινήματος εἶχε

τῶν ἔργων τοῦ προέδρου Μάο, ἡ πολιτικὴ δουλεὶα στὴν ὑπαιθρὸν ἔγινε ὅλο καὶ περισσότερο δραστήρια καὶ ἡ ἡθικὴ φυσιογνωμία ὅλης τῆς ἀγροτικῆς κοινωνίας γνώσιε μιὰ ἀλλαγὴ ἐνὸς πλατεύματος καὶ ἐνὸς βαθέματος χωρὶς προηγούμενο.

Ἐδῶ καὶ δέκα χρόνια στὸ εἰσαγωγικὸ τοῦ σημείωμα στὰ δυὸ ἄρθρα τοῦ ἴδιου ἔργου, ὁ πρόεδρος Μάο ἐπαίνεσε τὸν ἀγροτικὸ συνεταιρισμὸ τοῦ Βάνγκ-Κόνο-φάν, τοῦ διαιρεόσιματος Τσονενχουά τῆς ἐπαρχίας Χοτέΐ, γιὰ τὸ πνεῦμα «λιτότητάς» του, πνεῦμα ποὺ ἐδηλώθησε στὴ καθοδήγηση τῶν ὑποδέσεών του μὲ γοηγοράδα καὶ οἰκονομία. Ἔγραψε: «Γιατί τὰ 600 ἑκατομμύρια αὐτὸν τοῦ πνεύματος «λιτότητας», δὲν ἔδει μπορέσουν νὰ δημιουργήσουν σὲ μερικὲς δεκαετίες καὶ μὲ τὶς δικές του προσπάθειες μιὰ σοσιαλιστικὴ χώρα πλούσια καὶ δυνατή;» Αὐτὲς οἱ λέξεις ἐνεθάρρυναν ἥσηρα τοὺς ἀγρότες ὅλης τῆς χώρας στὴν θέληση τους νὰ μπούν στὸ δρόμο τῆς κολλεκτιβίστικης εὐημερίας καὶ ν' ἀναπτύξουν, παλεύοντας πάνω ο' αὐτό, τὴν σοσιαλιστικὴ ἀγροτικὴ οἰκονομία. Στὴ διάρκεια αὐτῶν τῶν δέκα χρόνων ποὺ πέρασαν, αὐτὸ τὸ πνεῦμα «λιτότητας» ἀναπτύχθηκε σημαντικὰ μέσα σ' ὅλες τὶς ἀγροτικὲς περιοχὲς τῆς Κίνας.

Τὸ ἐπαναστατικὸ πνεῦμα —εὔπιστοσύνη στὸν ἕαντρο σου καὶ ἐπίμονο ἀγώνα— ποὺ ἐκδηλώθηκε ἀπὸ τὶς ἀγροτικὲς μονάδες τύπου Τατούι σὲ διάφορες περιοχές, εἶναι ἀκριβῶς μιὰ ἀνάπτυξη τοῦ πνεύματος «λιτότητας».

Κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδραση αὐτοῦ τοῦ ἐπαναστατικοῦ πνεύματος, διαπιστώθηκε μιὰ ἀναδοση στὸ 1958 στὴν ὕπαιθρο σὲ ἔθνικὴ κλίμακα γιὰ τὴν ἐντατικὴ οἰκοδόμηση ὅδραντικῶν ἔργων. Λίγο κατόπιν, οἱ λαϊκὲς κοινότητες ἔπερασαν τὶς τρομεοὲς δυσκολίες ποὺ προξενήθηκαν σὲ τοῖα συνεχῆ χρόνια ἀπὸ τὶς φυσικὲς θεομηνίες καὶ ἀπεκατέστησαν οργαδαῖα τὴν ἀγροτικὴ παραγωγὴ καὶ τὴν ἀνέπτυξαν. Ἀμέσως μετά, ἐπιχειρήθηκε σὲ μεγάλη κλίμακα ἡ βελτίωση τῶν ἀγρῶν, ἔδοσαν κανονικὴ καὶ ὑψηλὴν παραγωγὴ καὶ βελτιώθηκαν σὲ πολλὰ μέρη. Ἔτοι ἔγιναν ἀξιοσημείωτες ἀλλαγὲς σὲ πολλὲς περιοχές.

Μέσα σὲ δέκα χρόνια, «ὁ συνεταιρισμὸς τῆς λιτότητας» —ὅ συνεταιρισμὸς τοῦ Βάνγκ-Κόνο-φάν, ἡ σημειωνὴ μπρογκάντα Σιπού τῆς λαϊκῆς κοινότητας Κιενμίνγκ— πήρε μιὰ ἄλλη διψή. Σημάνοντας ψηφὰ τὴν κόκκινη σημαία τῆς σκέψης τοῦ Μάο Τσὲ-τούνγκ, τὰ μέλη του μετέβαλαν τὴν φύση τῶν δικῶν τους χεριῶν καὶ τὰ ἄγονα χωράφια ἔγιναν ἀπέραντες εὑρφορεῖς ἔκτασεις.

Κατασκευάζοντας ὅδραντικὰ ἔργα σὲ μεγάλη κλίμακα, ἔφτιαξαν μιὰ ἀφεδρεία, τὴν λίμνην Κιενμίνγκ καὶ πολλὰ μικρὰ ὅδραντικὰ ἔργα, ἀνεβάζοντας σὲ 10 χρόνια τὴν ἀρδεσσιμὴ ἐπιφάνεια ἀπὸ 20 μ. περίπου σὲ 800 στόμερα. Ἐπιπλέον μετέβαλαν τὰ ἄγονα βουνά καὶ τὰ ἀμμώδη ἀκαλλιέργητα ἐδάφη καὶ ἀναδάσωσαν πάνω ἀπὸ 4.000 μ. Ἀπὸ τὴν ἀρχή, διανεταιρισμὸς δὲν ήταν αὐτάρκης γιὰ ἔνα χρόνο παρὰ κατὰ τὰ δυὸ τρίτα. Σήμερα, ἡ μπρογκάντα κατέχει 79 μεγάλα ξῶα (βόδια, ἄλογα, μουλάρια καὶ γαϊδονόφια), 12 αὐτοκινήταμαξες, δεκάδες κειλάμαξες, ἀγροτικὰ ἔργαλεῖα καινούργιας ἐφενδυσης καὶ ἡλεκτρικὸ ἔξοπλισμὸ σὲ μεγάλη ποσότητα. Ὁπως τὸ Κιενμίνγκ, ἡ δψή ἐνὸς μεγάλου ἀριθμοῦ περιοχῶν τῆς χώρας γνώσιε ἀξιοσημείωτες ἀλλαγές. Τὰ κοινωνία τῆς μικρῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας ἡ ὑποία παρεμπόδιζε τὴν ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων περιορίστηκαν καὶ ἡ βελτίωση τῶν ἀγρῶν, ποὺ πραγματοποιήθηκε μὲ τὴν νέα ἀγροτικὴ, σοσιαλιστικὴ οἰκονομία καὶ σὲ μεγάλη ἔκταση, ἐπέτρεψε διμαλὴ καὶ ὑψηλὴν ποσούμενη ποσειδία κάθε χρόνο.

Στὶς εἰσαγωγικές του σημειώσεις, ὁ πρόεδρος Μάο ἔδοσε πολλὲς καὶ σημαντικές ὁδηγίες στὸ θέμα τῆς διόρθωσης καὶ τῆς σταθεροποίησης τῆς κολλεκτιβίστικης οἰκονομίας, τῶν ἀρ-

χῶν καὶ τῆς πολιτικῆς ποὺ ἀφορᾶ τὴν παραγωγὴ καὶ τὴν οἰκοδόμησην καὶ μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἄλλα προβλήματα ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴν οἰκοδόμησην μᾶς νέας καὶ σοσιαλιστικῆς ὑπαίθρου. Σ' αὐτὲς τὶς σημειώσεις, ὁ πρόεδρος Μάο ὑπογράμμιξε ὅτι «οἱ μᾶζες κρύβουν ἀπέραντο ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὸ σοσιαλισμὸ» καὶ ὅτι «ἀνάρχει ἔνα μεγάλο ἰσχυρὸ δυναμικὸ μέσα στὶς ἀγροτικὲς μᾶζες». Ἐπίσης ὑπογράμμιξε ὅτι: «Ο σοσιαλισμὸς δχι μόνο ἀπελευθέρωστε τοὺς Ἕγαζόνενους καὶ τὰ μέσα παραγωγῆς ἀπὸ τὴν παλιὰ κοινωνία, ἀλλὰ ἐπίσης ἀπελευθέρωσε τεράστιους τομεῖς τῆς φύσης ποὺ ήταν ἀδύνατο νὰ ἐκπεταλεύσουν. Οἱ λαϊκὲς μᾶζες εἶναι προκινημένες μὲ ἀπεριόριστη θημιούργικὴ δύναμη. Εἶναι ἵκανες νὰ δογματώσουν καὶ νὰ κατευθύνουν τὶς προσπάθειές τους ποδὸς βλους τοὺς τομεῖς καὶ σ' ὅλους τοὺς κλάδους μέσα στοὺς διοίους πυροφόρουν νὰ ἀναπτύξουν τὴν δραστηριότητά τους.

Μπροστὸν νὰ πραγματοποιήσουν σὲ πλάτος καὶ σὲ βάθος τὸ καθηκόν τῆς παραγωγῆς καὶ νὰ δημιουργήσουν ἔνα αὐξανόμενο ἀριθμὸ ἔργων γιὰ τὸ καλό της». Ἐφαρμόζοντας τὰ διδάγματα τοῦ προέδρου Μάο, τὰ χωριά, ἑδῶ καὶ δέκα χρόνια, κινητοποίησαν πλαστὰ τὶς μεγάλες ἀγροτικὲς μᾶζες, δινοντάς τους μεγάλη ἐπιστοσύνη καὶ διέξodo στὸν ἐνθουσιασμὸ τους καὶ στὸ δημιουργικὸ τους πνεῦμα. Ἐνεργώντας σύμφωνα μὲ τὰ διδάγματα τοῦ προέδρου Μάο, πραγματοποιήσαν σὲ πλάτος καὶ σὲ βάθος τὸ καθηκόν τῆς παραγωγῆς κάτω ἀπὸ μιὰ ἐπιμελημένη διεύθυνση καὶ μὲ δογματωμένο τρόπο. Γι' αὐτὸ πραγματοποιήθηκε μιὰ γενικὴ ἀνάπτυξη τῆς παραγωγῆς στὴν ἀγροτικὴ οἰκονομία, στὴ δασοκούμια, στὴν κτηνοτροφία, στὶς ἐπικουρικὲς ἀσχολίες καὶ στὸ ψάρεμα. «Ἐνας μεγάλος ἀνοιθμὸς λαϊκῶν κοινοτήτων, αὐτὰ τὰ τελευταῖα χούνια, ἀνέπτυξαν μικρὲς βιομηχανίες —κυρίως μεταποτῆς τῶν ιτιών προϊόντων σὲ βιομηχανικὰ προϊόντα— καὶ πέτυχαν ἔτσι νὰ πλατύνουν τὸ τομέα τῆς δραστηριότητας τῆς παραγωγῆς καὶ ν' αὐξήσουν τὴν εὐημερία τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας. Μετὰ ἀπὸ τὴν βαθμαία ἀνάπτυξη τῆς μηχανοτοίκης τῆς ἀγροτικῆς καλλιέργειας, ἡ ἀγροτικὴ οἰκονομία σὸν σύνολο τῆς ἔγινε ὅλο καὶ περισσότερο ποὺ εὐπορεῖ καὶ διαπιστώθηκε μιὰ ἥσηρη πρόσοδος στὸν ἐκπολιτισμὸ τῶν ἀγροτικῶν περιοχῶν.

Μετὰ ἀπὸ αὐτὸ τὸ μεγάλο μετασχηματισμὸ ὅλης τῆς κινέζικης ὑπαίθρου —τὴν θημιούργια τῶν συνεταιρισμῶν καὶ τῶν λαϊκῶν κοινοτήτων— αὐτὰ τὰ τελευταῖα δέκα χρόνια, ἡ ἡθικὴ φυσιογνωμία τοῦ λαοῦ ἀλλαξεῖ σημαντικὰ καὶ σὲ εἰπιγειούσεις τῆς κολλεκτιβίστικης οἰκονομίας ἀναπτύχθηκαν κατὰ ὑγίη τρόπο. Θυμωύενοι τὴν πεῖρα τῶν δέκα προηγούμενων γερόνων καὶ τὰ διδάγματα τοῦ προέδρου Μάο, καὶ κυρίως αὐτὰ ποὺ περιέχονται στὸ ἄρθρο «Ἡ ἀνοδος τοῦ σοσιαλισμοῦ στὴν κινέζικη ὑπαίθρῳ» οἱ μᾶζες τῶν μελῶν καὶ τῶν στελεχῶν τῶν κοινοτήτων εἶναι βαθειά πεπεισμένες ὅτι κάθε ἐπιτυχία ποὺ είλαν αὐτὰ τὰ χρόνια πάνω στὸ δόμο τῆς κολλεκτιβοτοίκης ήταν μιὰ νίκη τῆς σκέψης τοῦ Μάο Τσὲ-τούνγκ.

Σέβονται λοιπὸν καὶ ἐκτιμοῦν ἀκόμη περισσότερο τὸν πρόεδρο Μάο Τσὲ-τούνγκ καὶ τὴν σκέψη τοῦ Μάο Τσὲ-τούνγκ καὶ τοὺς ἔχουν ἀπόλυτη ἐπιστοσύνη. Πάνω σ' αὐτὴ τὴ βάση, τὸ μαζικὸ κίνημα γιὰ τὴ μελέτη καὶ τὴν δημιουργικὴ έφαρμογὴ τῶν ἔργων τοῦ προέδρου Μάο ἔφθασε σ' ἔνα ψηλὸ ἐπίπεδο χωρὶς προηγούμενο στὴν κινέζικη ὑπαίθρῳ καὶ ἐμφανίσθηκε μιὰ καινούργια κατάσταση. Τὸ νὰ μελετᾶς τὰ ἔργα τοῦ προέδρου Μάο, ν' ἀκολουθεῖς τὰ διδάγματά του καὶ νὰ ἐνεργεῖς σύμφωνα μὲ τὶς δόηγίες του, ἔγινε ἡ γλῶσσα καὶ ἡ δοάση ὅλου τοῦ λαοῦ. Οἱ ἐκατοντάδες τῶν ἔκατονμυρίων μελῶν καὶ στελεχῶν τῶν κοινοτήτων εἶναι ἀποφασισμένα νὰ ἐξακολουθήσουν ν' ἀναπτύξουν δαρραλέα στὴν οἰκοδόμηση μᾶς καινούργιας καὶ σοσιαλιστικῆς ὑπαίθρου κάτω ἀπὸ τὴ μεγάλη κόκκινη σημαία τῆς σκέψης τοῦ Μάο Τσὲ-τούνγκ.

ΤΟ ΠΕΜΠΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ*

Την 1 Νοεμβρίου, συνήλθε στα Τίρανα, τὸ 50 συνέδριο τοῦ Κόμματος 'Εργασίας τῆς 'Αλβανίας. Μὲ πρόσκληση τοῦ Κόμματος 'Εργασίας 'Αλβανίας, πήραν μέρος στὸ διάδρομο ἀντιπρόσωποι 29 κομμουνιστικῶν καὶ ἐργατικῶν κομμάτων, καὶ μαρξιστικῶν-λενινιστικῶν δραγανώσεων ἀπὸ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου.

Συγκεκριμένα:

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Κάνγκ Σένγκ, μέλος τῆς Μόνιμης 'Επιτροπῆς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου καὶ τῆς Γραμματείας τῆς Κ.Ε., καὶ τὸν Λί Σιέν-νιέν, μέλος τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου καὶ τῆς Γραμματείας τῆς Κ.Ε. τοῦ Κόμματος.

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ Κόμματος 'Εργαζούμενων τοῦ Βιετνάμ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Χοάνγκ Βάν Χοάν, μέλος τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Κόμματος.

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ Κόμματος 'Εργασίας τῆς Κορέας μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Λίν Γιάνγκ Χό, μέλος τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς.

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ρουμανίας, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Κονσταντίνο Ντράγκα, μέλος τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς.

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ 'Εθνικοῦ 'Απελευθερωτικοῦ Μετώπου τοῦ Νοτίου Βιετνάμ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Τζάν Βάν Θού, μέλος τῆς 'Επιτροπῆς τῆς Περιοχῆς Τζάνγκ Μπό, τοῦ Μετώπου.

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος 'Ινδονησίας μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Γιουσούφ 'Αντιτορός, μέλος τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου καὶ Βοηθὸς Γενικὸς Γραμματέα τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς.

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Νέας Ζηλανδίας μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ράις Νιούνες, μέλος τῆς Πολιτικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ 'Εθνικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κόμματος.

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Βιρμανίας.

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Μαλαισίας.

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Βελγίου μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ζάχ Γκριπά, Γραμματέα τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Κόμματος.

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Βραζιλίας μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Μπενεντίτο ντε Καρβάλο, μέλος τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Κόμματος.

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Αύστρα-

(*) Τὰ κείμενα ποὺ δημοσιεύονται ὅπως καὶ ἡ σχετικὴ περιγραφὴ ἔχουν μεταφρασθεῖ ἀπὸ τὸ «Pekin Information» No 46 καὶ 47.

λας (Μ.Α.) μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Χέρμαν "Ἐντοραντ Ο'Σάλιβαν, μέλος τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Κόμματος.

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Περού.

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ Κόμματος τῆς Σοσιαλιστικῆς 'Επανάστασης τοῦ Λιβάνου μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Γιουσέφ Μουμπάρακ, Πρόεδρο τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Κόμματος.

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κεϋλάνης μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ναγκαλίνγκαμ Σανμουγκαθάσαν, μέλος τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου καὶ τῆς Γραμματείας τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Κόμματος.

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κολομβίας (Μ.Α.) μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Γιόργκε Ρεστρέτο, μέλος τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Κόμματος.

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ 'Επαναστατικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τοῦ Σουδάν μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Μοχαμέντ, Πρότο Γραμματέα τοῦ Κόμματος.

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Μαρξιστικοῦ-Λενινιστικοῦ Κόμματος τοῦ 'Ισπριερού μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Γκουΐλέρμο Ράμος, μέλος τῆς 'Εθνικῆς Γραμματείας τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Κόμματος.

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Βολιβίας μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν "Οσκαρ" Ζαμόρα, μέλος τῆς Γραμματείας τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Κόμματος.

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ 'Επαναστατικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Χίλης μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Γιόργκε Ντίας, μέλος τῆς Γραμματείας τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς.

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ Μαρξιστικοῦ-Λενινιστικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Ιταλίας μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Φόσκο Ντινούστι, Γενικὸς Γραμματέα τοῦ Κόμματος.

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ Κομμουνιστικοῦ (Μαρξιστικοῦ-Λενινιστικοῦ) Κίνηματος τῆς Γαλλίας μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ραϋμόντ Καζά, μέλος τῆς Γραμματείας καὶ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ Κίνηματος.

'Η ἀντιπροσωπεία τῆς 'Οργάνωσης Μαρξιστῶν-Λενινιστῶν τῆς Ανδοτίας μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Φράντς Στρόμπλ, πρόεδρο τῆς 'Οργάνωσης, καὶ

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ Κόμματος 'Εργαζούμενων τῆς 'Αίτης μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ζύλ Λεούδη, μέλος τῆς Γραμματείας τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Κόμματος.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν μαρξιστικῶν-λενινιστικῶν δραγανώσεων τῆς 'Ελβετίας, τῆς Πορτογαλίας, τῶν Κάτω Χωρῶν, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῶν ΗΠΑ παρέστησαν στὸ συνέδριο σὰν παρατηρητές.

'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος 'Ιαπωνίας μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Καζτά, μέλος τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Κόμματος, ἔφθασε στὰ Τίρανα τὸ μεσημέρι καὶ παρακολούθησε τὴν ἀπογεμνωτικὴν συνεδρίασην.

'Ο 'Εμβέρο Χότζα, Πρότος Γραμματέας τῆς Κεντρικῆς

'Επιτροπής του Κόμματος 'Εργασίας 'Αλβανίας κάτω από τις δερμές έπευφημίες των συνέδρων, και των μελών των άντιπροσωπειών παρουσίασε την "Έκθεση Δράσης της Κεντρικής 'Επιτροπής του Κόμματος 'Εργασίας 'Αλβανίας.

Τη δεύτερη μέρα του συνεδρίου, δ Κάνγκ Σένγκ, άρχηγός της άντιπροσωπείας του Κομμουνιστικού Κόμματος Κίνας, διάβασε το χαιρετιστήριο μήνυμα της Κεντρικής 'Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Κίνας και το μήνυμα με την ύπογραφή του. Προσδόκων Μάρι Τσε-τούνγκ και άπηνθινο χαιρετισμό στο 5ο συνέδριο του Κόμματος 'Εργασίας 'Αλβανίας.

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΜΗΝΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΜΑΟ ΤΣΕ-ΤΟΥΝΓΚ ΣΤΟ 5Ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

'Αγαπητοί σύντροφοι,

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Κίνας και ο κινέζικος λαός άπευθύνουν τους πιο θερμούς τους χαιρετισμούς στο 5ο συνέδριο του Κόμματος 'Εργασίας 'Αλβανίας.

Εύχόμαστε κάθε έπιτυχία στο συνέδριο σας.

Κυκλωμένο από διεθνείς πλευρούς από τον Ιμπεριαλισμό και το σύγχρονο φεβιζιονισμό, το ξενοδόχο Κόμμα 'Εργασίας 'Αλβανίας, με τη σύντροφο 'Εμβέρ Χότζα έπικεφαλής του, κατέραινε σταθερά και όψηνε ψηλά την κόκκινη έπαναστατική σημαία του μαρξισμού-λενινισμού.

'Ο ήρωικός άλβανικός λαός έχει γίνει ο μεγάλος φάρος του σοσιαλισμού στην Εύρωπη.

'Η φεβιζιονιστική ήγετική κλίκα της Σοβιετικής "Ενωσης, η τιτοϊκή κλίκα της Γιουγκοσλαβίας και οι άλλες κλίκες των άποστατών και των «άπεργοσπαστών» κάθε είδους δὲν είναι παρά θλιβεροί άμμοιφοι μπροστά σε σᾶς πού είσαστε ένα πανίφηλο βουνό πού η κορυφή του χάνεται μέσα στα σύννεφα. Αύτοι είναι οι θαλέδες και σχυρένοι άνθρωποι πού υποκλίνονται μπροστά στον ίμπεριαλιστής και σεις είσαστε άτρομητοι προλετάριοι έπαναστάτες πού τολμούν νά πολεμούν τον ίμπεριαλισμό και τον λακέδες του ζπως και διονυσίους τους έχθρους στὸν κόσμο, διό φοβεροί κι' ἀν είναι.

'Η Σοβιετική "Ενωση, η Γιουγκοσλαβία και οι άλλες χώρες δύον ή έξουσία δρίσκεται στα χέρια των κλικών των συγχρόνων φεβιζιονιστών άλλαξαν ή άλλαξουν φύση, πανιορθώνουν τὸν καπιταλισμό και πενούνται στὴν δικτατορία τοῦ προλεταριάτου στὴν δικτατορία τῆς άστικής τάξης. 'Η ήρωική σοσιαλιστική 'Αλβανία άντιστάθμικε σταθερό σ' αὐτὸν τὸ άντεπαναστατικό άντιφεντα τον φεβιζιονισμό. Πιστοί στὴν έπαναστατική μαρξιστική-λενινιστική γραμμή, πήρατε μὰ σειρὰ έπαναστατικά μέτρα και στερεώσατε ἐτοὺς τὴν δικτατορία τοῦ προλεταριάτου. 'Ακολούθωντας τὸ δρόμο τοῦ σοσιαλισμοῦ, συνεχίσατε μὲ άνεξάρτητο τρόπο νά οἰκοδομεῖτε τὴν γώρα σας και κατακτήσατε λαμπρές νίκες. Πλούτισατε τὴν ιστορία τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου μὲ τὴν πολύτιμη πεῖρα σας.

'Παρὰ τὶς άποστάσεις πού ταῦς χωρίζουν, οἱ ἀληθινοὶ φίλοι αἰσθάνονται πάντοτε διτι δρίσκονται πολὺ κοντά ὁ ἔνας πε τὸν ἄλλον'. Οἱ ἀναρθρωτοὶ ποταμοὶ και τὸ πλήθος τῶν βουνῶν πού χωρίζουν τὴν Κίνα και τὴν 'Αλβανία δὲν υπορουν νὰ έκαποδίσουν τὶς καρδιές μας νὰ είναι πάντοτε ένωμένες. Είμαστε ἀληθινοὶ φίλοι σας και ἀληθινοὶ σύντροφοι σας και είναστε ἀληθινοὶ φίλοι μας και ἀληθινοὶ σύντροφοι μας. Ούτε ἔσεις ούτε ἔμεις δὲν είμαστε ἀπ' αὐτὸν τοὺς φεύγοντος φίλους πού λένε δημοφα λόγια ἀλλὰ έχουν τὸ στιλέττο κρυμένο στὸν κόρφο τους, ἀπ' αὐτὸν τοὺς άνθρωπον πού έχουν διπλὸ πρόσωπο. 'Η έπαναστατική, ἀγωνιστική φιλία μας, ἀντεξει στὴ δοκιμασία διων τῶν καταιγίδων.

'Η μαρξιστική-λενινιστική ἀλήθεια είναι μαζί μας. Τὸ παγκόσμιο προλεταριάτο είναι μαζί μας. Οἱ καταπιεζόμενοι

λαοὶ και ἔθνη είναι μαζί μας. Οἱ λαϊκὲς μᾶζες ποὺ ἀποτελοῦν πάνω ἀπὸ τὰ 90% τοῦ παγκόσμιου πληθυσμοῦ είναι μαζί μας. 'Έχουμε φίλους παντού στὸν κόσμο. Δὲν είμαστε ἀπομνωμένοι κι' ούτε πρόκειται νὰ ἀπομνωθοῦμε ποτέ. Εἴμαστε ἀκατανίκητοι. 'Η ἀντικινέζικη και ἀντιαλβανικὴ ἐκ στρατεία ποὺ διεξάγεται ἀπὸ μὰ χούφτα πανάθλιων ἀνθρώπων είναι καταδικασμένη σὲ ἀπονοχή.

Ζούμε σὲ μὰ νέα και μεγάλη ἐποχὴ τῆς παγκόσμιας ἐπανάστασης. Οἱ ἐπαναστατικὲς θύελλες στὴν 'Ασία, στὴν 'Αφρική και στὴ Λατινικὴ 'Αμερικὴ θὰ καταφέρουν ἀναπόφευκτα στὸ σύνολο τοῦ παλιοῦ κόσμου συντριπτικά, ἀποφασιστικά πλήγματα. Οἱ λαμπρὲς νίκες ποὺ κερδίζει ὁ βιεναμέζικος λαὸς στὸν ἀντιοπασιακὸν τὸν πόλεμο ἐναντίον τῆς ἀμερικανικῆς ἐπίθεσης και γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδας ἀποτελοῦν ἔνα υπέροχο παράδειγμα. Τὸ προλεταριάτο και οἱ Ἕγανθόμενοι λαοὶ τῆς Ενδόπετρης, τῆς Βόρειας 'Αμερικῆς και τῆς 'Οκεανίας γνωρίζουν μὰ νέα ἀφύπνιση. 'Ο ἀμερικάνικος ιμπεριαλισμὸς και ὅλα τὰ ἄλλα παράσιτα δημιουργοῦν τοὺς νεκροθάφτες τους και η ήμέρα ποὺ θὰ μπούν στὸν τάφο δὲν βούσκεται μακριά.

'Οπωσδήποτε, δ δρόμος πάνω στὸν δρόμο προχωροῦμε, δὲν είναι ενδύγραμμος, ούτε διαλός. 'Ο, τιδήποτε κι' ἀν συμβεῖ στὸν κόσμο, είμαστε σίγουροι, σύντροφοι, πῶς τὰ κόμματά μας και οἱ λαοὶ μας θὰ παραμείνουν ἐνωμένοι, πλάι-πλάι θὰ πολεμήσουν και μαζὶ θὰ θριαμβεύσουν.

Τὰ κόμματα και οἱ λαοὶ τῆς Κίνας και τῆς 'Αλβανίας θὲν ένωθοῦν, οἱ ἐπαναστατικοὶ λαοὶ διονυσίου τὸν κόσμον ἀς ένωθοῦν γιὰ νὰ καταπολεμήσουν τὸν ίμπεριαλισμό, τὸ σύγχρονο φεβιζιονισμὸς και ὅλη τὴν ἀντίδραση. 'Ἐνας νέος κόσμος χωρὶς ίμπεριαλισμό, χωρὶς καπιταλισμό, και χωρὶς ἔκμεταλλευτικὰ καθεστῶτα θὰ οίκοδομηθεῖ.

ΜΑΟ ΤΣΕ-ΤΟΥΝΓΚ

Πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς
τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας
25 Οκτωβρίου 1966.

Ο ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΚΑΝΓΚ-ΣΕΝΓΚ

'Αγαπητὲ σύντροφε 'Εμβέρ Χότζα,
'Αγαπητοὶ σύντροφοι ἀντιπρόσωποι,

'Η κινέζικη ἀντιπροσωπεία, ποὺ στάλθηκε ἀπὸ τὴν Κεντρική 'Επιτροπὴ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας, είναι πολὺ εντυχής ποὺ παρίσταται στὸ 5ο συνέδριο τοῦ Κόμματος 'Εργασίας 'Αλβανίας.

Πρῶτ' ἀτ' δια, διὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς διαβάσω τὸ μήνυμα τοῦ συντρόφου Μάρι Τσε-τούνγκ και τὸ χαιρετισμὸν τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας στὸ 5ο συνέδριο τοῦ Κόμματος 'Εργασίας 'Αλβανίας.

ΤΟ ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ Κ.Κ. ΚΙΝΑΣ

Στὴν Κεντρικὴ 'Επιτροπὴ τοῦ Κόμματος 'Εργασίας
'Αλβανίας

'Αγαπητοὶ σύντροφοι,

Τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμματος Κίνας στέλνει τοὺς θερμοὺς χαιρετισμοὺς τοὺς στὸ Κόμμα 'Εργασίας 'Αλβανίας μὲ τὴν εὐθαιρεία τῆς 25ης ἐπετείου ἀπὸ τὴν ιδρυσή του και χαιρετίζει τὶς μεγάλες ἐπιτυχίες ποὺ κατέκτησε σ' αὐτὰ τὰ εἰκοσι πέντε χρόνια στὴ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση και στὴ σοσιαλιστικὴ οίκοδομηση.

Κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τῆς Κεντρικῆς τοῦ 'Επιτροπῆς ποὺ έχει ἐπικεφαλῆς τῆς τὸ σύντροφο 'Εμβέρ Χότζα, ἀτσαλωμένο μέσα σὲ μαρόχρονες δοκιμασίες, τὸ ξενοδόχο Κόμμα 'Εργασίας 'Αλβανίας διεξήγαγε στὰ εἰκοσιπέντε αὐτὰ χρόνια ηρωϊκὸν ἀγῶνας και ἐπέτυχε λαμπρές νίκες. Τὸ Κόμμα 'Εργασίας 'Αλβανίας, είναι ένα πραγματικὸν μαρξιστικὸν-λεγινιστικὸν κόμμα ποὺ δὲν παζαρεῖται μὲ τὶς ἀρχές, ένα κόμμα δε-

μένο μὲ τὸ λαό, ἔνα ἀνδρεῖο καὶ ἀδιάλλακτο προλεταιριακό, ἐπαναστατικὸ κόμμα, ποὺ τοιμάρει νὰ ἀγωνίζεται καὶ νὰ νικάει.

Κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Κόμματος Ἐργασίας Ἀλβανίας, δὲ ἡρῷός ἀλβανικὸς λαὸς ἀπέλευθέρωσε τὴν πατρίδα του μὲ ἔνα σκληρὸ καὶ νικηφόρο ἐπαναστατικὸ ἀγώνα, ἔχαγθεν δύοντας τὴν λαϊκὴ ἔχοντα, κατέκτησε λαμπρὰς νίκες στὴ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση καὶ στὴ σοσιαλιστικὴ οἰκοδόμηση, ψηφινιώντας πολύωρφες δυσκολίες στὴν πορεία ποδὸς τὰ ἐμπόρια. Ἡ σοσιαλιστικὴ Ἀλβανία, εἶναι μιὰ μεγάλη κόκκινη καὶ ἀπόρθητη βάση, ποὺ ἔχει ἐγκαθιδρυθεῖ στὴν Εὐρώπη.

Ἐπιμένοντας στὸ δρόμο τοῦ σοσιαλισμοῦ, τὸ Κόμμα Ἐργασίας Ἀλβανίας ἔχει πάρει, στὸν πολιτικό, οἰκονομικό, στρατιωτικό καὶ πολιτιστικὸ τομέα μιὰ σειρὰ ἐπαναστατικὰ μέτρα μεγάλης θεωρητικῆς σημασίας ποὺ πλούτισαν τὴν παγκόσμια πείρα τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταιριατροῦ.

Τὸ Κόμμα Ἐργασίας Ἀλβανίας κρατάει ψηλὰ τὴ σημαία τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καὶ τὸν προλεταιριακὸ διεθνισμόν. Δὲν φοβᾶται τὸν ἑπειραισμὸ καὶ τὸ δεβίζιονισμό, τὸν πολεμικὸ ἐκβιασμὸ καὶ τὴν ἀπομόνωση. Τὸ Κόμμα Ἐργασίας Ἀλβανίας ἀντιτάσσεται ἀποφασιστικὴ στὸν ἑπειραισμό, ποὺ ἔχει τὶς ΗΠΑ ἐπικεφαλῆς του, καὶ τὴν παγκόσμια ἀντιδραση, δύπως καὶ τὸ σύγχρονο οεβίζιονισμὸ ποὺ ἔχει σὰν κέντρο τὴν καθοδήγητικὴ μοδά τοῦ ΚΚΣΕ. Τὸ ποστηρίζει σταθερὰ τὸ διετναμέλικο λαὸ στὸν ἡρῷον τοῦ Πόλεμο Ἀντίστασης ἁναντίον τῆς ἀμερικανικῆς ἐπίθεσης καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδας δύπως καὶ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνας δλων τῶν καταπιεζόμενων λαῶν καὶ ἐθνῶν. Τὸ Κόμμα Ἐργασίας Ἀλβανίας εἶναι σταθερό, προστατωμένο στὶς ἀδρέσες καὶ ἐπιμένει στὴν πάλη, προσφέροντας ἔτοι ἔνα λαμπρὸ παράδειγμα σὲ δλους τὸν μαρξιστές-λενινιστὲς καὶ σὲ δλους τὸν ἐπαναστατικὸς λαοὺς τὸν κόσμον.

Τὸ κινέζικο καὶ τὸ ἀλβανικὸ κόμμα, οἱ λαοὶ τῶν δυὸς χωρῶν μας πρόσφεραν πάντοτε μιὰ ἀνοικταία βοήθεια καὶ πολέμησαν πλαϊ-πλαϊ στὸν ἀγώνα ἁναντίον τῶν κοινῶν τους ἔχθρων καὶ γιὰ τὴν ὑπόθεση τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τοῦ κομμουνισμοῦ. Αὐτὴς ἡ φιλία εἶναι μιὰ ἐπαναστατικὴ, ἀγωνιστικὴ φιλία, ποὺ στηρίζεται στὸ μαρξισμὸ-λενινισμὸ καὶ στὸν προλεταιριακὸ διεθνισμό. Εἴμαστε βαθεῖα πεπεισμένοι πῶς ἡ μεγάλη φιλία ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὰ κόμματα μας καὶ ἀνάμεσα στοὺς λαούς μας, θὰ συνεχίζει νὰ στερεώνεται καὶ νὰ ἀναπτύσσεται ἀκόμα καὶ θὰ λάμψει μὲ ἀκόμα μεγαλύτερη λαμπρότητα στὸ μέλλον.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ⁵
τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας
5 Νοεμβρίου 1966.

Ἄγαπητοι σύντροφοι,

Μὲ βαθεῖα χαρά, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας, οἱ μαρξιστές-λενινιστὲς δλους τὸν κόσμον δύπως καὶ δικτέλειος λαοὺς οἱ ἄλλοι ἐπαναστατικοί λαοὶ τὸν κόσμον ἐπευφρημοῦν τὸν συνέδριο σας. Σᾶς ἀπευθύνομε, σύντροφοι, τοὺς προλεταιριακούς, ἐπαναστατικούς μας χαριτεωσιούς!

Πάνω ἀπὸ πέντε χρόνια ἔχουν περάσει ἀπὸ τὸ 40 συνέδριο τοῦ Κόμματος Ἐργασίας Ἀλβανίας. Τὰ χρόνια αὐτὰ ἦταν χρόνια δέξτατης καὶ περίπλοκης ταξικῆς πάλης στὸ διεθνὲς πεδίο, σκληρῆς πάλης ἀνάμεσα στὸ μαρξισμὸ-λενινισμὸ καὶ τὸ σύγχρονο οεβίζιονισμό. Στὴ διάσκεια αὐτῆς τῆς περιόδου δὲ ἡρῷός ἀλβανικὸς λαὸς κατέκτησε λαμπρὰς νίκες στὸ θαρρολόγο καὶ ἐπίμονο ἀγώνα του ἁναντίον τῶν ταξικῶν του ἔχθρων — τόσο τὸν ἑσωτερικὸ δόσο καὶ τὸν ἔξωτερικοῦ — καὶ κέρδισε λαμπρὲς ἐπιτυχίες στὴ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση καὶ στὴ σοσιαλιστικὴ οἰκοδόμηση.

Τὸ Κόμμα Ἐργασίας Ἀλβανίας, μὲ τὸ σύντροφο Ἐμβέρο Χότζα ἐπικεφαλῆς, εἶναι ἔνα ἐπαναστατικὸ μαρξιστικὸ-λενινιστικὸ κόμμα, ἀποσαλωμένο σὲ μακρόχορονες δοκιμασίες, ἔνα κόμμα μὲ μεγάλο κῦρος στὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ κίνημα, ἔνα κόμμα πιστὸ στὸν προλεταιριακὸ διεθνισμὸ καὶ στὸ λαό.

Κρατώντας ψηλὰ τὴν ἀντίτιμηραιστικὴ σημαία, τὸ Κόμμα Ἐργασίας Ἀλβανίας ἀντιτάχθηκε ἀποφασιστικὴ στὴ φι-

λοπόλεμη καὶ ἐπιθετικὴ πολιτικὴ τοῦ ἀμερικάνικου ἵμεριαλισμοῦ, ὑποστήσοιξε σταθερὰ τὸν Πόλεμο Ἀντίστασης τοῦ διετναμέλικου λαοῦ ἔναντίον τῆς πατοίδας, τὸ ἔθνικοπελευθερωτικὸ καὶ δημοκρατικὰ κινήματα τῶν λαῶν τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς ἀμερικῆς δύπως καὶ τὸν ἐπαναστατικὸς ἀγῶνας τῶν λαῶν τῶν διαφόρων χωρῶν. Ή σοσιαλιστικὴ Ἀλβανία ἀποτελεῖ μιὰ ἀτρομήτη ταξιαρχία κρούσης στὸν ἀγώνα ἔναντίον τοῦ ἑπειραισμοῦ καὶ γιὰ τὴν ὑποστήριξη τῆς παγκόσμιας ἐπανάστασης.

Κρατώντας ψηλὰ τὴ σημαία τοῦ ἀγώνα ἔναντίον τοῦ σύγχρονον οεβίζιονισμοῦ, τὸ Κόμμα Ἐργασίας Ἀλβανίας ἀγωνίστηκε ἔναντίον τῆς παθοδηγητικῆς διμάδας τοῦ ΚΚΣΕ καὶ ἔκεινων ποὺ ὑμουλούσανται ἀπ' αὐτήν, ἔναντίον τῆς τιτοκής κλίκας τῶν ἀποστατῶν, ἀπαντώντας σὲ κάθε τζύπτημα μὲ ἀμετοχή τζύπτημα· ἔσκεπτας καὶ κριτικάριος βαθεῖα τὸ σύγχρονο οεβίζιονισμό, ὑπεράσπισε καὶ ἀνάπτιξε τὸ μαρξιστικὸ-λενινισμό, δίνοντας ἔτοι ἔνα λαυπρὸ παράδειγμα στὰ μαρξιστικὰ κόμματα καὶ δραγανώσεις τοῦ κόσμου.

Τὸ Κόμμα Ἐργασίας Ἀλβανίας ἐπιυένει μὲ σταθερότητα στὴ δικτατορία τοῦ προλεταιριατροῦ συνεχίζει τὴν ταξικὴ πάλη, δίνει τὴν προτεραιότητα στὴν προλεταιριακὴ πολιτικὴ, ἐφαρμόζει τὴν γοναῖτα τῶν μαζῶν καὶ δίνει μεγάλη σημασία στὴν ἐπαναστατικὴ διαπαδαγγηση· είναι ἀποφασισμένο νὰ διηγήσει τὴ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση ὥς τὸ τέλος. Γιὰ νὰ ἀποτρέψει τὴν παλινθότωση τοῦ καπιταλισμοῦ καὶ νὰ στερεώσει τὴ δικτατορία τοῦ προλεταιριατροῦ, τὸ Κόμμα Ἐργασίας Ἀλβανίας γιοθέτησε μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἐπαναστατικὰ μέτρα· πάλι ἔναντίον τοῦ γραφοκρατισμοῦ καὶ γιοθέτησε ἐπαναστατικὸν μεδόνων καὶ ἔνδος ἐπαναστατικοῦ στὸ δουλεῖας· ἀπλούστερον τῶν δραγανισμῶν, κατέβασμα τῶν στελεχῶν στὴ βάση καὶ ἐνίσχυση τῶν δραγανώσεων βάσης· συμμετοχὴ τῶν στελεχῶν στὴ σωματικὴ ἐργασία καὶ μείωση τῶν ὑψηλῶν ἀποδοχῶν· εἰσαγωγὴ στὸ στρατὸ τοῦ συστήματος τῶν κοινωνικῶν ἔπιτρον σὰν ὑπεύθυνων γιὰ δῆλη τὴ δουλεία, ἀπαναφορὰ τὸν συστήματος τῶν πολιτικῶν ἔπιτρον καὶ ἐξάλειψη τῶν στρατιωτικῶν βαθμῶν· ἐνίσχυση τῆς διαπαδαγγησης τῶν λαϊκῶν μαζῶν καὶ ἴδιατερα τῆς νεολαίας μὲ τὸ ἐπαναστατικὸ πνεῦμα· γιὰ τὴ διαιρόφωση ποαγματικῶν ἐπαναστατῶν κλπ. “Ολα ἀντὰ τὰ ἐπαναστατικὰ μέτρα ἔχουν μεγάλη θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ δέξια. ”Οχι μόνο δὲ πρωθήσουν σταθετικά τὰ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση καὶ τὴ σοσιαλιστικὴ οἰκοδόμηση στὴν Ἀλβανία, ἀλλὰ ἐπίσης δὲ πλουτίσουν τὴν πεῖρα τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταιριατροῦ, γενονότα ποὺ δὲ ἀσκήσουν μιὰ βαθεῖα ἐπίδραση στὸ διεθνὲς πεδίο.

Ἐπιμένοντας στὴν ἀρχὴ τῆς στήριξης στὶς δικές του δυνάμεις, στὴν οἰκοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ, τὸ Κόμμα Ἐργασίας Ἀλβανίας διδήγησε τὸν ἀλβανικὸ λαὸ σ' ἔνα σκληρὸ ἀγώνα ποὺ τὸν ἔπειτερον νὰ συντούψει τὸν ἀποκλεισμὸ καὶ τὶς ὑπονομευτικὲς ἀπόπειρες τοῦ ἑπειραισμοῦ, τῆς οεβίζιονιστικῆς παθοδηγητικῆς κλίκας τοῦ ΚΚΣΕ καὶ τῆς κλίκας τοῦ ἀποστάτη Τίτο καὶ νὰ ἐπεληφώσει μὲ ἐπιτυχία τὸ Τρίτο Πεντάγονο Σνέδιο. Σήμεος, ἡ βιωμηχανὴ καὶ ἀγροτικὴ παραγωγὴ δύπως καὶ ἡ κοινωνία καὶ ἡ διαπαδαγγικὴ δουλειὰ γνωνόζουν μιὰ συμφερτικὴ ἀνδοχὴ στὴν Ἀλβανία, ἡ ζωὴ τοῦ λαοῦ της βελτιώνηκε ἀκόμα πειστητικὸς στὸν ιερούσαλημ τὸν συνέδριο στὸν πολιτικὸν ἔπιτρον καὶ ἔνδον της διαπαδαγγησης τῶν στρατιωτικῶν βαθμῶν· ἐνίσχυση τῆς διαπαδαγγησης τῶν λαϊκῶν μαζῶν καὶ ἴδιατερα τῆς νεολαίας μὲ τὸ ἐπαναστατικὸ πνεῦμα· γιὰ τὴ διαιρόφωση τοῦ τζύπτημα καὶ ἁξιώσεις τῆς γοναῖτας στὴν Αλβανία, ἕτερη καὶ ηρῷα γοναῖτας δέξια. ”Οχι μόνο δὲ πρωθήσουν σταθετικά τὰ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση καὶ τὴ σοσιαλιστικὴ οἰκοδόμηση στὴν Ἀλβανία, ἀλλὰ ἐπίσης δὲ πλουτίσουν τὴν πεῖρα τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταιριατροῦ, γενονότα ποὺ δὲ ἀσκήσουν μιὰ βαθεῖα ἐπίδραση στὸ πεντάγονο Σνέδιο. Σήμεος, ἡ βιωμηχανὴ καὶ ἀγροτικὴ παραγωγὴ δύπως καὶ ἡ κοινωνία καὶ ἡ διαπαδαγγικὴ δουλειὰ γνωνόζουν μιὰ συμφερτικὴ ἀνδοχὴ στὴν Ἀλβανία, ἡ ζωὴ τοῦ λαοῦ της βελτιώνηκε ἀκόμα πειστητικὸς στὸν ιερούσαλημ τὸν συνέδριο στὸν πολιτικὸν ἔπιτρον καὶ ἔνδον της διαπαδαγγησης τῶν στρατιωτικῶν βαθμῶν· ἐνίσχυση τῆς διαπαδαγγησης τῶν λαϊκῶν μαζῶν καὶ ἴδιατερα τῆς νεολαίας μὲ τὸ προηγμένη σοσιαλιστικὴ γοναῖτα καὶ τὸ διαπαδαγγηση τῆς γοναῖτας στὴν Αλβανία, ἕτερη καὶ ηρῷα γοναῖτας δέξια. ”Οχι μόνο δὲ πρωθήσουν σταθετικά τὰ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση καὶ τὴ σοσιαλιστικὴ οἰκοδόμηση στὴν Ἀλβανία, ἀλλὰ ἐπίσης δὲ πλουτίσουν τὴν πεῖρα τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταιριατροῦ, γενονότα ποὺ δὲ ἀσκήσουν μιὰ βαθεῖα ἐπίδραση στὸ πεντάγονο Σνέδιο.

Τὸ 50 συνέδριο τοῦ Κόμματος Ἐργασίας Ἀλβανίας εἶναι ἡ σπουδαῖο γεγονός μεγάλης ἀξίας γιὰ τὴν πολιτικὴ ζωὴ τοῦ Κόμματος Ἐργασίας Ἀλβανίας καὶ τοῦ ἀλβανικοῦ λαοῦ. Στὴν διεθνεῖση ποὺ παρουσίασε στὸ συνέδριο δ σύντροφος Ἐμβέρο Χότζα ἔκανε μιὰ βαθεῖα μαρξιστικὴ-λενινιστικὴ ἀνάλυση τόσο

τῶν διεθνῶν προσβλημάτων όσο και τῶν ἑσωτερικῶν προσβλημάτων τῆς Ἀλβανίας. Η ἔκθεση αὐτὴ ἔχει μεγάλη σημασία γιὰ τὴν πάλη ἐναντίον τοῦ ἱπεριαλισμοῦ, ποὺ ἔχει τὶς ΉΠΑ ἐπικεφαλῆς, γιὰ τὴν πάλη ἐναντίον τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ ποὺ ἔχει σὰν κέντρο τὴν ἡγετική διάδα τοῦ ΚΚΣΕ, δπως και γιὰ τὴν ὑπόθεση τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης και τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησης τῆς Ἀλβανίας.

Τὰ πολιτικὰ καθήκοντα και τὸ τέταρτο Πεντάρχον Σχέδιο γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἔθνικῆς οἰκονομίας και τῆς κοινωνίας, ποὺ προσβάλονται σὸν δὸ συνέδριο τοῦ Κόμματος Ἐργασίας Ἀλβανίας, ξανοίγουν ἀκόμα πιὸ ἀκτινοβόλες προσπικές γιὰ μιὰ νέα γενική ἀνάδοτο τοῦ ἐπαναστατικοῦ πνεύματος τοῦ ἀλβανικοῦ λαοῦ, γιὰ τὴν ἐπιτάχυνση τῆς ἀνάπτυξης τῆς οἰκονομίας και τῆς κοινωνίας στὴν Ἀλβανία ὅπως και γιὰ τὴν ἐπεράστηση και τὴν ισχυροποίηση τοῦ ἀλβανικοῦ σοσιαλιστικοῦ πράτους. Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας εἶναι βαθεῖα πεπεισμένο πῶς τὸ συνέδριο σας αὐτὸν θὰ φέρει σὲ νέο ὄψις τὴ σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης και τὴ σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησης τῆς Ἀλβανίας και θὰ προφέρει μιὰ ἀκόμα πιὸ ἀποτελεματικὴ συνεισφορὰ στὴν πάλη ποὺ διεξάγουν οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου ἐναντίον τοῦ ἱπεριαλισμοῦ, τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ και τῆς παγκόσμιας ἀντίδρασης.

Σύντοφοι! Κάτω ἀπὸ τὴν καθοδηγηση τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας, ποὺ ἐπικεφαλῆς του δρίσκεται σὸν τροφος. Μάο Τσέ-τούνγκ και στὸ φῶς τῆς γενικῆς γραμμῆς τοῦ Κόμματος: νὰ ἔδιπλωσουμε δλες μας τὶς προσπάθειες και νὰ προχωροῦμε πάντοτε πρὸς τὰ ἐμπρός γιὰ νὰ οἰκοδομήσουμε τὸ σοσιαλιστὸ σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχὴ τῆς ποσότητας, τῆς ταξινόμησης, τῆς ποιότητας και τῆς οἰκονομίας, δικτύος λαὸς ἀνέπτυξης τὰ τρία μεγάλα ἐπαναστατικὰ κινήματα ποὺ εἶναι η ταξικὴ πάλη, η πάλη γιὰ τὴν παραγωγὴ και τὸν ἐπιστημονικὸ πειραματισμό. η βιομηχανία νὰ ἀλούσθει τὸ παραδειγμα τῆς πετρελαιοφόρας περιοχῆς τοῦ Τακίνγκ, η ἀριστοκρατίας οἰκονομία νὰ ἐμπνέεται ἀπὸ τὸ παραδειγμα τῆς παραγωγῆς ταξιαρχίας τοῦ Τατσάι και δόλρηηρη η χώρα νὰ διδάσκεται ἀπὸ τὸ σχολεῖο τοῦ Λαϊκοῦ 'Απελευθερωτικοῦ Στρατοῦ. Ετοι, μεγάλες νίκες κατακήθηκαν στὰ διάφορα μέτωπα τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης και τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησης.

Η ἔθνικὴ οἰκονομία τῆς χώρας μας ἀναπτύσσεται ἀδιάκοπα μὲ ὑγῆ τρόπο. Στὸ βιομηχανικὸ μέτωπο, έχουμε δημιουργήσει ηδη βασικά, ἵνα ἀνεξάρτητο, συγχρονισμένο και σχετικὰ δόλκηωμάνεον βιομηχανικὸ σύντημα. Αὐτὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, τὰ πλάνα τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς ύψηρχαν και μιὰ σημαντικὴ πρόδοση ἐπετεύχθηκε δχι μονάχα σὲ δ, τι ἀφορᾷ τὴν ποσότητα τῶν προϊόντων, ἀλλὰ ἐπίσης και τὴν ποικιλία και τὴν ποιότητά τους. Στὸ ἀγροτικὸ μέτωπο, οἱ λαϊκὲς κοινότητες σταθεροποιήθηκαν και ἀναπτύχθηκαν ἀκόμα περισσότερο. Ἐμπνέομενες ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῶν Γούεϊκονγκ ποὺ μετακίνησε τὰ δουνά, οἱ πλατείες μᾶζες τῶν μελῶν τῶν λαϊκῶν κοινοτήτων προσχώρησαν στὴν οἰκοδόμηση μεγάλων ὑδραυλικῶν ἔργων γιὰ τὴν ἀγροτικὴ οἰκονομία και ἐπιδόθηκαν σὲ πιὸ εἰδικοὺς και λεπτοὺς τρόπους καλλιέργειας, μέτρα ποὺ τὸν κέπτερεψαν νὰ πετύχουν καλύτερα στὴ διάρκεια πέντε συνεχῶν χρόνων. Η ἀγορὰ εἶναι ἀνθρῷος, οἱ τιμὲς σταθερές. Η ἐπιτυχία τῶν τοιῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν και ἔκεινη τῆς ἔξαποδλησης τηλεκατευνόμενον πυραύλου ἀποτελοῦν τὴν συμπτυχωμένη ἔκφραση τοῦ νέου ἐπιπέδου ποὺ ἔχει φθάσει η χώρα μας στὴν ἀνάπτυξη τῆς ἐπιστήμης, τῆς τεχνικῆς και τῆς βιομηχανίας, και δείχνουν πῶς η ἐπιστήμη, η τεχνικὴ και η ἴσχυς τῆς ἔθνικῆς ἀμφισσῆς τῆς χώρας μας προοδεύουν μ' ἔνα ἀκόμα πιὸ γρήγορο ωμούμ. Κάτω ἀπὸ τὴν ἀκτινοβόλη σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ, δ λαός μας, ποὺ διατίνεται ἀπὸ ἔνα ἔξοχο προλεταριακὸ πνεῦμα, εἶναι ἀποφασισμένος νὰ ὑπερινήσει δλες τὶς δυσκολίες, νὰ προχωρήσει σ' ἔνα ἀνεξερεύνητο δόρμο και νὰ ἀνεβεῖ και νὰ φθάσει σὲ ἀπάτητες κορυφές.

Ο χρόνος αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος χρόνος τοῦ Τσίτου Πεντάρχον Σχεδίου γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἔθνικῆς οἰκονομίας τῆς χώρας μας· προσβληποῦμε πῶς οἱ στόχοι γιὰ τὴν βιομηχανικὴ παραγωγὴ και τὴν ἀριστοκρατίαν οἰκονομία θὰ

περικαλυφθοῦν. Εχει δημιουργηθεῖ μιὰ ἔξαιρετη βάση γιὰ τὴν ἐπίτυχία τοῦ Τσίτου Πεντάρχον Σχεδίου.

Ζοῦμε σὲ μιὰ νέα κατάσταση δπου ἔνα ἀλλα πρὸς διαγράφεται σὲ δλους τοὺς τομεῖς τῆς χώρας μας.

Σὲ ἀντιστοιχία μὲ τὴ θεωρία τοῦ συντρόφου Μάο Τσέ-τούνγκ σύμφωνα μὲ τὴν δύοια οἱ τάξεις και η ταξικὴ πάλη ἐπακολουθοῦν νὰ ὑπάρχουν στὴ σοσιαλιστικὴ κοινωνία, η 11η Όλομέλεια τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ποὺ ἐκλέχητη ἀπὸ τὸ 8ο συνέδριο τοῦ Κόμματος μας, ποὺ συνήλθε τὸν τελευταῖο Αὔγουστο, ἔκανε τὸν ἀπολογισμὸ τῆς νέας πείρας τοῦ μαζικοῦ κινήματος τῆς χώρας μας και ἐπεξεργάστηκε τὴν Ἀπόφαση τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ. Κίνας σχετικὰ μὲ τὴ μεγάλη προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση. Η ἀπόφαση αὐτή, ποὺ συντάχθηκε κάτω ἀπὸ τὴ προσωπικὴ καθοδήγηση τοῦ συντρόφου τοῦ Κόμματος της πολιτιστικὴς διαναστατούμενης στὴν Κίνα. Τὸ κίνημα αὐτὸν συγκεντρώνει τὴν ἐπίθεση τοῦ στή χρύστα τῶν στοιχείων ποὺ κατέχουν καθοδηγητικὲς θέσεις, ἀλλὰ προχωροῦν στὸ δόρμο τοῦ καταπιλουμοῦ. Οι πλατείες μᾶζες τῶν ὁραγατῶν, τῶν ἀρχοτῶν και τῶν στρατιωτῶν, οἱ ἐπαναστάτες σπουδαστὲς και διανοοῦμενοι δύος και τὰ ἐπαναστατικὰ στελέχη ἀποτελοῦν τὴν κύρια δύναμη αὐτῆς τῆς μεγάλης προλεταριακῆς ἐπανάστασης. Οι πλατείες μᾶζες τῶν ἐπαναστατῶν νέων δύος και τὰ δάκτυλα καθοδήγησης τῆς Φρουρᾶ ἔχουν γίνει οἱ δαρμάλειοι σκαπανεῖς τῆς. Κάτω ἀπὸ τὴ καθοδήγηση τοῦ Κόμματος, τὸ κίνημα τῶν κόκκινων φρουρῶν ἐπιτίθεται, ἐναντίον αὐτοῦ ποὺ εἶναι παρακαμψένο, ποὺ ἔχει κληροδοτηθεῖ ἀπὸ τὸν παλιὸν κόσμο και ἐπέτυχαν λαμπρὰ ἀποτελέσματα ποὺ συντάραξαν τὸν κόσμο. Αὐτὴ η μεγάλη προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση διαλένει οικιακὰ τὴ σκέψη, τὴν κοινωνία, τὰ ἔθνα και τὶς συνθήσεις τῶν ἐκμεταλλευτῶν τάξεων και ἔγκαθιδρεύει δρμητικὰ τὴν προλεταριακὴ σκέψη, τὴν προλεταριακὴ κοινωνία, τὰ προλεταριακὰ έθνα και συνήθειες τὸ προλεταριάτου. Ἔνας δριμένος ἀριθμὸς στοιχείων ποὺ εἶχαν εἰσδούσει στὸ Κόμμα, κατέβαν καθοδηγητικὲς θέσεις ἀλλὰ πάρει τὸν καπιταλιστικὸ δόρμο, καταγγέλθηκαν και κονιορτοποιήθηκαν και οἱ ἀντιδραστικὲς ἀκαδημαϊκὲς «ἀνθεντίες» τῆς ἀστικῆς τάξεως κριτικοφύστηκαν και συντρίφηκαν δλοκηρωτικά. Κάθε τι, στὸ ἐποικοδόμημα, ποὺ δὲν ἀντιστοιχεῖ στὴ σοσιαλιστικὴ οἰκονομικὴ βάση, βρίσκεται στὸ δόρμο τοῦ μετασχηματισμοῦ. Η μεγάλη προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση τῆς χώρας μας ἔχει σὰ σκοπὸ νὰ λύσει αὐτὸν τὸ δημελιακὸ πρόβλημα: νὰ ξεριζώσει τὴν κοινωνικὴ βάση τοῦ ρεβιζιονισμοῦ, νὰ ὑποτρέψει τὴν παλινόδωση τοῦ καπιταλισμοῦ και νὰ στερεώσει ἀκόμα περισσότερο τὴ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου και τὸ σοσιαλιστικὸ σύστημα τῆς χώρας μας.

Η νίκη τῆς μεγάλης προλεταριακῆς πολιτιστικῆς ἐπανάστασης εἶναι μὰ νίκη τῆς ἐπαναστατικῆς προλεταριακῆς γραμμῆς, ποὺ ἔκφράζει δ σ. Μάο Τσέ-τούνγκ, ἐναντίον τῆς ἀντιδραστικῆς ἀστικῆς γραμμῆς μὰ νέα και λαυτὴ νίκη τῆς σκέψης τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ. Ο λαός μας, ἀπαντώντας φλογερὸ στὴ μεγάλη ἔκκληση τοῦ σ. Μάο Τσέ-τούνγκ, εἶναι ἀποφασισμένος νὰ φέρει ως τὸ τέλος τὴ μεγάλη προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση.

Σ' αὐτὴ τὴν ἐπανάσταση, τὸ κίνημα τῶν μᾶζων γιὰ τὴ μελέτη και τὴ δημιουργικὴ ἔφαρμον τῶν ἔργων τοῦ σύντροφου Μάο Τσέ-τούνγκ έφθασε σὲ ἔνα νέο δόρμο στὸ κόμμα μας, στὸ στρατὸ μας και σ' δλόκληηη τὴ χώρα μας. Η σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ, δταν καταπάτει τὶς μᾶζες, γίνεται μὰ ἀκατανίκηηη ὑλικὴ δύναμη. Ἔνας μεγάλος ἀριθμὸς πρωτοπόδων στοιχείων ἔχανεν τὴν ἐμφάνιση τοὺς και πολλὲς ἔξαιρετες πράξεις ἔχουν γίνει. Τὸ γεγονός πάρει οἱ ὅλοι οἱ ὁραζδωνενοι τῆς χώρας κάνουν τὴ σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ δράσης τοὺς και τὴ χρησιμοποίουν σὰν δπλο γιὰ νὰ πολεμοῦν μὲν μὲν μὲν

γάλο γεγονός ποὺ σημειώνει ἐποχὴ στὴν ιστορία τῆς ἀνάπτυξης τοῦ μαρξισμοῦ.

‘Η ἀνακοίνωση τῆς 11ης Ὀλομέλειας τῆς Κεντρικῆς Επιτροπῆς ποὺ ἐκλέχηται ἀπὸ τὸ 8ο συνέδριο τοῦ Κομισιονιστικοῦ Κόμματος Κίνας τούτης: «Ο σύνθροφος Μάρο Τσε τούνγκ εἶναι ὁ πιὸ μεγάλος μαρξιστής-λενινιστής, τῆς ἐποχῆς μας. Συνέχισε, ὑπερασπίστηκε καὶ ἀνέτινε τὸ μαρξιστικό-λενινισμὸν μὲ μεγαλοφυνῆ, δημιουργικὸν καὶ διολκηρωμένον τῷ πότῳ. ἔφερε τὸ μαρξιστικό-λενινισμὸν σὲ μία νέα φάση. ‘Η σκέψη τοῦ Μάρο Τσε-τούνγκ εἶναι ὡς μαρξιστ-λενινισμὸς τῆς ἐποχῆς ὃν ποὺ δὲ λιπεραιλισμὸς βαδίζει πρὸς τὴν διολκηρωτικὴ καταστροφὴν του καὶ ὃν ποὺ δὲ σοσιαλισμὸς προχωρεῖ πρὸς τὴν νίκη σὲ διόλκηρο τὸν κόσμον. ‘Η σκέψη τοῦ Μάρο Τσε-τούνγκ, ἀποτελεῖ γιὰ τὸ Κόμμα καὶ διόλκηρη τὴν χώρα, τὴν ἄνωτατη καθοδήγηση γιὰ κάθε δουλειά. ‘Η πιὸ σύγουνη καὶ ἡ πιὸ βασικὴ ἐγγύηση πάσι ἡ δικτατορία τοῦ προτελειατού στὴν Κίνα δὲν θὰ ἀλλάξει ποτὲ χρῶμα βρίσκεται στὴν κατάκτηση τῆς σκέψης τοῦ Μάρο Τσε-τούνγκ ἀπὸ τίς μᾶζες τοῦ λαοῦ. Προχωράντας νικηφόρα στὸ δόρυ τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τοῦ κομισιονισμοῦ ἡ χώρα μας θὰ μπορέσει νὰ διποστήσει καὶ νὰ βοηθήσει ἀκόμα καλύτερα τὸν ἐπαναστατικὸν ἀγώνα των κατατεξέμενων λαῶν καὶ ἐθνῶν δύον τοῦ κόσμου καὶ νὰ ἐπαληφθεί τὸ εὐγενικὸ διεθνιστικὸ καθῆκον ποὺ τῆς ἔχει ἀνατεθεῖ.

Σύντροφοι, ξοῦμε μιὰ νέα και μεγάλη ἐποχὴ τῆς παγκόσμιας ἐπανάστασης. Οἱ διάφορες πολιτικὲς δυνάμεις γνωρίζουν μιὰ χαρακτηριστικὴ κατάσταση μεγάλων ἀνατροπῶν, βαθεῖων διαιρέσεων και εὐδύτατων ἀνακατατάξεων. Ὁ ἡμεριαλισμός, μὲ τὶς ΗΠΑ ἐπικεφαλῆς, και ὁ σύγχρονος φεβδινοισμός, ποὺν ἔχει σὰν κέντρο τὴν ἡγετικὴ δύμάδα τοῦ ΚΚΣΕ Δόπων και ἡ ἀντίδραση τῶν διάφορων χωρῶν βρίσκονται σὲ πλήρη ἀποσύνθεση, ἐνῶ τὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα τῶν λαῶν ὅλου τοῦ κόσμου ἀναπτύσσεται σὲ βάθος. Βρισκόμαστε μπροστὰ σὲ μιὰ ἔξαιρετικὴ κατάσταση.

Ο ἀμερικανικὸς ἴμπεριαλισμὸς εἶναι ὁ δοκιμένος ἐχθρὸς ὄλων τῶν λαῶν τοῦ κόσμου, ὃ ποὺ μεγάλος ἐπιθετικῆς τού γνώρισε ἡ Ἰστορία τῆς ἀνθρωπότητας. Η συντονίζῃ τού εἰναι τὸ πρωταρχικὸν καθῆκον τῶν λαῶν ὅλου τοῦ κόσμου.

‘Η ήγειτηκή διάδα του ΚΚΣΕ, πιστὸς διάδοχος τοῦ Χρουστώφ, ἐφαρμόζει τὸν χρουστωφικὸν φεβίζοντοςμόνον χωρὶς τὸ Χρουστωφόν, καὶ ἀκολουθεῖ μιὰ γραμμὴ συνεργασίας μὲ τὸν ἀμειράκινον ἡμεραιλισμόν, γιὰ τὴ διατήρηση τῆς ἡμεραιλιστικῆς καὶ ἀποικιστικῆς κυριαρχίας στὸν καπιταλιστικὸν κόσμο καὶ γιὰ τὴν παλινόρθωση τοῦ καπιταλισμοῦ στὸ σοσιαλιστικὸν κόσμο. Έμφανίζεται πάντοτε δῆλο καὶ περισσότερο σὰ συνένοχος τοῦ ἡμεραιλισμοῦ, «ἀπεργοσπάστης» καὶ ἀποστάτης τοῦ ἔργατικον κινήματος. Εἶναι φανερό πώς γιὰ νὰ ἀντιταχθούμε τοῦ ἡμεραιλισμοῦ, εἰναὶ ἀνάγκη νὰ ἀγωνισθούμε ἐναντίον τοῦ σύγχρονον φεβίζοντος.

‘Ο ἀμερικανίκος ἴμπεριαλισμὸς καὶ ἡ σοβιετικὴ φεβίζουν-
στικὴ ἡγετικὴ κλίκα πολλαπλασιάζουν τὴ δραστηρότερά τους
στὴν ἀντεπαναστατικὴ ἐνότητα δράσης τους. ‘Ο σκοπός τους
εἶναι νὰ καταπλήξουν τὸ ἐπαναστατικὸ ξίνημα τῶν λαῶν
τοῦ κόσμου καὶ νὰ διατηρήσουν τὴν ἀντιδραστική τοὺς κυ-
ριαρχίαν. ‘Η αἰχμὴ τῆς ἀντεπαναστατικῆς ἐνότητας δράσης
τους κατευθύνεται ἐναντίον τῶν πραγματικῶν μαρξιστῶν-λε-
νινιστῶν δόλοκληρον τοῦ κόσμου, ἐναντίον τῶν ἐπαναστατι-
κῶν λαῶν τῆς Ἀσίας, Ἀφρικῆς, Λατινικῆς Ἀμερικῆς καὶ
Ιδιαίτερα ἐναντίον τοῦ ἡρωϊκού βιετναμέζικου λαοῦ ποὺ προσ-
φέρει μᾶλλον ομαντικὴ συνεισφορὰ στὸν ἀντίιμπεριαλιστικὸ ἀ-
γώνα στὸ διεθνὲς πεδίο, ἐναντίον τοῦ Κόμματος Ἐοργασίας
‘Αλβανίας καὶ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας ποὺ ὑ-
ποστηρίζει ἀποφασιστικὰ τὴν παγκόσμια ἐπανάστασην.

Προσπαθοῦν νὰ φέξουν τις βάσεις μιᾶς περικύλωσης τῆς Κίνας καὶ νὰ συγχρότησουν μιὰ ἀντικινέζικη, ἀντικομμουνιστική καὶ ἀντεπαναστατική «Ιερὴ Συνιασχία».

Σήμερα, η ἀμερικανοσοβιετική συνεργασία γιὰ τὴν καταπίεση τῶν ἐπαναστατικῶν ἀγώνων τῶν λαῶν τοῦ κόσμου συγχεινθόντας στὴν συνωμοσία ποὺ ὑφαίνονται γιὰ νὰ καταπίξουν τὸν Πόλεμο 'Αντίστασης τὸν ἡρωϊκὸν διεταύμεζικον λαοῦ ἔναντι τῆς ἀμερικάνικης ἐπιθεσίας καὶ γιὰ τὴν σω-

τρία της πατρίδας. 'Ο ἀμερικάνικος ἵμεραιαλισμὸς ὑφίσταται τῇ μὲν ἡτα πάνω στὴν ἄλλῃ στὸν ἐπιθετικὸν του πόλεμο στὸ Βιετνάμ, ἐνών διεναμέζεις λαὸς ἴσχυροιο εἰταὶ ὅλοι καὶ πολὺ. 'Ἐπιταχνοντας τὴν πολεμική του «κλιμάκωση» ὁ ἀμερικάνικος ἵμεραιαλισμὸς μηχανορραφεῖ πυγετώδικα γιὰ «διαποραγματεύσεις εἰδήνης». 'Η οεβίζιονιστικὴ σοβιετικὴ ἡγετικὴ κλίκα δὲ λυπάται κόπους γιὰ νὰ ὑποστηρίξει αὐτὴ τὴν ἀπάτη τοῦ ἀμερικάνικου ἵμεραιαλισμοῦ. Προσπαθεῖ νὰ ἔξαναγκάσει τὸ διεναμέζεικο λαὸ δὲ νὰ ὑποταχθεῖ, νὰ τοῦ ἐπιβάλλει γιὰ πάντα τὴν διαίρεση τῆς πατρόδας του καὶ νὰ τὸν κάνει νὰ ἀποδεχθεῖ τὴν παντοτενῆ ὑποδούλωση τοῦ νοτιοδιεναμέζεικου λαοῦ. 'Αλλὰ ὁ ἀμερικάνικος ἵμεραιαλισμὸς καὶ ἡ οεβίζιονιστικὴ κλίκα τῆς ΕΣΣΔΔ δὲν θὰ μπορέσουν νὰ ἐπιβάλλουν τὴν συνωμοσία τους. 'Ο διεναμέζεικος λαὸς εἶναι ἀποφασισμένος νὰ νικήσει τοὺς ἀμερικάνους εἰσβολεῖς καὶ νὰ στήσει τὴν νικηφόρα σημαία του πάνω σὲ ὅλο τὸ Βιετνάμ. 'Ο κινέζικος λαὸς εἶναι ἀποφασισμένος νὰ ἀποδεχθεῖ τὶς μεγαλύτερες ἐδυνατές θυσίες γιὰ νὰ ὑποστηρύξει τὸ διεναμέζεικο λαό. Θὰ βοηθήσει μὲ δλες του τὶς δινάμεις γιὰ τὴν δοκιληθωτικὴ συντριβὴν τῶν ἀμερικάνων εἰσβολέων, διεσ προσπάθειες κι' ἀν κάνει ὁ ἀμερικάνικος ἵμεραιαλισμὸς γιὰ νὰ ἐπεκτείνει τὸν ἐπιθετικὸν του πόλεμο.

Η 11η Όλομέλεια της Κεντρικής Επιτροπής τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος ποὺ ἐκλέχτηκε ἀπὸ τὸ 80 συνέδριο καὶ ἡ μεγάλη προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση ἔφεραν τὸν πανικὸν στοὺς ἵπεραιλιστὲς, τοὺς σύγχρονους γεωβίζουντες καὶ τὸν ἀντιδραστικὸν ὄλων τὸν χωρῶν. Φοβοῦνται πάντας ἡ μεγάλη προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση τῆς Κίνας ὑποκινεῖ τοὺς προλετάριους ἐπαναστάτες καὶ τὶς πλατείες ἐπαναστατικὲς μᾶξες τῶν χωρῶν τοὺς νὰ ἔστηκωθοῦν ἐναντίον τοὺς καὶ νὰ τοὺς ἀντέρενουν. Ξεσήκωσαν ἀπὸ κοινῷ μᾶντα νέα ἀντικομμουνιστική, ἀντικινέζικη φάρσα, προσπαθῶντας ἀνώφελα νὰ ἀποτρέψουν τὴν ἐπαναστατικὴ θνέλλα ποὺ ἔστασε στὴν Κίνα. Στὴ φάρσα αὐτῆ, δὲ κύριος ὄρδος ἀνήκει στὴν καθοδηγητικὴ διάδα τῆς ΕΣΣΔ. Αὐτὴ ὀργάνωσε ἔνα χαλκείο ἀπὸ λακέδες τῆς γιὰ νὰ χτυπήσῃ τὴ μεγάλη προλεταριακὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση τῆς Κίνας, τὸν κινέζικο λαό, καὶ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας, καὶ τὸ μεγάλο ἥγετο μας, τὸ σ. Μάρο Τσε-τούνγκ, καταφέγγοντας σὲ διαστολώσεις, σὲ φέματα καὶ σὲ συκοφαντίες. Κάνει τὰ ἀδύνατα δυνατά, γιὰ νὰ καταφέρει νὰ συγκαλέσει μᾶς σύσκεψη προδοτῶν καὶ «ἀπεργοπαστῶν» τῆς ἐργατικῆς τάξης, προσπαθῶντας νὰ ἐκτελέσει τὶς τελευταῖς θελήσεις τοῦ Χρονοτοσώφ, γιὰ νὰ ἀπονήσει τὴν Κίνα, νὰ γιντήσει τὸν Κίνα,

Οι ἀντικυνέζοι «ῆρωες» δὲν πρόκειται νὰ ἔχουν καλὸ τέλος. Οι πιὸ λυσσόδηκτοι απ' αὐτοὺς θὰ υποστοῦν ἀκόμα πιὸ ἐπαίσχυντες ἡττες. Τὸ μαξιστικὸ-λενινιστικὸ Κομμουνιστὴ κόμμα Κίνας δὲν πούνεται ποτὲ νὰ φτωχογερεῖ.

Μπροστά σ' αυτή την άντεπαναστατική ένότητα δράσης του σύγχρονου φεβδινούμου, ποιν ἔχει σαν κέντρο την ἡγετική δύμαδα της ΕΣΣΔ, μπαίνει ένα σημαντικό καθηκόν σε δλούς τούς πραγματικούς ἐπαναστάτες μαρξιστές-λενινιστές: νά καταγγείλουν διοκληρωτικά αντη τη συνωμοσία της «ένότητας δράσης», νά δέξιοταίσουν τις νίκες ποὺ κέρδισαν και νά συνεχίσουν ώς τὸ τέλος τὸν ἀγώνα ἐναντίον τοῦ σύγχρονου φεβδινούμου.

Στὸν ἀγώνα ἀνάμεσα στὸ μαρξισμὸ-λενινισμὸ καὶ τὸ σύγχρονο φεβίζιονισμό, δὲν ἥπαρχει κανένας ἐνδιάμεσος δόδομος. Ὁφειλόνυμε νὰ χαράξουμε μᾶς καθαρὴ διαχωριστικὴ γραμμὴ ἀνάμεσα σὲ μᾶς καὶ στὸ σύγχρονο φεβίζιονισμὸ ποὺ ἔχει σὰν κέντρο την ἡγετικὴ ὑδάθα τοῦ ΚΚΣΕ ἀποκαλύπτοντας ἐντελῶς τὴν πραγματικὴ τους φύση, φύση ἀποστατῶν. Δὲν μποροῦμε νὰ πραγματοποιήσουμε καμιὰ «ἐνότητα δράσης» μὲ αὐτήν. Ἐκεῖνοι ποὺ ἀφοσώνονται σ' αὐτὴ τὴν «ἐνότητα δράσης» προστίθενται ἀναπόφευκτα στὴν ἀντικινέικη χορωδία τῶν ἡμεραιλιστῶν, τῶν σύγχρονων φεβίζιονισῶν καὶ τῶν ἀντιδραστικῶν τῶν διαφορών χωρῶν καὶ πέφτονταν στὸ βόηθον τῆς ἀντίθεσης στὴν προσαιλιατικὴ Κίνη.

Στὸν ἄγνωνα ποὺ διείσχαν τὰ μαρξιτικὰ λεινιστικά κόμματα ἐναπέρι τοῦ σύγχρονου φεβεριονισμοῦ ποὺ ἔχει σὰν κέντρο τὴν καθοδηγητικὴν διάδα τοῦ ΚΚΣΕ, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας, τὸ Κόμμα Ἐναράσας Ἀλβανίας καὶ τὰ

Η ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΜΒΕΡ ΧΟΤΖΑ (ΕΚΤΕΤΑΜΕΝΑ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ)

'Η περίοδος πού μᾶς χωρίζει από το 40 συνέδριο ήταν μιά από τις πιù δύσκολες, άλλα καί επίσης κι' από τις πιù ένδοξες στα είκοσιπέντε χρόνια τῆς ζωῆς του κόμματός μας. Θά περάσει στήν Ιστορία σάν έποχη ένδει σκληρού, άδιάλλακτου άγώνα άρχων, έναντιον τῆς ἐπαίσχυντης προδοσίας τῆς ἐπανάστασης και τῆς υπόθεσης τοῦ σοσιαλισμοῦ και έναντιον τοῦ χρουστωφικοῦ φεβίζιονισμοῦ. Στὸν άγώνα αὐτό, τὸ κόμμα μας και ὁ λαός μας θριάμβευσαν ἐνῶ οἱ σύγχρονοι φεβίζιονιστές, δρικισμένοι ἔχοντες τοῦ ἀλβανικοῦ λαοῦ και τοῦ κομμουνισμοῦ, γνώρισαν μιὰ ἀξιοθήνητή ήττα.

Τὸ Κόμμα και ὁ λαός, ένωμένοι σὰν ἔνας ἀνθρωπος, ἀπέκρουσαν τὶς ζέψεις ἐπιθέσεις, τὸν ἀποκλεισμὸν και τὶς ἔγκληματικὲς συνωμοσίες τῶν ἀμερικάνων λιτερατορίαστῶν και τῶν χρουστωφικῶν και τιοῦκῶν φεβίζιονιστῶν, υπερονίκησαν μὲ αὐταράνηση ὅλες τὶς δυσκολίες και τὰ ἐμπόδια ποὺ μᾶς δημιούργησαν, υπερασπίστηκαν ἡρωϊκὰ τὶς ἐπαναστατικὲς κατακτήσεις τοῦ λαοῦ, ἐκπλήρωσαν μὲ λαμπόδη τρόπο τὰ βασικὰ καθήκοντα ποὺ πρόσθαλλε τὸ 40 συνέδριο και ἔμπασαν τὴν υπόθεση τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησης τῆς Ἀλβανίας σὲ ἔνα νέο νικηφόρο στάδιο.

Τὸ Κόμμα πραγματοποιεῖ τὸ συνέδριο τοῦ μὲ τὴ σταθερὴ ἀπόφαση νὰ ἐκπληρώσει τὰ υπέροχα καθήκοντα τοῦ νέου Πεντάρχον Σχεδίου και ὅπως στὸ παρελθόν, κρατώντας τὴν

σκαπάνη στὸ ἔνα χρόνιο και τὸ ντυνφέρει στὸ ἄλλο, δὲν θὰ πάψει νὰ κάνει νὰ προοδεύει ή υπόθεση τοῦ σοσιαλισμοῦ στὴν Ἀλβανία. Αντὸ εἶναι τὸ σύμβολο τῆς ἐπανάστασης και τῆς νίκης στὴ χώρα μας.

1. Η διεθνὴς κατάσταση και ἡ ἔξωτερικὴ πολιτικὴ στὴν Ἀλβανία

'Ο συσχετισμὸς τῶν δυνάμεων στὸ διεθνὲς πεδίο ἀλλάζει και θὰ ἀλλάζει ἀκατάπαντα ποὺς ὅφελος τῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων ποὺ πολεμοῦν γιὰ τὴν ἐθνικὴ και κοινωνικὴ ἀπελευθέρωση, γιὰ τὴν οἰκοδόμηση ἐνῶς νέου κόσμου χωρὶς καπιταλισμὸν και χωρὶς ἀποκισμὸν και εἰς βάρος τοῦ λιμενιαλισμοῦ, τῆς ἀντιδραστῆς και τοῦ σύγχρονου φεβίζιονισμοῦ. 'Ο λιμενιαλισμός, οἱ ἀντιδραστικοὶ και ὁ σύγχρονος φεβίζιονισμὸς εἶναι σὰν τὸν ἥλιο ποὺ κρύβεται πίσω ἀπὸ τὸν δυτικοὺς λόφους, βρίσκονται βαθύτατα διαιρεμένοι, σπαραγάσσονται ἀπὸ ἀντιθέσεις, τόσο στὸ ἐσωτερικὸ τῶν διαφόρων χωρῶν ὅσο και διεθνῶς και εἶναι περικυλωμένοι ἀπὸ τὸν λαοὺς ὃλων τῶν χωρῶν ποὺ δὲν πάνουν νὰ τοὺς καταφέρουν πλήγματα και νὰ ἔξαπολύννυν ἐναντίον τους ἀγῶνες ποὺ τὰ

ἄλλα ἀδελφὰ μαρξιστικὰ-λενινιστικὰ κόμματα καταφέρουν ἀποφασιστικὰ πλήγματα στὸ σύγχρονο φεβίζιονισμὸ στὸ πολιτικὸ και θεωρητικὸ πεδίο και χαράζον μιὰ καθαρὴ διαχωριστικὴ γραμμὴ ἀνάμεσα σ' αὐτὰ και σὲ ἐκεῖνον σὲ δύος τοὺς τομεῖς, δίνοντας ἔτοις μιὰ ἴσχυρη ἀνθροπο στὴν ἀνάτευξη τῶν μαρξιστικῶν-λενινιστικῶν δυνάμεων σὲ ὅλο τὸν κόσμο. "Οοσ θὰ ὑπάρχουν φεβίζιονιστικὲς ὅμιλες, θὰ ἐμφανίζονται, σὰν φυσικὴ τοὺς ἀντίθεση, ἐπαναστατικὲς μαρξιστικὲς-λενινιστικὲς δργανώσεις ποὺ θὰ ἀγωνίζονται ἐναντίον τοὺς. Σήμερα, σὲ ὅλες τὶς ἡπείρους, ἐμφανίστηκαν διαδοχικὰ μαρξιστικὰ-λενινιστικὰ κόμματα και δργανώσεις και δὲν πάνουν νὰ δυναμώνουν και νὰ στερεώνονται. Χαράζον μιὰ καθαρὴ διαχωριστικὴ γραμμὴ ἀνάμεσα τοὺς και στὶς φεβίζιονιστικὲς ὅμιλες στὸ θεωρητικό, ἰδεολογικὸ και πολιτικὸ τομέα, ὅπως ἐπίσης στὸν δργανωτικὸ τομέα και στὸ στὸν δουλειῶν και ἀγωνίζονται νὰ γίνουν ἐπαναστατικὰ μαρξιστικὰ-λενινιστικὰ κόμματα νέου τύπου. Αντὸ τὰ προλεταριακὰ ἐπαναστατικὰ κόμματα νέου τύπου, ἐκφραστοῦν τὰ βασικὰ σημφέροντα τοῦ προλεταριάτου και τοῦ ἐπαναστατικοῦ λαοῦ τῶν χωρῶν τοὺς, τὸ μέλλον και τὴν ἐπλίδα τοὺς. Ἀποτελοῦν τὸ καθοδηγητικὸ πυρήνα τῆς ἐπανάστασης. 'Η γέννηση και ἡ ἀνάπτυξη τῶν μαρξιστικῶν-λενινιστικῶν κόμμάτων και δργανώσεων νέου τοῦ ποὺ συνιστᾶ μιὰ σπουδαία νίκη τοῦ μαρξιστοῦ-λενινισμοῦ στὸν ἀγώνα ἐναντίον τοῦ σύγχρονου φεβίζιονισμοῦ.

'Αγαπητοὶ σύντροφοι! Τὸ κινέζικο κόμμα και τὸ ἀλβανικὸ κόμμα και οἱ λαοὶ τῶν δύο χωρῶν μαζ ἔχουν δεσμοῖ μὲ τοὺς δεσμούς μᾶς βαθειᾶς φιλίας στὸν κοινὸ ἀγώνα ἐναντίον τοῦ λιμενιαλισμοῦ και τοῦ σύγχρονου φεβίζιονισμοῦ. Πρόσκειται

γιὰ μιὰ φιλία ποὺ ἔχει σφυρηλατηθῆται ἀπὸ κοινοῦ, ἀπὸ τὸ Κόμμανιστικὸ Κόμμα Κίνας ποὺ ἔχει ἐπικεφαλῆς τον τὸ σύντροφο Μάο Τσέ-τονγκ και τὸ Κόμμα 'Ἐργασίας Ἀλβανίας, ποὺ ἔχει ἐπικεφαλῆς τον τὸ σύντροφο 'Ἐμβέρ Χότζα, μιὰ φιλία ποὺ ἀντέχει στὶς δοκιμασίες ἐνῶς ἐπαναστατικὸν ἀγώνα γιὰ ἔνα κοινὸ ἰδανικό. 'Ἐμεῖς θὰ σὰς προσφέρουμε πάντοτε καθὲ βοήθεια και ὑποστηριξην. Θὰ διδασκόμαστε και θὰ ἐμψυχωνύμαστε πάντοτε ἀμοιβαῖα. Στὸ μέλλον, διπολεσήποτε και' ἀν εἶναι οἱ θύελλες και οἱ πλημμυρίδες ποὺ μποροῦν νὰ ξεσπάσουν στὴν πορεία μας ποὺς τὰ ἐμπόρος, τὰ δύο κόμματά μας και οἱ δύο λαοί μας θὰ συνεχίσουν νὰ κρατεῖνε φηλὰ τὴν κόκκινη σημαία τοῦ μαρξιστοῦ-λενινισμοῦ και τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ και θὰ μαρτυρήσουν θριαμβευτικά, πλάι-πλάι, κόντρα στοὺς ἀνέμους και στὰ κύματα.

Εύχόμαστε κάθε ἐπιτυχία στὸ 50 συνέδριο τοῦ Κόμματος 'Ἐργασίας Ἀλβανίας!

Ζήτω τὸ ἔνδοξο Κόμμα 'Ἐργασίας Ἀλβανίας και ὁ ἀγαπημένος και σεβαστός του ηγέτης, δ σύντροφος 'Ἐμβέρ Χότζα, στενὸς σύντροφος στὰ δύπλα, τοῦ κινέζικου λαοῦ!

Ζήτω ἡ ἐπαναστατικὴ ἐνότητα και ἡ ἀγωνιστικὴ φιλία τοῦ κινέζικου Κόμματος και τοῦ ἀλβανικοῦ Κόμματος και τῶν λαῶν τῶν δύο χωρῶν!

Ζήτω δ πάντοτε θριαμβευτής μαρξιστοῦ-λενινισμός!

κύματά τους ἀποχτοῦν μέρα μὲ τὴν ἡμέρα ὅλο καὶ μεγαλύτερο πλάτος.

Μπροστά στοὺς λαοὺς ὅλου τοῦ κόσμου στέκεται αὐτὸς ὁ κοινός, ἴσχυρός, ὑφριώδης, πανοῦργος καὶ ἐπικύρωνος ἔχθρος: ὁ ἀμερικάνικος ἱμπεριαλισμός. Ὁ ἀγώνας ἐναντίον του ἀποτελεῖ σήμερα τὸ ὑπέρτατο διεθνιστικό καθῆκον ὅλων τῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων τῆς ἐποχῆς μας. “Ἄν δὲν καταπολεμήσουμε ἀποφασιστικά τὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμὸν καὶ δὴν ματαώσουμε τὰ ληστρικὰ τὸν σχέδια καὶ τὶς συνωμοσίες του, εἶναι ἀδύνατο νὰ κατατήσουμε τὴν εἰρήνη, τὴν ἐλευθερία, τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὸν σοσιαλισμό. Ἡ στάση ἀπένταντι στὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμὸν συνιστᾶ τὴν λυθία λίθῳ γιὰ δλες τὶς πολιτικὲς δυνάμεις του κόσμου καὶ διαχωρίζει ἐπίσης τὸνς μαρξιστὲς-λενινιστὲς ἀπὸ τὸνς φεβίζοντες.

Οἱ φιλοπολεμοὶς καὶ ἐπιθετικὸς χαρακτήρας τοῦ ἀμερικάνικου ἱμπεριαλισμοῦ, ἡ βάσισαρη κατασίση καὶ ἡ ληστεία ποὺ ἐπιβάλλει στοὺς λαοὺς, δπως ἐπίσης ἡ ἀδύναμία του καὶ οἱ ἀνεράπεντες ἀντιθέσεις του δείχνουν πώς οἱ λαοὶ ὅλων τῶν χωρῶν μποροῦν καὶ δρεῖλον νὰ καταπολεμήσουν ἀνέλητα τὸν ἱμπεριαλισμό, ποὺ ἔχει τὶς ΗΠΑ ἐπικεφαλῆς. Δὲν πρέπει νὰ τὸ φοβούνται, πολὺ περισσότερο δὲν πρέπει νὰ φοβούνται τὸν πυρηνικό τὸν ἐκβισασμό. Ὁφείλουν νὰ ἔχουν τὸ θάρρος νὰ περιφρονοῦν τὴν δόναμην του καὶ νὰ ἐσηκώνονται σὲ ἀγώνα, γεμάτοι ἀπὸ μιὰ ἀπέραντη ἐμπιστοσύνη στὴν τελικὴ νίκη τῆς δίκαιας ὑπόθεσής τους.

Ἡ πάλη ἐναντίον τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καὶ γιὰ τὸ θοίσιαμβο τῆς δίκαιας ὑπόθεσης τῶν λαῶν ὅλων τῶν χωρῶν, τὸ προτεές τῆς παγκόσμιας ἐπανάστασης δὲν ἀναπτύσσεται καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ἀναπτυχθεῖ μὲ εὐθύγραμμό τρόπο. Ἀντίθετα, ὑὰ βγάζονται χρονίμα διδάγματα ἀπὸ τὶς ἀποτυχίες τους, ὑὰ προετοιμάζονται καὶ ὑὰ ἔργαζονται γιὰ τὶς μελλοντικὲς νίκες, ὑὰ κάνουν νὰ προοδεύει ἀκατάπαυστη ἡ ἐπανάσταση καὶ ἡ ἀντιμπεριαλιστικὴ πάλη τόσο στὶς χώρες τους δυσὶ καὶ στὸν κόσμο. “Οσο δάραχονται ὁ καταπλασμός καὶ ὁ ἱμπεριαλισμός, ποὺ ἔχειταιλέονταν καὶ κατατιέζουν τὸνς ἔργαζομένους καὶ τοὺς λαοὺς τῶν διαφόρων χωρῶν, ἡ ἐπαναστατικὴ δρμὴ δὲν μπορεῖ νὰ συντριψθεῖ καὶ ἡ νίκη ὑὰ εἶναι ἀναπόφευκη μὲ τὸ μέρος τῆς ἐπανάστασης. Ὁ σύντροφος Μάρο Τσε-τονγκ λέει: «Πρόκληση γιὰ ταραχές, ἀποτυχία, νέα πρόκληση, νέα ἀποτυχία καὶ ἀντὸν ὥς τὴν καταστροφή τους —τέτια εἶναι ἡ λογικὴ τῶν ἱμπεριαλιστῶν καὶ δλωταὶ τῶν ἀντιδραστικῶν τοῦ κόσμου ἀπένταντι στὴν ὑπόθεση τοῦ λαοῦ καὶ ποτὲ δὲν ὑὰ ἐνεργήσουν ἀντίθετα μὲ τὴν λογικὴ ἀντή... Ἀγώνας, ἀποτυχία, νέος ἀγώνας, νέα ἀποτυχία, νέος ἀγώνας ἀκόμα καὶ αὐτὸς ὡς τὴ νίκη —τέτια εἶναι ἡ λογικὴ τῶν λαῶν καὶ ποτὲ δὲν ὑὰ ἐνεργήσουν ἀντίθετα μὲ τὴν λογικὴ ἀντή. Αὐτὸς εἶναι ἔνας ἀκόμα μαρξιστικὸς νόμος».

Ἡ Ἀσία, ἡ Ἀφρικὴ καὶ ἡ Λατινικὴ Ἀποτελοῦν σημεριανὰ τὸ κέντρο τῆς ἐπαναστατικῆς θύελλας. Ἐκεῖ, ὁ ἱμπεριαλισμὸς ὑφίσταται σοβαρὰ καὶ ἀμεσα πλήγματα. Ὁ ἀλβανικὸς λαὸς χαιρετίζει καὶ ὑποστηρίζει δλοληπωτικὰ τὸ δίκαιο ἀγώνα τῶν λαῶν τῶν ἥπειρων αὐτῶν ἐναντίον τῆς ἱμπεριαλιστικῆς καὶ ἀποικιακῆς σκλαβιᾶς· τὸν θεωρεῖ ἐπιπλέον σὸν ἔνα ιστορικὸς σημασίας ἀγώνα γιὰ τὴν τύχη τῆς παγκόσμιας ἐπανάστασης καὶ τοῦ σοσιαλισμοῦ.

Οἱ φεβίζοντες ἡγέτες τῆς Σοβιετικῆς “Ἐνωσης συνέπηξαν μιὰ «Ιερὴ Συμμαχία» μὲ τὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμό, τὸ χειρότερο ἔχθρο τῶν λαῶν ὅλου τοῦ κόσμου. Ἡ πλήρης σοβιετο-ἀμερικανικὴ φιλία καὶ συνεργασία εἶναι ἔνα ἀπὸ τὰ βασικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς σημερινῆς διεθνοῦς κατάστασης. Ἡ σοβιετικὴ ἡγεσία θυσίασε καὶ εἶναι ἔτοιμη σὲ κάθε στιγμὴ νὰ θυσίασε τὰ ζωτικὰ συμφέροντα δλωταὶ τῶν λαῶν καὶ τὸν σοσιαλισμοῦ. “Οχι μόνο ἐγκατέλειψε κάθε ἐπιθετικὴ πάλη ἐναντίον τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, ἀλλὰ ἀνέλαβε ἐπίσης τὸν ποταπὸ ρόλο τοῦ ὑπονομευτῆ-πυροσβέστη κάθε λαϊκοῦ, ἀπελυνθερωτικοῦ ἀγώνα.

Ἡ προδοτικὴ πολιτικὴ ποὺ ἀκολούθησεν οἱ φεβίζοντες, ποὺ δὲν ἀντιτάσσονται στὸν ἱμπεριαλισμὸν καὶ στὸν ἀντιδραστικὸν, ποὺ συνθηκολογοῦν μπροστά του καὶ συνεργάζονται μαζὶ του, ἐνθαρρύνει τὶς ἀκόρεστες φιλοδοξίες τῶν ἱμπεριαλιστῶν, τὸν ἐπιτρέπει νὰ ἐντείνουν τὴν ἐπίθεση, νὰ συγ-

κεντρώνουν παντοῦ τὶς φιλοϊπτεριαλιστικὲς ἀντιδραστικὲς δυνάμεις, ἐπιδεινώνοντας ἕτοι τὴν διεθνῆ κατάσταση σ’ αὐτὰ τὰ τελευταῖα χρόνια.

(‘Ο σύντροφος Χότζα κατήγγειλε σὲ συνέχεια καὶ κριτικὴ τὴν πολιτικὴ τῶν χρουστσώφικῶν φεβίζοντας τῆς «εἰρηνικῆς συνύπαρξης», τὸν «γενικοῦ καὶ πλήρους ἀφοπλισμοῦ» καὶ τὸν «εἰρηνικοῦ περάσματος», καὶ ὑπογράμμισε τὴν ἀπάτη καὶ τὸν κίνδυνο ποὺ ἀντιπροσωπεύει).

Τὸ Κόμμα μας καὶ ἡ κυβέρνησή μας, συνέχεισε, ξεσκέπασε καὶ ὑὰ συνεχίζει νὰ καταβάλλει κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ ξεσκεπάσει, πίσω ἀπὸ τὸν ἀτέλειωτον λόγον τους σχετικὰ μὲ τὸν ἀφοπλισμό, τὴν συνωμοσία ποὺ σκαρφώνουν οἱ ἱμπεριαλιστὲς καὶ οἱ φεβίζοντες ἐναντίον τῶν λαῶν τῶν χωρῶν καὶ ἐναντίον τοῦ σοσιαλισμοῦ. Οἱ ἱμπεριαλιστὲς καὶ οἱ φεβίζοντες δχι μόνο δὲν ἔχουν τὴν πρόθεση νὰ ἀφοπλιστοῦν, ἀλλὰ δὲν παύνουν τὸν προμηθεύονται δὲν καὶ ποιτεύονται δὲν μένει παρὰ ἔνας καὶ μοναδικὸς δρόμος: νὰ ἔξοπλιστον γιὰ νὰ μὴν ἀφεθοῦν στὸν ἔλεος τῶν ἱμπεριαλιστῶν καὶ γιὰ νὰ ὑὰ ὑπερασπίσουν τὸν ἔναντιον τους ἐναντίον τῆς ἱμπεριαλιστικῆς ἀντίθεσης. Χαιρετίζουμε σὰν μιὰ μεγάλη νίκη τὶς πυρηνικές ἔκρηκτες δπως καὶ τὴν ἔξαπλον ση τηλεκατευθυνόμενον πυράλον ποὺ πραγματοποιήσει ἡ Λαϊκὴ Δημοκρατία Κίνας. Οἱ ἐπιτυχίες αὐτὲς χαροποιῶν δλους τὸν λαοὺς τοῦ κόσμου καὶ στρεψώνουν τὴν ὑπόθεση τῆς εἰρήνης, συντρίβοντας δριστικὰ τὸ πυρηνικό μονωτό ποιό τῶν ἱμπεριαλιστῶν καὶ τὸν φεβίζοντα.

Ἡ πάλη ἐναντίον τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, ποὺ ἔχει ἐπικεφαλῆς τοὺς τίς ΗΠΑ, εἶναι ἀξέχωστη μὲ τὴν πάλη ἐναντίον τοῦ σύγχρονου φεβίζοντος σοβιετικούς, ποὺ ἔχει τὸν σοβιετικὸς ἡγέτες ἐπικεφαλῆς του. Δὲν μπορεῖ νὰ διεξαχθεῖ μὲ ἐπιτυχία ὡς τὸν ἑναντίον τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καὶ νὰ προχωρηθεῖ πρὸς τὰ ἐμπόριδης ἡ παγκόσμια ἐπανάσταση δὲν δὲν καταγγελθοῦν οἱ φεβίζοντες ἀπάτες καὶ πρόδοσίες.

Ο πόλεμος στὸ Βιετνάμ ἔγινε τὸ ἐπίκεντρο τῆς σημερινῆς διεθνοῦς κατάστασης. ‘Ο βιετναμέζικος λαὸς διεξάγει ἔναν ἀγώνα ζωῆς ἡ θανάτου ἐναντίον τοῦ κοινοῦ ἔχθρον τῶν λαῶν τοῦ κόσμου. Ἡ στάση ποὺ παίρνει διαδέναση μπροστὰ στὸν ἀγώνα αὐτὸν, εἶναι ἡ λυθία λίθος δλωτων τῶν πολιτικῶν δυνάμεων καὶ τῶν πολιτικῶν κομμάτων. Οἱ ἡγέτες τῆς Σοβιετικῆς “Ἐνωσης χρησιμοποιούν μιὰ διπλῆ τακτικὴ ἀπένταντι στὸ βιετναμέζικο λαό: στὰ λόγια, ἔμφανίζονται νὰ ἀντιτίθενται στὴν ἀμερικάνικη ἐπίθεση ἐναντίον τοῦ Βιετνάμ καὶ κάνουν μεγάλο θύελλο γύρω καὶ ποιοτικές στην πορείαν τῶν πορσφέρων ἀλλά, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, χαίρονται νὰ ἀφήνουν τὸν ἀμερικάνους ἱμπεριαλιστὲς νὰ σφάζουν καὶ νὰ ὑμάζουν ἐπίμονα τὸ βιετναμέζικο λαό καὶ νὰ ἐπεκτείνουν τὴν ἀποτοπότα τὴν ἑναντίον τού.

Γιὰ νὰ καλύψουν τὴν προδοτική τους δραστηριότητα, οἱ χρουστσώφοι φεβίζοντες μιλάνε πολὺ γι’ αὐτὸν ποὺ ἀποκαλοῦν ἔνοτάτα καὶ ἀλληλεγγύη στὸ βιετναμέζικο πρόδηλημα. ‘Ἀλλὰ στὸ πρόδηλημα αὐτὸν, ποιά ἔνοτάτα μπορεῖ νὰ ὑπάρξει ἀνάμεσα στὸν μαρξιστές-λενινιστές καὶ στὸν φεβίζοντες δταν οἱ σοβιετικοί ἡγέτες πραγματοποιοῦν μιὰ ἀντιβιετναμέζικη καὶ ἀντεπαναστατική ἐνότητα δράσης μὲ τὸν ἀμερικανικούς λενινιστές· Πούν δέλουν νὰ καταλήξουν οἱ φεβίζοντες καὶ ἑκαντόνοι ποὺ ἔπαναλαμπάνουν τὰ φεύγη τους καὶ ἔργαζονται γιὰ μιὰ «ένοτάτη δράσης» στὸ βιετναμέζικο πρόδηλημα; Θέλουν ἐμεῖς, οἱ μαρξιστές-λενινιστές, δπως καὶ οἱ σοσιαλιστικὲς χώρες, νὰ συντονίσουν τὶς προσπάθειές μας μὲ τὸν ἀμερικάνους ἱμπεριαλιστὲς καὶ ἀκολουθώντας τὸ παραδειγμα τῶν χρουστσώφων φεβίζοντας τὸν φεύγη τους τὸν κόσμον, νὰ γίνουμε συνένοχοι τους ἐναντίον τοῦ βιετναμέζικου λαού; Αὐτὸν δὲ δῆλων καὶ ἀνέλαβε.

“Ἐχουμε τὴν σταθερὴ πεποίθηση πὼς οὔτε ἡ ἔνοπλη ἐπίθεση, οὔτε ἡ φεβίζοντες-λενινιστές διοίτητα, οὔτε οἱ βιετναμέζικοι λαοί δελεάσουν νὰ δελεάσουν ή νὰ ἐξαπατήσουν τὸν πολεμό.

‘Ο ηρωϊκὸς ἀγώνας τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ ἐνθαρρύνει σὲ τεράστιο βαθὺν δλους τὸν λαοὺς δλων τοῦ κόσμου καὶ τὸ πρό-

ταριάτο δλων τῶν χωρῶν. Χτυπώντας τὸν ἵμπεριαλισμό, παλεύοντας ἐναντίον του καὶ δημιουργούντας πάνω τον, δ λαδς αὐτὸς ἔχει δόσει ἑνα λαπτὸν παράδειγμα. Τὸν Κόμμα 'Εργασίας 'Αλβανίας, δ ἀλβανικὸς λαδς καὶ δ ἀλβανικὴ κυβέρνηση παραμένουν σταθερὰ στὸ πλευρὸν τοῦ ἀδελφοῦ βιετναμέζικου λαοῦ, ἐναντίον τῶν βαρβάρων ἐπιθέσεων τῶν ἀμερικάνων εἰσβολέων καὶ τὸν ὄποστηρζουν ἀνεπιφύλακτα.

'Η Κεντρικὴ 'Επιτροπὴ τοῦ Κόμματος ἀναγγέλει στὸ συνέδριο πῶς μὲ βάση τὴν συμφωνία ποὺ κλείστηκε μὲ τὴν κυβέρνηση τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας 'Αλβανίας, ή Κεντρικὴ 'Επιτροπὴ τοῦ 'Εθνικοῦ 'Απελευθερωτικοῦ Μετώπου τοῦ Νότιου Βιετνάμ ἐγκατέστησης Μόνιμο Γραφεῖο γιὰ τὴν ἀντιπροσωπεύση τῆς στὰ Τίρανα. Τὸν Κόμμα μας καὶ δ κυβέρνηση μας χαροτίζουν αὐτὸν τὸ σημαντικὸ γεγονός, θεωρώντας πῶς πρόκειται γιὰ μιὰ συνεισφορὰ στὴν ἐνίσχυση τῆς ἀγωνιστικῆς φυλίας καὶ ἐνόπτητας ἀνάμεσον στὸν ἀλβανικὸ λαδ καὶ στὸν ἡρωϊκὸ νοτιοβετναμέζικο λαδ.

('Ο σύντροφος Χότζα συνέχισε μὲ αὐτὴ τὰ λόγια): Αὐτὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, δ ἔξειλης τῆς διεθνοῦς κατάστασης ἔδειξε μὲ πειστικὸ τρόπο πῶς δ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς κατευθύνει τὴν παγκόσμια στρατηγική του ἐναντίον τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας Κίνας — αὐτῆς τῆς πανίσχυνης σοσιαλιστικῆς χώρας ποὺ κρατάει ψηλὰ τὴν σημαία τῆς ἐπανάστασης καὶ τοῦ ἀγώνα ἐναντίον τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ. Προσπαθεῖ μὲ δλα τὰ μέσα νὰ 'επειροΐσει' καὶ νὰ ἀπομονώσει τὴν Λαϊκὴ Κίνα, νὰ σαμποτάρει καὶ νὰ σταματήσει τὴν πρόοδο τῆς στὸ δρόμο τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης καὶ τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησης, νὰ τὴν κλείσει σὲ ἑνα πύρινο κύκλῳ καὶ νὰ προετοπίσει καὶ νὰ ἔξαπολύσει ἐναντίον τῆς Ἐναντίον τῆς Ἑναντίον τῆς Ἐναντίον τῆς 'οἰλοκληρωτικοῦ πόλεμοῦ. Τὸ στρατηγικὸ σχέδιο τῶν ΗΠΑ είναι νὰ διατηρεῖ προσωρινὰ τὴν εἰρήνην στὴν Εδώδιτη γιὰ νὰ κάνει τὸν πόλεμο στὴν 'Ασία, νὰ διατηρεῖ προσωρινὰ τὴν εἰρήνην μὲ τὴ Σοδιετικὴ 'Ενωση γιὰ νὰ κάνει τὸν πόλεμο στὴν Κίνα. Οἱ χρουστσισιοφοι δεβιζιονιστὲς δχι μονάχα προσαρμόσονται ἀπόλυτα μὲ αὐτὴ τὴ στρατηγική, ἀλλὰ ἔχουν περάσει σὲ διψήλα μὲ τὸν ἀμερικάνικον συνεργάτες τους στὴν ἔφαρμογή τῆς.

'Αλλὰ δλη ἡ ἔχθρικὴ δραστηριότητα τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ, τῶν διαφόρων ἀντιδραστικῶν δυνάμεων καὶ τῆς κλίνας τῶν χρουστσισιοφοιών ἀποστατῶν ἐναντίον τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας Κίνας ἀπέτυχε καὶ θὰ ἀποτυγχάνει πάντοτε διολκηρωτικὰ μπροστὰ στὴν ἀκαταμάχητη οἰκονομικῆ, πολιτικῆ, στρατιωτικῆ καὶ ἥθική δύναμη τῶν 700 ἔκατομμυρίων κινέζων, ποὺ ἔνωμένουσι σὰν ἁνας ἀνδρώντος, ἔχουν συνεπειωθεῖ γύρω αὐτὸν τὸ ἔνδοξο Κομμονιστικό Κόμμα Κίνας, ποὺ ἔχει ἀπικεφαλῆς του τὸ σύντροφο Μάο Τσε-τούνγκ.

Σήμερα, ἀποτελεῖ ἰστορικὸ καθῆκον καὶ ζωτικῆς σημασίας ξήτημα γιὰ δλει τὶς ἐπαναστατικὲς δυνάμεις καὶ δλους τοὺς λαοὺς ποὺ ἀγαποῦν τὴν ἐλευθερία, νὰ ὑποστηρίξουν τὴν Λαϊκὴ Κίνα καὶ νὰ τὴν ὑπερασπίσουν ἐναντίον κάθε ἐπιθυλῆς τῶν ἴμπεριαλιστῶν καὶ τῶν δεβιζιονιστῶν λακέδων τους. 'Ο λαδς μας, τὸ κόμμα μας καὶ δ κυβέρνηση μας, ποὺ προχωροῦν στὸν διόν ἐπαναστατικὸ δρόμο μὲ τὸ μεγάλο κινέζικο λαδ καὶ τὸ Κομμονιστικὸ τοῦ Κόμματος, δὰ ἐκδηλώνουν πάντοτε τὴν ἀλληλεγγύη τους, διῷ μὲ διῷ, στὶς μέρες τῆς γαλήνης δπως καὶ στὶς μέρες τῆς θύελλας. Θὰ προχωροῦν μαζὶ πάντοτε στὸν ἀγώνα ἐναντίον τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ τοῦ σύγχρονον δεβιζιονισμοῦ, γιὰ τὸ θρίαμβο τῆς ἐπανάστασης καὶ τοῦ σοσιαλισμοῦ.

' Αὐτὸν τὸν μεγάλο ἀγώνα, ζωῆς διαθάντου, ἀνάμεσα στοὺς λαοὺς δλων τῶν χωρῶν, ἀπὸ τὸ ἑνα μέρος, καὶ στὸν ἴμπεριαλισμὸ καὶ τοὺς λακέδες του αὐτὸν τὴν ἀλλή, ἀπὸ τὸν δποιο ἔξαρτωντα τὰ πεπωμένα τῆς ἀνθρωπότητας, δ Λαϊκὴ Δημοκρατία Κίνας καὶ τὸ ἔνδοξο Κομμονιστικό της Κόμμα διαδραματίζουν ἀποφασιστικὸ δλο. 'Η Λαϊκὴ Κίνα είναι σήμερα τὸ ἀπόθινο προύνιο τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τῆς παγκόσμιας ἐπανάστασης, δ πανίσχυρος καὶ πιοτδὲ ὑποστηρικτῆς τῶν λαῶν στοὺς ἀπελευθερωτικοὺς καὶ ἐπαναστατικοὺς τους ἀγῶνες. Είναι δ μεγάλος ἀτρόμητος μαχητῆς ἐναντίον τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ, τὸ ἀξεπέραστο ἐμπόδιο ποὺ ἔχει δρυπάθει μπροστὰ στὰ ἴμπεριαλιστικὰ καὶ δεβιζιονιστικὰ σχέ-

δια ποὺ ἀποσκοποῦν στὴν παγκόσμια ἡγεμονία, δ ἀδιάλλακτος σημαντιφόρος τὸν μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ ἐναντίον τῆς φεβιζιονιστικῆς προδοσίας.

'Ο σύντροφος Χότζα πρόσθεσε: Κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Κόμματος 'Εργασίας, δ Λαϊκὴ Δημοκρατία 'Αλβανίας ἔφαρμοσε καὶ δὰ ἔφαρμοσε πάντοτε μιὰ ἐπαναστατικὴ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ στηριγμένη στὸ μαρξισμὸ-λενινισμό· ἔφαρμοσε μιὰ πολιτικὴ φιλίας μὲ δλεις τὶς χώρες καὶ τὸν λαοὺς τοῦ κόσμου, μεγάλους δικυρούς, σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχὴ τῆς λοστήτας καὶ τὸν ἀμοιβαίου δφελοῦς· ἀντιτίθεται στὸν ἴμπεριαλισμό, ποὺ ἔχει τὶς ΗΠΑ ἀπικεφαλῆς, ὑποστηρίζει ἀνεπιφύλακτα δλεις τὶς χώρες καὶ δλους τοὺς λαοὺς ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἐλευθερία, τὴν δημοκρατία καὶ τὴν κοινωνικὴ πρόοδο καὶ ὑποστηρίζει δλους τοὺς ἑπαναστατικοὺς λαοὺς καὶ δυνάμεις ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν υπεράσπιση τῆς εἰρήνης καὶ γιὰ τὸ θρίαμβο τοῦ σοσιαλισμοῦ. Σήμερα, δ 'Αλβανία είναι ισχυρότερη ἀπὸ κάθε ἄλλη φροά. 'Εχει πολυάριθμους πιστοὺς φίλους καὶ ἀπολαμβάνει ἔνα μεγάλο διεθνής κύρος.

Στὶς σχέσεις τους μὲ τὶς ἀδελφές σοσιαλιστικὲς χώρες, τὸ Κόμμα καὶ δ κυβέρνηση ἀπολογούν πάντοτε τὶς ἀρχές τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καὶ τὸν προλεταριακὸν διεθνισμό, μοναδικὰ δρθῆ καὶ ἀπαράβατη βάση τῶν σχέσεων αὐτῶν. Οι σχέσεις τῆς 'Αλβανίας μὲ τὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία Κίνας προσφέρουν ἔνα ὑπέροχο παράδειγμα τῆς δρθότητας καὶ τῆς δύναμης τῶν ἀρχῶν αὐτῶν. Αὐτὰ τὰ τελευταῖα χρόνια σημειώθηκαν μεγάλες καὶ καρποφόρες ἔξειλησις στὴ στενὴ ἐπαναστατικὴ φιλία καὶ στὶς σχέσεις ἀνάμεσα στὶς δυὸς χώρες. 'Ο ἀλβανικὸς λαός, καὶ σὲ ημέρες εὐημερίας καὶ σὲ ημέρες δοκιμασίων, δὰ νοιώθει μπερηπάνεια καὶ τιμή, νὰ ἔχει ἔνα τόσο πιστὸ καὶ σίγουρο φίλο καὶ σύντροφο στὰ ὄπλα σὰν τὸν κινέζικο λαό καὶ τὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία Κίνας. Τὸ Κόμμα μας καὶ δ κυβέρνηση μας συγχαίρουν θερμὰ τὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία Κίνας γιὰ τὶς σημαντικὲς νίκες τῆς, τόσο στὸ ἐσωτερικὸ πεδίο δσοῦ καὶ στὸ διεθνὲς καὶ τὶς δικαιώμας καὶ δικές τους νίκες. Ήποστηρίζουν σταθερὰ τὸ δικαιώμα τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς Σοδιάν καὶ τῶν ἄλλων κινέζικων νηιών ποὺ δρίσκονται κάτω ἀπὸ τὸν ἀμερικάνικο ξυγδόπως καὶ τὴν ἐπαναστατική, ἔξειτερη καὶ πολιτικὴ ἀρχῶν τῆς Λαϊκῆς Κίνας. 'Ο λαός μας καὶ τὸ Κόμμα μας δὰ συνεχίσουν νὰ ὑπερασπίζουν καὶ νὰ ἔνισχον τὴ μεγάλη ἀγωνιστικὴ φιλία ἀνάμεσα στὴν 'Αλβανία καὶ στὴν Κίνα γιὰ τὸ καλό τῶν λαῶν μας καὶ τῆς μεγάλης ὑπόθεσης τοῦ κοινωνισμοῦ. Στὸ μέλλον, τὸ Κόμμα 'Εργασίας 'Αλβανίας δὰ συνεχίσει νὰ κρατάει ψηλὰ τὴ σημαία τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ, τὴ σημαία τῆς ἐπανάστασης καὶ τὸν προλεταριακὸ διεθνισμό.

2. Η πραγματοποίηση τοῦ Τρίτου Πεντάχρονου Σχεδίου καὶ ὁ κύριος προσανατολισμὸς τῆς οικονομικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἀνάπτυξης στὸ ἐρχόμενο πεντάχρονο διάστημα.

Γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν καθηκόντων τοῦ Τρίτου Πεντάχρονου Σχεδίου, τὸ Κόμμα καὶ δ λαδς ἔργαζεται μέσα σὲ δύνυμες συνθήκες, ποὺ δημιουργήθηκαν ἀπὸ τὴν προδοτικὴ δεβιζιονιστικὴ γηεύτα τῆς Σοδιετικῆς 'Ενωσης καὶ τῶν λακέδων της. Χάροη στὴ συνετή, διορατικὴ καὶ τολμηρὴ καθοδήγηση τοῦ Κόμματος, χάροη στὴν ἐπαναστατική ἐνεργητικότητα καὶ στὸν μεγάλο πατριωτισμὸ ποὺ ἐπέδειξαν οἱ ἔργαζόμενες μᾶζες, δ σοσιαλιστικὴ 'Αλβανία προχώρησε πρὸς τὰ ἔμπορα. Συνέτυψε τὸν ἀποκλεισμό, ἀγωνίστηκε ἀπαντώντας στὸ κτύπημα μὲ ἀμεσοῦ κτύπημα, ἐναντίον τῶν δεβιζιονιστῶν καὶ τῶν δρίσκων στὸ παρελθόν, κατέκτησε τὴ νίκη.

'Έγκωμαζόντας τὶς ἐπιτυχίες ποὺ πραγματοποιήθηκαν στὴ διάρκεια τοῦ 3ου Πεντάχρονου Σχεδίου, δ σύντροφος Χότζα, εἰτε:

Σὲ σχέση μὲ τὸ 2o Πεντάχρονο Σχέδιο, οἱ ἐπενδύσεις αὐξήθηκαν κατὰ 43 %, δ δγκος τῶν οἰκοδομῶν ἀνέβηκε κατὰ

67% και διοκληρώθηκαν και λειτουργοῦν 430 νέες βιομηχανικές, άγροτικές, κοινωνικές και πολιτιστικές έπιχειρήσεις. Σε σχέση μὲ τὸ 1960, ή συνολικὴ ἀξία τῆς βιομηχανικῆς και ἔκεινη τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς ἀνέβηκαν ἀντίστοιχα κατὰ 39% και 36%. Τὸ ἐθνικὸ εἰσόδημα αὐξήθηκε κατὰ 44%, πάντοτε σὲ σύγκριση μὲ τὸ 20 Πεντάχρονο Σχέδιο. Μιὰ αἰσθητὴ και συνεχῆς πρόοδος διαπιστώνεται στὴν κοιλιούρα, στὴν ἐκπαίδευση και στὴ δημόσια ὑγεία.

Σὲ δὲ τὸ ἀφορᾶ τὴν οἰκονομικὴ και πολιτιστικὴ ἀνάπτυξη, οἱ ἔπιτυχίες ποὺ κερδίσαμε σὲ διάρκεια τοῦ 30 Πεντάχρονου Σχέδιον δίνουν τὴν πιὸ φανερὴ ἀπόδειξη γιὰ τὴν ὁρθότητα τῆς γραμμῆς ποὺ ἀκολουθεῖ τὸ Κόμμα στὴ σοσιαλιστικὴ οἰκοδόμηση.

Στὴ διάρκεια τῶν χρόνων αὐτῶν ποὺ ἀγωνιστήκαμε ἥρωϊκα γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ 30 Πεντάχρονου Σχέδιου, τὸ κόμμα μας και ὁ λαός μας διαπίστωσαν πολὺ καθηρᾶ ποιό εἶναι οἱ πραγματικοὶ φίλοι μας και ποιοί εἶναι οἱ πραγματικοὶ μας ἔχθροι. Στὴ διάρκεια αὐτῶν τῶν χρόνων, οἱ πραγματικοὶ μας σύμμαχοι, οἱ πραγματικοὶ ἔπαναστάτες και συμπλεμέντες μας —ὅ μεγάλος κινέζικος λαὸς και τὸ ἐνδοξὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας μὲ τὸν πρόεδρο Μάο Τσετούνγκ— δρέθηκαν στὸ πλευρὸ τοῦ λαοῦ μας και τὸν κύματός μας. ‘Ἡ Λαϊκὴ Δημοκρατία Κίνας, ὅτι και είλε νὰ ἀντιμετωπίσει σοφαρὲς φυσικὲς θεομηνίες και τὸν ἀποκλεισμὸ τῶν χρονοτσφωκῶν φεβδυσιοντῶν, τὸν ἀμερικανικὸν ἡμεριασμὸν και δύον τῶν ἀντιδραστικῶν, μας πρόσφερε ωὰ διενιστική, ἀδελφική και ἀνιδιοτελῆ βοήθεια. ’Η βοήθεια αὕτη συνέβαλε σημαντικά στὴν ἐκπλήρωση τῶν καθηράντων ποὺ ξέθεσε τὸ 30 Πεντάχρονο Σχέδιο, στὴ συντριβὴ τοῦ οἰκονομικοῦ ἀποκλεισμοῦ και στὴν ἐνίσχυση τῆς ἐθνικῆς ἄμυνας.

Ἐπιτρέψτε μου, ἀπ’ αὐτὸν τὸ ἐπίσημο βῆμα τοῦ συνεδρίου, νὰ ἔχοφάσω τὴν βάθειὰ εὐγνωμοσύνη μας στὸν κινέζικο λαό, στὸ ἐνδοξὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα και στὸν πρόεδρο Μάο Τσετούνγκ και νὰ τὸν εὐχαριστήσουμε γιὰ τὴν ἀνεκτίμητη βοήθεια ποὺ μᾶς προσέφεραν και μᾶς προσφέρουν γιὰ τὴν σοσιαλιστικὴ μας οἰκοδόμηση.

‘Αναφερόμενος στὸν κύριον προσανατολισμὸν τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησης και στὰ καθῆκοντα στὸ πλαίσιο τοῦ νέου Πεντάχρονου Σχέδιου 1966—1970, ὁ σ. Χότζα δήλωσε:

Τὰ βασικὰ καθῆκοντα ποὺ θέτει ἡ γενικὴ γραμμὴ τοῦ Κόμματος γιὰ τὴν πλήρη οἰκοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ ἦταν και εἶναι: νὰ ἀναπτύσσουμε ἀκατάπτωστα τὶς πραγματικές δυνάμεις και στὴ βάση αὐτῆς, νὰ δελτιώνουμε τὶς συνήθηκες ζωῆς τοῦ λαοῦ νὰ βαθύνουμε τὴν σοσιαλιστικὴ ἔπανασταση στὸν ἰδεολογικὸ και πολιτιστικὸ τομέα· νὰ ἐνίσχυσουμε τὴ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου και τὴν ἀνότητα ἀνάμεσα στὸ λαὸ και στὸ Κόμμα· νὰ διεξάγουμε ἔναν ἐπίμονο ἀγώνα ἐναντίον τῶν ἐσωτερικῶν και ἐξωτερικῶν ἔχθρῶν και ἐναντίον δύων τῶν ἔνων ἐπιφρούων· νὰ ἐνίσχυσουμε τὴν ἐθνικὴ ἄμυνα. Ταυτόχονα, τὸ Κόμμα ἔφαρμόει τὴ γραμμὴ τῆς βαθμιαίας ἐξάλειψης τῆς διαφορᾶς ἀνάμεσα στὴν Ἕργατικὴ τάξη και τὴν ἀγροτική, ἀνάμεσα στὴν πόλη και τὸ χωριό, ἀνάμεσα στὴ βιομηχανία και τὴν ἀγροτικὴ οἰκονομία, ἀνάμεσα στὴ σωματικὴ ἔργασία και στὴν πνευματικὴ ἔργασία.

Αὗτη γενικὴ γραμμὴ ἔγγνωται μιὰ νέα ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς χώρας μας στὴ διάρκεια τοῦ 40 Πεντάχρονου Σχέδιου γιὰ τὴν ἐπιτάχυνση τῆς ὀλοκληρωτικῆς οἰκοδόμησης τῶν ὄλικοτεχνικῶν βάσεων τοῦ σοσιαλισμοῦ.

Τὸ 1970, ἡ συνολικὴ ἀξία τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς θὰ αὐξήθῃ κατὰ 50—54% σὲ σχέση μὲ ἔκεινη τοῦ 1965.

Στὴ διάρκεια τοῦ 40 Πεντάχρονου Σχέδιου, ἡ συνολικὴ ἀξία τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς θὰ εἶναι κατὰ 41—46% περισσότερο ἀπὸ ἔκεινη τοῦ 30 Πεντάχρονου Σχέδιου. Τὸ βασικὸ καθῆκον τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας στὴν περίοδο αὐτῆς, εἶναι ποὺ ἀπ’ δόλα, ἡ αὐξηση τῆς παραγωγῆς σιτηρῶν, γεωμήλων, ουζιοῦ και ἐλαίου.

Προσβλέπεται πὼς τὸ σύνολο τῶν ἐπενδύσεων στὴ διάρκεια

τοῦ 40 Πεντάχρονου Σχέδιου θὰ αὐξηθεῖ κατὰ 34% σὲ σχέση μὲ τὸ προηγούμενο Πεντάχρονο.

Τὸ 1970, τὸ ἔθνικὸ εἰσόδημα θὰ αὐξηθεῖ κατὰ 45—50% σὲ σχέση μὲ τὸ 1965.

‘Ο σ. Χότζα ἀναφέρει πὸ σημερινὰ στον πολιτιστικὸ και πολιτικὸν πολιτισμὸν μὲ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξην στὴ διάρκεια τοῦ Τέταρτου Πεντάχρονου Σχέδιου. Αὐτὰ εἶναι: 1) ἡ συνέλιση τῆς ἐκβιομηχάνισης τῆς χώρας ποὺ παραμένει ἔνα ἐπειγόν καθῆκον τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησης, 2) ἡ ἀνάπτυξη τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας ποὺ κατέχει τὴ σονδαιότερη θέση στὴν ἐκπλήρωση τῶν κινών πολιτικῶν καθηράντων ποὺ θέτει τὸ 40 Πεντάχρονο Σχέδιο, 3) ἡ αὔξηση τῆς συσωρευσης φύτων και ἡ πολιτελεσματικὴ χρησιμοποίηση τους, 4) ἡ βελτίωση τῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ και ἡ συγχώνευση τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων στὰ συλλογικὰ συμφέροντα, τῶν ἀμεσῶν συμφερόντων στὰ μακροπορέουμα συμφέροντα, 5) ἡ ἐνίσχυση τῆς σοδειασμένης διεύθυνσης τῆς οἰκονομίας στὴ βάση τοῦ δημοκρατικὸν συγκεντρωτισμοῦ.

‘Ο σ. Χότζα τόνισε: ‘Ἡ χώρα μας εἶναι πιστὴ στὴν ἀρχὴ ἐκείνη σύμφωνα μὲ τὴν δύναμη καθεύδεισα στὴν σοσιαλιστικὴ χώρα πρέπει νὰ σημείεται ποὺ ἀπ’ δόλα στὶς δικές της δυνάμεις —νὰ σημείεται στὸν πλούσιο και στὶς πηγὲς τῆς χώρας γιὰ νὰ δημιουργήσει μιὰ ἀνεπτυγμένη οἰκονομία ποὺ νὰ διαθέτει μιὰ ἵσχυον βιομηχανία και μιὰ προηγμένη ἀγροτικὴ οἰκονομία ἔτοι μὲ δύο ἀνεξαρτητές η ἀνεξαρτητούσια τῆς σημερινῆς ἀνάπτυξης τῆς στὸ σοσιαλιστικὸ δρόμο.

Ἐτοι ἀκριβῶς ἔχει καθορισθεῖ ἡ γραμμὴ τοῦ Κόμματος. Οφείλουμε δοχὶ μόνο νὰ διαβέτουμε μιὰ ἀνεπτυγμένη βιομηχανία ἀλλὰ ἐπίσης και μιὰ προηγμένη ἀγροτικὴ οἰκονομία· γιὰ νὰ μπορέσει ἡ έθνική μας οἰκονομία νὰ γίνει μιὰ ἀνεξαρτητή και ἵσχυον οἰκονομία, διφεύλουμε νὰ βαδίσουμε και μὲ τὸ δύο πόδια μας, νὰ σημιχτοῦμε και στὴ βιομηχανία και στὴν ἀγροτικὴ οἰκονομία. Χωρὶς μιὰ γοήγορη ἀνάπτυξη τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας, δὲν μπορεῖ νὰ γίνει λόγος γιὰ γοήγορη βελτίωση τῆς ἔθνικής οἰκονομίας. Στὴ διάρκεια τοῦ 40 Πεντάχρονου Σχέδιου, τὸ κύριο καθῆκον στὴν ἀνάπτυξη τῆς ἔθνικής οἰκονομίας ἀφορᾶ τὴν ἀγροτικὴ οἰκονομία.

‘Ἡ αὔξηση τῆς παραγωγῆς σιτηρῶν εἶναι τὸ βασικὸ καθῆκον τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας και δύο τῆς ἔθνικής οἰκονομίας. Κατὰ συνέπεια, δο ἀγώνας γιὰ νὰ ἀποχτήσουμε ἐπάρκεια σιτηρῶν, εἶναι σήμερα δύος και στὸ παρελθόν, εἶναι πάντοτε ἔνας ἀγώνας γιὰ τὸ σοσιαλισμό. Μὲ τὸ σύνθημα ‘Νὰ ἀγωνισθῶμε γιὰ νὰ ἀποχτήσουμε ἐπάρκεια σιτηρῶν’, οἱ ἐργαζόμενοι ἀγόρτες πέτυχαν τὸ χρόνο αὐτὸν ἐξαιρετικὰ ἀποτέλεσματα. ‘Ἄν και οἱ παραγωγικὲς νόρμες ποὺ είχαν καθορισθεῖ γιὰ τὰ σιτηρὰ ήταν πολὺ πιὸ οὐρηλές απὸ κάθε ἀλλο ποριγούμενο χρόνο, τὰ καθῆκοντα ἐπιτηρώντακαν μὲ ἐπιτυχία. ‘Ἡ πειρὰ ποὺ ποὺ ἀποχτήσθηκε τὸ χρόνο αὐτὸν εἶναι πολὺ ἐνθαρρυντική και οἱ σκοποὶ ποὺ καθορίζει τὸ 40 Πεντάχρονο Σχέδιο σοδειασμένη μὲ τὴν αὔξηση τῆς παραγωγῆς σιτηρῶν μποροῦν διποσδήποτε νὰ πραγματοποιηθοῦν.

Στὴ διάρκεια τοῦ 40 Πεντάχρονου Σχέδιου, τὸ Κόμμα θὰ ἔφαρμοις σταθερά και ὅπως πάντοτε, τὴν δράμη ἐπαναστατικὴ πολιτικὴ τῆς ἐπιστοσύνης στὶς δικές μας δυνάμεις στὴ σοσιαλιστικὴ οἰκοδόμηση.

Γιὰ νὰ ἔφαρμόσουμε ἀδύνα καλλίτερα τὸ σύστημα τοῦ δημοκρατικοῦ συγκεντρωτισμοῦ στὴν καθοδήγηση τῆς οἰκονομικῆς δουλειᾶς και νὰ τηροῦμε αδησηρὰ τὴν ἀρχὴ τῆς προτεραιότητας τῆς πολιτικῆς, και τὴ γραμμὴ τῶν μαζῶν, τὸ Κόμμα νιοδέτησε σπουδαῖα μέτρα γιὰ τὴ διεύρυνση τῶν ἀρμοδιοτήτων και τὸν χρόνο τῶν κρατικῶν δραγμούσων και τῶν οἰκονομικῶν δραγμούσων στὶς διάφορες βαθμίδες, γιὰ τὴν ἐνίσχυση ἀκόμα περισσότερο τῆς δημοκρατίας στὴν οἰκονομική διαχείριση και γιὰ τὴν καταπολέμηση τοῦ γραφειοκρατισμοῦ.

Τὸ Κόμμα φροντίζει πάντοτε προσεκτικά ἔτοι μὲ δύστη στὶς δικές της οἰκονομικῆς πολιτικῆς σημερινῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς δημοκρατίας στὴν οἰκονομική διαχείριση και γιὰ τὴν καταπολέμηση τοῦ γραφειοκρατισμοῦ.

άνόψωση τοῦ ἐπιπέδου τῆς σοσιαλιστικῆς συνείδησης καὶ στὴν ἑνίσχυση τῆς κομμουνιστικῆς διαιταιραγώγησης τοῦ Ἑργαζόμενου λαοῦ. Φροντίζει νὰ συνδέει σωστὰ τὰ προσωπικά συμφέροντα καὶ τὰ συλλογικά συμφέροντα, τὴν ἡθικὴν ἐνθάρυνσην καὶ τὰ ὑλικὰ κίνητρα. Στὸ ζήτημα αὐτῷ, τὰ μέτρα ποὺ νιοθέτησε τὸ Κόμμα γιὰ τὴν ἐλάττωση τῶν ὑψηλῶν μισθῶν γιὰ νὰ ἀποτρέψει τὴν ἔμφανιση παραλογισμῶν στὸν τρόπο ζωῆς καὶ τὴν διαιρόφωση ἐνὸς προνομιούχου στρώματος ἔχοντα μᾶλλον μεγάλη σημασία καὶ μᾶλλον ἔχει ωρισθῆ ἄξεια.

Οἱ ἐπιτενέεις ποὺ πραγματοποιήθηκαν στὴν διάρκεια τοῦ πρώτου χρόνου τοῦ νέου Πεντάχρονου Σχεδίου είναι πάρα πάνω ἀπὸ ἑνθαρρυντικές. Εγγράνται ποὺ τὰ καθήκοντα ποὺ ἔχει θέσει τὸ Τέταρτο Πεντάχρονο Σχέδιο ὅτι ἐπληρώθηνται στὰ προσεχῆ χρόνια. Οἱ λαοὶ ἔχει κινητοποιεῖσθαι σὲ μᾶλλον ἔκταση χωρὶς προηγούμενο καὶ ἔκδηλωνται ἔνα ἐνθουσιασμὸν γιὰ τὴν δουλειὰ χωρὶς προηγούμενο.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ είναι πεπεισμένη πὼς οἱ κομμουνιστὲς καὶ ὀλοκληροὶ ὁ λαὸς τῆς χώρας μας, ἐνωμένοι σ' ἓνα ἀδιάσπαστο μπλὸ καὶ ἐμπειρούμενο ἀπὸ τὰ μεγάλα ἴδαιρα τοῦ Κόμματος καὶ τὶς λαμπρὲς προσποτικὲς τοῦ 4ου Πεντάχρονου Σχεδίου, ὅτι προχωροῦν πάντοτε πρὸς τὰ ἐμπόδια στὸν δρόμο μαρξιστικούντων δρόμο τῆς οἰκοδόμησης τοῦ σοσιαλισμοῦ γιὰ νὰ κάνουν τὴν Ἀλβανία μᾶλλον ἀκόμα πιὸ πλούσια καὶ πιὸ ισχυρὴ χώρα, ποὺ νὰ διαθέτει ἔναν ἀνώτερο πολιτισμό.

3. Ἡ ἑνίσχυση τοῦ Κόμματος καὶ τοῦ καθοδηγητικοῦ ρόλου του

Οἱ σ. Χότζα συνέχισε: Ἡ ίστορικὴ πεῖρα τοῦ κόμματός μας ἀπέδειξε τὴν δρόμοτητα αὐτῆς τῆς λενινιστικῆς σκέψης: χωρὶς ἔνα ἐπαναστατικὸ κόμμα τῆς ἐργατικῆς τάξης, ἔνα κόμμα πιστὸ στὸ μαρξισμὸ-λενινισμό, ἔνα κόμμα ὁργανωμένο ποὺ νὰ μπορεῖ νὰ καθοδηγεῖ καὶ νὰ δημιουργεῖ τὶς ἐργαζόμενες μᾶζες στὴν πάλη καὶ στὴ δουλειά, τὸ προλεταριάτο δὲν μπορεῖ νὰ νικήσει τὴν ἀστικὴ τάξη καὶ νὰ οἰκοδομήσει τὸ σοσιαλισμὸ καὶ τὸν κομμουνισμό.

Τὸ κόμμα μας είναι ἀπόλυτα πιστὸ —καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὴν ἕρεμοσή του— στὶς θεμελιώδεις ἱδεολογικές, πολιτικὲς καὶ ὁργανωτικὲς ἀρχές τοῦ μαρξισμὸ-λενινισμοῦ. Γενικά, τὶς ἐφαρμόζει σωστὰ καὶ ὀλοκληρωμένα πάροντας ὑπόψη τοῦ τὶς συνθῆκες καὶ τὴν ἐξέλιξη τῆς καταστασῆς καὶ τὸν ιούθετώντας ἔνα νέο στὺλ καὶ νέες μεθόδους δουλειᾶς, πάντοτε ὅλο καὶ πιὸ ἐπαναστατικές. Τὰ μέτρα αὐτὰ τοῦ ἐπέτεοφαν νὰ γίνει ἔνα μαχητικὸ καὶ δραμτικὸ κόμμα, στενά δεμένο μὲ τὶς λαϊκὲς μᾶζες, ποὺ παίζει τὸν καθοδηγητικὸ τοῦ φόλο ἐνθαρρύνοντας, ὁδηγούντας καὶ διαιταιραγώνυτας τὶς ἐργαζόμενες μᾶζες στὸν ἀγώνα τους, στὶς προσπάθειές τους γιὰ νὰ ξεπρονοῦν τὶς δυσκολίες καὶ νὰ νικοῦν. Ἀπὸ δᾶς καὶ πέρα, θὰ συνεχίσουμε νὰ φροντίζουμε προσεκτικὰ καὶ νὰ δίνουμε μᾶλλον μεγάλη σημασία στὴ συνεχῆ σφραγίλατηση τοῦ κόμματός μας, στὴν ἀνάπτυξη καὶ ἑνίσχυση τοῦ ἐπαναστατικοῦ τοῦ πνεύματος καὶ στὸ δυνάμωμα τοῦ καθοδηγητικοῦ τοῦ φόλου σὲ κάθε τομέα τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησης.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ κόμματός μας νιοθέτησε μᾶλλον μέτρα μεγάλης ίστορικῆς σημασίας πρὸς τὸ σκοπὸ τῆς ἀκόμα μεγαλύτερης ἐπαναστατικοποίησης ὅλης τῆς ζωῆς τοῦ κράτους. Τὰ μέτρα αὐτὰ κατεύθυνονται στὴν προώθηση καὶ ἐμβάθυνση τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς —πολιτικό, οἰκονομικό, ἱδεολογικό καὶ πολιτιστικό— στὴν ἐκρίζωση τοῦ φεβρουαρίου καὶ στὴν ἀπορροπὴ τῆς παλινόρθωσης τοῦ καπιταλισμοῦ, στὴν ἑνίσχυση τῆς ἐθνικῆς ἀμυνας, στὴν ἔξασφάλιση πάνω ἡ σημερινὴ καὶ οἱ μελλοντικὲς γενεὲς θὰ συνεχίσουν τὴν νικηφόρα συνέχιση τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης καὶ τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησης. Στοι ὅστε ἡ πατρίδα μας νὰ ἀναπτύξεται καὶ νὰ προοδεύει κρατώντας πάντοτε ψηλὰ τὴν σημαία τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τοῦ μαρξισμὸ-λενινισμοῦ.

Αὐτὰ τὰ ἐπαναστατικὰ μέτρα ἔγιναν δεκτὰ μὲ μεγάλο ἐν-

θουσιασμὸ καὶ μὲ γενικὴ καὶ ὀλοκληρωτικὴ ἐπιδοκιμασία ἀπὸ δλους τοὺς ἐργαζόμενους —ἐργάτες, ἀγρότες, στρατιῶτες, στελέχη καὶ διανοούμενοις— γιατὶ εἶναν σ' αὐτὰ μᾶλλον νέα ἀπόδειξη τῆς δρόμοτητας τῆς γραμμῆς τοῦ κόμματος, τῆς ἐπαναστατικῆς του δυνάμεως καὶ σταθερότητας καὶ γιατὶ γνωρίζουν πώς πάροδηκαν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ, τῆς πατρίδας τους καὶ τῆς σοσιαλιστικῆς ὑπόθεσης.

Τὰ μέτρα αὐτὰ είχαν μεγάλη ἀπήκηση στοὺς φίλους μας —στὸ Κουμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας, στὰ μαρξιστικὰ-λενινιστικὰ κόμματα καὶ δυνάμεως στοὺς ἐπαναστάτες διαφόρων χωρῶν ποὺ τὰ ἐκτίμησαν σὲ μᾶλλον δημιουργικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ μαρξισμὸ-λενινισμοῦ στὶς συνθῆκες τῆς χώρας μας, σὰν μᾶλλον συνεισφορὰ στὴν κοινὴ ἐπαναστατικὴ ὑπόθεση τοῦ προλεταριατοῦ.

Ο σ. Χότζα ἔθιξε σὲ συνέχεια αὐτὰ τὰ τέσσερα σημεῖα: τὴν διαρκῆ βελτίωση τῆς σύνθεσης τοῦ Κόμματος ἀπὸ ταξικὴ ἀποψη καὶ τὴν ἀπτινοβολία τῶν δργανώσεών του· τὴν ὑπεράσπιση τῆς καθαρότητας τῶν κομματικῶν γραμμῶν· τὴν ἑνίσχυση τοῦ καθοδηγητικοῦ φόλου τῶν δργανώσεων τοῦ κόμματος καὶ τὴν ἀνάγκη μᾶς πιὸ δραστήριας ζωῆς στοὺς κόλπους των· τὴν βελτίωση τῆς δουλειᾶς τοῦ Κόμματος στὶς καζίκες δργανώσεις καὶ τὴν ἀκόμα πιὸ ριζικὴ ἐφαρμογὴ τῆς γραμμῆς τῶν μαζῶν· τὴν ἐξάλειψη τῆς γραφειοκρατίας καὶ τὴν στερέωση τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριατοῦ.

Ο σ. Χότζα καθόρισε ἐπίσης: Τὸ Κόμμα μας ἔχει 66.327 μέλη ἀπὸ τὰ δύοτα 3.314, είναι δύοκιμα μέλη. Ο συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν μελῶν τον αὐξήθηκε κατὰ 12.668 σὲ σχέση μὲ τὴν ἐπόχη τοῦ 4ου συνεδρίου τοῦ Κόμματος. Αὐτὸς ἀποτελεῖ μᾶλλον συνδαμία ἔθειξη ποὺ φανερώνει τὸν στενοὺς δεσμοὺς ἀνάμεως στὸ Κόμμα καὶ τὶς ἐργαζόμενες μᾶζες καὶ τὴν θερμὴν ὑποστήριξη τῆς δρόμης γραμμῆς τοῦ Κόμματος ἀπὸ μέρους τους.

Οἱ Κομματικὲς Ὀργανώσεις διφεύλουν στὸ μέλλον νὰ συνεχίσουν νὰ ἐφαρμόζουν δλοκληρωμένα τὴν θεμελιώδη ἀρχή: ἡ πλειοψηφία των κομματικῶν μελῶν ποὺ γίνονται δεκτά στὸ κόμμα πρέπει νὰ προέρχονται ἀπὸ τοὺς παραγωγικοὺς κλάδους, ἀπὸ τὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ τὴν ἐργαζόμενη ἀγροτική. Ταυτόχρονα, διφεύλουν νὰ δίνουν μᾶλλον πιὸ μεγάλη προσοχὴ στὴ στρατολογία γυναικῶν καὶ στὴ στρατολογία μελῶν ἀπὸ τὴν ηρωικὴ νεολαία τῆς χώρας μας.

Τὸ Κόμμα ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ νέο αἷμα, ἀλλὰ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἔνα καθαρὸ αἷμα. Πρέπει νὰ ἔχουμε πολὺ ἀπ' ὅλα ἔνα Ισχυρὸ κόμμα· θὰ ήταν ἐπιζήμιο νὰ ἀποβλέπουμε μόνο στὴν ποσότητα.

Ἡ ἐπανάσταση καὶ ὁ σοσιαλισμὸς ἀποτελοῦν ὑπόθεση τῶν ιδίων τῶν λαϊκῶν μαζῶν, κάτω ἀπὸ τὴν καθοδηγηση τῶν κομμουνιστῶν. Ἡ νικηφόρα ἐκπλήρωση τῶν καθηκόντων τοῦ 4ου Πεντάχρονου Σχεδίου καὶ ἡ πιὸ στέρεα οἰκοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ· ἡ ὑπεράσπιση τῆς σοσιαλιστικῆς πατρίδας ἐναντίον τῆς εἰσοδοῦ τῶν ξένων ἐχθρῶν· νὰ προφυλάξουμε τὸ σοσιαλιστικὸ μας σύστημα ἀπὸ τῶν καπιταλιστικῶν κομματιών καὶ τὸ φεβιζιονίσμο—ὅλα αὐτὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸ βαθὺ τῆς πολιτικῆς καὶ ἰδεολογικῆς συνέλησης τῶν λαϊκῶν μαζῶν, ἀπὸ τὴν σοσιαλιστική ποντική τους συνείδηση καὶ τὴν πρωτοβουλία τους στὸν διάφορος κλάδους δουλειᾶς.

Σήμερα, ὅπως καὶ ἀλλοτε, τὸ κόμμα μας τηρεῖ πάντοτε σὲ ὅλη την τὴν δράση τὴν ἀρχή: «νὰ μαθητεύουμε κοντά στὶς μᾶζες πολὺ νὰ τὶς διδάξουμε».

Τὸ καθῆκον ποὺ μᾶς ἐπιβάλλεται είναι νὰ ἐφαρμόζουμε σωστὰ καὶ ἀποφασιστικὰ τὴν ἀρχή: «νὰ ξεκινᾶμε ἀπὸ τὶς μᾶζες καὶ νὰ ἐπιστρέψουμε στὶς μᾶζες», ἔτσι ὥστε νὰ γίνει ἡ μέθοδος δουλειῶν ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Κόμματος καὶ τῶν στελέχων ποὺ δουλεύουν στὶς κομματικὲς δργανώσεις, στὸνς κρατικοὺς δργανώσεις, τὶς οἰκονομικὲς ἐπιχειρήσεις καὶ τὶς μαζικὲς δργανώσεις δρωτῶν καὶ δέλτα τὰ μέτωπα τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησης.

Ἐναντίον τῆς Νεολαίας. Πρόκειται γιὰ ἔνα ἔξαιρετικὰ σπουδαῖο ζήτη-

μα ποὺ ἀφορᾶ τὶς τῦχες τῆς ἐπαναστατικῆς καὶ σοσιαλιστικῆς ὑπόθεσης τῆς χώρας μας. Σὲ καμιὰ στιγμή, δὲν πρέπει νὰ ξεχάσουμε πώς ή κομμωνιστικὴ διαιταιδαγώγηση τῆς νέας γενιᾶς γίνεται στὴ διάρκεια δξύτατων ταξικῶν ἄγώνων μέσα στὴ χώρα καὶ στὸ ἔξωτερικό, καὶ ίδαιτερα στὴ διάρκεια περιπλοκῶν καὶ μεγάλης ἔκτασης ίδεολογικῶν ἄγώνων. Δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε ποτὲ τὸ γεγονός πὼς ἡ σημεριṇή νεολαία δὲ γνώρισε τὴν ἀνέλεητή ταξική καταπλεση καὶ ἔκμετάλλευση καὶ τὶς θυσίες ποὺ ἔγιναν γιὰ νὰ δημιουργηθεῖ ἡ σημεριṇή κατάσταση καὶ πὼς ζεῖ μέσα σ' ἐναὶ σχετικά εἰρηνικά κλίματα χωρὶς νὰ ξέχει σφυροφλατηθεῖ στὸ σχολεῖο τῆς ζωῆς καὶ τῆς παραγωγικῆς δουλειᾶς. Ἐπιπλέον, η ἰδεολογικὴ ἐπίδραση τῆς ἀστικῆς τάξης καὶ τὸν οεβιζιονισμὸν εἰσόδει ἀνάμεσα σ' αὐτὸν μὲ διάφορους τρόπους καὶ συχνὰ μὲ μακιαβελικὰ τεχνάσματα μέσω τῆς λογοτεχνίας, τοῦ κινηματογράφου, τῆς μουσικῆς καὶ τῆς μόδας.

Τὸ Κόμμα πρέπει νὰ δώσει στὸν νέον μιὰ δρᾶτη εἰκόνα τοῦ παρελθόντος καὶ νὰ τὸν βοηθήσει νὰ βγάλουν ἐπαναστατικὰ διδάγματα. Πρέπει νὰ τὸν βοηθήσει νὰ ἐπιδοθοῦν σὲ διάφορες σημαντικῆς δραστηριότητες καὶ νὰ τὸν ἀφήσει νὰ ἀσταλθοῦν στὸ σχολεῖο τῆς δουλειᾶς καὶ τῆς ζωῆς.

Ἡ στάση ἀπέναντι στὴ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου ἀποτελεῖ ἑναὶ ἀπὸ τὰ πιὸ ζωτικὰ ζητήματα γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ σοσιαλισμοῦ.

Τὸ Κόμμα νιόδετησε πρόσφατα μιὰ σειρὰ σημαντικὰ μέτρα γιὰ τὴν ἀποτροπὴ τοῦ ἔκφυλλουσμοῦ τῆς λαϊκῆς ἔξουσίας τῆς χώρας μας σὲ οεβιζιονισμὸ καὶ καπιταλισμὸ καὶ γιὰ τὸ δυνάμωμα τῆς ἔξουσίας αὐτῆς, κύριο ὅπλο ποὺ ἐπιτρέπει στὸ Κόμμα καὶ τὸ λαὸν νὰ ὑλοποιήσει διολκηρωτικὰ τὸ σοσιαλισμὸν καὶ τὸν κομμουνισμὸν. Πρέπει, ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, νὰ ἔξαλείφουμε τὰ δηλητηριώδη σπέρματα τοῦ γραφειοκρατισμοῦ στὸν κρατικὸς δργανισμὸν καὶ νὰ διευρύνουμε περισσότερο καὶ πιὸ ἀποτελεσματικὰ τὴ σοσιαλιστικὴ δημοκρατία ἀνάμεσα στὶς πλατείες λαϊκὲς μᾶζες καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, νὰ ἐνσχύσουμε περισσότερο τὴν ἔνθικὴ ἀμύνα τῆς σοσιαλιστικῆς πατρίδας καὶ τῶν δργανισμῶν ποὺ εἶναι ἐπιφορτισμένοι μὲ τὴν πάλη ἑναντίον τοῦ ἔχθροῦ.

Νὰ ἔνα ἀπὸ τὰ κυριότερα ζητήματα ποὺ πρέπει νὰ ξοννούμε πάντοτε στὸ κέντρο τῆς προσοχῆς τοὺς οἱ κομματικὲς δργανώσεις καὶ οἱ δργανισμὸι σὲ διὰ ἀφορᾶ τὶς μέθοδες τοὺς δουλειᾶς εἶναι νὰ δίνουν μιὰ δρᾶτη καθοδήγηση. Νὰ βελτιώσουμε διολκηρωτικὰ τὴν πολιτικὴ καὶ ίδεολογικὴ δουλειὰ ποὺ κάνει τὸ Κόμμα μέσα στὸ λαό καὶ τὰ στελέχη, νὰ τὸν ἔξηγοῦμε τὰ καθήκοντα ἔτσι ποὺ νὰ τὸν δείχνουμε καθαρὰ τὸ μέλλον καὶ τὸ δρόμο τῆς προόδου, νὰ μελετοῦν τὰ καθήκοντα ποὺ ξοννούν καθοδηγεῖ καὶ νὰ βοηθοῦνται στὴν ἐκπλήρωσή των.

4. Ἡ παραπέρα ἀνάπτυξη τῆς ἰδεολογικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἐπανάστασης

Ἡ παραπέρα ἐπαναστατικοποίηση τῆς ζωῆς τῆς χώρας δὲν μπορεῖ νὰ προχωρήσει χωρὶς τὴν ἀνάπτυξη σὲ βάθος τῆς ἰδεολογικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἐπανάστασης. Γίνεται ἀκριβῶς στὴ βάση αὐτῆς, τῆς ἐπανάστασης.

Ἡ προλεταριακὴ σοσιαλιστικὴ ίδεολογία ἐπικρατεῖ στὴ χώρα μας. Ἐντούτοις, δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ξεχνοῦμε πὼς στὸν τομέα αὐτὸν, διεξάγεται μιὰ παρατεταμένη καὶ δυσκολή πάλη.

“Οοσ δὲν ξει ἔξασφαλισθεῖ ἡ διολκηρωτικὴ νίκη τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης στὸν τομέα τῆς ίδεολογίας καὶ τῆς κουλτούρας, οἱ νίκες τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης στὸν πολιτικὸ καὶ οἰκονομικὸ τομέα δὲν μποροῦν νὰ εἶναι οὔτε σιγονρες, οὔτε δριστικές. Κύ ἀντό, γιατὶ ὁ ἀγώνας στὸ ἰδεολογικὸ μέτωπο γιὰ τὴν διολκηρωτικὴ ἔξαλειψη τῆς ἀστικῆς καὶ οεβιζιονιστικῆς ίδεολογίας, σὲ τελευταίη ἀνάλυση, πρέπει νὰ ἀπαντάσι στὸ ἔρωτημα: ὁ σοσιαλισμὸς καὶ ὁ κομμουνισμὸς θὰ οἰκοδομηθεῖ καὶ ἡ παλινόρθωση τοῦ καπιταλισμοῦ θὰ ἀποτράπει, ἡ θὰ παραμείνει ἀνοιχτὴ ἡ πόρτα στὴ διά-

δοση τῆς ἀστικῆς καὶ οεβιζιονιστικῆς ίδεολογίας καὶ θὰ ἐπιτραπεῖ ἡ ἐπάνοδος στὸν καπιταλισμό;

‘Η ἀναγνώριση ἡ ἡ ἀρνηση τῆς ὑπαρξῆς τῆς ταξικῆς πάλης στὴ σοσιαλιστικὴ κοινωνία εἶναι ἑναὶ ζητῆμα ἀρχῆς: ἀποτελεῖ τὴ διαχωριστικὴ γραμμὴ ἀνάμεσα στὸν μαρξιστικὸ λειτουργικὸ τοῦ σοσιαλισμοῦ. Εἶναι λοιπὸν φανερὸ πὼς ὅταν προσπαθοῦμε νὰ ἀνέβασμουμε τὴν παραγωγὴ καὶ νὰ ἀναπτύξουμε τὴν κουλτούρα καὶ τὴν ἔκπαδευση καὶ ὅταν ἀγωνιζόμαστε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἔξωτερικοῦ καὶ τοῦ ἔξωτερικοῦ, τῶν ἡμεριαλιστῶν καὶ τῶν οεβιζιονιστῶν, δὲν πρέπει νὰ χαλαρώνουμε καθόλου ἡ νὰ ξεχνᾶμε τὴν ταξικὴ πάλη. “Αν δὲν τὸ κάνουμε αὐτό, ἡ ίστορία θὰ μᾶς τιμωρήσει σκληρά.

Μπροστὰ σ' ἡ ἑναὶ τὸσο δεξύτατο πρόβλημα, τὸ Κόμμα δὲν πρέπει νὰ κλείνει τὰ μάτια, οὔτε νὰ παραλένει τὴν ἐπαναστατικὴ ἐπαγγύνηση τῶν μελῶν του καὶ τῶν μαζῶν, ἀλλὰ νὰ καταβάλλει κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ συνεχίζει ἀκούραστα τὴν ταξικὴ πάλη μέχρι τὴν τελικὴ νίκη. Εἶναι ἀδύνατο νὰ δώσουμε πραγματικὴ ἀνθηση στὴν κοινωνικὴ πρόδοδο καὶ στὴν ἐπαναστατικὴ διαστιγματική πούση τοῦ ἐργαζόμενου ιασοῦ τῆς χώρας μας χωρὶς τὴν ταξικὴ πάλη.

Στὴν πρακτικὴ καὶ σὲ δὲ ἀφορᾶ τὴν ταξικὴ πάλη καὶ τὸν ταξικὸν ἔχθρον, θὰ συναντήσουμε συχνὰ στενὲς ἀπόψεις σύνφωνα μὲ τὶς δόπεις μονάχα οἱ παλιοὶ ἔκμεταλλεύτες ἡ οἱ ἡμεριαλιστὲς καὶ οἱ τιτούκοι καὶ οἱ χρουστσαφικοὶ οεβιζιονιστὲς στὸ ἔξωτερικό εἶναι οἱ ταξικοὶ ἔχθροι ἐνῶ ἡ ἀντισοσιαλιστικὴ τοὺς δραστηριότητα ἀποτελεῖ τὴ μόνη μορφὴ ταξικῆς πάλης. Βέβαια, ἀποτελεῖ γιὰ κάθε στιγμὴ ὑπέρτατο καθῆκον γιὰ τὸ κόμμα μας, γιὰ τὴ χώρα μας καὶ τὸ λαό μας ἡ καπαπλέμηση τῶν ἔχθρῶν αὐτῶν. Ἐντούτοις, δηφέλουμε νὰ ξοννοῦμε μιὰ πιὸ πλατειὰ ἀντίληψη γιὰ τὴν ταξικὴ πάλη. Εἶναι ἔνας ἀγώνας σὲ δύον τοὺς τομεῖς καὶ στὴν παροῦσα περιόδο, ἔνας ἀγώνας ποὺ ἄπ' ὅλα ίδεολογικός, ἔνας ἀγώνας ποὺ κατευθύνεται στὴ σταθερή κατάτηση τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων, ἔνας ἀγώνας ἐναντίον τοῦ ἀστικοῦ καὶ οεβιζιονιστικοῦ ἔκφυλλουσμοῦ, ἔναντίον τῶν ἐπιβιώσεων καὶ τῶν δοπειανάπτων ὑδρασμοῦ ἀριθμοῦ ἀνεπιθύμητων διεθνῶν πού, σὲ μεγαλύτερο ἡ μικρότερο βαθμό, ποὺ τὶς διατροφοῦμε ἡ μᾶς ἐπρεάζουν· προκείται γιὰ ἔνα ἀγώνα γιὰ τὸ δούλιμο τῆς ίδεολογίας μας καὶ τὸν κομμουνιστικοῦ μας πνεύματος.

Τὸ πρωταρχικὸ καθῆκον τοῦ κόμματός μας σὲ δὲ ὅλη τὴν ἰδεολογικὴ τοῦ δουλειᾶ εἶναι νὰ βοηθήσει τὰ μέλη του καὶ δῆλο τὸν ἐργαζόμενο λαό νὰ ἀποχτήσουν μιὰ δρᾶτη ἀντίληψη γιὰ τὴν ταξικὴ πάλη στὴ χώρα μας καὶ νὰ τὸν διαιταίρωται πὲτραὶς σὲ τὴν ταξικὴς πάλης. Αὐτὸ δῆλο τὸν δώσει τὴ μέθοδο τῆς ταξικῆς ἀνάλυσης, τὸ μόνο μέσο ποὺ δῆλο τὸν δέπτερό της ταξικῆς ἀνάλυσης, τὸ μόνο μέσο ποὺ δῆλο τὸν δέπτερό της ταξικῆς διατροφοῦ, τὸ μέσο ποὺ δῆλο τὸν δέπτερό της ταξικῆς σταθερής κατάτησης. Αὐτὸ δῆλο τὸν δώσει τὴ μέθοδο τῆς ταξικῆς ἀνάλυσης, τὸ μόνο μέσο ποὺ δῆλο τὸν δέπτερό της ταξικῆς διατροφοῦ, τὸ μέσο ποὺ δῆλο τὸν δέπτερό της ταξικῆς σταθερής κατάτησης. Προκείται γιὰ δῆλο διαιφροτεικὸ καρακτήρα τὸν πόνο τῆς ταξικῆς πάλης ἀλλὰ νὰ τὸν διεξάγουμε καθημερινά καὶ σὲ κάθε τομέα τῆς ζωῆς.

Ἡ ίδεολογικὴ δουλειὰ τοῦ κόμματος θὰ μᾶς βοηθήσει νὰ κατανοῦμε καθεδρά τὸ καρακτήρα τῶν ἀντιθέσεων ποὺ ύπαρχον στὴ σοσιαλιστικὴ κοινωνία δπως καὶ τὸν δούλο τὸν δέπτερό της ταξικῆς πάλης τοῦ οεβιζιονιστικοῦ τοὺς διατροφοῦ, τὸ μέσο ποὺ δῆλο τὸν δέπτερό της ταξικῆς διατροφοῦ, τὸ μέσο ποὺ δῆλο τὸν δέπτερό της ταξικῆς σταθερής κατάτησης. Ο σύντροφος Μάσο Τού-τονγκ έχει πεῖ πὼς στὴ σοσιαλιστικὴ κοινωνία, «ἀντιμετωπίζουμε δύο τύπους κοινωνικῶν ἀντιθέσεων: τὶς ἀντιθέσεις ἀνάμεσα σὲ μᾶς καὶ τὸν ἔχθρον μας καὶ τὶς ἀντιθέσεις στὸν κόλπου τοῦ λαοῦ. Πρόκειται γιὰ δῆλο διαιφροτεικὸ καρακτήρα τὸν πόνο τῆς ταξικῆς διατροφοῦ, τὸ μέσο ποὺ δῆλο τὸν δέπτερό της ταξικῆς σταθερής κατάτησης. Πρόκειται γιὰ δῆλο διαιφροτεικὸ καρακτήρα τὸν πόνο τῆς ταξικῆς διατροφοῦ, τὸ μέσο ποὺ δῆλο τὸν δέπτερό της ταξικῆς σταθερής κατάτησης. Κάθε σύγχιση ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς τοὺς δύο τύπους ἀντιθέσεων θὰ δῆλησησε στὴν διάρραξη δπορτουνιστικῶν ἡ σεκταριστικῶν λαθῶν.

Μιὰ ἄλλη πολι ὅπουδαία πλευρὰ τῆς ίδεολογικῆς δουλειᾶς τοῦ Κόμματος, εἶναι ἡ προσπάθεια γιὰ τὴν υἱοθέτηση μᾶς

νέας σοσιαλιστικής στάσης άπεναντι στή δουλειά.

Τὰ στελέχη, οἱ κομμουνιστὲς καὶ ὄλοι οἱ ἐργαζόμενοι δεῖπλουν νὰ κάνουν μᾶλλον ἐπαναστατικὴ ζωὴ, νὰ ἀγωνίζονται σκληρά, νὰ εἶναι πρῶτοι στὶς θυσίες καὶ τελευταῖοι στὶς ἀπολαύσεις.

Ο σ. Χότζα σὲ συνέχεια μῆλησε γιὰ τὸ πρόβλημα τῆς ἀνάπτυξης καὶ τὸν βαθέματος τοῦ ἐπαναστατικοῦ πνεύματος σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν πολιτιστικὴ διαπαίδαγγηση τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν οἰζυκὴ ἀλλαγὴ τῶν μεθόδων καὶ τὸν στὺλο δουλειᾶς στὴν ἐκπαίδευση, λέγοντας:

Τώρα, νέα καθήκοντα τίθενται στὴν ἀνάπτυξη τῆς σοσιαλιστικῆς κουλτούρας. Τὸ Κόμμα καθοδίζει τὸ καθῆκον τῆς τέχνης καὶ τῆς λογοτεχνίας ὡς ἔξης: ὁφείλουν νὰ γίνουν ἔνα ίσχυρο ὅπλο τοῦ Κόμματος γιὰ τὴ διαπαίδαγγηση τῶν ἐργαζόμενον μὲ τὸ σοσιαλιστικὸ καὶ κομμουνιστικὸ πνεῦμα. Ὁφείλουν νὰ συνεισφέρουν στὴ διαιρόφωση μᾶλλος ἰδεολογικὰ καὶ ηθικὰ ὑγιοῦς νεολαίας. τὰ ἔργα τέχνης πρέπει νὰ ἔχουν ἔνα ὑψηλὸ ἰδεολογικὸ ἐπίπεδο, νὰ εἶναι διαποτισμένα νὰ εἶναι ζυμωμένα σ' ἔνα ὄμις θετικὸ αἰσθημα. Ἡ τέχνη καὶ ἡ λογοτεχνία πρέπει νὰ ἐκφράζουν πλατεῖα τὸν ἀγώνα, τὴν δουλειὰ καὶ τὴν ζωὴ τοῦ ἐργαζόμενον λαοῦ, τὴν ἰδέες του, τὰ θεατικά του, τὰ ὑψηλὰ αἰσθηματά του, τὸ ἡρωϊκό του πνεῦμα, τὴν ἀπλότητά του, τὸ μεγαλεῖο του καὶ τὴν ἐπαναστατική του φλόγα, δύος ἀπαίτει τὸ Κόμμα. Πρέπει νὰ εἶναι ὁ καθορέφτης τῆς ζωῆς τῆς χώρας μας καὶ τῆς ἐπαναστατικῆς τῆς ἀνάπτυξης. Οἱ ἡρωες τῆς ἐποχῆς πρέπει νὰ δρίσκονται στὸ κέντρο τῶν ἔργων, οἱ ἐργάτες, οἱ ἀγρότες, οἱ στρατιώτες, οἱ λαϊκοί διανοούμενοι, τὰ ἐπαναστατικὰ στελέχη καὶ ἡ νεολαία πὸν διαπλάσθει τὸ Κόμμα, αὐτοὶ πὸν ἐργάζονται καὶ ἀγωνίζονται μὲ ἀνδρεία καὶ αὐταπάροντη γιὰ νὰ οἰκοδομήσουν τὸ σοσιαλιστικὸ, νὰ ὑπερασπίσουν τὴν σοσιαλιστικὴ τους πατρίδα καὶ νὰ ἔξασφαλίσουν τὴν εὐημερία της. Τὰ πολιτιστικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ ὁδρύματα πρέπει νὰ καθοδηγοῦνται πάντοτε ἀπὸ τὶς πολιτικὲς καὶ ἰδεολογικὲς ἀπαίτησεις τοῦ Κόμματος, ὁφείλουν νὰ καταπολεμοῦν καὶ νὰ ἔσκεπάζουν πάντοτε τὶς ἀστικὲς ἰδέες τὸν ἡ τέχνη καὶ ἡ λογοτεχνία νὰ ἀσκοῦν μᾶλλον ἐπαναστατικὴ ἐπίδραση στὶς μᾶζες. νὰ ἔχουν μᾶλλον διαπαίδαγγικὴ ἀξία καὶ νὰ δεθοῦν μὲ τὸ λαό καὶ νὰ ὑπηρετοῦν τὸ λαό.

Τὰ καθήκοντα αὐτὰ δὲν θὰ γίνεται δυνατὸ νὰ ἐκπληρωθοῦν παρὰ μόνο ἀν δὲν οἱ συγγραφεῖς καὶ οἱ καλλιτέχνες ποσοπαθησούν νὰ ἀφομοιώσουν τὸ μαρξισμὸ-λενινισμό, μελετώντας τὸν δχι μόνο στὰ βιβλία ἀλλὰ ἐπίσης συμμετέχοντας στὴν ἐφαρμογὴ τῆς γραμμῆς τοῦ Κόμματος καὶ ἐκφράζοντάς την στὶς δημιουργίες τους· ἀν διατηρήσουν ἔναν ὑψηλὸ βαθμὸ ηθικῆς ἐπαγγύην τῆς στὴν πάλη ἐναντίον τῶν ξένων ἐπιρροῶν καὶ ἀφόψεων, ἀστικῶν καὶ οἰκειούντων, καὶ γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς ἰδεολογικῆς ιδαιογένειας σὲ ὅλες τους τὶς δημιουργίες· ἀν εἶναι στενά δεμένα μὲ τὸ λαό δύος καὶ μὲ τὴ δουλειὰ του, τὴν πάλη του καὶ τὴν ζωὴ του καὶ νὰ ἀντιμετωπίζουν δχι αὐτὰ σὰν τὸν ἀποφασιστικὸ παράγοντα τῆς δημιουργικῆς τους δραστηριότητας.

Τὸ Κόμμα μας εἶναι σταθερὰ πιστὸ στὴ λενινιστικὴ ἀρχὴ τοῦ προλεταριακὸν κομματικοῦ πνεύματος στὸν τομέα τῆς τέχνης, τῆς κουλτούρας καὶ σὲ δλῃ τὴν πνευματικὴ ζωὴ τῆς κοινωνίας. "Οπως παντοῦ, ἔτοι καὶ στὸν τομέα αὐτὸν γίνεται μᾶλλον σκληρὴ ταξικὴ πάλη ἀνάμεσα στὶς δύο ἰδεολογίες: τὴν μαρξιστὴ-λενινιστικὴν ἀντικὴ ἰδεολογία καὶ τὴν ἰδεαλιστικὴν, φεονδαρχικὴν ἀντικὴ ἰδεολογία. Ἡ παρακμασμένη ἀστικὴ κουλτούρα καὶ τέχνη εἶναι ξένες στὸ σοσιαλισμό. Τὶς καταπολεμοῦμε καὶ τὶς ἀπορρίπτουμε, ταυτόχρονα ἐκτιμοῦμε καὶ ἀναδείχνουμε κάθε τὸ ποσοδεντικό, δημοκρατικό καὶ ἐπαναστατικὸ κάτω ἀπὸ τὸ κριτικὸ φῶς τῆς προλεταριακῆς ἰδεολογίας.

Γιὰ νὰ ἀνταποκριθοῦμε στὸ σημαντικὸ καὶ ἐπίκαιο καθῆκον τῆς διαπαίδαγγησης καὶ τῆς σφυρηλάτησης τῆς νέας γενιᾶς, πρέπει νὰ ἐπαναστατικοῦται στὸν τέτιο σερισόδερο τὴν ἐκπαίδευση καὶ τὶς σχολές μας καὶ αὐτὸν σὲ ὅλους τους τομεῖς, μαζὶ καὶ στὸν τομέα τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, τὸ περιεχόμενό της καὶ τὴ διαπαίδαγγικὴ δουλειὰ δύος καὶ τὶς μεθόδους διδασκαλίας καὶ διαπαίδαγγησης.

Τὸ Κόμμα πρέπει νὰ ἀναπτύξει στὸν ἀνώτατο δυνατὸ βαθμὸ τὶς προσπάθειές του γιὰ νὰ ὑποστηρίξει τὶς δημιουργικὲς ἰδέες στὸν τομέα τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν, στὴ δουλειὰ τῆς προπαγάνδας καὶ στὸ σύνολο τῆς ιδεολογικῆς καὶ πολιτιστικῆς δουλειᾶς.

Ἡ ἐπαναστατικοῦση τοῦ συνόλου τῆς ἰδεολογικῆς δουλειᾶς, στὸ περιεχόμενό της καὶ στὸ στύλο της καὶ ἡ στενὴ σύνδεση αὐτῆς τῆς δουλειᾶς μὲ τὴ ζωὴ πρέπει νὰ ἐπιτρέψει τῷ ἀπὸ δχι σέληνο τοῦ κόμματος καὶ σὲ δλους τὸν ἐργαζόμενον τῆς χώρας μας νὰ γίνεται πιό συνειδητὸ καὶ βαθύντα τὸ πρότο τη μαρξιστικὴ-λενινιστικὴ διδασκαλία. Νὰ ἀφομοιώσουμε τὴ μαρξιστικὴ-λενινιστικὴ σκέψη καὶ νὰ τὴν κάνουμε ὅπλο τῶν ἐργαζόμενων στὴν καθημερινή τους πάλη, αὐτὴ εἶναι ἡ βασικὴ πλευρὰ τῆς παραπέρα ἀνάπτυξης τῆς ἰδεολογικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἐπανάστασης στὴ χώρα μας.

Τὸ ιστορικὸ καθῆκον ποὺ τίθεται στὸ Κόμμα εἶναι νὰ στηριχθεῖ στὸς ἐργάτες, στὸν ἀγρότες, στὸν δημοσιούμενον καὶ νὰ τὸν προωθήσει ἔτσι ὥστε νὰ παίζουν ἔνα δραστηριοτέτα, ἀναπτύσσοντας διαρκῶς, βαθάνοντας τὴν ἰδεολογικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση, δηληγόντας τὴν ὡς τὸ τέλος.

5. 'Ο ἀγώνας τοῦ Κόμματος Ἐργασίας Ἀλβανίας ἐναντίον τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ καὶ γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς καθαρότητας τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ

'Ανάμεσα στὸ 40 καὶ στὸ 50 συνέδριο, τὸ κόμμα μας διεήγαγε ἔνα σταθερὸ ἀγώνα ἀρχῶν γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς καθαρότητας τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ, ἔναν ἀγώνα ἀπαντώντας στὸ κτύπημα μὲ ἀμέσο κτύπημα ἐναντίον τῶν χρουστωφικῶν καὶ τιτοκῶν ρεβιζιονιστῶν καὶ ἔκεινων πὸν τὸν ἀκολουθοῦν.

1. 'Ο σύγχρονος ρεβιζιονισμὸς εἶναι δημιούργημα καὶ σύμμαχος τῆς ἀστικῆς τάξης καὶ τὸν ἡμι-περιαλισμὸν

Τὸ Κόμμα Ἐργασίας Ἀλβανίας θεωρεῖ πῶς ἡ ἀνοιχτὴ καὶ ἀδιάκοπη πάλη ἐναντίον τοῦ σύγχρονον ρεβιζιονισμοῦ πὸν ἔχει σὰν κέντρο τὴ σοβιετικὴ ρεβιζιονιστικὴ ἡγεσία ἀποτελεῖ ἔνα ἀπὸ τὰ πρωταρχικὰ καθῆκοντα πὸν τίθενται σὲ δλους τὸν μαρξιστὲ-λενινιστές, γιατὶ ὁ σύγχρονος ρεβιζιονισμὸς ἐκπροσωπεῖ τὸν κύριο ἔχθρο στὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ κίνημα: δ στρατηγικὸς τὸν συστὸς εἶναι ἡ διαιώνιση τῆς κυριαρχίας τοῦ καπιταλισμοῦ ἐκεὶ ὅπου δρίσκεται στὴν ἔξουσία καὶ ἡ παλινόρθωσή του ἐκεὶ ὅπου ἡ ἔξουσία του ἔχει ἀνατραπεῖ.

Ἡ ιστορία τῆς ἐμφάνισης, τῆς ἀνάπτυξης καὶ τῆς νίκης τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ εἶναι ἡ ιστορία μᾶς ἀδιάκοπης πάλης ἐναντίον δλων τῶν ἰδεολογικῶν καὶ πολιτικῶν τὸν ἔχθρῶν, ἔναντιον τῶν ἀποστατῶν καὶ τῶν διαστασῶν καὶ ἔναντιον τῶν διποστονιστῶν καὶ τῶν ρεβιζιονισμὸδ ἀπὸ τὸ ἔχον μέρος, στὸν διποστονισμὸδ καὶ τὸ ρεβιζιονισμὸδ ἀπὸ τὸ δλλο, ἡ νίκη εἶναι ἔναντιο πάντοτε πόρος δφελος τὸν μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ. "Τσερεα ἀπὸ κάθε ἀγώνα ἐναντίον τοῦ διποστονισμοῦ καὶ τὸ ρεβιζιονισμὸδ, τὸ κομμουνιστικὸ κίνημα γνωρίζει μεγάλες ιστορικὲς νίκες καὶ δ μαρξισμὸδ-λενινισμὸδ περνάει νέα στάδια τῆς ἀνάπτυξης του.

Ἡ ιστορία τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος δὲν ἔχει γνωρίσει τέτιο ρεβιζιονισμὸδ σὰν τὸ χρουστωφικὸ σύγχρονο ρεβιζιονισμό, πὸν νὰ ἔχει μᾶλλον τέτια ἔκταση καὶ νὰ ἔκπροσωπεῖ ἔναν τέτιο κίνδυνο. Οἱ μαρξιστὲ-λενινιστές δφελον δχι μόνο νὰ μάθουν πῶς νὰ ἀγωνίζονται ἐναντίον τοῦ

ρεβιζιονισμοῦ ποὺ διαθέτει ἐξουσία ἀλλὰ ἐπίσης πῶς νὰ ἀποτρέψουν τὴν ἐπανάληψη τῆς ρεβιζιονιστικῆς τραγωδίας τῆς Σοβιετικῆς Ἔνωσης στὶς ἅλλες χώρες ποὺ οὐκοδομοῦν σήμερα τὸ σοσιαλισμὸν ἢ ποὺ θὰ προχωρήσουν στὸ μέλλον στὸ δόρυ του.

ii. 'Ο στρατηγικὸς σκοπὸς τοῦ χρουστσωφικοῦ ρεβιζιονισμοῦ

Οἱ ρεβιζιονιστὲς κατευθύνουν τὴν αλχυὴ τῆς πάλης τους ἐναντίον τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ —τῆς ἀδάνατης θεωρίας σχετικὰ μὲ τὴν παγκόσμια ἐπανάσταση καὶ τὴν ἐξάλειψη τοῦ ἡπεριαλισμοῦ καὶ τοῦ καπιταλισμοῦ— γιὰ τὴν ἀντικατάστασή του μὲ τὴν ἀντεπαναστατική καὶ ὁποτουνιστική τους θεωρία ποὺ ἐπιτηρετεῖ τὴν ἀστικὴν τάξην καὶ τὸν ἡπεριαλισμὸν. 'Ο σκοπὸς τῶν ρεβιζιονιστῶν εἰναι νὰ ἀφοτλίσουν ἰδεολογικὰ τὸ Κόμμα καὶ τὴν ἑργατικὴν τάξην γιὰ νὰ ἀνοίξουν τὸ δρόμο στὸν ἐκφυλισμὸν τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος.

'Ο δεύτερος σκοπὸς τῆς πάλης τῶν ρεβιζιονιστῶν, εἰναι νὰ ἐκφυλίσουν καὶ ἡ ἀποδιογάνωση τῶν μαρξιστικῶν-λενινιστικῶν κομμάτων, ἔτοι ποὺ νὰ γίνουν σοσιαλδημοκρατικὰ κόμματα ποὺ νὰ ὑποστηρίζουν τὴν ἀντεπανάσταση, νὰ ὑπονομεύουν τὸ σοσιαλισμὸν καὶ νὰ ὑπερασπίζουν ἢ νὰ παλινορθώνουν τὸν καπιταλισμό.

"Ἐνας ἄλλος σκοπὸς τῶν χρουστσωφικῶν ρεβιζιονιστῶν, εἰναι νὰ ἐκφυλίσουν τὸ σοσιαλιστικὸ σύστημα καὶ νὰ διαλύσουν τὴ δικτατορία τοῦ προλετεαριάτου. Κάτω ἀπὸ τὸ σύνθημα τοῦ *κταλλάκιον κράτους* κατάργησαν τὴ δικτατορία τοῦ προλετεαριάτου στὴν ΕΣΣΔ γιὰ νὰ ἐγκαθιδρύσουν τὴ δικτατορία τοῦ νέου στρώματος τῆς ἀναπτυσσόμενης ἀστικῆς τάξης.

Οἱ χρουστσωφικοὶ ρεβιζιονιστὲς είχαν καὶ ἔχουν πάντοτε σὰ σποῦ τὴ διάλινση τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου ποὺ εἶναι τὸ μεγαλειώδες ἐπαναστατικὸ ἔργο τῆς ἑργατικῆς τάξης καὶ ὅλων τῶν ἑργαζόμενων μαζῶν τοῦ κόσμου: ἀποσκοποῦν στὸ νὰ ὑπονομεύσουν τὸν ἀδελφικοῦς μαρξιστικοῦς λενινιστικοῦς δεσμοὺς ἀνάμεσα στὶς σοσιαλιστικὲς χώρες καὶ νὰ τὶς ἀντικαταστήσουν μὲ τὶς σχέσεις ἥγεμονίας, σωβινισμοῦ, ἐκβιασμοῦ, οἰκονομικῶν, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν πέσεων ἀπὸ τὶς ποὺ μεγάλες μέχρι τὶς ποὺ μικρές, ἀπὸ τὶς ποὺ Ισχυρὲς μέχρι τὶς ποὺ ἀδύνατες.

"Η καταστροφή, σὲ παγκόσμια κλίμακα, τῆς διεθνούς τοῦ διαθέτοντος κομμουνιστικοῦ κινήματος καὶ ἡ ὑποταγὴ τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων στὴ σοβιετικὴ ρεβιζιονιστικὴ ἥγεσια, δίλα αὐτά, κατέχουν ἐπίσης μιὰ σημαντικὴ θέση στὴ στρατηγικὴ τῶν χρουστσωφικῶν ρεβιζιονιστῶν.

"Αὐτὴν νὰ κατευθύνει ὅλῃ τὴν πάλη τῆς ἐναντίον τῆς ἀστικῆς τάξης καὶ τῶν ἔχθρων τῆς ἑργατικῆς τάξης, ἡ ἥγετικὴ κλίκα τῆς Σοβιετικῆς Ἔνωσης κατευθύνεται ἐναντίον τῶν μαρξιστικῶν-λενινιστικῶν κομμάτων καὶ σὲ πρώτη γραμμῇ ἐναντίον τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας καὶ τοῦ Κόμματος 'Ἐργασίας' Ἀλβανίας.

"Η οδόία τῆς γραμμῆς τῶν χρουστσωφικῶν ρεβιζιονιστῶν, τὸ δνειρό τους καὶ τὸ ἀνώτατο ἴδανικό τους, εἰναι ἡ σοβιετομερικανικὴ συνεργασία καὶ φιλία, εἰναι ἡ ἐγκαθίδρυση μιᾶς νέας συμμαχίας ἀνάμεσα στὸν ἀμερικάνικο ἡπεριαλισμὸν καὶ στὸ σοβιετικὸ ρεβιζιονισμὸν γιὰ τὴν κυριαρχία τοῦ κόσμου ἀπὸ τὸν ἡπεριαλισμό. Οἱ χρουστσωφικοὶ ρεβιζιονιστές, μὲ τὸν σοβιετικὸν ἥγέτες ἐπικεφαλῆς τους, ἐνώθηκαν μὲ τὸν ἡπεριαλισμὸν ἐναντίον τοῦ σοσιαλισμοῦ, ἐνώθηκαν μὲ τὶς ΗΠΑ ἐναντίον τῶν λαῶν δόλων τῶν χωρῶν, μὲ τοὺς ἀντιδραστικοὺς ἐναντίον τῶν ἐπαναστατῶν, μὲ τὴν κλίκα Τίτο καὶ δόλους τοὺς ἀποστάτες τῆς ἑργατικῆς τάξης ἐναντίον τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ, τῶν κομμάτων καὶ τῶν δυνάμεων ποὺ παραμένουν πιστὲς στὸ μαρξισμὸν-λενινισμὸν καὶ στὴν ὑπόθεση τῆς ἐπανάστασης.

iii. 'Ο ἀγώνας ποὺ διεξήγαγε τὸ Κόμμα 'Ἐργασίας ·Αλβανίας καὶ ὅλοι οἱ μαρξιστὲς-λενινιστὲς καὶ τὰ ἀποτελέσματά του

'Απέναντι στὴ μεγάλη προδοσία ποὺ διέπραξαν οἱ χρονοτσωφικοὶ ρεβιζιονιστές, δρόμῳθηκαν μὲ δλες τους τὶς δυνάμεις τὸ ἐνδόξο Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας, τὸ Κόμμα 'Ἐργασίας Ἀλβανίας, τὰ ἄλλα μαρξιστικὰ-λενινιστικὰ κόμματα καὶ ὅλοι οἱ πραγματικοὶ ἐπαναστάτες κομμουνιστές· καὶ ἀποδύθηκαν σὲ ἔνα σκληρό, ἀσυμβίθαστο, ἀγώνα ἀρχῶν ἐναντίον του.

Πρόκειται γιὰ ἔνα ἀγώνα γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καὶ τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῶν ἡσιτικῶν συμφερόντων τῆς ἑργατικῆς τάξης καὶ τῶν λαῶν.

"Ἐχουν περάσει πάνω ἀπὸ ἑξῆς χρόνια ποὺ τὸ κόμμα μας ἀρχιεῖ ἐπίμουνο καὶ ἀκούσθηκαν γιὰ διάνων ἐναντίον τοῦ χρονοτσωφικοῦ ρεβιζιονισμοῦ. Στὴ διάρκεια τῶν χρόνων αὐτῶν, ἡ ἑξοχὴ ποιότητα καὶ οἱ ἀρετὲς τοῦ κόμματός μας —ἡ ἀδεολογικὴ καθαρότητα, ἡ μονολιθικὴ ἐνότητα τῶν γραμμῶν του καὶ ἡ ἀτακλενία ἐνότητά του μὲ τὸ λαό, τὸ ἐπαναστατικὸ τολμηρό τον πνεῦμα— ἐκδηλώθηκαν γιὰ ἄλλη μᾶς φορὰ μὲ δύναμη. Τὸ κόμμα μας ἔπεισε στὴ σάση του δρῆξης: πολέμησε ἀποφασιστικὰ τὸ σύγχρονο ρεβιζιονισμὸν ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, ἡ σάση μας αὐτὴ βρήκη φλογερὴ ὑποστήριξη καὶ σεβασμὸν ἀπὸ τοὺς φίλους μας, τοὺς μαρξιστὲς-λενινιστὲς καὶ τοὺς ἐπαναστάτες δόλου τοῦ κόμμου. Οφειλούμε νὰ διατηρήσουμε δόλα αὐτά· δοφέλουμε νὰ είμαστε πάντοτε μετριόφρονες, νὰ διατηρήσουμε πάντοτε ἀταλάντευτα μᾶς ἐπαναστατικὴ σάση καὶ νὰ προσφέρουμε τὴ συνεισφορά μας στὸ μεγάλο ἀγώνα ποὺ διεζάγεται ἀνάμεσα στὸ μαρξισμὸν-λενινισμὸν καὶ τὸ σύγχρονο ρεβιζιονισμό.

"Ο ἀγώνας ἐναντίον τοῦ ρεβιζιονισμοῦ, δπως καὶ ὁ ἀγώνας ἐναντίον τοῦ ἡπεριαλισμοῦ, ἀναπτύχθηκε καὶ ἀναπτύσσεται κατὰ κύματα καὶ μὲ ζίγνυκάργε. 'Άλλα ἡ γενικὴ τάση τῆς ἀντιπεριεχῆς τοῦ ἡταν καὶ παραμένει πάντοτε ἡ ἀνοδος τοῦ ἀντιμεπεριαλιστικοῦ κύματος, τῶν μαρξιστικῶν-λενινιστικῶν δυνάμεων καὶ ἡ ἐξασθενίση τοῦ ρεβιζιονιστικοῦ κύματος, τῶν ἀντιμαρξιστικῶν δυνάμεων. 'Ο χρουστσωφικὸς ρεβιζιονισμὸς ἀρχισε νὰ παραχύδει. 'Η ἀνοιχτὴ ἀντίσταση ποὺ τοῦ ἀντιτάχθηκε καὶ ἡ πάλη ποὺ ἐξαπολύθηκε ἐναντίον του προξένουν ἡτες στοὺς ρεβιζιονιστές καὶ τοὺς ἔρριξαν σὲ μᾶς βαθειά γενικὴ κίση.

Ποιά εἰναι τὰ κυριότερα ἀποτελέσματα τοῦ ἵστορικοῦ ἀγώνα ἀνάμεσα στὸ μαρξισμὸν-λενινισμὸν καὶ τὸ σύγχρονο ρεβιζιονισμό;

Πρῶτο, μὲ τὸν ἀγώνα τους, τὰ μαρξιστικὰ-λενινιστικὰ κόμματα καὶ δυνάμεις ἐπέτυχαν νὰ ἔσοχίσουν δλες τὶς μάσκες ποὺ είχαν φορέσει οἱ χρουστσωφικοὶ ρεβιζιονιστές, φανερώνοντας ἔτοι τὸ πραγματικό τους πρόσωπο, πρόσωπο ἀποστατῶν.

Δεύτερο, ἡ σημερινὴ πολιτική, τόσο ἡ ἐσωτερική, τόσο ἡ ἐσωτερική, τῶν ρεβιζιονιστῶν, ἔχει χρεωκοπήσει δλοκηρωτικά. Οἱ χρουστσωφικοὶ ρεβιζιονιστές εἰναι μπλεγμένοι μέσα σὲ δεύτερες καὶ ἀλλετες ἀντιθέσεις μὲ τοὺς σοβιετικοὺς κομμουνιστές καὶ τὸ σοβιετικό λαό καὶ μὲ μᾶς γενικὴ σύγκρουση μὲ δλες τὶς ἀντιμεπεριαλιστικὲς δυνάμεις τοῦ κόσμου.

Τρίτο, τὸ ρεβιζιονιστικὸ μέτωπο τραντάζεται ἀπὸ τὰ δεμέλια του. Μοιάζει μὲ μᾶς δόδη λύκων, ποὺ είναι ἔτοιμοι νὰ ἀλληλώσπαραχθῶν. 'Η ρεβιζιονιστικὴ θρήσητα δὲν ὑπάκουει πιὰ δλοκηρη στὴν μπαγκέττα.

Τέταρτο, σήμερα, δλος ὁ κόσμος διαπιστώνει πὼς οἱ ρεβιζιονιστικὲς διιδάξεις εἰναι ἀδύνατες, ἀσταθεῖς καὶ οἱ θέσεις τους εἰναι ἑτοιμόρροτες. 'Η γενικὴ ἀδυνατία τῆς σοβιετικῆς δυμάδας ἐμφανίστηκε καθαρὰ στὴν ἐπαίσχυντη χρεωκοπία τοῦ ἡγέτη καὶ ἐπτενευστῆ της, τοῦ ἀρχιτροδότη Χρουστσόφ. Οἱ διάδοχοι του δχη μόνον κληρονόμησαν τὸ χρουστσωφικό, δλλὰ ἐπίσης τὰ διάφορα εἰδή προσβλημάτων ποὺ είχαν παραμείνει ἀλλατα καὶ η ρεβιζιονιστική τους πολιτική

γεννάει ἀκατάπαυστα ἀντιθέσεις καὶ ἀντιθέσεις δλων τῶν εἰδῶν ποὺ γίνονται ὅλο καὶ πὐ σοβαρές.

Πέμπτο, χάρη στὸν ἄγώνα τῶν μαρξιστικῶν-λενινιστικῶν κομμάτων καὶ ὅμαδων καὶ χάρη στὴν ἀντίστασή τους στὴ φεβίζιονιστικὴ γραμμὴ καὶ μεθόδους, ἔνα εὐρύτατο προτοὲς διάρροης ἀνάμεσα στὶς μαρξιστικές-λενινιστικὲς δυνάμεις καὶ τὸ σύγχρονο φεβίζιονισμὸν ἐπῆλθε τόσο σὲ ἐδνικὴ ὅσο καὶ σὲ διεθνὴ κλίμακα. Δεκάδες νέα μαρξιστικά-λενινιστικά κόμματα καὶ διμάδες δημιουργήθηκαν στὶς διάφορες χῶρες τοῦ κόσμου, μαζὶ καὶ σὲ φιλισμένες σοσιαλιστικὲς χῶρες. Χαιρετίζουμε μὲ δλη μας τὴν καρδιὰ τὰ κόμματα αὐτὰ καὶ αὐτὲς τις μαρξιστικές-λενινιστικὲς δυνάμεις. Τὸς εὐχόμαστε νὰ νικήσουν στὸ δίκαιο ἀγώνα τους γιὰ τὰ μεγάλα ἐπαναστατικὰ ἴδιανικὰ τῆς ἑρατικῆς τάξης. Τὸ Κόμμα Ἑρασίδης Ἀλβανίας δὲν ἀνησυχεῖ οὔτε ἀπὸ τὶς συνοφαντίες, οὔτε ἀπὸ τὶς κατηγορίες ποὺ μᾶς ἐξαπολύνονται φεβίζιονιστὲς διατηροῦται δώσαμε καὶ ὃδη δώσαμε κάθε δυνατὴ βοήθεια στὶς νέες μαρξιστικὲς-λενινιστικὲς δυνάμεις, σ' αὐτοὺς ποὺ ἀγωνίζονται ἐναντίον τοῦ Ιμπεριαλισμοῦ καὶ γιὰ τὴν ἐπανάσταση. Θεωροῦμε· τὴν ὑποστήριξην αὐτὴν σὰν ἔνα ἀνώτερο διεθνιστικὸ καθῆκον γιατὶ νουίζουμε πὼς ἡ αὐξηση καὶ ἡ ἀνάπτυξη αὐτῶν τῶν νέων ἐπαναστατικῶν δυνάμιων ἀποτελεῖ τὸ μόνο δρόμο τῆς πάλης γιὰ τὸ δράματο τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καὶ τὴ συντριβὴ τοῦ φεβίζιονισμοῦ.

Σήμερα, τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ τὸν ἄγώνα ἀνάμεσα στὸ μαρξισμὸ-λενινισμὸν καὶ τὸ σύγχρονο φεβίζιονισμὸν δείχνουν καθαρὰ πὼς αὐτὸς ὁ τελευταῖος παραδέδει μέσα σὲ μιὰ βαθεῖα χωρὶς διέξιδο κρίση, καὶ πὼς ἡ ἡττα του εἶναι ἀναπόφευκτη. Τὸ καθῆκον τοῦ κόμματός μας, δπως καὶ δλων τῶν πραγματικῶν ἐπαναστατῶν, εἶναι νὰ ἐνισχύσουμε ἀκόμα περισσότερο τὴν πάλη γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῶν μαρξιστικῶν-λενινιστικῶν δέσσων καὶ τὴν καταγγελία τοῦ φεβίζιονισμοῦ.

iv. Να δυναμώσουμε τὸν ἄγώνα ἐναντίον τοῦ χρουστσοφικοῦ καὶ τοῦ τιτοϊκοῦ φεβίζιονισμοῦ

Ἡ ἀνάπτυξη καὶ τὸ παραπέρα δυνάμωμα τοῦ ἄγώνα ἐναντίον τοῦ φεβίζιονισμοῦ ὅταν διευκολύνθεται ἀπὸ τὴν καταπλέμηση χωρὶς τὴν παραμικρὴν ταλάντευση, τῶν ἀνταπατῶν γιὰ τὴν «ἀλλαγὴν» ποὺ δῆθεν ἐπῆλθαν στοὺς νέους σοβιετικοὺς ἥγετες, γιὰ τὴν «στροφήν» τους καὶ γιὰ τὶς «διορθώσεις» τῶν λαθῶν τοῦ Ν. Χρουστσόφ τις δποιες δῆθεν προχώρησαν. Τέτιες αὐταπάτες εἶναι ἐξαιρετικὰ ἐπικίνδυνες. Οἱ προσποιητὲς ἐκδηλώσεις καὶ ἡ δημιουργία μὲ τὴν δύοντα αἱ νέοι ἥγετες τῆς Σοβιετικῆς «Ἐνωσῆς ἀσχολούνται σὲ κάθε στιγμὴ δὲν μποροῦν νὰ τὸν κάνουν μαρξιστὲς-λενινιστὲς. Οἱ σημερινοὶ σοβιετικοὶ ἥγετες μὲ κανένα τρόπο δὲν ἀλλαξαν κι' οὔτε ἔχουν δεῖξει τὴν παραμικρὴν ἔνδειξην ἀλλαγῆς.

Γι' αὐτὸς δὲν πρέπει νὰ ἔχουμε τὴν παραμικρότερη ἑλπίδα πὼς οἱ φεβίζιονιστὲς προδότες ποὺ βούσκονται σὲ παρακοὺ δὲ ἐπιχειρήσουν μιὰ δρομοδήποτε στροφή.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ποὺ σπέρονται αὐταπάτες σχετικὰ μὲ τὶς ὑποτιθέμενες ἀλλαγές καὶ στροφές στὶς δποιες προχώρησον οἱ νέοι σοβιετικοὶ ἥγετες, ἀληθινά, ποὺ τὶς βλέπουν; Κανένας δὲν ἔχει διαπιστώσει τὴν παραμικρότερη ἀλλαγή, παρὰ μόνο διάφορες στὸν τρόπο τῆς δισκησῆς τῆς δημαργώγιας χρονιστσοφικοῦ τύπου. Πρέπει νὰ ἀναγνωρίσουμε πὼς οἱ νέοι σοβιετικοὶ ἥγετες ἔπερασαν τοὺς δασκάλους τους σὲ δ'. τι ἀφορᾶ τὴν ὑποχροια καὶ τὴ δολιότητα καὶ πὼς ἡ τακτικὴ τους ἔλειπε πὸ πανούργα. Στὰ λόγια, δρκίζονται πίστη στὸ λενινισμὸν καὶ ἐπιτρέπουν μιὰ «πὺ ἀντικειμενικὴ» ἔκτιμηση γιὰ τὸ Στάλιν ἀλλὰ ταυτόχρονα, ἐπιμένουν στὴ γραμμὴ τοῦ 20οῦ, 21ον καὶ 22ον συνεδρίου τοῦ ΚΚΣΕ. Ποὺ βρίσκεται ἡ στροφή;

Οἱ νέοι σοβιετικοὶ φεβίζιονιστὲς ἥγετες τῆς ΕΣΣΔ κάνουν μεγάλο δύρινθο γιὰ τὴν «ένότητα» τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος καὶ τὴ «μεγάλη οἰκογένεια» τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν καὶ ταυτόχρονα δηλώνουν πὼς γιὰ δλες τὶς ἀρχές

ποὺ σχετίζονται μὲ τὴν ἔξωτερην πολιτικὴ καὶ τὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ κίνημα, δὲν ὑπάρχει καμὰ διαφορὰ ἀνάμεσα στὴν ἀποψή τους καὶ σ' ἑκείνη τοῦ Ν. Χρουστσόφ. Δείχνει ἡ δήλωση αὐτῆς καμὰ «στροφή»; Καθόλου.

Οἱ σύγχρονοι φεβίζιονιστὲς ἐκθειάζουν τὴν «ένότητα δράσης» ἐναντίον τοῦ Ιμπεριαλισμοῦ, ἀλλὰ πολλὰ γεγονότα δείχνουν πὼς η ἀντίθεσή τους αὐτὴν εἶναι καθαρὰ φραστικὴ ἐνῶ οἱ ἐνέργειές τους εἶναι φιλοϊμπεριαλιστικές.

Τὸ ἀντιμπεριαλιστικὸ μέτωπο τῶν λαῶν τοῦ κόσμου πρέπει νὰ στηρίζεται σὲ μιὰ ὑγῆ βάση. Πρέπει νὰ εἶναι ἔνα πραγματικὸ ἀντιμπεριαλιστικὸ μέτωπο ποὺ νὰ συγκεντρώνει δλους δσους μποροῦν νὰ συγκεντρώθουν, ἀκεῖ νὰ ἀγονίζονται πραγματικὰ σὲ δποιδήποτε βαθμὸ ἐναντίον τοῦ Ιμπεριαλισμοῦ, ἰδιαίτερα τοῦ ἀμερικανικοῦ Ιμπεριαλισμοῦ. Μὲ δλόκληρη τὴν πολιτικὴ τους καὶ μὲ δλες τους τὶς δραστηριότητες, οἱ χρονιστσοφικοὶ φεβίζιονιστές, τοποθετοῦνται σὲ εξωτερικὸ ἀντιμπεριαλιστικὸ στρατόπεδο. Στὴν πραγματικότητα, ἡ συνέργασία μὲ τοὺς φεβίζιονιστές, σημαίνει βαθμαῖο γλύστρημα στὸν κατήφορο τοῦ φεβίζιονισμοῦ, πρᾶγμα ποὺ σημαίνει ἀποδοχὴ τῆς προδοτικῆς τους πολιτικῆς.

Θεωροῦμε πὼς εἶναι ὃσο ποτὲ ἄλλοτε ἀναγκαῖο νὰ χαράζουμε μιὰ καθαρὰ διαχωριστικὴ γραμμὴ ἀνάμεσα σὲ μᾶς καὶ στοὺς σύγχρονους φεβίζιονιστές, ἰδιαίτερα μὲ τὴν ἡγετικὴ σοβιετικὴ διμάδα. Εἶναι ὃσο ποτὲ ἄλλοτε ἀναγκαῖο νὰ δειξαγάγουμε τὸν πὐ ἐπίμονο ἀγώνα γιὰ νὰ τοὺς ἀπομονώσουμε δλοκληρωτικὰ στοὺς κόλπους τοῦ λαοῦ καὶ τῶν σοβιετικῶν κομμουνιστῶν ἐπαναστατῶν.

Στὸν ἄγώνα ἐναντίον τοῦ σύγχρονου φεβίζιονισμοῦ, ὅπως καὶ σὲ κάθε ὅλλο πρόβλημα, ἡ μόνη δρθῆ θέση εἶναι ἡ θέση δροχῆς. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παζαρένωμε μὲ τὶς ἀρχές. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ σταματῶμε στὰ ποδά τοῦ δρόμου σὲ δῆποτε τὴν ὑπεράσπιση τῶν ἀργῶν. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πηροῦμε μιὰ στάση ἀναποφάσιστη καὶ δπορτουνιστική. 'Ο ἄγώνας ἀνάμεσα στὸ μαρξισμὸ-λενινισμὸν καὶ τὸ φεβίζιονισμὸν ἀποτελεῖ μιὰ ἐχφραση τῆς ταξικῆς πάλης ἀνάμεσα στὸ προλεταριάτο καὶ τὸν ἀπικὴν τάξη, στὸ σοσιαλισμὸν καὶ στὸν καπιταλισμὸν. Δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει κανένα μιὰ γραμμὴ μεσολάβησης σ' αὐτὸς τὸν ἄγώνα. 'Οποιοσδήποτε ἀκολούθει μιὰ τέτια γραμμὴ σὲ δ'. τι ἀφορᾶ τὴ στάση τους ἀπέναντι στοὺς ἀποστάτες τοῦ μαρξισμὸ-λενινισμοῦ κινδυνεύει ἀργὰ ἡ γοήγορα νὰ γλυτρήσει στὶς θέσεις τῶν τελευταίων.

Σύμφωνα μὲ τὴν ἀποψή τους κόμματός μας, αὐτοὶ ποὺ σήμερα ἐπιτρέπονται μὲ δύναμη στὴν ἡμερησία διάταξη, ὅπως καὶ τὸ πὐ δέξιν πρόβλημα τῆς στιγμῆς, δὲν εἶναι οὔτε ἡ συμφιλίωση οὔτε νὰ ἔντητα μὲ τοὺς φεβίζιονιστές αὐτὸς πὸ ἐπιτρέπονται ποὺ δέ οἶναι η ἀπόσπαση ἀπ' αὐτοὺς καὶ η δριστικὴ διακοπὴ κάθε σχέσης μ' αὐτοὺς.

Μπροστά στὸ ένιατο μέτωπο ποὺ συγκρότησαν δίκαιας καὶ δὲ ἀπειλέσσει, μπροστά στὶς δημοφέρειας τους, στὶς ἵντριγκές τους καὶ στὶς φιλοπόλεμες ἀπειλέσσει τους, οἱ μαρξιστὲς-λενινιστὲς δφείλουν νὰ δυναμώσουν τὴν ἔνότητα τους στὸν ἀστερειώδη καὶ στὸ δλων ἔξωτερην τομέα καὶ νᾶ ἐντείνουν τὸν ἀστεραστικὸ ἀγώνα ἐναντίον τους.

Εἶναι ένα ίστορικῆς σημασίας γεγονός καὶ ἀποτελεῖ μιὰ μεγάλη εντυχία γιὰ τὸν λαό τοῦ δλου τοῦ κόσμου καὶ γιὰ τὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ κίνημα πὼς τὸ ἔνδεξιο Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας, ποὺ καθοδηγεῖται ἀπὸ ἔνα δλοχο της μαρξιστὴ-λενινιστὴ σὰν τὸ σύντροφο Μάο Τσέ-τούνγκ καὶ τὴν ἡγεμόνητα Λαϊκὴ Δημοκρατία Κίνας δρθώνονται, στέρεα καὶ ἀπλόνητα, στὸ κέντρο τοῦ σημερινοῦ ἀγώνα ἐναντίον τοῦ Ιμπεριαλισμοῦ, ποὺ δὲ οἶναι τὶς ΗΠΑ ἐπικεφαλῆς, καὶ ἐναντίον τοῦ σύγχρονου φεβίζιονισμοῦ, ποὺ δὲ οἶναι ἐπικεφαλῆς του τὸν σοβιετικὸς ήγετες. 'Ο μεγάλος ωόλος ποὺ παίζουν τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα καὶ τὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία Κίνας στὸν ἀγώνα γιὰ τὴν ἐπαναστατικὴ ὑδόθεση τοῦ διεθνοῦ προλεταριάτον καὶ δλῶν τῶν λαῶν τοῦ κόσμου, η βοήθεια ποὺ προσφέρουν σ' αὐτοὺς, δὲν οἶναν τεράστια ὀξεία. Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας καὶ τὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία Κίνας ἀποτελοῦν σή-

(Συνέχεια στὴ σελ. 64)

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΖΑΚ ΓΚΡΙΠΠΑ,

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ Κ.Ε.

ΤΟΥ Κ.Κ. ΒΕΛΓΙΟΥ,

**ΣΤΟ 5ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΚΟΜ-
ΜΑΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ***

'Αγαπητοί σύντροφοι,

Το θαρραλέο, ξενοδοξο και καθαρό Κόμμα 'Εργασίας 'Αλβανίας, που έχει το σύντροφο 'Εμβέρο Χότζα έπικεφαλής του, είναι σε μάς τους κομμουνιστές του Βελγίου, ίδιαίτερα άγαπητό.

'Η σημαντική ίδεολογική, πολιτική συνεισφορά και σταθερότητα του Κόμματος 'Εργασίας 'Αλβανίας στὸν άγώνα έναντίον του ιμπεριαλισμοῦ και έναντίον του σύγχρονου φεβίζοντα μάς έδωσε μιὰ ανεκτίμητη βοήθεια.

Το Κόμμα 'Εργασίας 'Αλβανίας, ή ίστορία του και διηγημάτων του άγώνας δείχνει πώς πρόκειται γιὰ ένα μαρξιστικό-λενινιστικό κόμμα, που έφαρμοδεῖ μὲ συνεπή τρόπο, τὴ γενικὴ άλήθεια του μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ στὴ συγχεκριμένη πρακτικὴ τῆς έπαναστασης, ένα κόμμα στέρεα δεμένο μὲ τὶς λαϊκὲς μᾶζες, που έχει ένα έπαναστατικὸ στύλο, δόηγδος και δραγανωτῆς τῆς έπαναστασης, ένα κόμμα ποὺ διαπνέεται ἀπὸ ένα φλογερὸ έπαναστατικὸ διεθνιστικὸ πνεῦμα.

'Η άνοιχτὴ έπιστολὴ τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς, τοῦ Μαρτίου, τοῦ χρόνου αὐτοῦ, προκάλεσε τὴ βαθειὰ συμπάθεια τῶν έπαναστατῶν έργαζομένων τοῦ Βελγίου ποὺ είδαν σ' αὐτὴν νὰ φίγονται οἱ βάσεις, νὰ καθορίζονται τὰ μέτρα γιὰ νέες Ιστορικὲς έπαναστατικὲς έξελίξεις.

'Η έπιβλητικὴ έκθεση τοῦ σύντροφου 'Εμβέρο Χότζα έκανε τὸν ένθουσιώδη ἀπολογισμὸ τῶν μεγάλων νικῶν τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησης στὴν 'Αλβανία, ζάραξε τὰ καθήκοντα τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου στὴν 'Αλβανία, έτσι ὥστε ἡ χώρα σας νὰ συνεχίσει νὰ προχωρεῖ μὲ γιγάντια βήματα σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς, στὴν ἀνάπτυξη τῆς έθνικῆς οἰκονομίας, στὴν ένίσχυση τῆς άμυντικῆς Ικανότητας τῆς πατρίδας, στὸν δύναντα γιὰ τὴ νίκη τῆς ἀναράτητης και βαθειᾶς ίδεολογικῆς και πολιτιστικῆς έπαναστασης, γιὰ τὴ δημιουργία νέων ἀνθρώπων, μὲ δυν λόγια, γιὰ τὴν προώθηση τῆς έπαναστασης ὡς τὸ τέλος.

'Ο σύντροφος Χότζα έκανε μιὰ βαθειὰ και δραμή ἀνάλυση τῆς διεθνούς κατάστασης και καθόρισε τὶς καθαρές και σταθερές μαρξιστικὲς-λενινιστικὲς θέσεις τοῦ Κόμματος 'Εργα-

σίας 'Αλβανίας σὲ διάφορα διάφορα τὰ σχετικὰ ζητήματα μὲ τὴ ταξικὴ πάλη σὲ πανεθνικὴ κλίμακα.

Οι θέσεις αντὲς είναι σύνθετες μὲ ἐκεῖνες τοῦ κόμματός μας. Οι φεβίζοντας συνεργάτες τοῦ ἀμερικάνικου Ιμπεριαλισμοῦ δὲν παύουν νὰ μᾶς λένε πώς εἴμαστε «σονιβιστές», «πράκτορες τῶν Τιράνων και τοῦ Πεκίνου». 'Η πολιτικὴ γραμμὴ τοῦ Κόμματός μας καθορίζεται στὸ Βέλγιο και σὲ κανένα ἄλλο μέρος.

Σηκώσαμε στὸ Βέλγιο τὴ σημαία τοῦ άγώνα γιὰ τὴν έθνικὴ ἀνεξαρτησία έναντίον τοῦ ἀμερικάνικου Ιμπεριαλισμοῦ, σύντοι τοῦ μεγάλου παγκόσμιου ἐκμεταλλευτῆ, κύριας δύναμης τῆς ἐπίδεσης και τὸν πολέμου στὸν κόσμο και έναντίον τῶν φεβίζοντων ποὺ έχουν σὰν βάση τὴς πολιτικῆς τους, τὴν ἀμερικανοσοβιετικὴ συνεργασία γιὰ τὴν κυριαρχία τοῦ κόσμου έναντίον τῶν λαῶν.

Δὲν οπούντας μπροστά στὴ χρονιστωφικὴ μπαγκέττα, ἐμεῖς, ἀκόμα μικρὸ μαρξιστικό-λενινιστικό κόμμα, μᾶς μικρῆς χώρας, και είμαστε πάντοτε ίδιαίτερα προσεκτικοὶ στὴν ἀρχὴ σύμφωνα μὲ τὴν δόπια τὰ μαρξιστικά-λενινιστικά κόμματα και δραγανώσεις είναι ίστομα και ἀνεξάρτητα.

'Αλλὰ θὰ ἀπορρίταμε κάπειδε μαρτυρία διατροφῆς αντῆς τῆς δρυθῆς θέσης, ποὺ θὰ μᾶς έφερε σὲ ένα δρόμο ἀντίθεσης στὴ μεγάλη διεθνῆ ἐνότητα τῶν μαρξιστῶν-λενινιστῶν ποὺ έχουν σὰν αποκαλούμενο 3ο ἀνεξάρτητο «σωματιλιατικὸ» δρόμο μὲ τὸν ἀποκαλύπτα έξωραίσμένο φεβίζοντα μὲ τὶς διαγάκες μᾶς κακῆς ψύθεσης.

Αὐτὸ δὲν είναι τυχαίο, οὕτε ἀποτέλεσμα μᾶς δοπιασδήποτε μπαγκέττας ποὺ δὲν οπάρχει, πώς είμαστε δλοκληρωτικὰ ἀλληλέγγονοι μὲ τὸ ἀνδρείο Κόμμα 'Εργασίας 'Αλβανίας και μὲ τὸ μεγάλο και ἔνδοξο Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας, πώς έχουμε μ' αὐτὰ μιὰ ταυτότητα ἀπόφεων γιὰ δόλα τὰ ίδεολογικὰ ζητήματα ἀφογῆς, γιὰ δόλα τὰ ζητήματα τῆς παγκόσμιας στρατηγικῆς και ταχικῆς πώς έχουμε τὸν ίδιο μπούσουλα, πώς έχουμε τὴν ίδια παννικήτρια ίδεολογία, τὴ γενικὴ ἀλήθεια τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ.

Σχετικὰ μ' αὐτό, λέμε πώς ἀν δ ἀμερικάνικος Ιμπεριαλισμός, οἱ σύγχρονοι φεβίζοντας και δόλοι οἱ ἀντιδραστικοὶ τρέφουν ἀσθετο μῆσος γιὰ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας, γιὰ τὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία Κίνας, και τὰ δυο, συγκεντρώνουν τὴν ὑποστήριξη, τὴ συμπάθεια και τὴ μαχητικὴ

(*) Δημοσιεύθηκε στὴ «Φωνὴ τοῦ Λαοῦ», Νο 46.

ἀλληλεγγύη ὅλο καὶ περισσότερων μαζῶν σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο.

Ἡ Λαϊκὴ Δημοκρατία Κίνας προχωρεῖ μὲν γοργὸ δῆμα, σὲ δόλους τὸν τοιεῖς, σηκώνοντας ψηλὰ τὴν σημαία τὸν μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ, τῆς σκέψης τοῦ Μάο Τσὲ-τούνγκ. Ἀποτελεῖ μιὰ τεράστια δύναμη στὸ παγκόσμιο μέτωπο τῶν λαῶν ἐναντίον τῶν ἡμεριαλιστῶν, ποὺ ἔχουν τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμὸ ἐπικεφαλῆς τους. Ἡ Λαϊκὴ Δημοκρατία Κίνας εἶναι τὸ πανίσχυρο στήριγμα τῆς παγκόσμιας προλεταριακῆς ἐπανάστασης. Οἱ νέες νίκες ποὺ κέρδισε μεγάλη προλεταριακὴ πόλιτιστικὴ ἐπανάσταση στὴν Κίνα κατάφερε νέα πλήγματα στὸν ἡμεριαλισμὸ καὶ τὸ σύγχρονο φεβίζοντο.

Νὰ διακηρύξσουμε τὶς ἀλήθειες αὐτές, καὶ νὰ ἐπιδείχνουμε τὴν ἀλληλεγγύην μας μὲν τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας, μὲ τὴν Λαϊκὴ Δημοκρατία Κίνας, ὅλα αὐτά, ἔχουν σήμερα μιὰ μεγάλη σημασία ἀρχῆς.

Προλετάριοι ὅλων τῶν χωρῶν, καταπιεζόμενοι λαοὶ καὶ ἔθνη, ἐνωθεῖτε!

Μαρξιστὲς-λενινιστές, ἀς ἐνωθοῦμε!
Αὐτὴ εἶναι ἡ θέση μας.

Σύντροφοι,

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Βελγίου, ἀνασυστάθηκε ποὺν τοία χρόνια, στὴ βάση τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ, χάραξε μιὰ καθαρὴ διαχωριστικὴ γραμμὴ μὲ τὸ φεβίζοντο σὲ δόλους τοὺς τομεῖς, ίδεολογικό, πολιτικὸ καὶ δραγαντικό. Τὸ ἔκανε αὐτό, γιατὶ οἱ σύγχρονοι φεβίζοντες πρόδωσαν τὰ πάντα: τὸ μαρξισμὸ-λενινισμό, τοὺς ἀγῶνες τῶν ἐφαζούμενων τοῦ Βελγίου, τὸν προλεταριακὸ διεθνισμό.

Οἱ συνεπῆς ἀγῶνας ἐναντίον τοῦ καπιταλισμοῦ, τοῦ ἡμεριαλισμοῦ ἐπιβάλλει ἔναν ἀδιάλλακτο ἀγώνα γιὰ τὸ ἔσοπέασμα, τὴν ἀποδόνωση, τὴν συντριβὴν τοῦ σοσιαλδημοκρατικοῦ φεροφορισμοῦ καὶ τοῦ σύγχρονον φεβίζοντο. ποὺ εἶναι τὰ πολλάτιμα, κοινωνικὰ καὶ πολιτικὰ στηρίγματα τοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ πολλὰ εἰδικά, τοῦ ἀμερικάνικον ἡμεριαλισμοῦ, ὑπὲρ ἀριθ. 1 ἐχθροῦ τῶν λαῶν τοῦ κόσμου.

Οἱ ἀμερικάνικοι ἡμεριαλισμὸι στηρίζει μεγάλες ἐλπίδες στὴ διάφορη τῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων καὶ στὴν ἔνταξή τους στὴν τροχιὰ τῆς ἀμερικανοσοβιετικῆς συνεργασίας. Οἱ ἐλπίδες του αὐτές, θὰ διαφευσθοῦν καὶ οἱ λαοὶ θὰ ἀπομνώσουν ἀκόμα περισσότερο τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμό, τοὺς πράκτορες του καὶ τὸν φεβίζοντες συνεργάτες του.

Οταν λέμε πὼς ἡ ἐποχὴ μας εἶναι ἡ ἐποχὴ ὅπου ὁ ἡμεριαλισμὸς βαδίζει ποδὸς τὴν ἰδιοκληρωτικὴ καταστροφὴ του καὶ ὅπου ἡ προλεταριακὴ ἐπανάσταση προχωρεῖ ποδὸς τὴν νίκη σὲ παγκόσμια κλίμακα, αὐτὸς εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιστημονικῆς, μαρξιστικῆς-λενινιστικῆς ἀνάλυσης τῆς παγκόσμιας κατάστασης, τῶν βασικῶν ἀντιθέσεων τοῦ σύγχρονον κόσμου, τοῦ συσχετισμοῦ τῶν δυνάμεων στὸν κόσμο.

Ἄκομα καὶ σὲ μιὰ καπιταλιστικὴ ἀναπτυγμένη βιομηχανικὴ χώρα δύως· τὸ Βέλγιο, ἡ ταξικὴ πάλη, ἡ πάλη ἐναντίον τοῦ ἀμερικάνικον ἡμεριαλισμοῦ, δεξύνεται. Στὴ διάρκεια τῶν δέκα τελευταίων μηνῶν, εἴχαμε μιὰ ἐκδήλωση 20.000 νέων

ποὺ μετατράπηκε σὲ ἀντιμπεριαλιστικὴ πορεία, γιὰ τὸ διώξιμο τοῦ ΝΑΤΟ· ἀναρίθμητες ἐνέργειες, ἀπεργίες, διαδηλώσεις ἐναντίον τῆς ἐπιδεινωσῆς τῶν συνθηκῶν ζωῆς καὶ δουλειᾶς, ἐναντίον τοῦ κλεισμάτος τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν ἀπολύσεων, τὴν τοιμηνή ἀπεργία 1.800 γυναικῶν στὴν Ἐθνικὴ Βιουηγάνια στὴ Λιέγη ποὺ διευδύνθηκε καὶ σὲ ἀλλεις ἐπιχειρήσεις τῆς Λιέγης καὶ τοῦ Σαλερού, τὴν μάχη τῶν ἐργάτων τῆς Λιέγης ποὺ διεργάτησε δεκάδες ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά, τὶς διαδηλώσεις τῶν φλαμανδῶν σπουδαστῶν γιὰ ἐθνικές καὶ δημοκρατικὲς διεκδικήσεις.

Εἶναμε τὶς διαδηλώσεις ἀλληλεγγύης μὲ τὸν ήρωικὸ βιετναμέζικο λαό καὶ μὲ τὸν κογκολέζικο λαό.

Εἶναμε τὶς ἐκδηλώσεις τῆς 5 Ιουνίου στὶς Βοηχέλλες, τῆς 15 Σεπτεμβρίου στὴ Βάρδο, τῆς 30 Οκτωβρίου στὴ Φλορέν εναντίον τῶν ἀμερικάνικων ἀποικιῶν βάσεων· ὅλες, ἐκδηλώσεις ἐναντίον τοῦ ἀμερικάνικον ἡμεριαλισμοῦ καὶ τῶν «βέλγων» πρακτόρων καὶ συνεργατῶν τους, ἐναντίον τῆς ἐθνικῆς προδοσίας, γιὰ τὸ διώξιμο τοῦ ΝΑΤΟ, τῶν ἀμερικάνων κατακτητῶν καὶ γιὰ τὴν ὀλοκληρωτικὴ ἀλληλεγγύη μὲ τὸ βιετναμέζικο καὶ κογκολέζικο λαό.

Τὸ Κόμμα μας πῆρε μέρος σὲ ὅλες αὐτές τὶς μάχες καὶ σὲ πολλὲς περιπτώσεις ἥταν ὁ καθοδηγητής καὶ ὁ δραγανωτής τους.

Οἱ μαρξισμὸς-λενινισμός, ἡ σκέψη τοῦ Μάο Τσὲ-τούνγκ εἶναι ὁ δδηγός μας στὴ δράση. Προσπαθοῦμε νὰ ἐφαρμόζουμε τὴ γενικὴ ἀλήθευτα τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ, τῆς σκέψης τοῦ Μάο Τσὲ-τούνγκ στὶς συγκεκριμένες συνθῆκες τῆς χώρας μας.

Νὰ παίρνουμε μέρος στοὺς καθημερινοὺς ἀγῶνες τῆς ἐργατικῆς τάξης, τῶν ἐργαζούντων μαζῶν νὰ ἀνεβάζουμε τοὺς ἀγῶνες αὐτοὺς σ' ἕνα ἀνύτερο ἐπίπεδο, νὰ ἐνισχύουμε, νὰ πολλαπλασιάζουμε τοὺς δεσμούς μας μὲ τὶς πλατεῖς μᾶζες τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ· νὰ ἐνισχύουμε τὸ «Ενιαίο Λαϊκό Μέτωπο», νὰ καταγγέλλουμε ἀκούσαστα τὴν σοσιαλδημοκρατία καὶ τὸ φεβίζοντο· νὰ σφηρολατοῦμε, νὰ ἀτσαλώνουμε, νὰ δυναμώνουμε τὸ Κόμμα· νὰ τὸ προετοιμάζουμε γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο· νὰ προετοιμάζουμε, νὰ προετοιμάζουμε τὴν ἐργατικὴ τάξην, τὶς ἐργαζόμενες μᾶζες γιὰ τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἀγῶνα γιὰ τὴν ἐγκαθίδρυση τῆς λαϊκοδημοκρατικῆς ἔξουσίας ὅπαν δύμασσον οἱ ἀντικειμενικὲς καὶ ἱποκειμενικὲς συνθῆκες· νὰ μερικὰ ἀπὸ τὰ σημερινά μας καθήκοντα.

Οἱ ταξιδὸς ἐχθρὸς μᾶς χτυπάει, ἐφαρμόζει ἐναντίον μας μέτρα καταπίεσης. Αὐτὸς δείχνει τὴν ἀδυναμία του καὶ δχι τὴ δύναμη του. Αὐτὸς δείχνει πὼς δρισκόδιαστε σὲ καλὸ δρόμο.

Τὰ ἀστικὰ κόμματα τῆς ἐθνικῆς προδοσίας γνωρίζουν τὴ σύγχρονη καὶ τὴν ἀποσύνθεσην. Αὐτὸς ισχύει ίδιαίτερα γιὰ τὴ σοσιαλδημοκρατία. «Οσον ἀφορᾶ τὸν χρονοστατικούς, ή ἀποσύνθεσην τους εἶναι ἀκόμα μεγαλύτερη· ή καθημερινή τους ἐφημερίδα ἔπαιφε νὰ βγαίνει ἀπὸ τὴν 1 Οκτωβρίου.

Τὸ Κόμμα μας, ἀντίθετα, δυναμώνει.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟ 5ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ(*)

Μὲ συγκίνηση τὸ Κόμμα μας δέχθηκε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Γραμματέα τῆς Προσωρινῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ. Κ. Πολωνίας, τὸ μήνυμα ποὺ παραθέτουμε πιὸ κάτω.

Δίπλα στοὺς κομμουνιστὲς ποὺ δργανώνονται, στὶς χῶρες τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης κάτω ἀπὸ τὸ ζυγὸν τῆς φεβιζιονοστικῆς ἡγεμονίας, δίπλα στὶς παράνομες διμάδες τῆς Σοβιετικῆς Ἔνωσης «Ἐπιτροπὲς γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τοῦ Στάλιν» ἢ «Κύκλος τῆς ὑπεράσπισης τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ», τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα τῆς Πολωνίας, ποὺ ἀνανυστάθηκε πάνω στὴ βάση τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ εἶναι ἔνας φάρος γιὰ ὅλους τὸν διωγμένους, τὸν καταφεγμένους, τὸν φυλακισμένους ἐπαναστάτες ἀπὸ τὸν σύγχρονος φεβιζιονιστὲς ποὺ θέλουν νὰ ἐπαναφέρουν τὸν καπιταλισμό.

Τὸ παραπάτω μήνυμα γίνηκε δεκτὸ μὲ θεομά χειροκροτήματα ἀπὸ τὸν 1.000 ἀντιρρόσωπούς καὶ τὸν προσεκλημένους καὶ ἀπὸ ὅλους τὸν μαρξιστὲς-λενινιστὲς τῶν ἔνων ἀντιρροσιτικῶν στὸ 5ο συνέδριο τοῦ Κόμματος Ἐργασίας Ἀλβανίας.

Ἄγαπητοι σύντροφοι,

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς σύγκλησης τοῦ 5ου συνεδρίου καὶ τῆς 25ης ἐπετείου τοῦ Κόμματος Ἐργασίας τῆς Ἀλβανίας, ἐκ μέρους τῆς Προσωρινῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Πολωνίας, καθὼς καὶ ἐκ μέρους τοῦ Κόμματος καὶ τῶν ἐργαζομένων μᾶζῶν τῆς χώρας μας, στέλνουμε ἀγαπητοῖς σύντροφοι ἀντιρρόσωποι σὲ σάς, καθὼς καὶ στὸ μαρξιστικὸ-λενινιστικὸ Κόμμα σας, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν σύντροφο «Εὐθεος Χότζα, καὶ στὸν ήρωικὸ λαὸ τῆς Ἀλβανίας, τὸν πιὸ θεομοὺς καὶ ἔγκαρδιους χαιρετισμούς.

Τὸ 5ο συνέδριο τοῦ Κόμματος Ἐργασίας τῆς Ἀλβανίας πραγματοποιεῖ τὶς ἐργασίες του σὲ μιὰ περίοδο μεγάλων κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν ἀλλαγῶν μέσα στὸν κόσμο. Σὲ μιὰ περίοδο ἐνὸς σχληροῦ ἀγώνα ποὺ συννέχιζεται στὸν κόλπους τοῦ διεθνοῦς ἐργατικοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος, ἀνάμεσα στὸν μαρξιστὲς-λενινιστὲς καὶ τὸν σύγχρονος φεβιζιονιστές.

Τὸ μαρξιστικὸ Κόμμα Ἐργασίας τῆς Ἀλβανίας, ἀπὸ τὶς πρότες ἡμέρες τῆς ὑπαρξῆς του ἀκολούθησε μὲ συνέπεια τὸν ἐπαναστατικὸ δρόμο, τὸν δρόμο τῆς πάλης γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀπελευθέρωση καὶ τὴν κοινωνικὴ χειραφέτηση, τὸ δρόμο τῆς οἰκοδόμησης τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τῆς ἵσχυροποίησης τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου σὲ μιὰ πάλη ἀρχῶν ἐναντίον τοῦ λιπεριαλισμοῦ καὶ τοῦ φεβιζιονισμοῦ.

(*) Τὸ κείμενο αὐτὸ μεταφράσθηκε ἀπὸ τὴν «Φωνὴ τοῦ Λαοῦ», Νο 46.

Τὰ 25 χρόνια τοῦ Κόμματος Ἐργασίας τῆς Ἀλβανίας, εἶναι χρόνια ἐνὸς ἀγώνα γειτάνης αὐταπάρνηση στὴν ὑπηρεσία τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ του, χρόνια δύσκολα ἐνὸς ἀδιάποτου ἀγώνα γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς καθαρότητας τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ, χρόνια ἄκαμπτης στάσης ἀρχῆς στὴν πάλη γιὰ τὸ θριαμβὸ τῶν συμφερόντων τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ καὶ ἐργατικοῦ κινήματος.

Ἡ εἰκοστὴν πέμπτη ἐπέτειος τοῦ Κόμματος Ἐργασίας τῆς Ἀλβανίας, σήμερα εἶναι ἡμέρα γιορτῆς γιὰ δύο τὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ καὶ ἐργατικὸ κίνημα καὶ γιὰ ὅλους τὸν λαοὺς ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἐθνικὴ τους ἀπελευθέρωση καὶ τὴν κοινωνικὴ τους χειραφέτηση. Σήμερα ἡ προσοχὴ ὅλων τῶν ἐπαναστατῶν τοῦ κόσμου εἶναι στοιαμένη πρὸς τὰ Τίθανα.

Ἄπὸ τὸ ύλικὸ ποὺ δημοσιεύθηκε σχετικὰ μὲ τὴν πραγματοποίηση τοῦ Τείτου Πεντάχρονον καὶ τοῦ Σχεδίου τοῦ Τετάρτου Πεντάχρονον, βγαίνει τὸ συμπέφασμα ὅτι ἡ Ἀλβανία πέτυχε μεγάλα ἀποτελέσματα στὴν οἰκοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ καθορίζει δχι λιγότερο μεγάλα καθήκοντα γιὰ τὸ μέλλον.

Τὸ Κόμμα Ἐργασίας Ἀλβανίας προχωρεῖ πάνω σ' ἔνα πλατύ μέτωπο στὴν οἰκοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ στὴν πόλη καὶ στὴν ὕπαιθρο, συνέτριψε τὴν ἀστικὴ τάξη μέσα στὴ χώρα καὶ ἀνέβασε σὲ πιὸ ὑψηλὸ ἐπίπεδο τὴν ἡθικὴ καὶ πολιτικὴ ἐνότητα τοῦ λαοῦ.

Στὴν Ἀλβανία ἀνυψώνεται συνεχῶς τὸ ἐπίπεδο τῆς ἐπιστήμης, τῆς κουλτονόρας, καὶ τῆς ζωῆς τῶν πλατειῶν μαζῶν.

Στὴ διάρκεια τῶν 22 χρόνων τῆς λαϊκῆς ἐξουσίας καὶ τῆς συνεχῶν οἰκοδόμησης τοῦ σοσιαλισμοῦ, μὲ τὴ σοφὴ καθοδήγηση τοῦ Κόμματος Ἐργασίας Ἀλβανίας, δυνάμωσαν ἡ σταθερὴ συμμαχία ἀνάμεσα στὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ τὴν ἀγροτικὴ καὶ ἡ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου. Οἱ μεγάλες ἐπιτυχίες τῆς Ἀλβανίας στὴν οἰκοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ εἶναι μιὰ ἀνεκτίμητη νίκη γιὰ ὅλες τὶς σοσιαλιστικὲς χώρες.

Οἱ χαρακτῆρας καὶ ἡ πεῖρα τῶν ἀλβανῶν κομμουνιστῶν, ἡ στάση τους πάνω στὶς ἀρχές καὶ ἡ ἐπαγρύπνηση σχετικὰ μὲ τὸν ἀποστάτη Τίτο, τὸν βοήθησαν νὰ δοῦν πιὸ καθαρὰ τὴν προδοσία τοῦ Χρονιστσάφ, καὶ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς ἐσωτερικές δυνατολίες καὶ τὶς γεωγραφικές συνθῆκες ποὺ βρίσκεται ἡ Ἀλβανία, νὰ διεξάγουν χωρίς δισταγμό, τὴν πάλη γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τοῦ σοσιαλισμοῦ μέσα στὴ χώρα τους καὶ τὴν καθαρότητα τῆς μαρξιστικῆς-λενινιστικῆς ἐπιστήμης σ' δύο τὸν κόσμο. Οἱ ήρωισμοὶ τῶν ἀλβανῶν ἡγεμονίας τοῦ ΚΚΣΕ καὶ τῶν ὑπηρετῶν τῆς, εἶναι ἔνα παρά-

δειγμα, ένα πρότυπο έπαναστατικής στάσης για τον άλληνούς έπαναστάτης της Πολωνίας.

Ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός είναι ή κύρια πηγή της σύγχρονης έντασης στον κόσμο. Ακολουθεί την έπιθετική πολιτική του άτομικού έκβιασμού και τον πολέμου, άποβλέπει στην κυριαρχία του κόσμου με τα δολλάρια και με το ρόπαλο. Έχει ποιότητα απόδειξηνόταν άνικανα τα δύλια τών νότιων προδοτών, έπειτανίνει έντελων πειρατικά με τις δικές του ένοπλες δυνάμεις, όπως το έκαψε τελευταία στην περίπτωση του Βιετνάμ. Άλλη η πολιτική του πολέμου τον αμερικανικού ιμπεριαλισμού δὲν μαρτυρεῖ τη δύναμή του. Άντιθετα, άποκαλύπτει τις άντιθέσεις και τον ανέανθρωμον στην παγκόσμιον καπιταλιστικού συστήματος, που προσπαθεί για τις λύσεις και ν' αποφύγει διά μέσου της έπιθεσης και τον πολέμου, πράγμα πού είναι άδιντα.

Παρότι την φεύγικη άστικη προπαγάνδα για ενύμερία της δικτυκής οίκονομίας, ή γενική κρίση του καπιταλισμού βαθύνει άκυρα περισσότερο. Οι έωτερικές δυσκολίες που δένονται κάθε μέρα καθίσανται πάλι άντιθέσεις άναμεσα στις κυριώτερες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, που δὲν μποροῦν πια να άποκρούνται, βαθύνονταν περισσότερο την κρίση του παλιού κόσμου. Η θνέτηση στην Ασία δὲν καλύπτει σύτε άδυντάση, άντιθέτηση περιστησε και αλλες ήπειρους και κλόνισε τα θεμέλια της άκροπολης του καπιταλισμού.

Η έργατική τάξη της Πολωνίας όποιστηζει ήδη την φύση τους διαπέραν πολέμων προσπαθούν νά φέρουν την όποδηση στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων για νά έξαναγκάσουν την βιετναμέζικο λαό να γονατίσει. Ο βιετναμέζικος λαός έχει την όποιτη ή και την συμπάθεια δλης της προοδευτικής άνθρωποπότητας και θὰ φέρει την τελική νίκη στο δίκαιο ρήγμα του. Οι αμερικανοί ιμπεριαλιστές θά έχουν στο Βιετνάμ μια έπονείδιστη και σοβαρή ήττα.

Μέσα σ' αυτήν την κατάσταση, οι σύγχρονοι φεβίζιονιστές ξεχωρίζουν με την χαμέρητα τους, έπειτα συνωμοτώντας με τον αμερικανικού ιμπεριαλισμό προσπαθούν νά φέρουν την όποδηση στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων για νά έξαναγκάσουν την βιετναμέζικο λαό να γονατίσει. Ο βιετναμέζικος λαός έχει την όποιτη ή και την συμπάθεια δλης της προοδευτικής άνθρωποπότητας και θὰ φέρει την τελική νίκη στο δίκαιο ρήγμα του. Οι αμερικανοί ιμπεριαλιστές θά έχουν στο Βιετνάμ μια έπονείδιστη και σοβαρή ήττα.

Στήν πρώτη περίοδο της πάλης ήδη την όποιαστης ανατίθεται στην προτείνεται στην πολιτιστική συγκέντηση της Κίνας της ανατίθεται στην πολιτιστική συγκέντηση της Ελλάδας. Στην πρώτη περίοδο της πάλης ήδη την όποιαστης ανατίθεται στην πολιτιστική συγκέντηση της Κίνας της ανατίθεται στην πολιτιστική συγκέντηση της Ελλάδας. Στην πρώτη περίοδο της πάλης ήδη την όποιαστης ανατίθεται στην πολιτιστική συγκέντηση της Κίνας της ανατίθεται στην πολιτιστική συγκέντηση της Ελλάδας. Στην πρώτη περίοδο της πάλης ήδη την όποιαστης ανατίθεται στην πολιτιστική συγκέντηση της Κίνας της ανατίθεται στην πολιτιστική συγκέντηση της Ελλάδας. Στην πρώτη περίοδο της πάλης ήδη την όποιαστης ανατίθεται στην πολιτιστική συγκέντηση της Κίνας της ανατίθεται στην πολιτιστική συγκέντηση της Ελλάδας.

Σήμερα κάθε άληθινός έπαναστάτης βλέπει καθαρά την έπαναστατική συνεισφορά του Κόμματος Έργασίας Αλβανίας και προσωπικά τον συντρόφου Έμβερο Χότζα στην όποδηση της παγκόσμιας έπαναστασης. Πάνω στην Εύρωπα και ίστειρο, λίγο τον μαρξισμού-λενινισμού, στο πεδίο της μάχης, στην πάλη ήδη την δύσιτική καταγγελία και συντριβή του σύγχρονου φεβίζιονισμού.

Σήμερα κάθε άληθινός έπαναστάτης βλέπει καθαρά την έπαναστατική συνεισφορά του Κόμματος Έργασίας Αλβανίας και προσωπικά τον συντρόφου Έμβερο Χότζα στην όποδηση της παγκόσμιας έπαναστασης. Πάνω στην Εύρωπα και ίστειρο, λίγο τον μαρξισμού-λενινισμού, στο πεδίο της μάχης, στην πάλη ήδη την δύσιτική καταγγελία και συντριβή του σύγχρονου φεβίζιονισμού.

προσήλωσή του σ' αυτές, άντιτάχθηκε σταθερά στους άποστατές τον κομμουνισμού της Μόσχας. Το Κόμμα Έργασίας 'Αλβανίας διεξήγαγε αυτό τὸν δύναμη μ' ένα Ισχυρό έχθρο και κράτησε φυλά τὴ σημαία του μαρξισμού-λενινισμού. Αυτό είναι ένα Ιστορικό γεγονός μεγάλης σημασίας για όλο τὸ διεθνές έργατικό κίνημα.

Τὸ δο συνέδριο τον Κόμματος Έργασίας 'Αλβανίας διεξάγει τὶς έργασίες του σὲ μιὰ στιγμὴ πού ξεκεπάσθηκε μπροστά σ' ὅλο τὸ κόσμο ή προδοσία του μαρξισμού-λενινισμού και τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ, και ἐπιτεβαιωθῆκε μὲ τὸ διώξιο τον Νικήτα Χρουστσόφ ἀπὸ τὴν ήγεσία του Κομμουνιστικοῦ Κόμματος της Σοβιετικής "Ενωσης ἀπὸ τὸν πόδαν του και τὸν πύργον της ζηλιτές του. Άλλα θὰ έχουν τὴν ίδια τύχη ἐπίστες και οἱ ἄλλοι ἀποστάτες τοῦ κομμουνισμοῦ μέσα στὸ Κομμουνιστικό Κόμμα της Σοβιετικής "Ενωσης και μέσα σ' ἄλλα κόμματα. Σήμερα, φάνεται πάντοτε πὺ καθαρὰ στὰ μάτια τῶν πλατειῶν ἐργαζομένων μάζων, ή προδοσία του μαρξισμού-λενινισμοῦ, τῆς δικτατορίας του προλεταριάτου και τῶν ἡγώνων τῆς θεμικῆς ἀπελευθερώσης ἀπὸ τὸν σύγχρονον εθεβίζιονιστές.

'Επιδός στον δύληνον τῆς πόδαν της πάλης ήδη την προδοσία τῶν προδότων τὸν προδότων τον σοσιαλισμοῦ. 'Ο σύγχρονος φεβίζιονισμός, ποὺ έχει σὰν κέντρο τὴν ήγεσία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος της Σοβιετικής "Ενωσης ἀποτελεῖ σήμερα τὸν κυριώτερο κίνδυνο γιὰ τὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ και ἐργατικὸ κίνημα. Αυτὸς ὁ κίνδυνος γίνεται μεγαλύτερος ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι οἱ σύγχρονοι φεβίζιονιστές της Μόσχας βρίσκονται στὸ δρόμο τῆς συνεργασίας μὲ τὸν αμερικανικοῦ ιμπεριαλισμοῦ γιὰ τὴν κυριαρχία του κόσμου. 'Η συνωμοτία τῶν αμερικάνων ιμπεριαλιστῶν και τῶν σύγχρονων σοβιετικῶν κατευθύνεται, κοινώς, ήδη την πολιτική της Λαϊκῆς Δημοκρατίας της Κίνας, ἀδιαπέραστο ἐμπόδιο στὴν παγκόσμια κυριαρχία και στὴν ύποδολώση τῶν λαῶν. Σήμερα ή Λαϊκή Δημοκρατία Κίνας σηκώνει στὸν δύμων της τὸ κύροιο δάρος τῆς πάλης γιὰ τὴν όπεραστηση τὸν έπαναστατικὸν ἀρχῶν, γιὰ τὴν όπεραστηση τὸν λαῶν ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν έθνικὴ ἀπελευθερώση και τὴν κοινωνικὴ χειραράτηση, γιὰ τὴν όπεραστηση τοῦ σοσιαλισμοῦ και τῆς Ελερήνης.

Τὰ σκοτεινὰ σχέδια τῶν αμερικάνων ιμπεριαλιστῶν και τῶν σύγχρονων φεβίζιονιστῶν της Μόσχας είναι καταδικασμένα σὲ ἀποτυχία. Είναι ἀδύνατο νὰ έξαπατηθῶνται οἱ έργαζομένες μᾶζες μὲ τὶς συνοφαντίες ποὺ ἔξυφαίνονται ήδη την πολιτιστική συγκέντηση της κινέζικης προλεταριακῆς πολιτιστικῆς έπαναστασης. Στὴ Κίνα συνεχίζεται μὰ πάλη ἀρχῶν ήδη την συνεννοήση της Λαϊκῆς Δημοκρατίας της Κίνας, ἀδιαπέραστο ἐμπόδιο στὴν παραγόμενη καταδίκη και στὴν ύποδολώση τῶν λαῶν. Σήμερα ή Λαϊκή Δημοκρατία Κίνας σηκώνει στὸν δύμων της τὸ κύροιο δάρος τῆς πάλης γιὰ τὴν όπεραστηση τὸν έπαναστατικὸν ἀρχῶν, γιὰ τὴν όπεραστηση τὸν λαῶν ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν έθνικὴ ἀπελευθερώση και τὴν κοινωνικὴ χειραράτηση, γιὰ τὴν όπεραστηση τοῦ σοσιαλισμοῦ και τῆς Ελερήνης.

'Η κινέζικη προλεταριακὴ πολιτιστική έπανασταση φέρνει θανάσιμο χτύπημα στὶς ἐπιβιώσεις τῆς παλιᾶς ἀστικῆς ἐξανθεύσης, τελευταίᾳ ἐπιλέπτη τὴν πολιτισμοῦ την θαρράνων φεβίζιονισμοῦ και τὴν πολιτιστική συγκέντηση της κινέζικης προλεταριακῆς πολιτιστικῆς έπαναστασης. Στὴ Κίνα συνεχίζεται μὰ πάλη ἀρχῶν ἀρχῶν ήδη την δύσιτική και πολιτικὴ ζωή, γιὰ τὴν όπεραστηση τῆς προλεταριακῆς πολιτιστικῆς άναμεσα στὶς πλατιές μᾶζες τὸν λαῶν, γιὰ τὸ δυνάμωμα τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου ήδη τὸν λαῶν, γιὰ τὸν πόδαν της πάλης γιὰ τὴν όπεραστηση τὸν λαῶν ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν έθνικὴ ἀπελευθερώση και τὴν κοινωνικὴ χειραράτηση, γιὰ τὴν όπεραστηση τοῦ σοσιαλισμοῦ και τῆς Ελερήνης.

'Η Λαϊκὴ Δημοκρατία Κίνας, κάτω ἀπὸ τὴν ήγεσία του μαρξιστικοῦ-λενινιστικοῦ Κόμματος της Κίνας, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Μάο Τσε-τούνγκ, στὴν πάλη γιὰ τὴν όπεραστηση τῶν συμφερόντων τῆς έπαναστασης και τῆς Ελερήνης, χαίρει μεγάλης ἐπιστοσύνης, σεβασμοῦ και ἀλληλεγγύης ἀπὸ ὅλης τὶς έπαναστατικὲς δυνάμεις τὸν κόσμου. Οἱ σημαίες τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ στὴν πάλη κατὰ τὸν αμερικανικοῦ ιμπεριαλισμοῦ και τὸν σύγχρονον φεβίζιονισμοῦ είναι ἀκαταμάχητες.

Στὴν Πολωνία έδω και δέκα χρόνια, μὲ μιὰ ἀντεπαναστατικὴ συνωμοσία, οἱ φεβίζιονιστὲς ἀρπαξαν τὴν έξουσία τῆς

χώρας. Αποκατέστησαν στενές σχέσεις μὲ τὴν ρεβιζιονιστικὴν ἡγεσία τῆς Σοβιετικῆς. Ενωσης καὶ ἀκολουθώντας τὸ παράδειγμα τοῦ ἀποδεδειγμένου πράκτορα τοῦ ἡμεριαλισμοῦ Τίτο, βαδίζουν πάνω στὸ δρόμο τῆς ἀποκατάστασης τοῦ καπιταλισμοῦ. Τὸ Ἐνιατὸν Ἐργατικὸν Πολωνικὸν Κόμμα, στὸ διάστημα τῶν τελευταίων χρόνων μεταβλήθηκε σ' ἔνα σο-σιαλδημοκρατικὸν κόμμα ἀστικὸν τύπον.

Κάτω ἀπὸ τὴν παλιὰ ἐπαναστατικὴν ἐπικέττα σχηματίσθηκε ἔνα καινούργιο ἀστικὸν περιεχόμενο. Μετὰ τὴν ἀντεπανάσταση τοῦ Πόδζναν, δταν ἡ πολιτικὴ κατάσταση ἦταν ἀκόμη ρευστὴ, τὸ Κόμμα εἶχε δηλώσει δημόσια: «Οὐοις τολμήσει νὰ ὑψώσει τὸ χέρι ἐναντίον τῆς λαϊκῆς ἔξουσίας, πρέπει νὰ εἶναι βέβαιος ὅτι ἡ ἔξουσία ἔτοι τὸ κόφιον», ἀλλά, μετὰ τὴν «στροφὴν τοῦ Ὑκτώβρου» δχι μόνο δὲν τοὺς ἔκοψαν τὸ χέρι, ἀλλὰ ἀκόμη δὲν πειράχθηκε οὕτε ἔνα νύχι. Συγχω-ρέθηκαν τὰ ἀντεπαναστατικὰ ἔγκληματα. Η ἀματοβαλένη ὑπόθεση τοῦ Πόδζναν, καθὼς καὶ ὅλη ἡ ἀντεπαναστατικὴ στροφὴ ἀπὸ τὸ 1956, ἀνέκτησαν μιὰ «λάμψη», ἔτσι ποὺ ἡ ἐργατικὴ τάξη δὲν μπορεῖ νὰ βλέπει τὰ πραγματικὰ νῆματα τῆς ἀθυκιστικῆς-τροποιούσιας συνωμοσίας νὰ κατευθύνονται ἐναντίον τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου στὴν Πολωνία.

Τώρα οἱ ἀληθινοὶ ἐπαναστάτες καταδιώκονται. Σήμερα, ἔχουν φριθεὶ στὶς φυλακὲς πολλοὶ κομμουνιστές, ποὺ ἔχουν καταδικασθεῖ σὲ διάφορες ποινές φυλάκισης γιὰ τὸ μοναδικὸν «ἔγκλημα» ὅτι ὑπεράσπισαν τὰ συμφέροντα τῶν ἐργαζού-νων μαζῶν καὶ τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου. «Οπως εἶναι δὲ Ζόσεφ Σγκνετσίνσκυ τῆς Βαρσοβίας, δὲ Βλαντισλάον Ρούτσικου καὶ ἄλλοι.

Σ' αὐτὴ τὴν τόσο δύσκολη κατάσταση, ἔνω ἡ ἐργατικὴ τάξη τῆς χώρας μας βρισκόταν, πραγματικά, χωρὶς μιὰ ἐ-παναστατικὴ δργάνωση, ἀνασυστάθηκε τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα τῆς Πολωνίας ποὺ δργανώθηκε ἀπὸ τὸν μαρξιστὲς-λενινιστὲς καὶ δοὰ μέσα σὲ συνθῆκες παρανομίας γιὰ νὰ δργανώσει τὴν πάλη ἐναντίον τῶν προδοτῶν τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ νὰ ὑψώσει τὴν παλινορθωση τοῦ καπιταλισμοῦ στὴν Πολωνία.

Η ἐργατικὴ τάξη τῆς Πολωνίας ἔχει μεγάλες καὶ λαμ-πρές ἐπαναστατικὲς παραδόσεις. Ο Λένιν συχνὰ ὑπογράμμι-ζε τὸ μαζικὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ ἀγνωστικὸν πνεῦμα τῶν ἐ-παναστατικῶν ἐνεργειῶν τοῦ προλεταριάτου τῆς Βαρσοβίας, τῆς Λόντνης καὶ τῆς Σλεσίας. Στὴ διάρκεια τοῦ πολέμου, η πολωνικὴ ἐργατικὴ τάξη καθηδηγοῦσε τὸ λαὸν στὴν πάλη γιὰ τὴν ἔθνικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀπελευθέρωση, πάλη ποὺ ἐπισφρα-γίσθηκε μὲ τὴν ἐγκαθίδρυση τῆς δικτατορίας τοῦ προλετα-ριάτου.

Στὰ 22 χρόνια τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησης, ἡ ἐργα-τικὴ τάξη τῆς Πολωνίας ἀναπτύχθηκε καὶ ἔγινε μιὰ μεγάλη ἐπαναστατικὴ δύναμη. Παρὰ τὴν ἀντεπαναστατικὴ στροφή, στὴ Πολωνία ὑπάρχει μιὰ μεγάλη μάζα ἐπαναστατικῶν στε-λεχῶν ποὺ δὲν ἔχουν περάσει στὴ δράση.

Τπάροχουν κομμουνιστές μέσα σ' ὅλη τὴν χώρα, μέσα στὸ Ἐνιατὸν Ἐργατικὸν Πολωνικὸν Σοσιαλδημοκρατικὸν Κόμμα, μέ-σα στὶς μαζικές ἐργατικὲς δργανώσεις, στὸν ἀγρότες καὶ στὴ νεολαία, ὑπάρχουν μέσα στὰ δργανα τῆς ἀσφάλειας καὶ τῆς ἀμυνας τῆς χώρας, ὑπάρχουν στὶς πόλεις καὶ στὰ χωριά.

Η ἀλήθεια πάνω στὴν ἀντεπαναστατικὴ στροφὴ στὴν Πολωνία δὲν μπορεῖ νὰ κρυφθῇ, οὔτε μὲ συνθῆματα πάνω στὸ «අθηναϊκό» μαρξιστὲ-λενινισμὸν καὶ στὴν «οἰκοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ», οὔτε μὲ τὶς συνυφαντίες ἐνάντια στὸν ἀληθινὸν ἐπαναστάτες. Ἐπίσης οἱ φυλακὲς δὲν εἶναι τὸ μέσο ποὺ θὰ κλείσει τὰ μάτια καὶ τὸ στόμα τῆς ἐπαναστατικῆς ἐργατικῆς μας τάξης, ἀκόμα περισσότερο δὲν μποροῦν νὰ σταματήσουν τὴν θέληση γιὰ ἀγνῶνα ἐναντίον τῶν προδοτῶν τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου.

Δὲν θὰ παλινορθωθεῖ στὴν Πολωνία δὲ καπιταλισμός.

Αγαπητοὶ σύντροφοι,

Ο Πολωνικὸς λαὸς παρακολουθεῖ μὲ μεγάλη προσοχὴ καὶ

ἀνησυχία τὴν ἐπιθετικὴ πολιτικὴ τοῦ ἀμερικανικοῦ ἵμπερια-λισμοῦ, ἐπίσης ἐπειδὴ ἀπειλεῖται ἀμεσαὶ ἀπὸ τὸ Δυτικο-γερμανικὸν μιλιταρισμό, δὲ δποτοὶ δὲν κρύψει καθόλου τὰ ἀρ-πατικά τοῦ σχέδια πρὸς τὴν Πολωνία. Η δύναμη τοῦ γερ-μανικοῦ μιλιταρισμοῦ ἐνυχύθηκε ἀπὸ τοὺς ἀμερικανοὺς μὲ τὶς τελευταῖς ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ, κάτω ἀπὸ τὴν ἀστροφέσσα σημαία τὸν ΗΠΑ. Η σημερινὴ φεβρουα-ρική ἡγεσία μας δηλώνει ὅτι δὲ ἀμερικανικος ἴμ-περιαλισμὸς ἀπειλεῖ τὸ Βιετνάμ, ἐνῶ ἡ χώρα μας βρίσκε-ται ὑπὸ τὴν ἀπειλὴ τῆς Ὀμοσπ. Δημοκρατίας τῆς Γερμα-νίας, ποὺ τὴν ὑποστηρίζουν μόνο δροσμένοι ἐπιθετικοὶ κύριοι τοῦ Πενταγώνου.

Ἄντοι εἶναι ἔνα παράδειγμα στὴν πρᾶξη «τῶν ἀμερικάνι-κων πολιτικῶν γεφυρῶν», τῆς δῆθεν οἰκονομικῆς βοήθειας καὶ τῆς ἐπολιτιστικῆς συνεργασίας ἀνάμεσα στὴν Ἀνα-τολὴ καὶ τὴν Δύση, μέσα στὸ πλαίσιο τῆς ἴμπεριαλιστικῆς θε-ωσίας τῆς «εἰρηνικῆς ἐξελίξεως» πρὸς τὸν καπιταλισμό.

Μὲ τὶς ἀμερικάνικες ἐκπτώσεις, καὶ τὶς πιστώσεις πληρω-μῆς τῶν δανείων καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα κάποιας νέας ἐλεμπο-σύνης ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν ἀμερικάνων, οἱ δῆμοι τοῦ βιε-τναμέρικου λαοῦ, οἱ σύγχρονοι φεβρουαριστές ἔξωστοίν την πολιτικὴ τῆς ἐπιθέσης τοῦ ἀμερικανικοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ ἀποκομίζουν τὴν ἐπαγορώνητη τὸν λαοῦ τους μπροστὰ στὸν κίνδυνο ποὺ τὸν ἀπειλεῖ. Η φεβρουαρική ἡγεσία τῆς Σο-βιετικῆς «Ενωσης συνεννοεῖται μὲ τὸν ἀμερικανικο ἴμπερια-λισμό, πίσω ἀπὸ τὶς πλάτες τὸν πολωνικοῦ λαοῦ, δχι γιὰ τὸ καλὸ τὸν σοσιαλισμὸν, ἀλλὰ γιὰ τὰ νέα της σχέδια σὰ μεγάλης δύναμης γιὰ τὴν κυριαρχία τοῦ κόσμου.

Τὸ Κρεμλίνο χρησιμοποιεῖ τὸν δρόμο τῆς μυστικῆς διπλω-ματίας, ἐπειδὴ ὑπάρχουν πολλὰ προβλήματα ποὺ εἶναι ὑπο-χρεωμένο νὰ κρύψει ἀπὸ τὸν λαό της σχέση της ἐργατικῆς μῆ-ζες δύναμος τοῦ σόλου.

Χθές δὲ Χρονιστῶφ δήλωνε ὅτι ἡ ἀτομικὴ σοβιετικὴ ὁμ-πρέλλα προστατεύει δίλες τὶς σοσιαλιστικὲς χώρες, ἔνω σή-μερα μαδαίνουμε ὅτι αὐτὸν δὲν ἀφορεῖ τὸ Βιετνάμ, χώρα ἐν-τότοις σοσιαλιστική. Πιούς μᾶς βεβαίωνε ὅτι ἀδύο η δμ-ποέλλα τοῦ Μπρέζνιεφ δὲν θὰ στραφεῖ ἀπὸ τὴν ἀλλή πλευ-ρά, γιὰ ν' ἀφήσει ἔξω μιὰ ἀλλή σοσιαλιστικὴ χώρα γιὰ νὰ τὴν θυσίασει στὴν ἐπιθέση τοῦ ἀμερικανικοῦ ἴμπεριαλισμοῦ ή τοῦ γερμανικοῦ μιλιταρισμοῦ; Δὲν ὑπάρχει τέτια ἀγγύηση στὴ σημερινὴ ἡγεσία τοῦ Κρεμλίνου. Μόνον ἐὰν ὑπολογίζεις στὶς διάκεις σου τὶς δυνάμεις, στὸδυς στενούς δεσμούς μὲ τὶς δηγαδεύμενις μῆζες τῆς χώρας καὶ στὶς αὐθεντικὲς ἐπανα-στατικὲς συμμαχίες, ὑπερασπίζεσαι τὴν δικτατορία τοῦ προ-λεταριάτου, ἔνω ἡ αλιγή τῆς ταξικῆς πάλης κατευθύνεται ἐναντίον τῆς ντόπιας ἀστικῆς τάξης καὶ τῆς διεθνοῦς ἀντί-δρασης.

Αγαπητοὶ σύντροφοι,

Η πάλη τοῦ καινούργιου ἐναντίον τοῦ παλιοῦ ἔχει διε-θνῆ χαρακτῆρα, διεξάγεται πάνω σ' ὅλα τὰ μέτωπα, θέτει σὲ κίνηση καὶ πασασφρέι στὴν πάλη δίλες τὶς ἐφεδρεῖς. Ο ιστορικὸς δρόμος ἐπιταχύνει τὴν πορεία καὶ μᾶς ὑποχρέωνε νὰ πάρουμε μᾶλλον σφράστη: Μὲ τὴν ἐπανάσταση ή μὲ τὸν ἴμπεριαλισμό! Δὲν ὑπάρχει ἀλλος δρόμος. Κάθε πολιτικὸς δισταγμὸς σὲ στιγμὴς ἀποφασιστικές τῶν ἐπαναστατικῶν ἀ-γώνων γίνεται ἀναπόφευκτη πηγὴ ἡττας καὶ ντροπῆς.

Σύμφωνα μ' αὐτὰ ποὺ ἔχει πεῖ δὲ Λένιν, δὲ δρόμος τοῦ κεντρισμοῦ εἶναι δὲ δρόμος τῆς πολιτικῆς ἀποτελμάτωσης, τοῦ διποτούντισμοῦ καὶ τῆς διάλυσης τῶν ἐπαναστατικῶν δυ-νάμεων.

Ο σύγχρονος κεντρισμὸς δὲν εἶναι ἀλλο πρᾶγμα παρὰ δι-γονυκοσλάβικος δρόμος πρὸς τὸν καπιταλισμό. Τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ σώσει ἀπὸ τὴν ἡττα τὸν ἀμερικανικο ἴμ-περιαλισμό, οὔτε τὸν προδότες τοῦ σοσιαλισμοῦ στὴ Μόσχα καὶ τοὺς ὑπηρέτες τους τῶν ἄλλων χωρῶν. Οἱ δυνάμεις τῆς ἐπανάστασης εἶναι ἀκατανίκητες.

Η Ἀλβανία, μικρὴ καὶ δυορεφή δρεινὴ χώρα, μὲ τὸν ἀδελ-φωμένο καὶ ἐργατικὸν πληθυσμὸν της, εἶναι, ὅπως λένε οἱ Ι-
(Συνέχεια στὴ σελ. 64)

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΞΕΝΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ
ΣΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ “ΝΕΑ ΚΙΝΑ,,(*)

Στή διάρκεια συνομιλιών πού είχαν μὲ ἀνταποκριτές τοῦ Πρακτορείου «Νέα Κίνα», ἐκπρόσωποι τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἰνδονησίας, τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Νέας Ζηλανδίας, τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Αὐστραλίας (M. A.), τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Βελγίου, τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Βολιβίας, τοῦ Ἐπαναστατικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Χιλῆς, τοῦ Κομμουνιστικοῦ Μαρξιστικοῦ-Λενινιστικοῦ Κόμματος Ἰταλίας, τοῦ Γαλλικοῦ Μαρξιστικοῦ-Λενινιστικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κινήματος καὶ τοῦ Κόμματος τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἐπανάστασής τοῦ Λιβάνου, ποὺ πήραν μέρος στὸ δο συνέδριο τοῦ Κόμματος Ἐργασίας Ἀλβανίας, ὑπογράμμισαν μὲ θέμη τὴ λαμπτὴ ἐπιτυχία τοῦ συνέδριον καὶ ἔγκωμασαν τὸ μήνυμα ποὺ ἀπήνθυνε δ Μάο Τσε-τούνγκ στὸ συνέδριο αὐτό.

1. Α ν τ ι τ ο ρ δ π, ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἰνδονησίας, μέλος τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου καὶ Ἀναπληρωτῆς Γενικὸς Γραμματέας τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κόμματος:

Τὸ δο συνέδριο τοῦ Κόμματος Ἐργασίας Ἀλβανίας, ἔδειξε τὴ στενὴ ἐνότητα ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὸ Κόμμα καὶ τὸν ἀλβανικὸ λαό, διατείνει τὴν βαθεῖα ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην ποὺ τρέφει δ ἀλβανικὸ λαός γιὰ τὸ Κόμμα. Τὸ συνέδριο αὐτὸ, τὸ δοποῖο παρακολούθησαν μαρξιστὲς-λενινιστὲς ἀπὸ τὶς πέντε ηπείρους, ποὺ προκάλεσε τὶς ἐπευφημίες τους, εἰχε μὰ πολὺ μεγάλη διεθνῆ καὶ ιστορικὴ σημασία. Ἀποδειχτήκε σ' αὐτὸ πῶς τὸ παγκόσμιο μαρξιστικὸ-λενινιστικὸ κίνημα διενορνύεται καὶ στερεούνται ὅλο καὶ περισσότερο στὸν ἀγώνα ἐναντίον τοῦ Ιμπεριαλισμοῦ ποὺ ἔχει ἐπικεφαλῆς τον τὶς ΗΠΑ, τοῦ σύγχρονον φεβίζοντοσμοῦ ποὺ ἔχει σὰν κέντρο τὴν ἡγετικὴ διάδοση τοῦ ΚΚΣΕ, καὶ δῆλης τῆς παγκόσμιας ἀντίδρασης. Τὸ συνέδριο αὐτὸ ἐνσάρχωσε ἐπίσης τὴν ἀγωνιστικὴν ἐνότητα τῶν μαρξιστὲς-λενινιστῶν ὅλου τοῦ κόσμου. Τὸ μήνυμα ποὺ ἀπήνθυνε στὸ συνέδριο δ ὑπότροφος Μάο Τσε-τούνγκ είχε μὰ μεγάλη σημασία δικαίου γιὰ τοὺς ἀλβανοὺς κομμουνιστές, ἀλλὰ ἐπίσης γιὰ τὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ κίνημα. Τὸ μήνυμα ἔξεφρασε σωστὰ τὴν ἀποφῆ ποὺ ἔχουν οἱ μαρξιστὲς-λενινιστὲς καὶ οἱ ἐπαναστατικοὶ λαοὶ τοῦ κόσμου γιὰ τὸ Κόμμα Ἐργασίας Ἀλβανίας, ποὺ ἔχει τὸ σύντροφο Ἐυδέρ Χότζα ἐπικεφαλῆς του. Εἶναι πολὺ σωστὸ πῶς δ ἀλβανικὸς λαός ἔγινε δ μεγάλος φάρος τοῦ σοσιαλισμοῦ στὴν Ἐνδοχώπη. Ἅξεφρασε ἀπόλυτα τὴν ἀγωνιστικὴ φιλία ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὰ δύο κόμματα καὶ τοὺς δύο λαοὺς τῆς Κίνας καὶ τῆς Ἀλβανίας, φιλία ποὺ στηρίζεται στὸν προλεταριακὸ διεθνισμὸ καὶ στὶς πραγματικὲς μαρξιστικὲς-λενινιστικὲς ἀρχές.

Ἡ πεῖρα ποὺ ἀπέκτησαν οἱ ἴνδονήσιοι κομμουνιστὲς καὶ

(*) Τὸ κείμενο αὐτὸ δημοσιεύθηκε στὸ «Pekin Information», No 48/1966.

ὸ ἴνδονησιακὸς λαὸς στὴν πάλη τους ἐναντίον τῆς ἀνελέητης λευκῆς τρομοκρατίας ποὺ ἐφαρμόζει ἡ φασιστικὴ μιλιταριστικὴ δικτατορία τῶν Σουχάρτο-Νασούντιόν, καὶ ἐναντίον ποὺ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ τοῦ σύγχρονον φεβίζοντοσμοῦ ποὺ ὑποστηρίζουν αὐτὴ τὴ φασιστικὴ μιλιταριστικὴ δικτατορία καὶ πραγματοποιοῦν μαζί της μὰ ἀληθινὴ ἐνότητα δράσης, δείχνει τὴν δρθότητα καὶ τὸν ἐπείγοντα χαρακτῆρα τῆς ἐκκλησῆς ποὺ ἀπήνθυνε μέσα στὸ μήνυμά του δ σύντροφος Μάο Τσε-τούνγκ: Οἱ μαρξιστὲς-λενινιστὲς δλον τοῦ κόσμου νὰ ἐνωθοῦν, οἱ ἐπαναστατικοὶ λαοὶ δλον τοῦ κόσμου νὰ ἐνωθοῦν γιὰ νὰ κατατολεμήσουν τὸν ἴμπεριαλισμό, τὸ σύγχρονο φεβίζοντοσμό καὶ δλη πὴν ἀντίδραση!

2. Ν ἄ υ ε ν, ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Νέας Ζηλανδίας καὶ μέλος τῆς Πολιτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κόμματος:

Τὸ δο συνέδριο τοῦ Κόμματος Ἐργασίας Ἀλβανίας ἀποτέλεσε ἔνα γεγονός μεγάλης σημασίας τόσο γιὰ τὴν ἴδια τὴν Ἀλβανία δσο καὶ γιὰ τὸν κόσμο. Τὸ συνέδριο αὐτὸ ἀκολούθησε δλοκληρωτικὰ τὴ γραμμῆς τῆς ἀποφασιστικῆς καὶ ἀδιάλλακτης πάλης ἐναντίον τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ τοῦ σύγχρονον φεβίζοντοσμοῦ. Χάραξε μὰ πολὺ σταθερὴ διαχωριστικὴ τάφρο ἀνάμεσα στὸ μαρξιστὲς-λενινιστὲς καὶ στὸ σύγχρονο φεβίζοντοσμὸ καὶ δήλωσε πῶς δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει οὐδέτερος δρόμος ἀνάμεσα σ' αὐτὸν τὸν δυό.

Ἡ παρούσια στὸ συνέδριο πολλῶν ἀντιπροσωπών τῶν μαρξιστικῶν-λενινιστικῶν κομμάτων καὶ δργανώσεων διαφόρων χωρῶν ἔδειξε πῶς νέες δινάμεις ἐμφανίστηκαν, ποὺ εἶναι ἀποφασισμένες νὰ ἀγωνίσουν ἐναντίον τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ ποὺ ἔχουν ἔκπληκτη δλοκληρωτικὰ μὲ τοὺς φεβίζοντοσμοὺ ποὺ πρόδωσαν τὰ συμφέροντα τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ.

Τὸ συνέδριο αὐτὸ ἔδειξε πῶς τὸ Κόμμα Ἐργασίας Ἀλβανίας ἔχει ἐνωθεῖ μὲ τοὺς μαρξιστὲς-λενινιστὲς δλον τοῦ κόσμου καὶ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας ποὺ καθηδηγεῖται ἀπὸ τὸ σύντροφο Μάο Τσε-τούνγκ, τὸν ποὺ μεγάλο μαρξιστὲς-λενινιστὴ τῆς ἐποχῆς μαζί τους γιὰ τὴ συντροφὴ τὸν ἴμπεριαλισμὸ καὶ τὴν ἔγκαθιδροση ἐνὸς νέου κόσμου τῆς μεγάλης σοσιαλιστικῆς οἰκογένειας.

Τὸ μήνυμα τοῦ σύντροφο Μάο Τσε-τούνγκ, ἐκφράζει βαθεῖα τὸ ἐπαναστατικὸ πνεῦμα τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ καὶ τοῦ μαρξιστὲς-λενινιστοσμοῦ. Δείχνει καθαρὰ τὴν ἐνότητα ἀνάμεσα στὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας, τὸ Κόμμα Ἐργασίας Ἀλβανίας καὶ σὲ δλον τοὺς ἐπαναστάτες. Φανερώνει τὴν ἔξαιρετην διεπιστοσύνην τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας στοὺς λαοὺς δλον τοῦ κόσμου, καὶ τὴν πίστη γιὰ τὴν ἰκανότητα τους νὰ νικήσουν τὸν ἴμπεριαλισμό, νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἔθνικὴ ἀπελευθέρωση καὶ νὰ κάνουν τὴ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση.

Ο Σ ο ύ λ ι β α ν, ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ

Κομιστικού Κόμματος Αντραίας (Μ.Α.) και μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του Κόμματος:

Ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός και δικαιόφορά πλήγματα, με τη κινέζικη επιτυχία της εξαπόλωνης τηλεκατευθυνούμενου πυραύλου, με τη λαπτηρή νίκη της Κίνας στην ανάπτυξη της επανάστασης και τα κατορθώματα των κόρκκινων φρουρῶν. Η σύγκληση του 5^{ου} συνεδρίου τοῦ Κόμματος Εργασίας 'Αλβανίας, στὸ διπόσιο πήραν μέρος αντιπρόσωποι κομιστικών και έργατικῶν κομμάτων όπως και μαρξιστικῶν-λενινιστικῶν δραγανώσεων πολλῶν χωρῶν, αποτέλεσε ἔνα νέο σοβαρό πλῆγμα γιὰ τὸν ίμπεριαλισμὸν και τὸ σύγχρονο ορθοίσμον.

Ο μεγάλος Μάο Τσέ-τούνγκ εἶναι ὁ πιὸ ἔξοχος μαρξιστης-λενινιστὴς τῆς ἐποχῆς μας και προσέφερε μᾶλλον τεράστια συνεισφορὰ στὴν ἐπιστωνικὴν ανάπτυξην του μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ. Τὸ μήνυμά του στὸ συνέδριο τοῦ Κόμματος Εργασίας 'Αλβανίας εἶναι ἔξαιρετικά βαθύ. Μᾶς ὑποχρεώνει νὰ τὸ μελετήσουμε σοβαρά.

Οφείλουμε νὰ καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ ολοδούμησουμε ἔνα κόμμα νέον τύπου σύμφωνα μὲ τὴ σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ. Οφείλουμε νὰ ολοδούμησουμε ἔνα πραγματικὰ ἐπαναστατικό, μαρξιστικὸ-λενινιστικὸ κόμμα. Σχετικὰ μ' αὐτὸν, νομίζουμε πῶς ἔχει μεγάλη σημασία νὰ μελετήσουμε τὰ ἔργα τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ, και ίδιαίτερα τὰ ἔργα «Γιὰ τὶς ἀντιδράσεις» και «Γιὰ τὴν πρόσβαση».

Δὲν ὑπάρχει «ένδιαμεσος δρόμος», δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει οὐδέτερη θέση. «Η υποστηρίζεις τὸ μαρξισμὸ-λενινισμὸν ή ἀντιτάσσεσαι σ' αὐτόν.

Z. Γ κ ο ι π α, ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Κομιστικοῦ Κόμματος Βελγίου και Γραμματέας τῆς Κεντρικῆς Επιτροπῆς:

Στὸ μήνυμά του διάντροφος Μάο Τσέ-τούνγκ, ἔγκωμαίζει πολὺ διστά τὸ Κόμμα Εργασίας 'Αλβανίας και τὸν ήρωικὸ ἀλβανικὸ λαό, ἀναφέροντας πῶς οἱ σύγχρονοι ορθοίσμοι στέστηκαν κέντρο τῆς θεοφυλίας της κόπιας τοῦ ΚΚΣΕ, δὲν εἶναι παρὰ «ἀμύδροφοι» μπροστά στὴ σοσιαλιστικὴ 'Αλβανία ποὺ εἶναι «ἔνα βουνὸν ποὺ ἡ κορυφὴ του χάνεται μέσα στὰ σύννεφα». Τὸ ἔγκωμό αὐτὸν δίνει μᾶλλον νέα και μεγάλη ἐνθάρρυνση στὸν ἐπαναστάτης δλους τοῦ κόσμου γιὰ νὰ διδαχθοῦν ἀπὸ τὸ σχολεῖο τοῦ Κόμματος Εργασίας 'Αλβανίας και τοῦ λαοῦ τῆς 'Αλβανίας και νὰ ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμά τους, τῆς ἀνδρείας τους και τῆς σταθερότητάς τους.

Στὸ μήνυμά του, δ. σ. Μάο Τσέ-τούνγκ, υπογραμμίζει τὴν ανάπτυξην, τὴν νίκην και τὸ λαυρὸν μέλλον τῆς παγκόσμιας ἐπανάστασης· καλεῖ τὸν μαρξιστικὸ-λενινιστὴν και τὸν ἐπαναστάτης δλου τοῦ κόσμου νὰ ἐνωθοῦν γιὰ νὰ καταπολεμήσουν τὸν ίμπεριαλισμό, τὸ σύγχρονο ορθοίσμον και δλητὸν τὴν ἀντίδρασην, και νὰ ολοδούμησουν ἔνα νέο κόσμο, χωρὶς ίμπεριαλισμό, χωρὶς καπιταλισμὸν και χωρὶς ἐκμεταλλευτικὰ συστήματα. Αὐτὸν ἀποτελεῖ μᾶλλον μεγάλη ἐνθάρρυνση γιὰ δλους τὸν ἐπαναστάτης νὰ πολλαπλασιάσουν τὶς προσπάθειές τους, στὸν ἀγῶνα τους.

O. Z α μ ὁ φ α, ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Κομιστικοῦ Κόμματος Βολιβίας και μέλος τῆς Γραμματείας τῆς Κεντρικῆς Επιτροπῆς:

Τὸ συνέδριο αὐτὸν ἔχει μᾶλλον μεγάλη ιστορικὴ σημασία γιὰ τὸν ἀλβανικὸ λαό και ταυτόχρονα, ἀποτελεῖ μᾶλλον σημαντικὴ συνεισφορὰ στὸ διεθνὲς κομιστικὸ κίνημα. Μᾶς ἐπέτρεψε νὰ δοῦμε πῶς δλεὶς οἱ μαρξιστικὲς-λενινιστικὲς δυνάμεις τοῦ κόσμου ἀναπτύσσονται και ἐπεκτείνονται ἐνώ διάσημος ορθοίσμος ορθοίσμος διασυντίθεται. Διαπιστώσαμε ἐπίσης πῶς τὸ Κομιστικό Κόμμα Κίνας και τὸ Κόμμα Εργασίας 'Αλβανίας ἀπολαμβάνουν τὸ σεβασμὸν και τῆς φλογερῆς ἀγάπης τῶν μαρξιστῶν-λενινιστῶν και τῶν ἐπαναστατικῶν λαῶν τοῦ κόσμου ἐνώ η γητικὴ διμάδα τοῦ ΚΚΣΕ δοκίμασε μᾶλλον νέα ήττα στὴ συνεργασία τῆς μὲ τὸν ἀμερικάνικο ίμπεριαλισμὸν γιὰ τὴν ἀπομόνωση τῆς Κίνας και τῆς 'Αλβανίας.

Οι σοβιετικοὶ ορθοίσμοι στέστηκαν τὴν ἀρησηγή τῶν μαρξιστῶν-λενινιστῶν και τῶν ἐπαναστατῶν νὰ ἀποκαταστήσουν μαζὶ τους «ένότητα δράσης» σὰν ἔνδειξη τῆς κακῆς τους θέλησης νὰ δοθεῖσυν τὸ διετναμέζικο λαό. Πρόκειται γιὰ μᾶλλον παλιὰ κοινωνία. Οι σοβιετικοὶ ορθοίσμοι στέστηκαν τὴν πραγματική διμάδα τοῦ διεθνούς θεοφυλίας της Βιετνάμου, δίνοντας μᾶλλον μεγάλη διαμάντην ηλική διοίησια. Οι λόγοι τους δὲν μποροῦν νὰ κούψουν τὸν πραγματικὸ τους σκοπὸν ποὺ εἶναι νὰ καταπληξή τῆς πάλης γιὰ τὴν ἀνάπτυξην τῆς θεοφυλίας της Βιετνάμου, δίνοντας μᾶλλον μεγάλη διαμάντην ηλική διοίησια. Πολλάκις γιὰ τὴν πραγματική διμάδα της παγκόσμιας ηγεμονίας. Αὐτὲς οἱ ορθοίσμοι δὲν μποροῦν μὲ κανένα τρόπο νὰ διεπαπτήσουν ούτε ἔνα μαρξιστὴ-λενινιστὴν ή ἐπαναστάτην.

Τὸ μήνυμα τοῦ σ. Μάο Τσέ-τούνγκ εἶναι ἔνα σημαντικὸ μαρξιστικὸ-λενινιστικὸ ντοκουμέντο και μᾶλλον ζωτανὴ ἐκφραστὴ τῆς περιόδου τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ. Πρόκειται γιὰ μῆνυμα ποὺ διευθύνεται δχι μόνο στοὺς ἀλβανοὺς συντρόφους, ἀλλὰ ἐπίσης σὲ δλους τοὺς μαρξιστές-λενινιστές και τὸν ἐπαναστάτη τοῦ κόσμου. Αντούν μὲ κανένα τρόπο νὰ διεπαπτήσουν ούτε ἔνα μαρξιστὴ-λενινιστὴν ή ἐπαναστάτην.

Τὸ καθῆκον μας, εἶναι νὰ μελετήσει και νὰ ἀφομείωσει τὸ κόμμα μας και διαδέχεται τὴν πράξην ἡ μεγάλη σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ, τὸ μαρξιστικὸ-λενινισμὸν τῆς περιόδου. Εἴμαστε πεπεισμένοι πῶς διαδέχεται τὴν πραγματική διμάδα της Βολιβίας, διαδέχεται τὸ συγχρόνο ορθοίσμον με τὴ σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ διὰ εἶναι ἀκατανίκητος.

Οφείλουμε νὰ διορθωθοῦμε σκληρὰ και νὰ καταβάλλουμε μεγάλες προσπάθειες, γιὰ νὰ ἐκφρασθεῖ στὴν πράξη ἡ μεγάλη ἔκκληση τοῦ σύντροφου Μάο Τσέ-τούνγκ: Οι μαρξιστές-λενινιστές δλου τοῦ κόσμου ἀναζητοῦν γιὰ νὰ ἐπαναστατικοὶ λαοὶ δλου τοῦ κόσμου διαδέχονται τὴν πράξην της θεοφυλίας της σοσιαλιστικὴς 'Αλβανίας ποὺ εἶναι «ένα βουνὸν ποὺ ἡ κορυφὴ του χάνεται μέσα στὰ σύννεφα». Τὸ ἔγκωμό αὐτὸν δίνει μᾶλλον νέα και μεγάλη σκέψη στὴν πραγματική διμάδα της Βολιβίας, διαδέχεται τὸ συγχρόνο ορθοίσμον με τὴ σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ διὰ εἶναι ἀκατανίκητος.

N. τ i a z, ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Έπαναστατικοῦ Κομιστικοῦ Κόμματος Χιλῆς και μέλος τῆς Γραμματείας τῆς Κεντρικῆς Επιτροπῆς:

Οι ἀποφάσεις ποὺ νίστεύτησε τὸ δο συνέδριο τοῦ Κόμματος Εργασίας 'Αλβανίας διὰ γαλβανίσουν τὸν ἀλβανικὸ λαό γιὰ νὰ κερδίσει ἀκόμα ποὺ διαπολέμησε στὴ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση και στὴ σοσιαλιστικὴ διμάδα την πράξην της θεοφυλίας της σοσιαλιστικὴς 'Αλβανίας ποὺ εἶναι «ένα βουνὸν ποὺ ἡ κορυφὴ του χάνεται μέσα στὰ σύννεφα». Τὸ πραγματικὸ μαρξιστικὸ-λενινισμὸν τῆς περιόδου θέτει προστέθετο τὸν ἀγῶναν τοῦ διεθνούς στὸν πραγματικὸ λαό της Βολιβίας, διαδέχεται τὸ συγχρόνο ορθοίσμον με τὴ σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ διὰ εἶναι ἀκατανίκητος.

Τὸ μήνυμα τοῦ σύντροφου Μάο Τσέ-τούνγκ στὸ συνέδριο, ἀποτελεῖ μᾶλλον ζωτανὴ ἐνθάρρυνση στὸν ἀλβανικὸ λαό γιὰ νὰ κερδίσει ἀκόμα ποὺ διαπολέμησε στὴ σοσιαλιστικὴ διμάδα την πράξην της θεοφυλίας της σοσιαλιστικὴς 'Αλβανίας ποὺ εἶναι «ένα βουνὸν ποὺ ἡ κορυφὴ του χάνεται μέσα στὰ σύννεφα». Τὸ πραγματικὸ μαρξιστικὸ-λενινισμὸν τῆς περιόδου, διαδέχεται τὸ συγχρόνο ορθοίσμον με τὴ σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ διὰ εἶναι ἀκατανίκητος.

Τὸ κόμμα μας υποστηρίζει πῶς ἡ πειρα τῆς παγκόσμιας ἐπανάστασης ἀποδεῖχνει τὴν δρόμοτητα τῶν ίδεων τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ και δείχνει πῶς ἡ σκέψη αὐτὴ εἶναι ἡ κορυφὴ τοῦ πραγματικοῦ λαοῦ της Βολιβίας, διαδέχεται τὸ συγχρόνο ορθοίσμον με τὴ σκέψη τοῦ Μάο Τσέ-τούνγκ διὰ εἶναι ἀκατανίκητος.

N. t i v o t s i, ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Κομιστικοῦ Μαρξιστικοῦ-Λενινιστικοῦ Κόμματος 'Ιταλίας και Γενικὸς Γραμματέας τῆς Κεντρικῆς Επιτροπῆς:

Τὸ δο συνέδριο τοῦ Κόμματος Εργασίας 'Αλβανίας εἶναι

ένα γεγονός ίστορικής σημασίας δχι μόνο για τὸν ἀλβανικὸν λαὸν ποὺ οἰκοδομεῖ τὸ σοσιαλισμό; ἀλλὰ ἐπίσης γιὰ δἰους τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου ποὺ ἀγωνίζονται ἐναντίον τοῦ ἡμεριαλισμοῦ, τοῦ σύγχρονου φεβίζοντος οὐρανοῦ καὶ τῆς ἀντίδρασης.

Διεξάγοντας τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ τῆς ἀντίδρασης, οἱ μαρξιστὲς-λενινιστὲς τῶν διαφόρων χωρῶν δρεῖλουν νὰ καταπολεμοῦν ἀποφασιστικὰ τὸ σύγχρονο φεβίζοντος. Ἀνάμεσα στὸν μαρξιστὸ-λενινισμὸν καὶ τὸ φεβίζοντος, δὲν μπορεῖ νὰ πάρει οὕτε ἐνδιάμεσος δρόμος· εὔτε οὐδέτερη θέση. Κάθη ἀναποφάσιστη θέση ἡ συμβιβασμὸς δὲν ἔξυπηρετεῖ παρὰ τὶς μηχανορραφίες τοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ τοῦ χρονιστωφικοῦ φεβίζοντος.

Τὸ μήνυμα τοῦ προέδρου Μάρο Τσέ-τούνγκ στὸ συνέδριο εἶχε μᾶλιστα ἀπίδραση στὸν ἀλβανὸν ἀντιρρόστην καὶ τοὺς ἀντιρρόστην τῶν ἀδελφῶν κομμάτων. Εἶναι ἔνα σπουδαῖον ντοκουμέντον τοῦ ἔνδοξου Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας ποὺ καθοδηγεῖται ἀπὸ τὴν σκέψη τοῦ Μάρο Τσέ-τούνγκ καὶ ἀποτελεῖ μᾶλιστα δημιουργικὴ ἀνάπτυξην τοῦ μαρξιστὸ-λενινισμοῦ.

Σὺν μήνυμά του, δ. σ. Μάρο Τσέ-τούνγκ χαιρετίζει τὴν Λαϊκὴν Ἀλβανίαν σὰν «μεγάλο φάρο τοῦ σοσιαλισμοῦ στὴν Εὐρώπη». Ανδέστει ἔτσι σὲ μεγάλο βαθὺ τὴν ἐνεργητικότητα τῶν μαρξιστῶν-λενινιστῶν τῆς Εὐρώπης πού, ἀκολουθῶντας τὸ παραδείγμα ποὺ δίνει τὸ Κόμμα Εργασίας Ἀλβανίας, θὰ καταγίνουν μὲ τὴν συγκρότηση μᾶς ἀκλόνητης προλεταριακῆς πρατοπορείας γιὰ νὰ ἀντιταχθοῦν στὸ ἡμεριαλισμό, στὴν ἀστικὴν τάξην καὶ στὸ σύγχρονο φεβίζοντος.

Τὸ μήνυμα τοῦ προέδρου Μάρο Τσέ-τούνγκ μᾶς ὑποδείχνει τὸ δόδιο ποὺ πρέπει νὰ ἀκολουθήσουμε γιὰ νὰ διεξάγουμε τὴν ταξικὴν πάλη σὲ δῆλα τὰ μέτρωπα. «Οἱ μαρξιστὲς-λενινιστὲς δῆλοι τοῦ κόσμου δῆτα ἐνωθοῦν, οἱ ἐπαναστατικοὶ λαοὶ τοῦ κόσμου δῆτα ἐνωθοῦν...», ποὺ περιέχεται στὸ μήνυμα, εἶναι γιὰ μᾶς μὲν θεμελιώδης δόηγια. Κάθε μαρξιστὴς-λενινιστὴς πρέπει νὰ πλοντίσει τὴν ἐπαναστατικὴν τὸν ἰδεολογία μὲ τὸ περιεχόμενο αὐτοῦ τοῦ μηνύματος.

Καὶ οἱ ἄλλοι, ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιρρόστησης τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κινήματος Γαλλίας (Μαρξιστικοῦ-Λενινιστικοῦ) καὶ μέλοις τῆς Γραμματείας καὶ τεῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ Κινήματος:

Τὸ μήνυμα τοῦ προέδρου Μάρο Τσέ-τούνγκ, τὸν Λένιν τῆς ἐποχῆς μας, μήνυμα ποὺ διάδασε δ. σ. Κάνγκ Σένγκ, ἐνίσχυσε σημαντικὰ τὴν ἰδεολογία μας. Αὗτὸν ποὺ σημειώνεται στὸ μήνυμα σύμφωνα μὲ τὸ ὅποιο οἱ ἀποστάτες τῆς ἐπανάστασης δὲν εἶναι παρὰ «ἀμύδοφοι» ἐνῶ οἱ ἐπαναστατικὲς δυνάμεις εἶναι «ένα δυνατὸ ποὺ η κορυφή του χάνεται μέσα στὰ σύννεφα, χαράζει μᾶλιστα διαχωριστικὴ γραμμὴν ἀνάμεσα στὶς νέες ἀνερχόμενες μαρξιστικὲς-λενινιστικὲς δυνάμεις

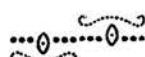
καὶ στὶς παραχωμασμένες δυνάμεις ποὺ πρόδωσαν τὴν ἀπάντασην.

Μονούματα τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἐπανάστασης τοῦ Λιβάνου καὶ πρόδεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς:

Τὸ μήνυμα τοῦ προέδρου Μάρο Τσέ-τούνγκ εἶναι ἔνα πολὺ σημαντικὸν ντοκουμέντον μεγάλης παγκόσμιας σημασίας. Ἐκφράζει λαμπρὰ τὴν ἀγωνιστικὴν καὶ ἀδελφικὴν φιλία ποὺ ἔνωνται τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας καὶ τὸ Κόμμα Εργασίας Ἀλβανίας καὶ δείχνει τὴν πραγματικὴν ἀλληλεγγύην ποὺ ἔπικρατεῖ ἀνάμεσον στὸν μαρξιστὸ-λενινιστὲς στὴν βάση τοῦ μαρξιστὸ-λενινισμοῦ καὶ τὸν προλεταριακὸν διεθνισμόν καὶ στὴν βάση τοῦ κοινοῦ ἀγώνα ἐναντίον τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ καὶ τοῦ σύγχρονου φεβίζοντος ποὺ τὸν ἐνσαρκώνται η σοβιετικὴ λίγκα.

Γιὰ μᾶς, τὸν λιβανέζοντος κομμουνιστές, τὸ μήνυμα αντὸν εἶναι μὲν μεγάλη συνεισφορά ποὺ προσφέρει τὸ ἀδελφὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας καὶ δὲ πολυαγαπημένος καὶ σεβαστὸς μας σύντροφος Μάρο Τσέ-τούνγκ, γιὰ τὴν ἐνίσχυσην τοῦ ἀγώνα ἐναντίον τῶν κοινῶν ἔχθρων, τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ καὶ τοῦ σοβιετικοῦ σύγχρονον φεβίζοντος. Εμεῖς, οἱ κομμουνιστὲς τοῦ Λιβάνου, θεωροῦμε τὸ μήνυμα τοῦ προέδρου Μάρο σὰν τὸ μαρξιστικὸ-λενινιστικὸ πρόγοδαμα καὶ τὴν μαρξιστικὴν λενινιστικὴ γραμμὴν τῆς πάλης μας στὸν πολιτικό, ιδεολογικό, θεωρητικό καὶ δογματικὸ τομέα. Τὸ μήνυμα τοῦ προέδρου Μάρο υπογραμμίζει: «Ἡ μαρξιστικὴ-λενινιστικὴ ἀλήθεια εἶναι μαζὶ μας. Τὸ παγκόσμιο προλεταριατό εἶναι μαζὶ μας. Οἱ καταπιεζόμενοι λαοὶ καὶ ἔθνη ποὺ ἀποτελοῦν πάνω ἀπὸ τὸ 90% τὸ παγκόσμιο πληθυσμὸν εἶναι μαζὶ μας. «Ἐχουμε φίλους παντοῦ στὸν κόσμο. Δὲν προβούμε στὰ ἀπομονωθόμενα καὶ δὲν θὰ ἀπομονωθοῦμε ποτέ. Εἴμαστε ἀκατανίκητοι. Ἡ χούφτα τῶν πανάθλιων ἀτόμων ποὺ διεξάγουν ἀντικινεζικὴν καὶ ἀντιαλβανικὴν ἐκστρατεία εἶναι καταδικασμένοι σὲ ἀποτυχία». Αὗτὴ εἶναι η ἀλήθεια.

Οἱ ἡμεριαλισμός, δὲν σύγχρονος φεβίζοντος καὶ δῆλη ἡ ἀντίδραση ἀντιτίθενται στὴν Κίνα καὶ τὴν Ἀλβανία ἐνῶ οἱ ἐπαναστάτες, οἱ μαρξιστὲς-λενινιστὲς, οἱ καταπιεζόμενοι λαοὶ καὶ ἔθνη, καὶ αὐτοὶ ποὺ θέλουν εἰλικρινὰ τὴν ἐπανάσταση, τὴν χειραφέτηση καὶ τὴν νίκη τοῦ σοσιαλισμοῦ κάτω ἀπὸ τὴν κόκκινη ἐπαναστατικὴ σημαία τοῦ μαρξιστὸ-λενινισμοῦ, χαιρετίζουν διάδρυχα τὸ μήνυμα τοῦ προέδρου Μάρο στὸ 50 συνέδριο τοῦ Κομματος Εργασίας Ἀλβανίας.

Η ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΜΒΕΡ ΧΟΤΖΑ

(Συνέχεια από σελ. 55)

μερα την άπόρθητη άκροτολη του σοσιαλισμού, την πανίσχυρη βάση της έπανάστασης, το σημαιοφόρο του μαρξισμού-λενινισμού, το άτσάλινο στήριγμα και το σίγουρο δχνδ της κοινής έπαναστατικής μας ύπόθεσης.

Οι λιπεριαλιστές και οι οεβιζιονιστές πασχίζουν νά τον χτυπήσουν, με δλα τά μέσα, γιατι το Κομμουνιστικό Κόμμα Κίνας και ή Λαϊκή Δημοκρατία Κίνας άποτελον τον πιό λιχνούς τους έχθρούς, το άξεπέραστο έμποδιο γιά την πραγματοποίηση των σχεδίων τους γιά την παγκόσμια ήγεμονία. Προσπαθούν νά εξεκύψουν τον λαούς, τον έπαναστάτες και τον μαρξιστές-λενινιστές τον κόσμον άπο το Κομμουνιστικό Κόμμα Κίνας, με σκοπό νά μας άπουνωσον και νά μας διαλύσουν πιο εύκολα. 'Ο παγκόσμιος λιπεριαλισμός και δ χροντσωφικός οεβιζιονισμός χτυπάνε άπο κοινού τώρα τη Λαϊκή Κίνα συκοφαντώντας τη προλεταριακή πολιτιστική έπανασταση πού άναπτύσσεται έκειν. Οι έχθροι έλπιζουν ματαια νά φίξουν σε άπομόνωση τη μεγάλη Λαϊκή Κίνα. 'Η Λαϊκή Κίνα, κάτω άπο την καθοδήγηση το Κομμουνιστικού Κόμματος Κίνας και κάτω άπο το φως της σκέψης του Μάο Τσε-τούνγκ, προχωρεί δρμπτικά προς τα ξυπόρος. Το Κόμμα Έργασίας 'Αλβανίας χαιρετίζει τη κινέζικη προλεταριακή πολιτιστική έπανασταση πού έχει σά σκοπό τὸν άνελέτο άγόνα έναντιον της άστικης και οεβιζιονιστικής ίδεολογίας δπου κι' άν έκδηλωνται αντή —στη συνείδηση των άνθρωπων, στὸν τομέα της κουλτούρας και σε κάθε άλλη σφαίρα της ζωῆς της χώρας— έναντιον των ταξικῶν έχθρων και δλων των άνοιχτῶν ή καμουφλαρισμένων οεβιζιονιστῶν πού προσπαθούν νά τραβήξουν τη Λαϊκή Κίνα στὸν καπιταλιστι-

κό δρόμο και έναντιον τού άμερικάνικου λιπεριαλισμού, τού χρουστσωφικού οεβιζιονισμού και δλων τῶν άντιδραστικῶν.

Το Κόμμα Έργασίας 'Αλβανίας θεωρεί πώς δλα τὰ μαρξιστικά-λενινιστικά κόμματα και δννάμεις, σὲ λιστικη και δνεξάρτητη βάση, δφείλον νά ένωθδν στενά με το Κομμουνιστικό Κόμμα Κίνας και τη Λαϊκή Δημοκρατία Κίνας και νά συγκροτήσουν μαζί τους ένα άτσάλινο μπλόκ με το δποίο μπροσφύμε νά συντριψουμε δλους τούς έχθρούς.

Δραστήριο μέλος τῶν μαρξιστικῶν-λενινιστικῶν δννάμεων τού κόσμου, το Κόμμα Έργασίας 'Αλβανίας έχει συνειδητοποίησε άπλοντα πώς το κομμουνιστικό κίνημα άντιμετωπίζει σήμερα το μεγάλο Ιστορικό καθήκον της ύπερασπισης τού μαρξισμού-λενινισμού και της προώθησης της έπαναστασης και της ύπόθεσης τού σοσιαλισμού. Στο μέλλον, δπως και στο παρελθόν, το Κόμμα Έργασίας 'Αλβανίας ένωμένο στενά με το Κομμουνιστικό Κόμμα Κίνας τού Μάο Τσε-τούνγκ, και δλα τὰ μαρξιστικά-λενινιστικά κόμματα και δννάμεις τού κόσμου, θά άγωνισθεί με δλες τὶς δννάμεις στο πλευρό τους, έναντιον τού λιπεριαλισμού πού κατευθύνεται άπο της ΗΠΑ και έναντιον τού σύγχρονου οεβιζιονισμού, πού έχει έπικεφαλής την ήγετική κλίκα της Σοβιετικής 'Ένωσης. θά ύποστηρίξει άνεπιφύλακτα το δίκαιο έπαναστατικό άγόνα τῶν μαρξιστικῶν-λενινιστικῶν δννάμεων και κομμάτων. θά έργασθεί άκατάπαντα γιά τη στερέωση και σύσφιγξη της άντιοεβιζιονιστικής ένότητας τού μαρξιστικού-λενινιστικού κινήματος και της άντιμπεριαλιστικής ένότητας τῶν λαῶν τού κόσμου. Το Κόμμα Έργασίας 'Αλβανίας είναι σίγουρο πώς ή νίκη θά είναι νίκη τού μαρξισμού-λενινισμού, τού σοσιαλισμού και τῶν λαῶν.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟ 5ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

(Συνέχεια από σελ. 60)

στορικοί, ή χώρα τῶν σταυραετῶν. 'Ακριθῶς, αντή ή μικρή χώρα τῶν σταυραετῶν, πού δπως είναι γνωστό πετοῦν ψηλά, άπελευθέρωσε το λαό άπο το φασιστικο-χιτλερικό ζυγό, και σήμερα με την κοινή θέληση και την καθημερινή έργασία τού λαού, οίκοδομει τὸ σοσιαλισμὸ στὸ σπίτι της. Καὶ δταν αισθάνθηκε την άνάγκη νά ύπερασπισθεῖ την καθαρότητα της μαρξιστικής-λενινιστικής έπιστημης και τού προλεταριακού διεθνισμού, θά μείνει γιά πάντα φιλωμένη στὴν καρδιὰ της έργατικής τάξης, της Πολωνίας, ή πίστη τῶν ύπέροχων έπαναστατῶν της στὶς άρχες τού μαρξισμού-λενινισμού.

'Αγαπητοί σύντροφοι,

Οι Πολωνοί κομμουνιστές στέλνουν στὸ 5ο Συνέδριο τού Κόμματος Έργασίας 'Αλβανίας τὸν άδελφικό τους χαιρετισμό, και τού είχονται καρποφόρα έργασία και πιό σημαν-

τικές έπιτυχίες στὴν παραπέρα οίκοδόμηση τού σοσιαλισμοῦ.

Ζήτω το Κόμμα Έργασίας 'Αλβανίας με ήγέτη τὸν σύντροφο Έμβερ Χότζα!

Ζήτω ο ήρωας Άλβανικός λαός!

Ζήτω η άδελφική και αιώνια φιλία τῶν λαῶν της Πολωνίας και της 'Αλβανίας!

Ζήτω η έπαναστατική ένότητα στὴν πάλη έναντιον τού άμερικάνικου λιπεριαλισμοῦ και τού σύγχρονου οεβιζιονισμοῦ, πού έχει σὰν κέντρο τὴ σημερινή ήγεσία τού Κομμουνιστικού Κόμματος της Σοβιετικής 'Ένωσης!

Ζήτω ο μαρξισμός-λενινισμός!

'Η Προσωρινή Κεντρική Έπιτροπή τού Κομμουνιστικού Κόμματος της Πολωνίας

Προσεχώς

Ο

ΛΑ·Ι·ΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Στὴν ὑπηρεσία

τῶν ἐργαζομένων

Στὴν ὑπηρεσία

τῆς συνεπούς ἀριστερᾶς

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ

(2)

ΣΕΙΡΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΚΑΙ ΆΛΛΩΝ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΩΝ
ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ

Κεντρική διάθεση:
«ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ»
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΤΣ 27 (141) — ΑΘΗΝΑ — Τηλ. 634.070

K Y K L O F O R H S E

“ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΜΑΟ..

Τὸ βιβλίο γιὰ τὸ δποῖο γίνεται λόγος σ' ὅλο τὸν κόσμο

Κεντρική Διάθεση:
«ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ»
Θεμιστοκλέους 27 (141) — Αθήνα — Τηλ. 634.070
